SUE MOORCROFT

Bro Sis

Sil Baştan Başlamak Gerek

sonsuz

Herkesin bir sona ihtiyacı vardır,
yeniden başlamak için...

İntikam ve aşk arasında gerçekten çok ince bir çizgi vardır. En sevdiğiniz insan, kalbinizi kırdığında ne yaparsınız? İntikam mı alırsınız yoksa aşk acısı mı çekersiniz? Cleo ise, eşi Gav, evliliklerini bitirip onu terk edince kararını kız arkadaşlarıyla eğlenceli bir gece geçirmekten yana kullandı. O gece karşılaştığı bir yabancı sayesinde hayatının baştan aşağı değişeceğinden haberi yoktu.

Bir gecede hayatı değişen Cleo, çok geçmeden Gav'in yaptıklarından pişman olup onu geri kazanmak için elinden geleni ardına koymayacağını da görecekti. Ama Cleo, bunu gerçekten istiyor muydu? Bu durumda Cleo'nun önünde iki seçenek vardı: ya biten evliliğinden kalan son parçaları toplayacak ya da kendini çok farklı sulara bırakacaktı.

Gelgitler arasında kendisine sabit bir yer edinmeye çalışan Cleo, yeni hayatına ve yeni sorumluluklarına karşı olan savaşını tek başına kazanabilecek miydi?

www.yakamoz.com.tr
978-605-297-048-5
9 786052 970485
20₺

www.instagram.com/yakamozkitap
www.facebook.com/yakamozkitap
www.twitter.com/yakamozkitap

Belki de ilk önce yanlış insanlarla tanışmasaydık, doğru insanı bulduğumuzda onun değerini anlayamazdık.

–Bob Marley

Geçmişinden kurtulmaya ihtiyacın var çünkü yarın, ancak o zaman mümkün olabilir. Yeninin, varlığını göstermesi için eskinin ölmesi gerekir.

–Osho

SUE MOORCROFT

Sil Baştan Başlamak Gerek

"Belki de ilk önce yanlış insanlarla tanışmasaydık,
doğru insanı bulduğumuzda onun değerini anlayamazdık."

Sil Baştan Başlamak Gerek

Çeviri
Hasret Parlak

Sonsuz Kitap: 185
ISBN: 978-605-297- 048 - 5
Yayıncı Sertifika No: 16238

Sil Baştan Başlamak Gerek

Yazar: Sue Moorcroft
Çeviri: Hasret Parlak
Yayın Yönetmeni: Ender Haluk Derince
Kapak ve İç Tasarım: Ebru Aydın
Editör: Begüm Öztürk

BASKI
MY MATBAACILIK SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.
Maltepe Mah. Yılanlı Ayazma Sk. No: 8/F Zeytinburnu / İstanbul
Tel: 0212 674 85 28
e-posta: mymatbaa34@gmail.com Sertifika No: 34191

SONSUZ KİTAP © 2017, Sue Moorcroft
Copyright © 2012, Sue Moorcroft
Orijinal Adı: All That Mullarkey

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Choc Lit Limited aracılığıyla alınmıştır.
Yayınevinden izin alınmaksızın tümüyle veya kısmen çoğaltılamaz,
kopya edilemez ve yayımlanamaz.

YAKAMOZ KİTAP / SONSUZ KİTAP
Gürsel Mah. Alaybey Sk. No: 7/1 Kağıthane/İSTANBUL
Tel: 0212 222 72 25 Faks: 0212 222 72 35
www.yakamoz.com.tr / info@yakamoz.com.tr
www.facebook.com/yakamozkitap
www.twitter.com/yakamozkitap www.instagram.com/yakamozkitap

Sil Baştan Başlamak Gerek

SUE MOORCROFT

Giriş

Kapıdan, Gav'in anahtarının sesi geldi. Bunu fark eden Cleo'nun kalp atışları hızlandı ama yine de çenesini kaldırarak kendinden emin bir duruş sergilemeye çalıştı. Yapması gereken tek şey, kocasına mezunlar toplantısına gideceğini söylemekti.

Cleo gün boyunca gitmekten vazgeçmeyi, yani kolay olan yolu seçmeyi düşünmüştü ancak toplantı, on yıl önceki üniversite arkadaşlarıyla dolu olacaktı. Çocuklarının fotoğraflarını gösterecek olan arkadaşları, karşılığında Cleo onlara kendi çocuklarına ait bir fotoğraf gösteremeyeceği için şaşıracaklar; ayrıca diplomalarının onlara kazandırdığı kariyer konusunda da gevezelik edeceklerdi. Sonunda Cleo eve, "Ne olmuş yani?" diye düşünerek dönmüş olacaktı. Üstelik Gav gerçekten de Cleo'nun oraya gitmesini hiç istemiyordu.

Peki o zaman Cleo oraya neden gidiyordu ki?

Gidiyordu, çünkü Gav ona gitmemesini söylüyordu.

Şimdi de Gav, karışmış saçları, boynunda asılı duran çözülmüş kravatı ve omzuna attığı ceketi ile salona gelmişti. Yeni kotunun üzerine parlak mavi bir bluz giymiş ve makyaj yapmış karısını durdurmaya çalışıyordu. Kapının kapısını çarparak kapattı. "Gidip o saçmalığa katılacaksın demek ha? Üstelik eski flörtünle ortalıkla dolaşmanın bana neler hissettireceğini bile bile." Gav, elindeki evrak çantasını yere attı, kravatını boynundan çekerek arkaya doğru savurdu.

Cleo sesini sakin bir tonda tutmaya çalışıyordu. "Bana dayatılan hiçbir şeyi yapmam Gav, bunu biliyorsun. Ayrıca eski flörtümle ortalıkta dolaştığım falan da yok. Altı üstü mezunlar toplantısına gidiyorum. Eski arkadaşlarımla birkaç kadeh içki içip eve geri döneceğim." Cleo ceketini üstüne geçirdi, içeride kalan saçlarını ceketin yakasının içinden çıkardı. "Neden bu kadar kızdığını anlamıyorum. Evet, o dönemlerde benimle aynı bölümde olan biriyle görüştüm ve belki o da orada olur. Öyle olsa bile, sırf aynı yerdeyiz diye onun üzerine atlayacağımı falan mı sanıyorsun? Hayır. Yine de bana inanmamayı seçiyorsan," Cleo omuzlarını silkti, "bu senin sorunun."

Ani bir ses, Cleo'nun yerinden sıçramasına neden olmuştu. Gav, evrak çantasına bir tekme atmış ve onu duvara doğru savurmuştu. Cleo daha bunu tam olarak algılayamadan Gav'in yüzüne karşı haykırışlarıyla ve iri iri açılmış bir şekilde ona bakan gözleriyle karşılaştı. "Ve benden beklenen de, sen eski erkek arkadaşınla dışarıdayken, öylece evde oturup beklemek, öyle mi? Sen benimle oynayıp aptal gibi görünmeme neden olurken?"

Cleo'nun yanakları öfkeden yanmaya başlamıştı ama o, bu hisse karşı direnmeye çalıştı. "Seninle hiçbir zaman oynamadım. Ama sen bana güvenmiyorsan..."

Gav'in normalde hep düzenli duran saçları dağılmıştı, neredeyse gözünün içine giriyordu; yüzü terden parlıyordu. "Sen benim karımsın."

Cleo o kadar öfkelenmişti ki güçlükle nefes alabiliyordu. "Onunla aramızdaki ilişki seninle tamşmadan iki yıl önce bitti; tıpkı seninle Stacey arasındaki ilişkinin de bittiği gibi. Bunu biliyorsun!" Gav, Stacey hakkında konuşmaktan hiç hoşlanmazdı. Cleo, Stacey ilişkilerini bitirdiğinde Gav'in nasıl derinden yaralandığını biliyordu.

"Benim tek istediğim şey senin oraya gitmemen!"

Cleo hayal kırıklığıyla öylece kalakalmıştı. "Bu aptalca ve güvensiz tavırlar, beş yıllık sadakatime dair teşekkür anlamına gelmiyor, değil mi? Beni kontrol etmeye çalışma çünkü bunu yapamazsın!" Birkaç kalp atışı süresi sonra Cleo soğuk ve kendinden emin bir şekilde ekledi. "Ve asla yapamayacaksın."

Gav duraksadı. Kanepenin arkasını sımsıkı kavramıştı, güçlükle nefes alıyordu. Yüzünü ise ısırdığı elmadan kurt çıkmış gibi bir tiksintiyle buruşturmuştu. "Defolup git o zaman! Ama eğer o toplantıya gidersen, döndüğünde beni burada bulamayacağını da bil. Ayrıca eğer gidersen, evliliğimizi de unut."

Cleo'nun boğazı öfkeden düğümlenmişti. Siyah ve kırmızı ışık dalgaları gözlerinin önünden geçiyordu. Dizleri titremeye başlamıştı. Beynindeki uğultuyu durdurarak, Gav ile aralarında asılı kalan kelimeleri uzaklaştırmaya çalıştı. "Eğer gerçekten böyle düşünüyorsan bu evliliğe hiç değer vermemişsin demektir zaten."

Dışarıya çıkıp arabasına bindiğinde, ellerindeki titreme yüzünden anahtarı kontağa takamıyordu bir türlü. Üçüncü dene-

mesinde anca başarabilmişti. Park ettiği yerden öylesine aptalca bir hızla çıktı ki, etrafına hiç bakmıyor, tarlalardaki midillileri, güzel bahçeleri, ona Middledip'i sevdiren hiçbir şeyi görmüyordu. Bettsbrough'a doğru neredeyse uçarcasına hızlı gidiyordu. Sonra, buluşma yeri olarak seçilen bara gitmek için Peterborough, Wansford'a giden yoldaki trafiğe girdi.

Yarım saat kadar sonra nefes alış verişi sakinleşmişti. Mantığı galip gelmişti. İlk kavşakta sağa saparak geri döndü.

Her ne kadar hata kendisinde değilse de, birbirlerine o şekilde bağırmış olduklarını düşündükçe kendini kötü hissediyordu. Kendilerini aniden kaygan ve dik bir yokuştan aşağı düşerken bulmuşlardı ve Cleo, tutunmaları için bir dal aramalıydı. Bunun en anlamlı yolu, ilişkilerinin, aptal bir mezunlar toplantısından daha önemli olduğunu Gav'e göstermesi olabilirdi. Her ne kadar bu aptal mezunlar toplantısına katılmak onun en doğal hakkı olsa da...

Cleo olanları çözümlemeye, Gav'in, içine güvensiz bir şeytan girmiş gibi davranan hâlinin nedenlerini bulmaya çalışıyordu.

Bunu yataklarında çözeceklerdi. Cleo böyle olacağını düşünüyordu. Böyle bir tartışma ilk kez geçiyordu aralarında.

Cleo arabasıyla evin önüne geldiğinde, Gav'in gümüş rengi Focus'unun yerinde olmadığını gördü.

Evin kapısı da ardına kadar açıktı. Cleo içeri girip üst kata çıktı... Gav'in gardırobu ve çekmeceleri darmadağınıktı.

Ve sonra... Bir anlık bir uyuşukluk ve dünyayla bağlantısının kopması hissinin ardından, korku dolu bir idrak edememe hâli

yaşayan Cleo, yatak odasının duvarını kaplayan duvar kâğıdına kalın, siyah keçeli kalemle yazılmış notu gördü.

BU EVLİLİK BİTTİ.

Sevgiler, Gav.

Risim 1

Cleo, cuma gecesi eğlencesi için toplanmış kalabalığın arasında kız kardeşini ararken, barı aydınlatan ultraviyole ışıkların içinde etrafı görmek için mücadele ediyordu, gözleri yanıyordu. Sonunda kız kardeşinin sarışın kafasının kalabalığın içinde bir aşağı bir yukarı inip çıktığını görmüştü. Liza, Cleo'ya, o gece orada, Muggie's'te olacağını söylemişti.

Cleo, Liza'nın kardeş sevgisiyle dolu kollarına sığınma ve ortalıktan kaybolan kocasıyla yaşadıklarını ona anlatma ihtiyacı hissediyordu. Üstelik günün birinde Gav'i affetse bile, kız kardeşinin duyduğu her şeyi unutacağından emindi. Basgitar ve davul sesleri ortalığı inletirken, Cleo dördüncü kısa mesajını da göndermişti Liza'ya; hiçbirine de yanıt alamamıştı.

Kalabalıktaki iki sarışının kafalarını fark edince kendini biraz rahatlamış hissetti ve onlara doğru kalabalığın arasında kıvrılarak ilerlemeye başladı. "Angie! Rochelle!" diye seslendi nefes nefese. Liza'yı değilse de, ona çok yakın olan iki arkadaşını bulmuştu. Angie ve Rochelle, Liza'nın hem yakın arkadaşları hem

de âdeta klonlanmış hâli gibiydiler. Hemen Cleo'nun etrafını sarıp ona havayı öper şekilde sarıldılar. "Cleo! Selam!"

"Liza nerede?"

Angie, gecenin kırmızılar içindeki yıldızı, müziğin gürültüsünden sıyrılıp duyulabilecek bir tonda konuşmaya başlamadan önce güçlü bir şekilde parıldayan dudaklarını büzdü. "Buraya gelecekti ama onu henüz göremedik. Mesaj atmayı denedin mi? Ne içersin bu arada?"

Cleo durakladı. Henüz bara uğramamıştı ama evet, bir içki kesinlikle harika olurdu. Liza gelene kadar Angie ve Rochelle ile birlikte, şehrin merkezindeki bu popüler buluşma noktasında içebilirdi. Gav'in bu durumdan hiç hoşlanmayacağını biliyor olması bile, bunu yapması için yeterli bir sebepti. Madem Gav onu kötü davranışlarda bulunmakla suçluyordu; o zaman o da gerçekten kötü şekilde davranabilirdi. Alkol de bunun için iyi bir başlangıç noktası sayılırdı. Cleo kırmızı deri ve krom kaplamalı bara döndü, siyah kıyafetleriyle barın içinde koşturup duran barmenin ardındaki şişelere göz gezdirdi. "Lager lütfen, teşekkürler. "

Angie'nin, Cleo'ya getirdiği büyük bira bardağındaki Lager, Cleo'nun aklındaki Becks şişesi gibi görünmüyordu ama büyük, tombul ve soğuk cam yeterince tatmin ediciydi. Gav böyle bira bardaklarından nefret ederdi.

Cleo telefonunu kontrol etti. Ne bir kısa mesaj vardı ne de sesli mesaj. Gav hâlâ ona ulaşmaya çalışmamıştı. Dolayısıyla Cleo onun aramasına kayıtsız kalma ve tepkisini gösterme şansını henüz elde edememişti. Durum gittikçe ciddileşiyordu. Cleo birasını kafasına dikip kısa sürede bitirdi ve yenisini almak için

bara yöneldi. Gav'in yaptığı şey yüzünden güvensiz hissediyordu ve duyguları birbirine girmiş gibiydi, her an çıldırabilirdi. Öfke beynini ele geçiriyor gibiydi. Liza'ya ihtiyacı vardı.

Cleo bir yandan aşağıda, sokaktaki müşterilerin bara çıkmak için kullandığı demir merdivenleri izliyor, diğer yandan da Angie ve Rochelle'in yanında müziğe uygun bir şekilde sallanıyordu. O sırada kızlar gözlerini iri iri açarak ileri atıldılar. "Bak, Duncan orada, Daniel'le beraber. Ve Ross da onlarla!" Barın diğer ucundaki adamlara el salladılar. Cleo ise gruptakilerden hiçbirini tanıyamamıştı.

Liza'nın çıkıp gelmesine öylesine derin ve korkutucu bir şekilde ihtiyacı vardı ki, adamlara gülümseyemedi bile. Tek istediği, birinin kafasını uçurmadan önce içinde büyüyen öfkeyi Liza'yla paylaşmaktı. Cleo iç çekti.

"Ne oluyor sana? Sen şey gibi, ateşin çıkmış gibi görünüyorsun."

"Yok bir şeyim," diye mırıldandı Cleo. "Sadece Liza'yla konuşmaya ihtiyacım var."

Angie, asıl soruyu sormadan önce kurnaz bir şekilde Rochelle ile bakıştı. "Gav bu gece seninle birlikte gelmedi mi?"

Cleo başını iki yana salladı, gözyaşlarını durdurmaya çalışıyordu.

"Ah, pekâlâ." Angie olayları anlamış bir şekilde kafasını salladı.

Gözlerinin etrafına deniz yeşili bir göz kalemiyle çerçeve çizmiş olan Rochelle, Cleo'nun kolunu okşadı. "Eve gittiğinde her şey düzelecektir! Büyük ihtimalle sana kendini affettirmek için orada bekliyordur."

Cleo, gözlerinin gözyaşları yüzünden eriyeceğini düşündü. "Ama o öylece öfkeyle çıkıp-"

Angie'nin dikkati bir anda başka bir yere yönelmişti. "O da kim?"

"Kimi diyorsun?" Rochelle de boynunu uzatarak arkadaşının baktığı yere çevirdi gözlerini.

"Orada işte! Saçlarım dikmiş, sivri yüzlü olan. Ateşli, başka ne denebilir ki?"

"Vaay!" Rochelle derin bir nefes almıştı. "Buraya bakıyor! Bizi tanıyormuş gibi mi davransak?"

Saçlarını dikmiş yakışıklıya doğru sallanan eller, hayal kırıklığına uğramış bir iç çekişle aşağı inmişti. Angie ve Rochelle, sarışın ufak tefek ve narin Liza'nın erkekler üzerinde nasıl da mıknatıs etkisi yarattığını unutmuş gibiydiler. Cleo, Liza'nın aralarındaki tüm bakışları üstüne çeken kız olduğu gerçeğini uzun süre önce kabullenmişti. Cleo bunu umursamıyordu çünkü küçük kız kardeşi, sürekli sorunlar içinde olan garip biri olsa da, onun en sevdiği insanlardan biriydi.

Cleo ise annesinin (annesi, bir diğer sarışın, ufak tefek ve narin kadın) 'esmer ve sıra dışı cazibe' olarak adlandırdığı güzelliğe dair her türlü şeye sahipti. Bunların hepsini de Stanislaw'dan aldığı apaçık ortadaydı. Slavlarınkine benzer elmacık kemikleri, kısa boyuna yakışan çekiciliği ona Polonyalı büyükbabası Stanislav'dan miras kalmıştı. O boyda bile yine de ailenin en uzun kadını olduğu söylenebilirdi. Gözleri ise annesine göre büyük, değerli taşlara benziyordu. 'Güldüğü zaman dudaklarının kenarları yukarıya, gözlerinin kenarları ise aşağıya kıvrılıyor; gözleri, birleşen bu çizgilerin ortasında bir mücevher gibi parıldıyordu.'

"Lanet olsun," diye homurdanırdı Liza olsa. "Senin mücevherlerin gözlerin değil, göğüslerin."

Cleo parmak uçlarında yükseldi ve barda göz gezdirdi. Tekrar önüne döndüğünde mini eteğini ve saçlarını düzeltti. O sırada, az önceki umut vaat etmeyen tavırlarına rağmen, saçlarını dikmiş adamın ona doğru geldiğini fark etti. "Onu önce ben gördüm!" diye tısladı Angie.

"Geliyor," dedi Rochelle; o sırada dantelli bluzunun altındaki sütyenini çekiştirerek göğüslerini düzeltmeye çalışıyordu.

Dik saçlı adam, yüzünde baş döndüren bir gülümsemeyle kızlara doğru gelmişti. "İyi akşamlar hanımlar."

"Ben Angie!"

"Rochelle!"

Cleo, Angie ve Rochelle'in göğüsleriyle ileri atıldıkları bu karşılaşmadan kendini geri çekip, kalabalığın içine karışırcasına arkada durmuştu. Ancak bir anda gözlerine kilitlenmiş olan kahverengi-balköpüğü karışımı bakışları fark etti. Sanki bir leoparın gözleri onunkilere kilitlenmiş gibiydi. Adamın dudakları bir gülümsemeyle yukarı doğru kıvrıldı. "Ben Justin."

Cleo şaşkınlık içindeydi ki tam o anda iki hayal kırıklığına uğramış iç çekiş duydu.

"Bu da Cleo," diye araya girdi Angie.

"Kocası kaçtı," diye ekledi Rochelle imalı bir şekilde.

Cleo, Justin'e kuşkucu bir şekilde bakıyordu. Saçları yanlardan daha kısa kesilmişti ve bu kesim, yüz hatlarını keskinleştiriyordu; gülüşü ise yüzünün en doğru yerine yerleşiyordu. Nasıl olduysa Cleo'nun bakışları adamın dudaklarına kaymıştı.

Belki de Justin de onun dudaklarına bakmaya devam ettiği için olmuştu bu.

Justin gülümsedi. Bir magazin dergisinden fırlamış gibiydi. "Kocanla ilgili olanlar için üzgünüm." Cleo, üzüldüğünü söylediği bir şey için bu kadar az kaygılı görünen birini daha önce hiç görmemişti. Justin başını hafifçe eğdi. "Ona ne yaptın ki?"

Hissettiği bu yeni üzüntü, Cleo'nun midesine kramp girmesine neden olmuştu. "Bir şey yaptığım için değil, yaparsam diye beni terk etti."

Justin yavaşça gülümsedi. Dişleri beyaz ve düzgündü. "Bu... saçmalık. Kocan saçmalamış. Neyse. A şıkkı mı B şıkkı mı?"

Cleo gözlerini kırpıştırdı. "Anlamadım?"

Bara ulaşmak için etraflarından geçen insanlar Justin'i yavaş yavaş iterek Cleo'ya iyice yaklaştırmışlardı. Justin başını eğerek Cleo'nun kulağına doğru uzandı. Böylece Cleo onun söylediklerini gürültülü müziğe rağmen rahatça duyabiliyordu. Ayrıca sıcaklığını da hissediyordu. Tıraş losyonu ve bira kokuyordu. "A şıkkı şu: seni, saçma kocanla ilgili kara kara düşünmeye devam etmen için burada bırakıyorum. B şıkkı ise şu: seninle dans edip saçma kocanı unutmanı sağlıyorum." Justin'in gözlerinin içindeki gülümseme, Cleo'ya B şıkkına katılmayı kabul etmesi için davetiye gönderiyor gibiydi.

"Gav saçmalayan biri değildir," diye karşı çıktı Cleo. Sonra da dürüstçe ekledi: "Yani genelde..." Bunu söyledikten sonra aklına bir sahne geldi:

BU EVLİLİK BİTTİ.
Sevgiler, Gav.

Belki de Gav tam olarak Justin'in söylediği gibi biriydi. Yani biraz. Cleo'nun daha önce göremediği bir kısmı öyleydi belki de.

Cleo neden kendi başına o bardaydı? İçinde çarpışan adrenalin ve öfkenin neden olduğu patlama yüzünden kendini umursamaz hissediyordu. Ve de özgür. Kafasının içinde bir uğultu vardı ve hemen ardından Cleo, sarhoşluğa doğru giden o lezzetli anı hissetti. Aklının kapalı kapıları ardında karantina altına almışçasına sakladığı bütün o duygularıyla karşı karşıya gelebilirdi. Derin bir nefes aldı. "B şıkkı!"

Dans pisti kalabalık ve sıcaktı. Justin elini tutup onu canlı, baş döndürücü, içki içen ve yaramaz hareketlerle dans eden insanlarla dolu pistin kalbine doğru çekerken, Cleo'nun içinde tatlı bir ürperme vardı. İşte bu Gav'e ders olabilirdi. Güvensiz, şüpheci herif. Cleo, onun güvensizliğini hak edebilecek bir şeyler yapacaktı işte.

Zamanın dışına doğru attığı bu haylaz adım, yaptığı bu çılgınlık Cleo'ya iyi gelecekti ve hiç kimse bunun için onu yargılayamazdı. Umarsız ve sınırsız bu hâlinin, evli olan Cleo'dan tamamen farklı olduğunu hissediyordu. Ona bekçilik yapacak bir kocası yoktu; güvende hissetmesini sağlayacak bir kardeşi de olmadığı gibi. Cleo kollarını kaldırdı ve saçlarının yüzüne doğru savrulmasına izin verdi. İçindeki ateş, vücudunu hareket ettirmesini sağlıyor, parlayan ışıklar âdeta vücudunu yıkıyor, etrafında dans eden ateşli vücutlar onun da aynı ritme kapılmasına yardım ediyordu.

Cleo bir kez daha dışarıya bakıp Liza'yı aradı gözleriyle. Ancak Liza gelmedi.

Müzik artık yavaşlamış, daha az hareketli parçalar çalınmaya başlamıştı. Cleo saatine baktı. Bir buçuktu!

Çiftler birbirlerinin kollarının içine gömülmüştü, ışıklar da artık yavaşlamış ve mor renge dönüşmüştü. Angie ve Rochelle ise çoktan gitmişlerdi.

Geçirdiği saatler ve içtiği içki, Gav'le olanların verdiği acıdan biraz uzaklaşmasını sağlamıştı ama işte şimdi yine eski hâline dönüyordu. Sanki midesinde bir düğüm hâline gelmişti üzüntüsü. Kendini yine kimsesiz hissetmeye başlamıştı.

Justin, Cleo'nun elini tuttu. "İyi misin?" Cleo sessiz kalınca Justin'in yüzündeki gülümseme de solmuştu. "Yoksa A şıkkına geçmeye mi hazırlanıyorsun?"

Cleo'nun kalbi sıkışıyordu. O kadar çok içmişti ki eve kadar araba kullanamazdı. Üstelik boş eve tek başına girmek de istemiyordu. Bar kapandığında bir taksi tutacaktı ama nereye? Liza'nın evinin önüne varabilirse kız kardeşinin kısa sürede dönmesini umarak orada bıraktığı arabasında uyuyabilirdi.

Cleo tüylerinin ürperdiğini hissetti ama yine de gülümsemeye çalıştı. "Hâlâ B şıkkını istiyorum." Justin, kalabalık dans pistinde Clo'yu kollarının arasına aldı. Cleo da, onun o hoş sıcaklığıyla ısınmak için kendisini serbest bıraktı. Justin'in nefesini ve sırtına doğru yavaşça bastırarak onu kendisine iyice yaklaştıran elini hissedebiliyordu.

Justin'in başı gittikçe daha aşağıya, Cleo'nunkine doğru iniyordu. Dudakları da onunkilere yaklaşmıştı, öylece bekliyordu. Cleo'nun kalbi öyle hızlı atıyordu ki.

Cleo bunu yapmamalıydı.

Kesinlikle yapmamalıydı.

Ama yavaşça, sadece bir an için, Gav'le ilgili düşüncelerini aklından uzaklaştırdı, çünkü Gav'in bunu hak ettiğini düşünüyordu. Ve sonra da başını hafifçe yukarı kaldırarak Justin'in dudaklarıyla buluştu. İkisinin dudakları tüy kadar hafif ve yumuşak bir şekilde birbirine değmişti. Cleo boynunun arkasında bir şehvetli bir karıncalanma hissetti. Justin ise, Cleo'nun çenesi boyunca, tıpkı bir yıldız yağmuru yağdırırmış gibi küçük öpücükler bırakarak geziniyordu.

Sonra ellerini Cleo'nun saçlarının arasına kaydırdı ve onu dudaklarından öpmeye başladı. Dans etmiyor, öylece duruyorlardı ve Cleo parmaklarını Justin'in omuzlarına kenetlemişti. Sonunda onu bıraktığında ise Cleo, ayaklarının altındaki yerin kaydığını hissetti.

"Vaovv!" Justin nefes nefese kalmıştı.

Cleo başını salladı. Kalbi göğüs kafesinden fırlayacakmış gibi şiddetli atıyordu. Vaovv.

Dışarıda hava, Cleo kadar fazla içmiş birinin başını döndürecek kadar tazeydi. Justin'in koluna sarılmış hâlde ilerlerken, hâlâ kulaklarında çınlayan gürültülü müziğin yankılarından kurtulup düşüncelerini toparlamaya çalışıyordu.

Justin, Cleo'nun şakaklarını öptü. "Hâlâ birkaç taksi var," dedi ve durakladı. "Ama nereye?"

Cleo kafasını tam olarak toplayamıyordu ama cep telefonunu çıkardı ve Liza'dan herhangi bir mesaj gelmiş mi diye kontrol etti. Hiç mesaj yoktu. Derin bir iç çekti. "Sanırım ben kız kardeşimin evine gidip o gelmiş mi diye baksam daha iyi olacak."

Justin başını çabucak eğerek Cleo'nun yüzüne baktı. "Kendi evine gitmeyecek misin?"

BU EVLİLİK BİTTİ. Sevgiler, Bav. "Taksiler bu saatte o tarafa gitmezler, ben Middledip'te yaşıyorum. Arabam da kız kardeşimin orada, yani Bretton'da. Eğer o eve gelmezse ben de arabada uyurum." Karanlıkta. Soğuk ve rahatsız arabada.

Nefesi, bir ıslık gibi çıktı Justin'in dişlerinin arasından ve başını iki yana salladı. Sonra da hızlı bir şekilde, "Bunu yapamazsın. Hiç güvenli değil," dedi. Parmaklarıyla boynunu sıvazladı. "Benimle gelmen daha iyi olur."

Daha neler, Cleo bunu yapmamalıydı! Bu gerçekten kötü, berbat bir şey olurdu. O evliydi. Yani büyük ihtimalle. Hâlâ öyle olduğunu tahmin ediyordu.

Justin gülümsedi. Kocaman, dürüst ve çekici bir gülümsemeydi bu. "Bu kadar korkmana gerek yok. Misafirler için bir odam var. Tamam mı?"

"Ama yine de, ben bunun iyi bir fikir olmadığını-" Telefonundan gelen dıt dııt-dıt dııt sesleri Cleo'nun sözünü kesmişti. Kısa mesaj gelmişti ve Cleo minnettar bir şekilde telefonunu bulmak için çantasını karıştırmaya başladı. "Bu, kız kardeşimden olabilir."

Ama ekranda gördüğü isim Liza değildi. Mesaj Gav'den gelmişti. Cleo bir rahatlama hissetti. Gav onu merak etmiş olmalıydı. Özür dileyecek ve arabayla Peterborough'a gelip onu almayı teklif edecekti.

Duvarda yazanları okursun, diyordu mesajda. Cleo donup kaldı. Gav ona duvardaki yazıyı hatırlatıyordu. ***BU EVLİLİK BİTTİ.*** Cleo, içinde yeni bir öfke dalgasının kabardığını hissetti.

Telefonunun kapağını kapattı ve Justin'e döndü. "Seninle gelme fikri kulağa arabada uyumaktan daha iyi geliyor."

Taksinin arka koltuğunda oturan Cleo, gözlerini kapattı ve beline sarılmış olan Justin'in kendisini yeniden öpmesine izin verdi. Onu durdurmalıydı. Bu yaptıkları doğru değildi. Buna bir son vermeliydi...

Evi de tıpkı Justin gibiydi. Seksi ve koyu gri tonlar, lacivertler, büyük, siyah bir kanepe, geniiiş ekran bir televizyon, etkileyici bir müzik setinin arkasında duran büyük bir monitör. Justin, Cleo için bir kahve yaptı ve sonra da iki shot bardağına, soğutulmuş bir şişeden içki doldurdu.

Cleo onu izliyordu. "O da ne? Votka mı?"

Justin içkiden aldığı yudumu ağzının içinde gezdirdi. "İskandinav likörü. İlaç gibidir. Uyumadan önce içersin, üstelik ertesi gün akşamdan kalma gibi de gezmezsin."

Cleo içkiyi denedi. Kahve yudumlarının arasında onun da tadına bakıyordu ama bu karışım kesinlikle onu ayıltmaya yaramayacaktı.

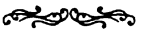
Justin kendi içkisini fondip yaptıktan sonra Cleo'nun kahveyle birlikte içkiyi içişini seyretti. "Çok tatlısın," dedi.

Cleo gülümsedi. "Sen de çok çapkınsın."

Justin yumuşak kanepeye oturdu ve Cleo'ya, nefesiyle yumuşak bir şekilde yüzüne değebileceği kadar yaklaştı. Cleo onun dudaklarına ve keskin yüz hatlarına dikkatle bakıyordu. İğrenç başlayan bu gece güzel bir rüyaya dönüşmüş gibiydi. Ve rüyalarda her türlü garip şey olurdu. Cleo sersemlemiş bir hâldeydi ve Justin'in dudaklarının kendininkilere dokunmasına izin verdi. Justin elini Cleo'nun dizlerine doğru kaydırdı ve yavaşça yukarı doğru çıkmaya başladı.

Justin'in dokunuşları neredeyse yakıyordu Cleo'yu. Yüzüne, boynuna ve köprücük kemiğinin, bluzun dışında kalan kısımlarına kondurduğu sıcak öpücükler Cleo'nun nefesini kesiyordu. Cleo ise kendine sadece ne kadar iyi hissettiğini düşünmek konusunda izin veriyordu.

Justin'in sesi kısık kısık geliyordu. "Misafir için ayrı bir yatağım var. Söylediğim gibi. Eğer istersen... Ama istemiyorsun, öyle değil mi?"

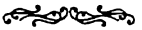
Justin'in yatak odasında battal boy bir yatak ve duvar boyu ilerleyen bir gardırop vardı. Cep telefonunu bulup çıkardı ve "Şunu kapatalım," dedi.

"İyi fikir." Gav'den gelen korkunç mesajları görmese de olurdu. Cleo da kapatma tuşunun yerini buldu ve kapattığı telefonunu, Justin'in telefonunun yanına fırlattı. Kalbi deli gibi atıyordu. Son derece kötü bir şey yapmak üzereydi. A şıkkına geri dönmek için son şansıydı bu. Misafir odasına gitmeyi istemek için son şansı. Doğru şekilde davranmak, yani en azından şu ana kadar yaptıklarından daha fazla yanlış yapmamak için son şansıydı. Evliliklerini ve Gav'i düşünmek için kendini toparlamaya çalıştı.

Ama her nasılsa, aklındaki görüntüler dağıldı. Justin'in gözlerinde gördüğü tutku, dizlerinin bağının çözülmesine neden olmuştu. Ayrıca elleri kibar bir şekilde Cleo'nun sırtına doğru kayıyor ve onun iyice kendinden geçmesine neden oluyordu.

Son şans, son şans... Cleo elini Justin'in gömleğinin içine doğru kaydırdı ve kaburgalarının üzerinde gezinirken onun sıcaklığını ve titremesini hissetti. Tutku onları ele geçiriyordu ve Cleo olacakların farkındaydı.

Sonunda Cleo kendini, Justin'in titreyen ellerine, vücudunda yavaşça gezinen parmak uçlarına ve sıcak öpücüklerine bıraktı.

Cleo yavaş yavaş uykuya teslim oluyordu.

Justin ise çoktan uyuklamaya başlamıştı. Cleo diğer tarafında dönmek için sırtına sarılan Justin'den güçlükle ayrıldı. Cleo'nın sırtı Justin'in göğsüne dayanmıştı. Bu sırada uyanan Justin yorganı üzerlerine doğru çekti. Sesi uykulu olduğu için pürüzlü çıkıyordu. "Sana hiç sormadım ama korunmamak sorun olmaz değil mi?"

Cleo'nun bir anda başı dönmeye başlamıştı. Midesi bulanıyordu. Kendini toparlamaya çalıştı. "Korunmamak mı?"

"Evet, yani prezervatifsiz." Justin, Cleo'nun sırtını yeniden kendi göğsüne doğru çekti.

Cleo'nun ise neredeyse kalbi yerinden çıkacaktı. Lanet olsun. Kahretsin! Dehşete düşmüş bir şekilde eliyle ağzını kapattı. Başını iki yana sallıyordu.

"Doğum kontrol hapı kullanmıyor musun?"

"İlaç kutum evde."

"Ah," dedi Justin. "Bu hiç iyi değil."

Justin kendini o kadar da kötü hissetmiyordu. Geceki hâliyle kıyaslanamazdı bile. Gözlerini yavaşça açtı. Odaya süzülmüş olan ışık gözünü almıştı.

Geceyi beraber geçirdiği kadına döndü. Cleo, koyu saçları yüzüne savrulmuş bir şekilde öylece uyuyordu.

Cleo, yarı üzgün, yarı kızgın bir hâldeyken onu şaşırtmış ve birden, neşeyle eve gelme teklifini kabul etmişti. Güzel vakit geçiriyor gibi görünmeye kararlıydı.

Justin onun yüzünü incelemek için yan tarafına döndü. İlginç bir yüzdü bu. Çıkık elmacık kemikleri, şakaklarına doğru geldikçe aşağıya doğru eğilen göz kenarları ve geniş, seksi bir ağız. Mükemmel bir vücut. Justin vücudunda bir şeylerin harekete geçtiğini hissedebiliyordu.

Yatakta da çok sevimliydi. Yavaş ve dikkatliydi. Justin onu kıyafetlerinden kurtarıp vücudunu keşfederken Cleo eğleniyor gibi görünüyordu.

Cleo. O... çok çekiciydi. Güzel bir melodi gibi. Sanki Justin'in içinde yankılanan bir melodi gibi. Justin sadece tek gecelik bir şey diye düşünmüş olsa da Cleo gerçekten eğlenceli biri olabilirdi.

Cleo kahve ve tost kokusuyla uyandı. Yüzüne dağılmış saçlarını arkaya itti. Gözlerini güçlükle açıyordu ama elinde tepsiyle yatağın ayak ucunda dikilmiş, üzerinde South Park boxerından başka hiçbir şey olmayan adamı görebiliyordu.

Justin bakışlarını Cleo'nun üzerine dikmişti. Gülümsedi. "Bir fincan kahve için yeterince ayıldın mı?"

Cleo'nun düşünceleri karmakarışıktı. Etrafına baktı tanıdık bir şeyler arıyordu. Birdenbire önceki gece yaşadığı anılar beynine hücum etti sanki. Geceyi bu adamla, Justin'le geçirmişti. Onun yatak odasındaydı. Hatta yatağındaydı. Çünkü, gerçek olması imkânsızmış gibi görünse de, Gav onu terk etmişti. Evet, onu bırakmıştı! Bağırıp çağırmış, sonra da yatak odasının duvarına o aptal notu yazarak çekip gitmişti.

Cleo da bu yüzden kendini dışarı atmış, içmiş ve dağıtmıştı. Ah kahretsin.

Justin'in sorusuna vereceği cevap birdenbire azından çıktı. "Teşekkürler. Şeker almayayım."

Nasıl bu kadar sakin davranabiliyordu ki?

O suçluluk duygusu ve Gav'e haksızlık ettiğini düşündüğü için kendini parçalama isteği neredeydi? Bunların hiçbirini hissetmiyordu çünkü Gav bunu hak etmiyordu. ***BU EVLİLİK BİTTİ.***

"Ups!" Justin de yatağa girmişti yeniden ve Cleo neredeyse kahvesini döküyordu.

Justin'in tüylü bacakları yorganın altında Cleo'nunkilerin yanına gelmişti. "İyi uyudun mu? Sanki öyle görünüyorsun."

Cleo, Justin'in gülümsemesine karşılık verdiğini fark etti. O gerçekten hoş bir adamdı. Cleo esnedi. "Duş almaya ihtiyacım var."

Justin'in bakışları Cleo'nun göğüslerine doğru kaymıştı. "Bu iyi olur."

"Tabii eğer sıcak suyunu benimle paylaşabileceksen."

Justin'in gözleri parıldıyordu. "Aslında sabahları alınacak sağlam bir duş için sadece bir kişiye yetecek kadar sıcak su var. Ama duşa iki kişi sığabilir..."

Sıcak buharlar çıkaran su, Cleo'nun vücudundan akıyordu. Saçındaki içki kokusundan kurtulmak için Justin'in bitki özlü şampuanını kullandı.

Justin, onun vücudunu yıkamasına yardım ederken Cleo tüylerinin ürperdiğini hissediyordu. Vücudunu sabunlamasına sessizce yardım ederken başını Justin'e yasladı. Onun çenesinin altına geliyordu boyu. Justin, Cleo'nun başını arkaya doğru yasladı ve eğilerek onu öptü. Justin ona dokundukça içinde bir şeylerin hareket ettiğini hissetti Cleo. "Bugün işin var mı?"

Cleo başını iki yana salladı ve Justin'in yüzüne baktı. Sular saçlarının arasından süzülüyordu. İşi yoksa ne olacaktı ki?

Cleo, Justin'i tıraş olması için bırakarak banyodan çıktı. Yatak odasına giderek cep telefonunu açtı. Bekledi. Hiç mesaj yoktu. Telefonunu yeniden kapattı ve boş, ahşap sehpanın üzerine attı.

Justin'in rahat ve kullanışlı salonuna geçti. Salon günlük ha-

yatta kullanılan şeylerle doluydu. Dekorasyon malzemeleri, resimler ya da başka her neyse, doğrudan kullanılmayacak hiçbir şeye yer verilmemişti. Justin'in pahalı ve kullanışlı eşyalardan hoşlandığı belliydi: televizyon, DVD, bilgisayar, müzik seti. Büyük, yumuşak, deri kanepe. Mutfakta da beyaz, parlak fayanslar hâkimdi. Cleo su ısıtıcısını doldurdu, bulduğu ekmeği ekmek kızartma makinesine koydu. Kendine çay ve tereyağlı tost yapmıştı. Camdan dışarı bakıp, düşüncelere dalarak yaptı kahvaltısını.

Justin'in kollarının arasındayken ve onun, boynuyla omzunun kesiştiği noktayı öpüşünü hissederken, önemli olan tek şey tutkuydu. Ama şimdi bir gerçekliğin içindeydi ve bu gerçeklik, içtiği çaydan tat almasını bile engelliyordu.

Aptal. Moron. Sorumsuz, dikkatsiz salak! Bu yaşta bu salaklık! Başına neler gelebileceğini biliyor olmalıydı. Daha akıllıca davranmalıydı. Yaptığı bu hatanın ona minik bir bebek olarak geri dönme ihtimali olduğunun farkındaydı. Üstelik bu tam anlamıyla felaket olurdu.

Nasıl bu kadar aptal olabilmişti?

Doğum kontrol yöntemlerini kullanmayan ve bilinçsizle hamile kalan kadınları her zaman küçümsememiş miydi? Cleo için bu şimdiye kadar çok basit olmuştu. Beş yıldır aynı adamla evliydi, âdet kanamaları için ara verdiği dönemler hariç sürekli doğum kontrol hapı kullanmıştı.

Ayrıca o hep tek bir adamla birlikte olan bir kadındı. Gav'den başkası olmamıştı. Çantasına doğum kontrol hapı atıp dışarı çıktığı çok nadir görülürdü. Çünkü buna ihtiyacı olmamıştı.

En azından şimdiye kadar...

Üstelik Justin sorana kadar, korunup korunmadığı konusu aklından bile geçmemişti.

Justin mutfağa girdiğinde Cleo yerinden sıçradı. Justin'in saçları gün ışığında, pencereden içeri akan bir dere gibi parlıyordu. "Bu otelin servisi berbat, değil mi?" diye dalga geçti ve Cleo'yu başından öptü.

Justin'in gözleri öylesine parıldıyordu ki Cleo cevap verirken gülümsediğini fark etti. "Kusura bakma. Sen gelmeden başladım kahvaltıya."

Justin ekmek kızartma makinesine biraz daha ekmek koydu ve su ısıtıcısını yeniden çalıştırdı. Bitkin düşmüş gibi hareketler yapıyordu. "Gücümü yeniden toplamalıyım. Sen bütün enerjimi emdin gece." Onun bu şakacı hâlleri, Cleo'nun midesinde düğümlenmiş birçok endişenin dağılmasını sağlamıştı.

Dördüncü dilimini yiyen Justin bir öneride bulundu. "Daha sonrası için barbekü yapalım diyorum. Sen de istersen tabii."

Cleo camdan dışarı, yer yer ağaçlarla kaplı kaldırıma dizilmiş evlere baktı. Ağaçların sararmış yaprakları rüzgârda sallanıyordu, güneş ışıkları ise sallanan yaprakların arasından süzülüyordu. Kalıp barbekü yapmak istiyor muydu? Yoksa eve gidip evliliğiyle ilgili sorunları mı çözmek istiyordu? Belki de Gav'e mesaj atıp, konuşmak isteyip istemediğini sormalıydı. Kocası uzaylı gibi davranmaya başlayan her mantıklı kadının yapması gereken şey buydu: konuşmayı denemek ve sorunu çözmek. Ama Cleo o anda duvara yazılmış o nefret dolu mesajı hatırladı ve içi acıyarak, Gav'e mesaj atma fikrinden vazgeçti. "Tabii ki isterim, nerede yapacağız?"

Justin bir yandan gazete okurken bir yandan da çayını tazeliyordu. Sonra kanepeye doğru ilerledi. "Dışarıya çıkalım, gölün kenarına gideriz," dedi ve DVD oynatıcının saatine baktı. "Bir saatin var. Bu arada kız kardeşin nerede olduğunu merak eder mi? Ya da bir başkası varsa?"

Cleo telefonunda ne yazılı ne de sesli bir mesaj olmadığını hatırladı. "Beni merak eden birileri yok gibi görünüyor."

Gav, arabasını Port Yolu'ndaki evlerinin dışına park etti. Cleo'nun parlak mavi Audi TT'si yerinde yoktu. Çok saçma. Evin içinde, salonda her şey bıraktığı gibiydi. Eve girdiğinde ona bağıran, incitecek sözler söyleyen ya da sert bir şekilde uyaran bir ses de duymamıştı. Yerdeki gazete, Cleo'nun yarısını okuyup ikiye katlı bir şekilde bıraktığı gibi duruyordu. Meyve tabağında duran birkaç elma, buruşturulmuş faturalar, kalemler ve paket lastikleriyle oluşmuş dağınıklık hâlâ aynı yerdeydi.

Gav üst kata doğru ilerledi, o şeyin orada olmamasını, bütün bunların bir kâbustan ibaret olmasını umuyordu. Ah lanet olsun. Gav, duvara yazdığı saçma, çocukça, hatta korkunç mesajının önünde çaresizce dikildi. ***BU EVLİLİK BİTTİ. Sevgiler, Gav.*** Kendi kendine sızlandı. "Gav, Gav, sen ne yaptın böyle?"

Gav, nazik bir şekilde bir önceki geceden açık bıraktığı gardırop kapaklarını ve çekmeceleri kapattı. Gece arabasında uyumuştu ve kıyafetleri de hâlâ arabanın bagajındaydı.

Yatak bozulmamıştı. Soğuk gecelerde birbirlerine sarıldıkları, harika geceler geçirdikleri, pazar sabahları gazetelerle birlikte kahvelerini de alıp içinde tembellik ettikleri yatak bozulmamıştı.

Demek ki Cleo, gece bu yatakta uyumamıştı.

Telefonu kapalıydı, onu arasa derdini telesekretere anlatmak zorunda kalacaktı.

Gav de, Cleo'nun bir numaralı sığınağını yani Liza'yı aramaya karar verdi. Ama karşısına bu sefer de Liza'nın sinir bozucu telesekreter mesajı çıkmıştı. "Beni evde bulmak hiç de kolay değil, öyle değil mi?" Arabasına atlayıp Liza'nın evine gidebilirdi... Ama Cleo'nun önünde diz çöküp af dilerken Liza'nın parlak gözleri tarafından izlenmek istemiyordu. O bir çift göz, Cleo'yu üzdüğü için Gav'i bir kaşık suda boğmak istiyor gibi bakacaktı. Cleo'nun ise gözleri ağlamaktan kızarmış, bir şey yemediğinden de rengi sararmış olacaktı. Onun erkeği, yani Gav, hayatının aşkı, ruh eşi, sevgilisi Gav'in yaptıklarına anlam veremediği için acıdan can çekişiyor olmalıydı. Aslında Gav, adi bir herif gibi davrandıktan sonra hâlâ bu sıfatlara sahip olduğundan emin değildi.

Cleo'ya ne anlatacaktı ki?

Duvara yazdığı yazıyı silmek için çaresizce uğraştı ama pek başarılı olduğu söylenemezdi. Sonra da, çoğu zaman gidip güzel bir öğle yemeği yedikleri The Three Fishes'a gitti. Bir tabureye yerleştikten sonra barın arkasındaki Janice'e gülümsedi. "Bana biraz iyi haber ver. Peterborough United kazandı mı dün?"

Isırgan otlarıyla birlikte ana yoldan ayrılan kavşak, gölün kenarındaki açıklık bir alana çıkıyordu. Eskimiş tabelaya göre, gölde su sporları yapmak yasaktı ama Justin arabasını park ederken, Cleo başka araçların yanı sıra üç tane de jet ski görmüştü.

Koyu bir sis, barbeküden yükselip gökyüzünün maviliğine

karışıyordu. Bira kutularını açan üç erkek vardı. İki kadın da sosis, sucuk, tavuk butları ve sandviç ekmekleriyle uğraşırken sohbet ediyordu.

Erkekler biralarını havaya kaldırdı. Kadınlar da ellerinde tavuk butlarıyla öylece kalıp Cleo'ya baktılar. Cleo da dönüp arkasına baktı. Sonuçta bu insanlar Justin'in arkadaşlarıydı, onun değil.

Justin'in tanıştırma faslı kısa ve özdü. "Gez ve onun kız arkadaşı Jaz. Vicky." Gez ve Jaz sırıttılar ama Vicky hiçbir şey yapmıyordu. Jaz'in uzun boylu erkeklerden birinin kız arkadaşı çıkması şaşırtıcı sayılabilirdi. Vicky ise daha hoş bir tipti, tabii sosisleri barbeküye koyarkenki suratı asık hâlini saymazsak. Justin'in yalnız gelmesi umuluyordu belli ki, Cleo bunu tahmin edebiliyordu. Yemeğini yerken iyice pişmiş olduğundan emin olması gerekecekti.

"Drew ve Martin'i ise Muggie's'te görmüş olabilirsin belki."

Drew ve Martin ikizlerdi. Güneş gözlüklerini çıkarıp Cleo'ya arkadaşa 'Selam!' dediler. Üzerlerindeki tavus kuşu renklerindeki dalgıç kıyafeti, hafif beyazlamış sarı saçlarıyla tezat oluşturuyordu.

Drew ve Martin, Justin'in arabasının bagajından aldıkları Regatta montlarla birlikte jet skilerini güçlü bir şekilde iterek suya indirdiler. Cleo onları ilgiyle izliyordu. Drew'in jet skisi metalik gri ve parlak kırmızı renklerdeydi. Martin'inki ise lacivertti ve üzerinde neon sarı ve turuncu renklerle yapılmış bir grafiti vardı. Suyun ayak bileklerine kadar geldiği yerde jet skilerinin yanında durmuşlardı. Motorları çalıştırıp jet skilerine atladılar.

Gidonları çok sağlam bir şekilde tutmuşlardı.

"Vuhuuu!" Cleo suyun üzerinde kayarak giden jet skilerin, arkada dalgalanan küçük flamalarını ve püskürttükleri suyu izliyordu. Güçlerinden ve manevra kabiliyetlerinden çok etkilenmişti.

Gez diğer jet skiyi çözmeye başladı. Justin de ona, jet skiyi suya indirmesi için yardım ediyordu. Drew ve Martin'in jet skisi araba gibiyse, Gez'in ki bir motosiklet gibiydi. Büyük bir oturma yeri vardı. Sürücünün arkasına bir kişi daha oturabilirdi. Cleo motosikletleri hep sevmişti zaten.

Gez, dalgıç kıyafetinin fermuarını çekti. Kabarık kahverengi saçları ve karnını sıkıca saran dalgıç kıyafetiyle Cleo'ya oyuncak, şirin, pelüş bir ayı gibi görünmüştü.

"Sen katılmayacak mısın?" diye sordu Gez, Justin'e.

Justin, Drew ve Martin'e baktı. "Belki daha sonra."

Gez diğerlerine katılmak için harekete geçti. Cleo dirseklerini dizlerine dayamış, jet skinin püskürttüğü suyun güneş ışığıyla birlikte havada oluşturduğu şekilleri hayranlıkla izliyordu. "Senin de yok mu bir tane?"

Justin başını iki yana salladı. "Ben de Gez'inkini kullanıyorum. Onlar kadar çok uğraşmıyorum bu işle. Drew ve Martin bütün yıl jet skiyle iç içeler."

Cleo'nun bakışları, sosislere surat asmaya devam eden Vicky'ye doğru kaydı. Jaz ciddi bir şekilde konuşuyordu, eli Vicky'nin omzundaydı. Cleo birden vicdan azabı hissetti içinde. Öksürdü. "Vicky beni gördüğüne pek memnun olmadı sanırım."

Justin bakışlarını hafifçe yukarı kaldırdı. "Olmadı mı?" Kafasını göle doğru çevirip, yan yana kıyıya doğru yaklaşan jet skilere baktı.

"Sanırım senin... yalnız gelmeni umuyordu."

Justin yeniden Vicky'ye baktı. "Ah. Ben de onun burada ne işi olduğunu merak ediyordum. O Jaz'in arkadaşı."

"Diğerlerini ne kadar zamandır tanıyorsun?" Jet skiler birkaç metre yakınlarına kadar gelip manevra yaptılar ve kıyıya su sıçrattılar. Sıçrayan su damlaları sanki bir gökkuşağı gibi parıldamıştı güneşte. Justin ve Cleo, üzerlerine sıçrayan damlaların, sıcak tenlerinde bıraktığı ürpertiyi hissettiler.

Justin, Cleo'nun kolundaki bir damla suyu eliyle sildi. "Çok uzun zamandır tanıyorum. Okuldan beri."

"Yani yakın yerlerde büyüdünüz?" Justin'in cuma akşamından önceki hayatına dair hiçbir şey bilmiyordu ve bu, ona garip hissettiriyordu.

"Evet. Ben Bay Sıradan'ım. Ailem Amerika'da yaşayan sıradan insanlardı. Sıradan bir şekilde kavga ettiğim bir kız kardeşim vardı ve bir de köpeğimiz. Okul, sanat ve grafik kursları, grafikle ilgili bir iş. Her şey sıradan. "

Cleo onun 'sıradan' olduğunu düşünmemişti hiç. Hele ki o yüzle, o yüzündeki her an kahkahaya dönüşmeye hazır o gülümsemeyle, etrafındaki insanların üzerinde bıraktığı ve onu izlemelerine neden olan etkiyle, kesinlikle sıradan biri olamazdı.

"Bunu seveceksin." Justin, Cleo'yu davet eder gibi bir hareketle jet skiye dokundu, sonra da dalgıç kıyafetinin fermuarını kapadı. "Kızlardan biri sana dalgıç kıyafetini ödünç verecektir."

Cleo istekli gözlerle jet skiye bakıyordu.

Jaz, Gez'in şişkin karnını kendine yastık yapmış, örtünün üzerinde uzanıyordu. Başını kaldırdı ve sakin bir şekilde gü-

lümsedi. "Aslında benimkini verebilirdim ama onu getirmeyi unutmuşum. Gerçi getirsem de sana büyük gelirdi. Kusura bakma."

Vicky ise örtünün diğer ucunda oturduğu yerden bakışlarını göle doğru çevirdi. "Benimkini verebileceğimi sanmıyorum. Sonuçta bu... biraz kişisel bir şey öyle değil mi? Yani ayakkabılarını bir yabancının giymesine izin vermek gibi." Sonra da samimiyetsiz bir şekilde "Kusura bakma," diye ekledi.

"Sorun yok." Cleo ayağa kalktı ve ayakkabılarıyla çoraplarını çıkardı. "Onu giymeye ihtiyacım yok."

Justin bakakalmıştı. "Çıldırmış olmalısın. Sırılsıklam olacaksın!"

Cleo gözlerini kocaman açtı ve dizlerine kadar suya ıslanacağı şekilde gölün içine yürüdü. Islak pantolonu bacaklarına yapışmıştı. "Ama sonunda kuruyacağım, öyle değil mi?"

Justin başını iki yana salladı. Gözlerinin içi gülüyordu. Jet skiye bindi, Cleo da güçlükle onun arkasına binmek için tırmanmıştı. Kollarını Justin'in beline sıkıca doladı. Justin'in dalgıç kıyafeti sıcaktı. Aynı anda hem pürüzsüzdü hem de Justin'in vücut şekline göre kıvrımlar kazanmıştı. Cleo, o kıyafetin altındaki vücudu hissedebiliyordu.

Jet ski hareket etti. Motorun çalışmasıyla birlikte bir titreşim başladı. Justin gürültünün arasından bağırıyordu. "Sıkı tutun! Ben eğildiğimde sen de eğil. Sakın beni doğrultmaya çalışma. İşte gidiyoruz!"

Jet ski yerinde sıçradı. Cleo, midesini kıyıda bırakmış gibi hissediyordu kendini, bağırdı. Hızları arttıkça motorun püskürttüğü su damlaları Cleo'yu ıslatıyordu ve o daha da güçlü bağırıyordu. Justin jet skiyi döndürdü, suyun üzerinde sekiz

rakamı çizer gibi dönüşler yapıyorlardı. Cleo'nun sırılsıklam olmuş pantolonu üzerine yapışmıştı.

Justin jet skiyi keskin bir açıyla döndürüp iyice hızlandı. Gittikçe daha da uzaklaşıyorlardı. Cleo, "Eveeet!" diye bağırdı. Sıçrayan su damlaları kollarını ıslatmış, saçlarının savrulup gözlerini kapatmasına neden olmuştu. "Daha hızlı!" diye bağırdı Cleo rüzgâra karşı. "Vuu! Bu harika!" Hızlanmaya devam ettiler. Ta ki Cleo parmaklarını Justin'in belinde birbirine kenetleyip göğsünü onu sıcak sırtına tamamen yaslayana, düşmemek için bacaklarını sımsıkı bir hâlde onun kalçalarına kenetleyene ve buz gibi su damlaları vücudunun her bir noktasına küçük iğneler gibi saplanana kadar...

Justin suyun üzerinde son bir çember daha çizdikten sonra sakin bir şekilde kıyıya doğru ilerlemeye başladı. Cleo, jet skiden inerken soluk soluğa kalmış hâliyle gülüyordu. "Bu gerçekten harikaydı, mükemmeldi!"

Motor durduğunda Justin de indi ve jet skiyi kıyıya doğru sürükledi. "Sırılsıklam oldun. Şu hâline bak."

Cleo çamur olmuş ayaklarıyla kıyıda yürürken gülüyordu. Tişörtünü çekerek, dışarıdan görünen sütyeninin üzerinden ayırdı. "Ama yine de muhteşemdi!"

"Gel buraya seni çılgın, çılgın kadın." Justin, Cleo'yu kendine doğru çekerek sıkıca sarıldı ve neredeyse nefessiz bırakacak kadar büyük bir öpücük verdi. "Sen tam bir çılgınsın! Yatakta çıkardığın seslerin altında kaldın yine de." Justin bunu söylerken kısık sesle söyleme zahmetine bile girmemişti. "Sana kuru bir şeyler bulmamız gerek."

Erkekler duyduklarına güldüler. Jaz da sırıtmıştı ama Vicky,

ıslak saçlarındaki suyu sıkan Cleo'ya ateş püsküren gözlerle bakıyordu.

Cleo arabanın koltuğuna oturduğunda yükselen adrenalinin etkisiyle hâlâ sırıtıyordu. Neredeyse küflenmiş Regatta monta sarındı. Justin de sürücü koltuğuna geçip direksiyonu engebeli araziye doğru kırdı. "Herkes senin çılgının teki olduğunu düşünüyor." Harita göstergesini açtı ve yola girdi. "Sanırım benimle evlensen daha iyi olur çılgın kadın. Zaten hamile de olabilirsin."

Cleo'nun o an kalbi durmuştu sanki. Gülüşünden eser kalmamıştı yüzünde. Evlenmek mi?

Cleo'nun aklının derinlerinde gizli, kapalı kapılar aniden açıldı ve oradan Gav'in o bildik görüntüsü çıktı, hem de çığlık atarak. 'Sen zaten evlisin!'

Ah...

... kahretsin.

Gerçek hayatın içine doğru yaptığı dikey dalış, korkunç gerçekler Cleo'nun yüzüne bir tokat gibi çarpmıştı.

Evliliği parçalanıyordu.

Kocası onu bırakıp gitmişti.

O da tanımadığı bir adamla korunmadan birlikte olmuştu.

Nefesi, boğazında öylesine sert bir şekilde düğümlenip kalmıştı ki, bir ara öğürecek gibi oldu. "Eve gitsem iyi olacak."

Justin bakışlarını, ilk başta kaşlarını çatarak ona çevirdi. "Eve gitsek yani... Ah, senin evine mi?"

"Evet."

"Şimdi değil ama, değil mi?"

"Şimdi." Cleo kendini üşümüş, yorgun ve biraz da sersemlemiş hissediyordu. Burada, bu yosunlu suyla ıslanmış kıyafetle-

rin içinde ne işi vardı? Nasıl böyle düşüncesizce hareket etmişti? Buna bir son vermeliydi.

Justin dönüş yapacağı için biraz yavaşladı. "Benim evimde bıraktığın bir şey var mı?" diye sordu. Sesi sertleşmişti.

"Hayır. Sen beni uygun bir yerde indirebilirsin. Arabaya kadar gitmek için taksi tutabilirim."

"Hayır, seni götüreceğim." Justin bunu söyledikten sonra yol boyunca, neredeyse yirmi dakika hiç konuşmadı.

Liza, şehir merkezinden otobüsle gelinebilecek, sarı, iki katlı, otoparklı evlerin sıralandığı caddede oturuyordu. O araba kullanmadığı için evinin otoparkı boş olurdu ve işte Cleo'nun arabası hâlâ oradaydı.

Justin arabayı durdurdu. "Ne oldu böyle birden?" Sesindeki bütün neşe gitmişti. Artık tamamen bir yabancı gibiydi. Yeniden. Yüzünde sürekli kalacakmış gibi görünen o gülümsemeden eser yoktu.

Cleo başını iki yana salladı. Yaptığı şeylerin verdiği berbat duygular içinde boğuluyor gibiydi.

Justin düşünceli bir şekilde ona bakıyordu. Sonra cevabı bulmuş gibi onaylar bir şekilde başını salladı. "Sorun 'evli olman' değil mi? Sen evlisin."

Cleo'nun yüzü, plastikten yapılmış gibi ifadesiz bir hâl almıştı. "Bunu biliyordun."

"Ama ayrılmıştınız!"

Cleo bakışlarını uzaklara çevirdi. Üzerindeki Justin'e ait montun ceplerine soktuğu ellerini yumruk şeklinde kenetlemişti. "Evet ama..."

"Ayrılmadınız mı? Kocan seni bırakıp gitmedi mi?"

Cleo burnunu çekti ve başını salladı. Sezi güçlükle çıkıyordu. "Bu cuma günü gitti."

Justin'in sesi haykırır gibi çıkmıştı. "Cuma mı! Dün mü yani? Nasıl oldu?"

Cleo, gözlerini Justin'den kaçırıyordu. "Büyük bir tartışma yaşadık."

"Ve o da sinirlenip gitti öyle mi?"

Cleo çaresiz bir şekilde başını sallayarak onayladı.

Justin'in sesi sinirli bir şekilde çıkıyordu. "Lanet olsun! Benim 'ayrılmak' dediğim şey bu değil. Bunun adı atışmak, tartışmak! Birbirinize bağırıp çağırırsınız ama sonra barışırsınız!" Justin bir an durakladı. "Sen benimle bir gece geçirdin... Onu cezalandırmak için miydi?"

Bu, gerçeğe çok yakın bir tahmindi ama ses tonu Cleo'nun bunu inkâr etmesine yardımcı olmuyordu.

"Yani bu öyle bir çekim falan değildi. Aramızda bir çekim, bir tutku falan oluşmadı. Ben sadece... *kullanıldım*! Her nasıl olduysa kız kardeşinle buluşamadın ve kalacak bir yere ihtiyacın vardı!"

Cleo irkilmişti.

Justin'in ve o kokan, eski montunun sıcaklığını bırakıp kendi arabasına gittiğinde gözyaşları gözlerini yakıyordu. Arabasının kapısını açmaya çalıştı.

Sinirden ve soğuktan titreyerek eve doğru sürüyordu arabasını. Aynaları kullanmıyordu bile. Doğruca ilerliyordu yolda. Yoldaki diğer sürücülerin frenlerinin sesini duyabiliyordu.

Ne yapmıştı böyle?

Peki ya Gav ne yapmıştı? Cleo hasta gibi hissediyordu. Bulutlar, güneşi örtmek için savaşan savaş gemileri gibi görünüyordu. Arabanın klimasını daha da yüksek bir sıcaklığa ayarladı ama hâlâ titriyordu.

Eve vardığında Gav'in arabasının dışarıda park hâlinde olduğunu gördü. Kendini düşüp bayılacak kadar zayıf düşmüş hissediyordu.

Gav geri dönmüştü.

Beyni hemen, göl suyuyla sırılsıklam olmuş hâline makul bir bahane bulmak için çalışmaya başlamıştı. Suçlu kalbi ise, gürültüsü dışarıdan duyulacak kadar hızlı bir şekilde atıyordu.

Eve girdiğinde Gav'in orada olmadığını fark etti, biraz da olsa rahatlamıştı. Boş evde onun adını yüksek sesle söylemişti ama sesi havada parçalara ayrılıp, yanıt olarak gelen sessizliğin içinde dağılıyordu. Neyse ki ıslak kıyafetlerini çamaşır makinesine atmak ve duşa girip üzerindeki göl suları ve yosun kokusundan kurtulmak için vakti olacaktı. Tabii yaşadığı evlilik dışı ilişkinin izlerinden de kurtulacaktı.

Yatak odasına girdiğinde, duvardaki yazının aynen durduğunu gördü. ***BU EVLİLİK BİTTİ. Sevgiler, Gav.***

"Cleo?" Gav eve girip kapıyı kapattı. Merdivenlerden yukarı çıktığında Cleo, sarı bornozunun içinde, duvardaki yazının tam karşısında duruyordu.

Gav, Cleo'yu görünce olduğu yerde durdu. Her nasılsa sanki haftalardır hiçbir şey yememiş gibi çok zayıf görünüyordu. Bir-

birlerine öylece baktılar. "Geri dönmüşsün!" Gav'in sesi, gördüklerine inanamıyormuş gibi neşeli çıkıyordu.

Cleo başını salladı. Gav'in duvardaki yazıya çevirdiği gözlerini izledi. Gav duvardaki yazıya attığı kısa bir bakış sonrası gözlerini yeniden Cleo'ya çevirmişti. Önce kızaran yüzünün rengi solmuştu bir süre sonra.

"Cleo..." Gav'in gözleri kızarmıştı. Boğazındaki âdem elması aşağı yukarı hareket etti. "Ben çok özür dilerim." Yavaşça Cleo'ya doğru ilerledi, ellerini ona doğru uzattı, avuç içleri yukarı bakıyordu. Aceleyle konuşuyor ve özür dilediğini söylüyordu. "Beni affedebilecek misin? Bunu hak etmiyorum belki ama eve gelip de senin gittiğini görünce..." Gav dudağını ısırdı ve bir an için gözlerini kapadı. "Seni göremeyince çılgına döneceğimi tahmin etmeliydin."

Çılgına... Cleo geri çekildi. Çılgın kadın. Justin, gülüşmeler, ona sıkıca sarılmasını hissettirdiği hoşluk. Gölün kokusu, Justin'in sıcak dudaklarıyla onun soğuk dudaklarını öpüşü. Cleo bu görüntüleri aklından uzaklaştırmaya çalıştı.

Gav, yalvarır gibi açılmış ellerini aşağı indirdi. "Bana ne oldu bilmiyorum Cleo. Sadece, aslında olmadığım birine dönüştüm."

Cleo, Gav'in yüzünde daha önce hiç görmediği o umutsuz ifadeyi inceledi: kum rengi kaşlar, hafif çilli açık renk ten, yumuşak hatlar. Bronzlaşmış bir ten ve o tende ışıldayan parlak bir gülümseme, keskin hatları olan bir burun değildi gördükleri. Justin'in görüntüsünü gözlerinin önüne getirdi ve bir fotoğrafı ucundan yakar gibi, aklındaki görüntüyü de ateşe verdi. Jus-

tin'in görüntüsünü tutuşturan alevin büyümesini, tüm fotoğrafı sarıp, buruşturup bir kül yığını hâline getirmesini izliyordu. Onu aklından çıkarmalıydı.

Gav onun kocasıydı. İçindeki suçluluk duygusu bir çıngıraklı yılan hâline gelmiş, çatallı dilini kalbine batırıyordu. Gav, küçük, zavallı karısının onu tutacağı soru yağmurunu bekliyordu belli ki. Cleo da bunun farkındaydı; evliliğini kurtarmak istiyorsa -bunu istiyordu, öyle değil mi?- Gav'i olduğundan farklı bir insana dönüştüren şeyin ne olduğunu bulmalıydı. Ayrıca kendisinin, olduğundan başka bir insana dönüştüğünü de hiçbir zaman öğrenemeyeceğinden emin olmalıydı.

Ona şimdiye kadar güç veren öfkesi, artık hiç işine yaramıyordu. Parmağıyla duvardaki yazıyı işaret etti. ***BU EVLİLİK BİTTİ. Sevgiler, Gav.*** Cleo'nun elleri titriyordu.

Gav'in gözleri kocaman açılmıştı. "Bana ne olduğunu bilmiyorum."

Cleo'nun duyguları buz tutmuş gibiydi. "Bir şeylerin seni çileden çıkardığı kesin. İşle mi ilgiliydi yoksa?"

Gav, gözlerinde titreyen bir ışıkla Cleo'ya baktı. Uzunca bir an boyunca, gerçekleri inkâr edecekmiş gibi göründü. Ama sonra başı önüne düştü. "Sanırım öyleydi. Birilerinin işten çıkarılacağıyla ilgili konuşuluyordu ve Bob Chester... O da kabul etmek zorunda kaldı ki işler düzelmezse bunu yapmayı tercih edecek. Herkesin önünde bana, performansı düşük olanların ilk çıkarılanlar olacağını söyledi."

Cleo gözlerini Gav'e dikti. "Ama senin performansın düşük değil ki."

"Ama o yine de böyle söyledi. Ve ben bu kadarıyla bile endişeye kapıldım. İşimi belkilere bırakmak istemiyorum. Belki de işimde umduğum kadar başarılı değilim. Çok gergindim, sinirliydim ve sanırım sinirimi senden çıkardım. Ben..." Gav ayaklarının üzerinde ileri geri sallandı ve Cleo'ya yaklaşarak onun başına bir öpücük kondurdu. "...çok mahcubum."

Böylece Cleo da, Gav'le yaşadıkları bir tartışma sonrası aralarını düzeltmeleri konusundaki ilk deneyimini yaşamıştı. Yazın bitimini haber veren yağmur yatak odalarının camına vururken, birlikte geçirmedikleri geceyi telafi etmek için seviştiler. Gav yavaş hareket ediyordu ve çok nazikti. Cleo'yu böylesine uyuşmuş ve Gav'e karşılık vermeyen bir hâle getirmiş olan şey ise suçluluk duygusu olmalıydı. Belki de yaşadığı şok yüzünden böyleydi. Ya da yorgunluk yüzündendi. Bittiğinde Cleo önce rahatlamış hissetmişti kendini. Ama daha sonra eskisinden daha da büyük bir suçluluk hissine kapılmıştı.

Çok hâlsiz hissediyordu. Tamamen ölümcül bir yorgunluktu bu. Kurşun gibi ağır hissettiren, ağrıtan bir bitkinlikti. Belki de dünya üzerinde yaşamış hiçbir insan daha önce böylesine yorgun düşmemişti. Hiç kimse.

Yine de tüm bu yorgunluğa rağmen, gecenin geç saatlerine kadar uyuyamadı Cleo. Gözlerini kapattığı her an gözünün önüne Justin geliyordu ve Justin'le seviştiği anlar. Aklından çıkaramıyordu.

Sabah olduğunda Cleo ani bir şekilde uyandı çünkü bir anda korkunç bir şeyin farkına varmıştı. "Dün gece prezervatif takmadın!"

Gev gerindi ve esnedi. "Doğum kontrol haplarıyla daha kolay korunacağımızı düşünmüyor musun sen de?"

Cleo öylece yastığına bıraktı kendini. Lanet olsun, yine aynı şeyi yapmıştı.

Cleo çantasını ters çevirip içindeki her şeyi döktü. Nereye kaybolmuştu ki bu? Pazartesiydi ve cep telefonuna ihtiyacı vardı. Onu en son nereye bırakmıştı? Bir anda cevabı bulmuştu.

Ve hatırladığı şey sonrasında buz gibi oldu. Derin, korkunç bir soğukluktu hissettiği.

Gözlerini sımsıkı yumdu ve kendini olumlu düşünmeye zorladı. "Cep telefonumu Justin'in evinde bırakmadım!" Ama bırakmıştı, elbette bırakmıştı. Cep telefonunu Justin'in telefonunun yanına fırlattığı zamanı hatırlıyordu.

İşler böylesine kötüleşmeden önceki zamanı...

Cleo, Gav'in ayak seslerini duydu ve başını kaldırdığında onun merdivenlerin başında olduğunu gördü. "İyi misin?" Gav gülümsedi. Saçları, aldığı duş yüzünden hâlâ nemliydi. Gri gömleği ve mavi kravatıyla çekici ve ferahlamış görünüyordu.

"İyiyim, iyi!" Bir çırpıda kartvizitliğini, cüzdanını, kalemini ve tarağını toparlayıp çantasına yerleştirdi. Cumartesi gecesi patlak veren fırtınadan beri hava bozmuştu.

Gav, Cleo'nun yanına oturduğunda yatak esnemişti. "Emin misin?"

"Elbette. İşe geç kalmayacaksın değil mi?"

Cleo'nun boynunda hissettiği Gav'e ait nefes sıcaktı. Gav kolunu Cleo'nun beline doladı. "İstersen ikimiz de arayıp izin alabiliriz."

Çantasının ağzını kapatan Cleo, Gav'den uzaklaştı. Uzanıp ceketini aldı. "Normale dönmemiz en iyisi. Normal yaşamımıza."

Gav'in gözleri suçluluk duygusuyla açılmıştı. "Belki de haklısındır." Başının üzerinden görünen o duvardaki mesajını bantlarla kapatmıştı.

Normal, her zaman iyi ve rahat demekti. Tabii normale dönmesi kolay olsaydı... Cleo, Gav'in suçluluk duygusuyla yaptığı davranışlar karşısında, kendi suçluluğunu içinde büyüterek bunun altında eziliyor olmasaydı...

Cleo kendini, hayatının dönüm noktasına gelmiş gibi hissediyordu. Belki de gerçekten öyleydi.

Kahve molasında Cleo, eğitimdeki satış ekibiyle bir araya gelmeliydi. Günün konusu ekip çalışmasıydı. Kendini merkeze koyarak takım ruhuyla ilgili bilgiler vermeliydi. Ama Cleo bunu yapmak yerine, müşterisi olan şirketin koridorlarında dolanıp bir telefon aradı.

Boş bir ofiste bulduğu telefonu açarak kendi numarasını tuşladı. Beş kere çalmıştı telefonu. Altı kere. Sonunda telesekreterinin mekanik sesini duyabilmişti.

"Ben Cleo," dedi.

Kısa bir süre sonra Justin yanıt vermişti. "Bekle." Bir sandalyenin itilme sesi, ayak sesleri ve bir kapının kapanış sesi ardından Justin konuştu. "Evet?"

Cleo derin bir nefes aldı. "Senin de bildiğin gibi cep telefonumu evinde unutmuşum."

"Evet."

Cleo biraz bekledi ama Justin'den bu durumu çözmek için kullanabilecekleri herhangi bir öneri gelmiyordu. Sonra o bir öneride bulunmayı denedi. "Gelip alabilir miyim?"

Bir anlık duraklama. Sonra, ancak Justin'in parmaklarıyla tuttuğu ritimden geliyor olabilecek bir ses. Hızlıca alınan bir nefes. "Aslında sorun şu ki, cuma gününe kadar Ipswich'de olacağım."

"Ah." Cleo hayal kırıklığıyla iç çekmişti. Sonuçta o Northampton'daydı. Bu işi kısa sürede çözmenin bir yolu yok gibiydi. "Sen de hak verirsin ki telefonuma ihtiyacım var."

"Ah, evet."

Bir duraklama daha. "Ipswich'e gelip seni bulsam ve-"

Justin, Cleo'nun sözünü kesti. "Çalışıyorum."

Kahretsin. "Pekâlâ. Cuma günü tekrar arayayım mı telefonumu almak için?"

Bir duraklama daha. "Muggie's'te buluşalım. Saat dokuzda."

Cleo içinden sızlanıyordu. "Orada buluşmak zorunda mıyız?"

"Benim olacağım yer orası."

Dışarıdaki koridordan konuşma ve ayak sesleri geliyordu. İnsanlar uzaklaşana kadar sessiz kaldı Cleo. Sonra homurdandı. "Böyle anlayışsız olmak zorunda mısın?"

Justin hafiften gülüyordu. "Saat dokuzda Muggie's'te."

Justin'le konuşmasını bitiren Cleo hemen ardından Gav'i aradı.

Gav'in sesi, üç saatlik ayrılıktan sonra Ceo'yla konuşma fırsatı bulduğu için mutlu, duygusal ve keyifli geliyordu. "Mmm, benim seksi, biricik karım."

Cleo, aklmdan geçirdiği gibi cıvıl cıvıl bir şekilde konuşmak için konsantre olmak zorundaydı. "Uzun konuşamayacağım çünkü başka bir telefondan arıyorum. Beni cep telefonumdan aramamanı söylemek için aradım. Bozuldu. Tom'un bir tanıdığı tamir edebilirmiş, ben de telefonu ona verdim."

Gav, sinir bozucu bir şekilde karşı çıkmıştı anında. "Acemi birine vermemelisin, o pahalı bir telefon. Aldığımız mağazaya geri götürebilirim."

Kahretsin, telefonu ona Gav almıştı ne de olsa. Cleo önemsemiyormuş gibi davranmaya çalıştı. "Garanti süresi dolmuştu zaten. Mağaza çok pahalıya patlayacaktır o yüzden. Evet... Ben de seni seviyorum." Yani öyle olduğunu umuyordu. En azından öfkesi ve hissettiği suçluluk duygusu geçtiğinde geriye sadece ona olan sevgisi kalacaktı.

Cleo saatine baktı, sonra da hızlıca Liza'nın numarasını çevirdi. İçinden o anda, güzellik merkezindeki bir müşterisinin çıplak ayağıyla uğraşıyor olmaması ve telefonuna cevap vere-

bilmesi için dua ediyordu. Hattın öbür ucundan Liza'nın sakin sesiyle "Selam!" dediğini duyunca rahat bir nefes aldı.

"Ah Liza!" Cleo aniden çok büyük bir ağlama isteği hissetti içinde. Kız kardeşine karşı gözyaşlarına boğulmamak için tırnaklarını avuç içlerine batırıyordu. "Eğer birisi özellikle de Gav sorarsa, cuma gecesini seninle geçirdim, tamam mı? Ben çok üzgündüm ve sen de bütün geceyi beni içirip, gözyaşlarımı silerek geçirdin. Bunu benim için yapabilir misin?"

"Tabii ki," dedi Liza hızlı bir şekilde. "Ama neler oluyor?"

Cleo yeniden saatini kontrol etti. "Olanları açıklamak için daha sonra arayacağım seni. Bu arada kesinlikle cep telefonumu arama! Ha bir de, bu cuma benimle Muggie's'e gelir misin?"

"Ne? Bridge Sokağı'ndaki Muggie's mi? Ben oraya her zaman giderim."

Cleo boğazında yeniden düğümlenmeye başlayan hıçkırıklarla mücadele etmeye devam ediyordu. "Ama ne yazık ki geçen cuma orada değildin. Oraya gitmemek için bundan daha berbat bir gün seçemezdin!"

"Ah." Liza'nın sesi memnuniyet doluydu. "O çiftçinin oğluyla tanıştım..."

Cleo aceleyle onun sözünü kesti. Takımını bu kadar süre boş bırakırsa müşteri onu Nathan'a şikâyet edebilirdi. "Bu cuma benimle kesin geliyorsun, tamam mı? Söz ver."

Liza söz verdi. "Ama önce bana neler olup bittiğini anlatacaksın."

Ağır bir el omzuna inince Justin'in elindeki bardak sallandı. Ceketine sıçrayan damlaları eliyle silkeledi Justin.

Martin sırıtıyordu. "Pardon ahbap. Telefon yeni mi?"

Justin, elindeki sürgülü kapağı olan cep telefonuna baktı. "Bir süreliğine bende." Martin barmene işaret ettiğinde Drew de yanlarına gelmişti. Elleri, dar paça kotunun ceplerindeydi. Justin telefonu cebine koydu.

"Teşekkürler." Martin'in uzattığı içkiyi almıştı.

Drew, Alman birasının neredeyse yarısını tek yudumda içti, sonra da geğirdi. "Burada tek başına mısın? Gölün kadını yok mu?"

Justin başını iki yana salladı.

"Görüşmeye devam ediyor musunuz?"

Soğuk bira iyi gelmişti. Boğazından aşağıya akarken geçtiği her yeri buz gibi yapıyordu. Justin yine başını iki yana salladı. "Küçük bir 'koca' problemimiz var." Bar gittikçe daha kalabalık ve gürültülü bir hâle geldiği için sesini yükseltmek zorunda kalmıştı.

Martin ve Drew, aynı ölçüde şaşkın bir tepkiyle karşılamışlardı bu durumu. Drew kaşlarını aşağı düşürdü. "Bunu sana söylememiş miydi?"

"Öyle de denebilir. Bana onun kendisini bırakıp gittiğini söylemişti. Ama bunun tanışmamızdan bir gün önce olduğunu söylemedi. Ta ki eve gidip kocasının dönüp dönmediğini kontrol etmek isteyene kadar." Justin bardağının altını sildi eliyle. Biraz geç kalmış da olsa, birkaç yıl önce Drew'in kız arkadaşının da medeni durumuyla ilgili onu kandırdığı zamanı hatırladı. Drew kandırıldığını, ancak adamın yumruklarıyla tanıştığı zaman anlayabilmişti. O birden fazla şekilde incinmişti.

"Kötü bir durum." Drew'in üzgün bakışları, Justin aklındakileri onun da hatırladığını gösterir gibiydi. "Böyle saçma bir şeyin içine girmene hiç gerek yok. Sana bunu söylemeliydi. Ondan hoşlandın. Islak tişörtün içinde de mükemmel görünüyordu. Ama böyle sorunlu bir tıp çıkması kötü olmuş."

"Kesinlikle öyle oldu." Justin, şimdi cebinde olan cep telefonunu arayan Cleo'yu düşündü. Tedirgin, mahcup ama temkinli bir sesi vardı. Ve savunma hâlindeydi. Eğer o aramayı kocasıyla birlikte yapmış olsaydı, sesinin daha çok endişeli gelmesi gerekirdi. Justin, Cleo'nun yatağında çıplak olduğu zamanı düşündü, onu kollarına aldığı anları geçirdi aklından. Telefonu cebinden çıkardı, şarjı bitmesin diye kapattı. Cuma günü ilginç olacaktı.

Vardıklarında Rhianne ve Ian, birer kadeh şaraplarını almış ve oturmuşlardı. Onların hiperaktif oğulları Will ve Roland ise kapı, üst kat ve alt kat arasında daire çizercesine koşturup duruyorlardı.

Cleo kendini sinirli ve huzursuz hissediyordu. Oysa mutlu ve rahatlamış hissetmeliydi; Dora'ya gülümsemeli ve ceketlerini almasına izin vermeliydi; Keith'in, küçük çocukları Meggie ve Eddie'nin üzerinden geçerek getirdiği ağzına kadar dolu şarap kadehlerini almalıydı. O sırada Roland ve Will, ellerinde Meggie'ye ait iki oyuncak bebekle birlikte hızla geçtiler yanından. Geçerken, "Süper bebek!" ve "Yarasa bebek!" diye ulumaya benzer sesler çıkarıyorlardı.

Cleo'yu böylesine rahatsız eden şey çocukların sesleriydi büyük ihtimalle. Gav ve Cleo, daha en baştan çocuk sahibi

Ağır bir el omzuna inince Justin'in elindeki bardak sallandı. Ceketine sıçrayan damlaları eliyle silkeledi Justin.

Martin sırıtıyordu. "Pardon ahbap. Telefon yeni mi?"

Justin, elindeki sürgülü kapağı olan cep telefonuna baktı. "Bir süreliğine bende." Martin barmene işaret ettiğinde Drew de yanlarına gelmişti. Elleri, dar paça kotunun ceplerindeydi. Justin telefonu cebine koydu.

"Teşekkürler." Martin'in uzattığı içkiyi almıştı.

Drew, Alman birasının neredeyse yarısını tek yudumda içti, sonra da geğirdi. "Burada tek başına mısın? Gölün kadını yok mu?"

Justin başını iki yana salladı.

"Görüşmeye devam ediyor musunuz?"

Soğuk bira iyi gelmişti. Boğazından aşağıya akarken geçtiği her yeri buz gibi yapıyordu. Justin yine başını iki yana salladı. "Küçük bir 'koca' problemimiz var." Bar gittikçe daha kalabalık ve gürültülü bir hâle geldiği için sesini yükseltmek zorunda kalmıştı.

Martin ve Drew, aynı ölçüde şaşkın bir tepkiyle karşılamışlardı bu durumu. Drew kaşlarını aşağı düşürdü. "Bunu sana söylememiş miydi?"

"Öyle de denebilir. Bana onun kendisini bırakıp gittiğini söylemişti. Ama bunun tanışmamızdan bir gün önce olduğunu söylemedi. Ta ki eve gidip kocasının dönüp dönmediğini kontrol etmek isteyene kadar." Justin bardağının altını sildi eliyle. Biraz geç kalmış da olsa, birkaç yıl önce Drew'in kız arkadaşının da medeni durumuyla ilgili onu kandırdığı zamanı hatırladı. Drew kandırıldığını, ancak adamın yumruklarıyla tanıştığı zaman anlayabilmişti. O birden fazla şekilde incinmişti.

"Kötü bir durum." Drew'in üzgün bakışları, Justin aklındakileri onun da hatırladığını gösterir gibiydi. "Böyle saçma bir şeyin içine girmene hiç gerek yok. Sana bunu söylemeliydi. Ondan hoşlandın. Islak tişörtün içinde de mükemmel görünüyordu. Ama böyle sorunlu bir tıp çıkması kötü olmuş."

"Kesinlikle öyle oldu." Justin, şimdi cebinde olan cep telefonunu arayan Cleo'yu düşündü. Tedirgin, mahcup ama temkinli bir sesi vardı. Ve savunma hâlindeydi. Eğer o aramayı kocasıyla birlikte yapmış olsaydı, sesinin daha çok endişeli gelmesi gerekirdi. Justin, Cleo'nun yatağında çıplak olduğu zamanı düşündü, onu kollarına aldığı anları geçirdi aklından. Telefonu cebinden çıkardı, şarjı bitmesin diye kapattı. Cuma günü ilginç olacaktı.

Vardıklarında Rhianne ve Ian, birer kadeh şaraplarını almış ve oturmuşlardı. Onların hiperaktif oğulları Will ve Roland ise kapı, üst kat ve alt kat arasında daire çizercesine koşturup duruyorlardı.

Cleo kendini sinirli ve huzursuz hissediyordu. Oysa mutlu ve rahatlamış hissetmeliydi; Dora'ya gülümsemeli ve ceketlerini almasına izin vermeliydi; Keith'in, küçük çocukları Meggie ve Eddie'nin üzerinden geçerek getirdiği ağzına kadar dolu şarap kadehlerini almalıydı. O sırada Roland ve Will, ellerinde Meggie'ye ait iki oyuncak bebekle birlikte hızla geçtiler yanından. Geçerken, "Süper bebek!" ve "Yarasa bebek!" diye ulumaya benzer sesler çıkarıyorlardı.

Cleo'yu böylesine rahatsız eden şey çocukların sesleriydi büyük ihtimalle. Gav ve Cleo, daha en baştan çocuk sahibi

olmamak konusunda anlaşmışlardı. Oysa bütün arkadaşları bu korkunç sesleri hayatlarının bir parçası hâline getirmeyi, uykularından, paralarından ve boş vakitlerinden fedakârlık etmeyi, çocukları birinci plana koyacakları bir hayat yaşamayı göze alarak hareket etmişlerdi.

Cleo ilk defa nasıl olup da böyle aileleri olan insanların en yakın arkadaşları olabildiğini merak etmişti. Cleo ve Gav çocuksuz bir çiftti. Bu hiç mantıklı değildi.

Zavallı Meggie, Dora'ya asılmaya başladı. "Anne..." Üzgün bir şekilde dağılmış oyuncak bebeklerini işaret ediyordu. Dora iç çekti ve Rhianne'e baktı.

"Sorun yok Meggie," dedi Rhianne, pek de yardımcı olmuyordu. "Onlar erkek olduğu için böyle oluyor."

Ian, elindeki kadehin içine doğru mırıldandı. "Haylaz erkekler."

Keith, Gav ve Ian, Wimbledon hakkında konuşmaya başlamışlardı.

Dora ve Rhianne ise en sevdikleri konuya dönmüşlerdi: çocuklar. "Okuldaki küçük Davie'de bit varmış. Ben de bu yüzden Meggie'yi oyun grubuna göndermedim. On beş gün kadar önce sirke gördüm saçında." Dora ve Rhianne, normalde bir araya gelmeleri beklenmeyecek bir ikili olmuşlardı: Rhianne ince, uzun boylu, dışarıdaki dünyaya yüz yüze gelmeden önce mutlaka en iyi şekilde süslenerek hazırlanan kadınlardan biriydi. Dora ise Cleo'ya, karşı koyamadığı bir şekilde, iri yarı bir okul kızı gibi görünüyordu; taze yüzlü ve biraz da sakar bir okul kızı...

Cleo, kızları dinler gibi yaparken Gav'i izliyordu. Gav gülüyor, konuşuyor, tartışıyordu. Şarabından yudumlar alıyor, başını

sallıyordu. Gav'in, daha önce gittiği yer her neresiyse, oradan tam anlamıyla döndüğü açıkça belli oluyordu.

Söz paraya gelmişti. Keith fazla para kazanmanın zorluklarından bahsederken, Ian masraflarına yetecek kadar para kazanmanın güçlüklerinden bahsediyordu.

Roland ve Will, ellerinde Meggie'nin en sevdiği oyuncak bebeklerle bir kez daha geçtiler. Ancak bu sefer oyuncak bebekler çıplaktı ve yolunmuş saçları da Roland ve Will'in ayakkabılarının lastiğine yapışmıştı. Meggie, annesinin pantolonunun paçasını çekiştiriyordu, gözleri neredeyse eriyecekti ağlamaktan. "Anne!" Dora kendini zorlayarak gülümsedi ve Meggir'ye misafirlere nasıl davranılması gerektiğiyle ilgili bir şeyler fısıldadı.

Küçük kızın omuzları düşmüştü ve Cleo, Dora'nm, küçük kızının en sevdiği oyuncakları yüzünden üzülmesine nasıl böylesine seyirci kalabildiğini merak etti. Roland ve Will neredeyse kırkıncı kez önlerinden geçiyorlardı ki Cleo kolunu uzattı ve Roland'ı yakaladı. "Bebekleri hemen Meggie'ye verin, lütfen," dedi hızlı bir şekilde.

Roland bir an sersemledi, sonra Yarasa Bebek dediği oyuncağı şaşkınlık ve korkuyla bakan Meggie'ye verdi. Will ise Cleo'ya doğru koştu ve onun bacağına vurdu.

Bu darbeden hiç etkilenmeyen Cleo kaşlarını kaldırdı. "Bebeği Meggie'ye ver, lütfen."

Will, suratı asık bir şekilde elindeki bebeği Meggie'ye doğru fırlattı.

Birkaç saniye geçti. Rhianne, bu yaptığı şey, genel davranışlarından farklıymış gibi Cleo'ya baktı. "Sorun yok çocuklar, hadi gidin de mutfaktan kola alın kendinize. "

Keith hiç şüphesiz halıları için endişelenmeye başlamıştı. İsteksizce ayağa kalktı. "Ben gidip onlara yardım etsem iyi olacak."

Cleo tatlı bir şekilde gülümseyerek konuştu. "Bence onları biraz şekerlemeyle de kandırabilirsin. Güzel olur."

Rhianne belli belirsiz bir gülümsemeyle sordu. "Sen çocuk provası falan mı yapıyorsun?"

"Geçen gün kuafördeki dergilerin birinde, çiftlerin yatak hayatlarına renk katacak tavsiyeler okudum. Bence denemeye değer." Rhianne yemeğini herkesten önce bitirmişti. Eğer çok fazla kalori alacaksa bunu yiyerek değil, içerek yapmayı tercih ederdi. Bize uzun uzun okuduklarını anlattı. Elindeki şarap kadehini parmaklarının arasında çevirdi ve beklenti dolu bakışlarla etrafına göz gezdirdi.

Ian tabağındaki biber yığınının henüz yarısını yiyebilmişti. Ağzı doluyken konuştu. "Bu yirminci yüzyıl işi sevgilim. Roland yatağı ıslatıp dururken ve Will sabahın beş buçuğunda kalkıp televizyon izlerken bu tarz şeylere nasıl vakit bulacağız ki?"

Rhianne her zaman çok beğendiği, badem şeklindeki tırnaklarına ve ellerine bakıyordu. Cleo da, Rhianne'in tırnaklarının çok güzel ve zarif olduklarını düşünüyordu. "Roland'ın yatağını kim değiştiriyor her defasında? Ayrıca Will'in şafak vaktinde kalktığını nereden biliyorsun? Sen o saatte horul horul uyumakla meşgul oluyorsun."

Cleo, anne ve babalarının atışmalarını dinleyen, isimleri her geçtiğinde gözlerindeki ifade bir suikastçıda görülebilecek bir ifadeye bürünen Roland ve Will'i izledi. Meggie ve Eddie uyumuşlardı. Roland ve Will de oturup Cartoon Network izleyebilecek kadar sakinleşmişlerdi.

Rhianne, mükemmel turunculuktaki dudaklarını, şarap kadehinden hiç ayırmadan büzdü. İnce, uzun, parlak turuncu oje sürülmüş ellerinden birini kaldırdı ve avuç içi yukarı bakar şekilde çevirdi. "Aslında zaman yaratabiliriz."

Cleo bakışlarını aşağıya, tabağına çevirdi. Seks hakkında konuşmaya devam etmek zorundalar mıydı? Cleo şu an hayatındaki bütün problemlerini sekse borçluydu.

Öte yandan seks neydi ki? Arzularını tatmin etmenin bir yolu mu? Sevgi ve arzunun ifade ediliş şekillerinden biri mi? Yoksa bir silah mı?

Beni düşüncelerimden, "Karın ayakta uyuyor, Gav," cümlesi uyandırdı.

Cleo, kendisine dönmüş bütün bakışları görmek için başını kaldırdı. "Pardon, bir şey kaçırmadım değil mi?"

Gav ona gülümsedi. "Sen iyi misin?"

"Yorgunum sadece." Cleo yeniden gülümsemeye çalıştı. Hep eski hikâyelerin değişik versiyonlarını dinlemekten sıkıldığı kesindi. Ian, Rhianne'den yakınırdı; Rhianne sahip olduğundan fazlasını isterdi. Keith'in çok az maaşa köle gibi çalışması ve Dora'nın hizmetçilikle kazandığı daha fazla paranın altında ezilmesi.

Cleo, Gav ile kendisinin neden bu grubun bir parçası olduğunu bir kez daha merak etti. Aslında Gav, Keith ve Ian arkadaşlardı; Cleo, Dora ve Rhianne ise sadece onların evli oldukları

kadınlardı. Onlardan, üç arkadaşın eşleri oldukları için, zamanlarının önemli bir kısmını birlikte geçirmeleri bekleniyordu.

Peki ya Cleo, eski okul arkadaşlarıyla vakit geçirmek istediğinde ne oluyordu? Gav sinirden titremeye başlıyor ve evliliklerinin bitişini ilan ediyordu.

Bazen, Cleo'yu anlayan tek kişi Liza olabilirmiş gibi görünüyordu. Cleo'nun başına tüm bunlar nasıl gelmişti?

Hayal kırıklığı Cleo'nun içinde büyüyordu ve bir anda, öfkeyle karışık, beklenmedik bir özlem hissetti Liza'nın hayatına karşı. O, Liza gibi olabilmeyi isterdi. Hiç kimseye karşı sorumluluğunun olmamasını.

Cleo kıyafetlerini çıkarıp, Gav'in sevdiği, o saçları dağılmış hâliyle yatağa girerken Gav de kendi tarafına yerleşmiş ve yorganın altına girmişti. Gav, çıplak kolunu dışarı çıkararak başparmağını yukarı kaldırdı. "Rhianne'in bahsettiği tavsiyeler diyorum... Biz de mi baksak, ne dersin?"

Ama Cleo, Gav'in bu söylediklerine ne seksi bir gülümsemeyle ne de parıldayan gözlerle bir yanıt vermişti. Bunların yerine iç çekmiş, yatağın kendine ait tarafına rahatça yerleşip yorganın altına girmiş ve gözlerini kapatmıştı. "Ben gerçekten yorgunum."

Gav inanmayan bir şekilde güldü. "Biz ne zaman sevişmek için fazla yorgun olduk ki?" Ellerini yavaşça Cleo'nun göğüslerine doğru kaydırmıştı.

Cleo gözlerini açtı. "Sadece sevişmek için değil, her şey için yorgunum." Gözlerini yeniden kapattı.

"Bu sen değilsin!" Gav, aralarında kalan boş bölgeyi geçerek Cleo'ya sokuldu. Burnunu onun ensesine sürtüyor ve onu öpüyordu.

Cleo yüzünü ona dönmek, boynunu iyice ona doğru eğmek ya da onun kollarında hayat bulmak yerine keskin bir hareketle kendini çekmeyi tercih etti. "Bu gece değil, Gav."

"Ama neden?" Gav'in tavrı soğuk değildi ama daha önce hiç karşılaşmadığı bir şeyle karşı karşıyaydı. Cleo onu daha önce hiç reddetmemişti.

Cleo iç çekti. "Çünkü yorgunum, tamam mı? Bu birkaç gün çok yorucuydu. Daha yatağa yeni girdim ve istediğim son şey kalkıp prezervatif aramak, yarına saklamam gereken enerjimi yatakta harcamak!" Cleo yan dönerek sırtını Gav'e çevirdi.

Gav geri çekilmeden önce bir an öylece kaldı. "Sana haplarla korunmanın daha iyi olacağını söylemiştim."

"Hep hap kullanmaktan bahsediyorsun. Sorumluluğu hiç sen almazsın, öyle değil mi?"

Pekâlâ. Cleo hâlâ sinirliydi. Gav sorunu çözdüklerini zannediyordu ama belli ki Cleo onu hâlâ cezalandırıyor, üstelik bunu kadınlara özgü bir şekilde, olayın üzerinden zaman geçtikten sonra, alakasız bir zamanda yapıyordu. Gav, ölümcül derecede rahat ve anlayışlı olmaya karar verdi. Cleo'nun omzunu okşadı. "Benim tek istediğim..."

Cleo omzunu Gav'in elinin altından çekti. "Ben senin 'tek istediğinin' ne olduğunu biliyorum. Ama bu sefer aynı şey olmayacak. Tamam mı?"

Işıklar aynı bir önceki gelişinde olduğu gibiydi; müzik de öyle. Cleo, soğuk Budweiser bardağını kavradı ve kalabalığı izlemeye başladı. Liza, üzerindeki altın rengi mini elbisesi, göğüslerinin hemen altından sardığı siyah kalın kemeri ve elindeki sert içkisiyle, sadık bir şekilde Cleo'nun yanında bekliyordu. Muggie's, giydiği straplez kısa elbiseye rağmen, Cleo'ya bile terli hissettirebilecek kadar sıcaktı. Neredeyse pişecekmiş gibi hissediyordu.

Geçen cuma bu barın böylesine fazla sayıda insanı alabilecek kadar büyük olduğunu fark etmemişti. Belki de içerideki sütunlara ve köşelere bu kadar çok insanın nasıl sığışabileceğini hiç düşünmemişti.

"Dokuzu çeyrek geçiyor." Cleo iç çekti. Etrafını sarmış kafaların üzerinden uzanıp bakarak, içeri giren saçlarını dikmiş birini görmeye çalışmaktan yorulmuştu. "Belki de gelmez. Belki de onu tekrar görmeyeceğim. Tamam sorun değil, böylesi daha iyi

olabilir. Ben de telefonumu kaybetmiş gibi yaparım ve yeni bir telefonla yeni bir hat alırım. Hatta karşıma çıkan ilk dükkândan alacağım. Dolayısıyla burada kalmamıza gerek yok artık. Bunu daha önce düşünseydim, işten sonra doğruca sana gelip, sabaha kadar kalacağımı söyleyerek Gav'le tartışmak zorunda kalmazdım."

Liza, daha önce eniştesine karşı antipatik bir tavır sergilememişti ama o an birdenbire bunu yaptı. "Gav çok saçma davranmaya başlamış." Liza bir an durdu ve sonra dürüstçe bir ifadeyle ekledi, "ama bu Justin olayı... Yani, bu hiç senin yapacağın türden bir şey değil Cleo."

Cleo, yanlış bir şeyler yapmış olmanın verdiği o ürpertici duyguyu engellemeye çalıştı. "Gav'e gerçekten çok kızmıştım. Sanki gerçek dünyadan çıkıp hayali bir dünyaya, kimsenin -özellikle de Gav'in- yaptıklarımla ilgili ne düşüneceğini umursamadığım bir dünyaya adım atmış gibiydim. Aklım karmakarışıktı gerçekten."

Liza'nın dudakları, Cleo'yu onaylamadığını belli eder bir şekilde büzülmüştü. "Buna inanamıyorum. Sen ve Gav, siz her zaman harikaydınız. Bu sadece bir kazaydı, yani umarım? Yeniden bir pırlanta gibi olacaksın, hemen. Ah, yapma, ağlama!" Liza, kollarını endişeli bir şekilde kardeşinin vücuduna sardı. "Her şey yoluna girecek. Telefonunu geri al ve her şeyi unut. Bu sadece bir kerelik bir şeydi. Bir daha olmayacak ve sen eski hayatına geri döneceksin."

Cleo mendil aradı. "Her şey mükemmeldi. Arkadaşlarımızın evliliklerine bakınca, bizimki mutluluk dolu. Yani öyleydi. Ama bu 'bir kerelik' şey yönümü kaybetmeme neden oldu. Yani, şim-

diye kadar sorgusuz sualsiz kabul ettiğim şeylerin beni yatırdığı uykudan aniden uyanmış gibi hissediyorum. Gav'in bana nereye gittiğimi, kiminle olduğumu sorması gibi şeyler artık batıyor."

Liza'mn gözleri kafa karışıklığıyla açılmıştı. "Mer-ha-ba? Buna evlilik diyorlar, öyle değil mi?"

"Ama ben artık evliliğin dışına adım attım. Ve bundan pişmanım." -Gerçekten pişman mıydı?- "Ben... Kendimi serbest bıraktım. İstediğim bir şeyi yaptım. Bunu yeniden yapabilirim."

"Ah." Liza içkisinden bir yudum aldı. "Ama Gav, Justin'le olanları öğrenirse tercih şansın çok azalacak. Öyle değil mi?"

Cleo, Gav'in her şeyi öğrenmesi durumunda neler olacağını merak etti bir an. "Eğer Justin'i görmezsem her şeyi unutabilirim. O da beni unutabilir."

O sırada Justin de gelmişti. Soluk mavi renkteki gömleğiyle dans pistinin öbür tarafındaydı. Hem acımasız hem de muhteşem görünüyordu.

Cleo, omurgasına yayılmaya başlayan şok dalgalarını hissediyordu. "Geldiğini görmemişim!"

Justin, barın karanlıkta kalan bölümlerinde bir yeri işaret etti. "O taraftaydım. Hadi dışarı çıkalım."

Cleo'nun çok fazla seçeneği yoktu. Justin'i takip etti. Aklında, onun bir süredir barda olduğu, onu izlemiş olabileceği düşüncesi dönüp duruyordu. Lanet olsun. Cleo telefonunu aldıktan sonra bu işi tamamen sonlandıracaktı.

Barın boğucu ortamından çıkıp açık havaya adım atmak rahatlatıcıydı. Cleo, ciğerlerine biraz temiz hava çekmek için duraklamıştı ki, Justin'in ilerlemeye devam ettiğini fark etti. Kalbi-

nin atışları ve nefes alış verişleri çok hızlıydı. Dudaklarını ıslattı ve gülümsemeye çalışarak hafif bir şekilde sordu. "Telefonum sende mi?"

Justin kısa bir an için telefonu pantolonunun cebinden çıkardı, yukarı kaldırıp Cleo'ya gösterdi ve hemen cebine geri koydu. Cleo'nun telefona doğru uzanan elini engellemişti. Gülümsemiyordu. Üstelik Cleo geri zekâlı gibi ona gülümsüyor olmasına rağmen.

"Öncelikle birkaç şeyi açıklığa kavuşturmak istiyorum." Sokak lambasının ışığı, Justin'in yüzünün yarısını aydınlatıyordu; diğer yarısı ise gölgedeydi.

Bir elini, Cleo'un omzunun üzerinden uzatarak kapıya yasladı. "Seni benimle bir gece geçirmeye ikna eden şeyin ne olduğunu merak ediyorum."

Cleo yapmacık bir şekilde inledi. "Ben sadece, Liza'yla rutin yaptığımız şeylerden biri olduğu için oradaydım!" Justin bekliyordu. Cleo iç çekti ve ona sorusunun cevabını vermek için kullanacağı diğer başlıkları aklından geçirdi. Gav. Mezunlar toplantısı. Craig. Gav'in çileden çıkması. Duvardaki yazı. Liza'yı bulmak için bara geldiği dakikalar. Justin'le tanışması.

Justin'in bakışları, Cleo'nun gözleri ve dudakları arasında gidip geliyordu. "Kocanı cezalandırmak için mi benimle birlikte oldun?"

"Hayır! Ben... ben sadece... Ben o an, ona sadık kalma zorunluluğu hissetmiyordum. Öfkeliydim. Sağlıklı düşünemiyordum." Cleo o an bir adım geri çekilebilmeyi dilerdi. Böylece Justin'in vücudunun rahatsız edici sıcaklığından kurtulabilirdi.

"Peki ya ben? Bana yaptığın şey haksızlık değil miydi?"

Justin'in tıraş losyonunun kokusu Cleo'yu sarıp sarmalıyor, nefes alışını güçleştiriyor ve Justin'in mükemmel dudaklarına yönelmiş dikkatini dağıtıyordu.

Cleo, aniden çıplak bacağında Justin'in elinin sıcaklığını hissetti. Biraz abartılı bir tepkiyle geri çekilmesine neden olmuştu bu. Onu itmeliydi aslında, hatta bir tokat atmalıydı ama bacakları onun gibi düşünmüyorlardı sanki. Zaten Justin'in eli de itiraz kabul etmez bir şekilde yukarıya doğru kaydı. Cleo'yu hafif hareketlerle okşuyordu. "Adamın biri çıkıp bir kadını senin beni kullandığın gibi kullansaydı ne olurdu? Eminim ona söylemediğini bırakmazdın, öyle değil mi?" Justin'in eli, Cleo'nun koton eteğinin kumaşını yukarıya kaldırmaya başlamıştı.

"Ben seni kullanmadım!" Dürüstçe devam etti Cleo. "Niyetim o değildi en azından." Cleo'nun sesi titrek bir tonda çıkıyordu ama Justin'in sıcak dokunuşu yüzünden bir türlü konsantre olup sesini toparlayamıyordu. Justin, Cleo karşı çıkarsa dururdu. Ama dudaklarından karşı çıktığına dair dökülmesi gereken sözcükler bir türlü çıkmıyordu.

Justin elini daha da yukarıya çıkardı. "Beni kendini tatmin etmek için kullandın. Kocanı geri kazanmak için de. Bu konuda nasıl hissetmemi bekliyordun ki?"

Cleo güçlükle nefes alıyordu. Umutsuzca arkasındaki kapıya tutundu. Tutku, dizlerinin bağının çözülmesine neden olmuş gibiydi. Sanki nasıl nefes alıp vermesi gerektiğini unutmuştu. Göğüs kafesi düzensiz bir ritimle inip kalkıyordu.

Justin ise tamamen kontrolü elinde tutuyor gibiydi. Sesi alçak ve düz bir tonda çıkıyordu. "Bu gece beni istiyor musun?"

İçinde kalan son duygu kırıntılarına tutunan Cleo, dönen başını sallayarak kendine gelmeye çalıştı.

Justin fısıldıyordu. "Burada yapabiliriz. Hemen şimdi."

Cleo başını yeniden iki yana salladı. "Yapma Justin!" Kendi kendine kızıyordu Cleo. Ağzından çıkacak bir sonraki kelime 'evet' olabilirdi çünkü.

Justin, Cleo'yu yavaş yavaş serbest bıraktı. Ve sıradan bir şey soruyormuş gibi sordu. "Ertesi gün hapı almışsındır diye tahmin ediyorum."

Cleo gözlerini Justin'e dikti; onun o sivri burnuna ve şehvetli dudaklarına bakıyordu. Yavaşça, başını iki yana salladı.

Justin sakinliğini koruyordu. "Neden almadın?"

Cleo bakışlarını yere çevirdi. "Aklıma gelmedi."

Justin keskin, çatlak bir ses çıkararak güldü ama bu gülüşte neşeden eser yoktu. "Sen çok akıllısın, kesinlikle." Telefonu cebinden çıkardı. Cleo'nun sol elini kendi eline aldı. Bir an için gözleri Cleo'nun alyansına takılmıştı ama sonra telefonu onun avucunun içine yerleştirdi. "Yaptığın şey terbiyesizlikti." Justin bir adım geriye gitti ve işte artık Cleo'nun görüş alanından çıkıyordu. Cleo, konuşulanları duyamayacağı kadar uzak bir mesafede bekleyen Liza'yı gördü. Justin bir adım daha geri gitmişti. "Umarım, yani en azından, yaşadığın her şey sana tatmin edici gelmiştir." Justin arkasını döndü ve uzaklaşmaya başladı.

Onun bu gururlu ve kendisini ezen tavırlarına sinirlendiğini fark eden Cleo, arkasından bağırdı. "Sen de en az benim kadar hoşlandın!"

Oradan geçen bir grup delikanlı Cleo'ya gülüp dalga geçer gibi sesler çıkardılar. Cleo kendini tepeden tırnağa aşağılanmış hissediyordu.

Justin dönüp Cleo'ya baktı; işaret parmaklarını bir araya getirip başparmaklarını dikerek yaptığı tabanca hareketini Cleo'ya doğru doğrulttu. "Yani... İyiydi. Ama bunlar sadece ikimizin arasında kalsın, değil mi? Ne de olsa sen evli bir kadınsın."

Liza, sessizce Cleo'nun yanına yaklaştı. Justin, diğer dükkânları da geçerek uzaklaşıyordu, sonunda karanlığın içinde kayboldu. "Vay be!" Liza ıslık çaldı. "Adam taş gibi. Numarası var mı sende?"

Cleo ani bir kahkahayla sarsıldı. Tüylerinin ürpermesine engel olacak sıcaklığı vermek için kollarını sıvazlıyordu. "Justin'in numarasını almanın kolay olduğunu sanmıyorum."

Sonunda Liza'nın manolya renkli duvarlarıyla halısız, küçük bir, ikinci yatak odası olan, tanıdık evine geldiklerinde Cleo makyajını çıkardı, banyo sırasının kendisine gelmesini beklerken soyundu.

Liza banyodan çıkıp yirmi sekiz yaşından çok daha genç ve temiz görüntüsüyle yanına geldiğinde Cleo ağzındaki baklayı çıkardı. "Ertesi gün haplarıyla ilgili ne biliyorsun?"

Liza öylece kalakaldı. "Ah kahretsin! Ne yaptın sen?"

Cleo başını eğip ellerine bakmaya başladı. "Doğum kontrol haplarım bitmişti. Prezervatif de aklıma gelmedi çünkü böyle bir alışkanlığım yok."

"Cleo!" Cleo tıslıyor gibi konuşuyordu. "Korunmadan birlikte olduysan üç gün içinde almalısın o hapları. Tabii ne kadar erken alırsan o kadar iyi."

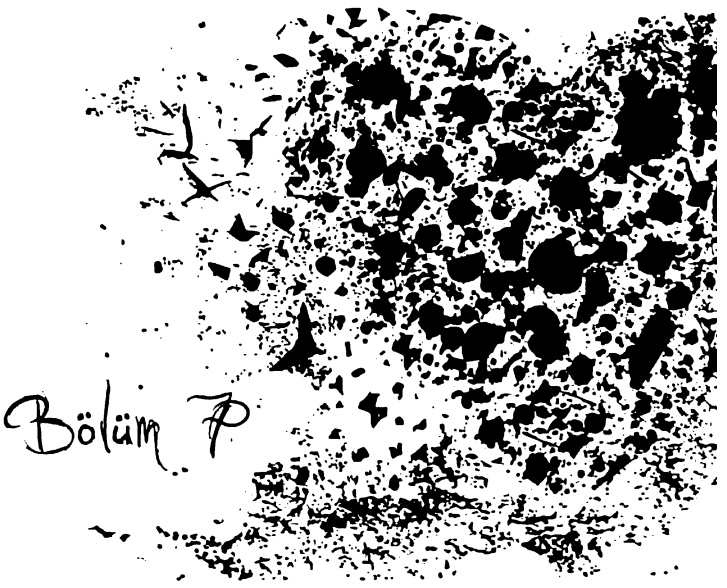
Cleo dudaklarını ısırıyordu.

"Bir yöntem daha var onda da beş gün içinde... Senin kaç gün oldu?"

"Yedi."

Liza gözlerini umutsuzca kapattı. "Lanet olsun, git ve yardım al. Acil bir randevu al sabah için. Gerçekten." Liza başını iki yana salladı. "Cleo! Uyan! Gerçek hayatta işler konforlu bir evlilikteki gibi rahat değil, biliyorsun! Gidip bir şekilde test yaptırmalısın; ilk işin bu!"

Ama ertesi sabah, daha Cleo ilk iş olarak test yaptırmaya gitmeden sabahın saat altısında Gav aramıştı. Telaş içindeydi. "Kız kardeşim aradı. Babamı hastaneye kaldırmışlar. Kalp krizi geçirmiş!"

Cleo, evden fırladığı gibi onu almaya gelen Gav'in arabasına atladı ve Yorkshire'a doğru yola çıktılar. Hastane yatağında çaresizce yatan kayınpederinin, bir zamanlar al al görünen yanaklarının şimdi kireç gibi beyaz olduğunu göreceğini düşündükçe canı yanıyordu. Gav arabayı Cross Caddesi'ne doğru sürerken Cleo hâlâ emniyet kemeriyle boğuşuyordu. "Durumu nasılmış?" diye sordu.

Gav direksiyona öyle sıkı sarılmıştı ki parmaklarının eklem yerleri beyaz görünüyordu. "İyi değil. Durum ciddiymiş, annem öyle dedi. Bütün akşam kolu ağrımış, sabah erken saatlerde de göğüs kafesinde baskı hissettiğini söylemiş." Gav, arabayı sarsa sarsa, direksiyonu geniş bir kavşağa doğru çevirdi.

"Zavallı George." Cleo, George'u da, kayınvalidesi Pauline'i de çok severdi. Sıcakkanlı ve etrafına ışık saçan Yorkshire erkeği George, emekli olur olmaz kasabasına geri dönmüştü; Pauline ise, birlikte oldukları sürece nerede yaşadıklarının bir önemi olmadığını düşünerek itiraz etmemişti.

Uzun, dar yapısıyla birlikte havadar bir evleri vardı. Sadece ailenin bir araya geldiği hafta sonu toplantılarında ve komşuların gelip oturma odasıyla hol arası mekik dokudukları zamanlarda ev daralıyor gibi olurdu. Kalabalığı geçtiklerinde Cleo, Pauline'i gördü ve onca derdinin üzerine bir de Gav'in hamile kız kardeşi Yvonne ile ilgilenmek zorunda kaldığını fark etti. Yvonne, onlardan birkaç dakika önce gelmiş olmalıydı. Annesine, neredeyse onu nefessiz bırakacak kadar sıkı bir şekilde sarılmıştı, burnunu çekiyordu. "Allen işe gitmek zorundaydı, akşam arayacak. Babam nasıl? Sen nasılsın? Ah, oturmalıyım." Yvonne üç aylık hamileydi ve sürekli hâlsizlikle mücadele etmek zorunda kalıyordu. Rengi solgundu ve alnında birikmiş teri yüzünden kâkülleri sırılsıklam olmuştu.

Gav annesinin rengi bembeyaz olmuş yanağını öptü, Yvonne de o sırada tek başına sandalyeye doğru ilerliyordu. Gav ona yardım etmeye çalışmadı. "Durumu nasıl? Onu bugün görebilecek miyiz?"

Tüm o sıkıntılı ve bitkin hâline rağmen, çocuklarına gülümsemeyi başardı Pauline. "Şu an dinleniyor ama henüz tehlikeyi atlatmış değil. Bu, doktoraların da neler olabileceğini tam olarak kestiremedikleri anlamına geliyor. Ben iyiyim ama olayın şokunu hâlâ üzerimden atamadım. Doktorla görüştükten sonra bir telefon etmeliyim. Ah, Gavin, kapıya bakabilir misin lütfen?"

Komşularından biri daha kapıda görünmüştü. "Rahatsızlık vermek istemezdim canım ama bir haber var mı diye merak ettim. Yardım edebileceğim bir şey var mı?" Gav, gelen kadını oturma odasında üzgün suratlarla oturan diğer iki komşularının yanına katılması için aceleyle içeri aldı. Yvonne, babasıyla ilgili endişelerine ve kendi durumuna rağmen, komşuların rahatı için

koşturmaya başlamıştı. Pauline ise aniden merdivenlerin orta yerine oturdu.

Cleo onun yanına çöktü. Yaz gününün sıcak havasına rağmen soğuk olan ellerini tuttu. "Uyumadın değil mi?"

Pauline'in göz altlarında torbalar oluşmuştu. "Gözümü bile kırpmadım canım. Her şey o kadar... Sana merhaba bile diyemedim, Cleo." Pauline'in alt dudağı titriyordu.

"Hiç önemli değil." Cleo onun göz altı torbalarını elleriyle kenarlara doğru sıvazlayarak hafifçe ovdu, sonra da ayağa kalkmasına yardım etti. "Hadi gel, sıcak bir şeyler içmek için sallanan sandalyene otur." Birkaç dakika içinde Pauline için buharı tüten bir fincan çay ve çay tabağında birkaç hazmı kolay bisküvi hazırlamıştı. Sonra da oturma odasındaki komşular için bir tepsi hazırladı. Yvonne tepsiyi alıp salona götürmüştü. Cleo aslında bu işi de kendisinin yapması gerektiğinin farkındaydı.

Karnındaki guruldama Cleo'ya açlığını hatırlattı. Biraz jambon bulma umuduyla dolabı karıştırmaya başladı.

Kapıya yaklaştığında, oturma odasından gelen komşuların seslerini duymuştu Cleo. Yine de Yvonne'in, meydanı onlara bırakmadığı, herkesinkinden daha baskın gelen sesinden belliydi.

Cleo bir yandan salonda konuşulanları dinliyor, bir yandan jambonları pişiriyor, bir yandan da Pauline'i izliyordu. Pauline başını arkaya yaslamış, gözlerini de kapatmıştı. Yarısını içtiği çayının fincanda kalan kısmı masada soğuyordu. Cleo, Pauline'i ilk kez böyle rengi solmuş bir hâlde görüyordu. Uykuya daldığı hâliyle yüzünde sıkıntılı bir ifade asılı kalmıştı. Biraz huzura ihtiyacı varmış gibi görünüyordu.

Cleo komşulara çaylarını içmeleri için on beş dakikalık bir süre verdikten sonra oturma odasına girdi. George'un son zamanlarda iyi göründüğüyle ilgili yaptıkları sohbeti bölmüştü. "Yvonne, Gav, sizin için yiyecek bir şeyler hazırladım. Sizler kusurumuza bakmazsınız değil mi? Herkes üzgün, Pauline uyudu ve yemek yemek için hiç zamanımız olmadı." Komşular bir anlık sessizlikten sonra ayaklandılar.

Gav onları yolcularken Yvonne de mutfağa doğru aceleyle Cleo'yu takip etti. "Ben de böyle şeyleri senin gibi direkt söyleyebilmek isterdim. Ama insanları üzmekten korkuyorum. Kahvaltı etmeliyim artık. Zaten tam oturmuştum ki-"

Cleo işaret parmağını dudaklarına götürdü ve Pauline'i işaret ederek Yvonne'ye sessiz olmasını söyledi. "Sen de çok üzgünsün. Endişelenme. Siz George'la ilgilenirken ben de tüm bu sıkıcı şeyleri yapacağım. Tamam mı?"

Cleo, sonraki birkaç gün boyunca bütün yeme içme işlerini organize etti. Yvonne mutfak kraliçesi olma işini üstlenememekten şikâyetçiydi ama durumu dikkate alınınca, tahtını bir süre Cleo'ya bırakması anlayışla karşılanabilirdi. Pauline hâlâ üzerinden kamyon geçmiş gibi görünüyordu. Gav hiç durup dinlenmeden koşturuyor, bir yandan da evden kaçmak için bulabileceği her fırsatın üzerine atlıyordu.

Cleo hastaneye sadece bir kez ziyarete gitti çünkü kayınpederinin gereksiz ziyaretlerle yorulmasının doğru olmadığını düşünüyordu. George, yorgun bir şekilde monitörle ve serumlara bağlı, hastane yatağında yatıyordu. Sakin görünse de aslında karmakarışık bir hâlde olduğu belliydi. Oksijen maskesi ulaşabileceği kadar yakınında duruyordu. Buna rağmen içeride, hasta

insan kokusu havada asılı gibiydi.

Cleo, Gav'in aile evindeki boş odada kurduğu bu geçici kamptan hiç hoşlanmıyordu aslında. Gav'in aceleyle çantaya koyduğu birkaç parça kıyafetten başka hiçbir şeyi yoktu. Üstelik geceleri mutlaka pijamalarını giyerek yatması gerekiyordu çünkü gece kalkıp tuvalete giderken evin içinde kiminle karşılaşacağı hiç belli olmuyordu. Ama yine de pazartesi sabahı geldiğinde Cleo'nun Ntrain'i arayıp, burada daha fazla kalabilmek için izin istemekten başka çaresi kalmamıştı.

Nathan rezervasyon şemasına bakıp homurdanmaya başladı. "Bakalım, bakalım..." Cleo, onu kafasındaki kulaklık mikrofonla birlikte şemanın olduğu ekranı incelerken hayal edebiliyordu. "Sana çarşamba günü de dâhil olmak üzere izin verebilirim. Ama perşembe günü kesin olarak gelebilecek misin? Rockley Image'da Kişilerarası İletişim dersin var ve o saati doldurabilecek başka kimse yok elimde. Rockley yeni müşterimiz ve ben, onların program saatini değiştirmek istemiyorum."

Kişilerarası Daha Etkin Bir İletişim Becerisi Geliştirme Semineri: *başarı merdivenini tırmanmak isteyen tüm iletişimciler için!* Eğitime katılanları birbirleriyle ve müşterilerle daha etkin iletişim kurmaya hazırlayacak olan garip alıştırmaların, tartışmaların ve grup aktivitelerinin yapılacağı bir gün olacaktı. Bütçelerini çok zorlamayan firmalar arasında popüler bir eğitimdi bu. Yeni işe başlayacak personellerin farkındalığı arttırılırdı. Personeller Ntrain'in verdiği eğitimden oldukça etkilenir, onların dış ilişkiler kurmaları ve âdeta birer insan sarrafı olmaları, ürünlerini en iyi promosyon materyaliyle sunmalarını konusunda harika bir iş çıkarıldığını düşünürlerdi. Sonuç: gülümseyen çalışanlar.

Cleo sadece üç gün için mazeret izni alabildiğini söylediğinde Gav biraz bozulmuştu ama George iyileşmeye başladığından bu duruma itiraz etmedi. Çarşamba akşamı geç saatlerde Cleo eve gitmek için yola çıktı. Hafta sonu yeniden gelecekti. Öyle anlaşmışlardı.

Cleo kendi yatağında gerine gerine bir kütük gibi uyumuştu. Gav ve Yvonne'in birbirlerine dalaşmalarından, Pauline ve George'un birbirleri için duydukları endişelerden uzak uykusunu o kadar uzatmıştı ki, işe gidip sahneye çıkma zamanını kaçırmamak için aceleyle hazırlanmak zorunda kalmıştı.

Ntrain'in erkek çalışanları damat gibi, kadın çalışanları ise hostes gibi giyinir, sürekli bakımlı dolanırlardı. Erkeklerde havalı saçlar, kadınlarda ise bir uzmanın elinden çıkmışçasına gösterişli duran makyaj olmalıydı. Cleo hafifletici, kısa bir duş aldıktan sonra saçlarını kurutmaya başladı. Aynı anda tostunu da yiyordu. Yıldırım hızıyla fondöten, pudra, yanaklarına bronz allık, gözlerindeki kahverengiyi ışıldatmaya yarayacak bakır rengi eyeliner, siyah-kahverengi maskara ve tarçın renkli bir ruj sürdü. Ve işte gitmeye hazırdı.

Rockley Image'ın, geniş bir matbaayı da kapsayan, iş araçları için park alanı vardı. Bu alanın tam karşısında üst katta ise ofisler bulunuyordu. Her zaman olduğu gibi sıkıcı bir personel odası ayarlanmıştı onun için. Şirketin övünebileceği gri masalar, yeşil sandalyeler ve koltuklar ve küçük bir mutfak bölümü. Cleo taşınabilir ekranı yerleştirdikten sonra dizüstü bilgisayarını açarak projektörle bağlantısını kurdu. Kendisi için bir sandalye ve masa çekti; böylece odaya geleceklerin tam karşısında oturmuş, onlarla yüz yüze gelmiş olacaktı. Koltukları ise odanın arka tara-

fına çekmişti. Odayı hazırlama işini bitirdikten sonra, o tanıdık heyecan duygusu ve bekleyiş başlamıştı. Bu duyguyu seviyordu. Bugünkü grup zeki, hevesli ve verimli olacak mıydı acaba? Yoksa isteksiz ve tembel mi çıkacaklardı? Belki de arada sırada olduğu gibi düşmanca tavırlar takınan, sinir bozucu gruplar gibi olurlardı.

Neyse ki Nathan, içinde katılımcıların isimlerinin yazdığı yaka kartları olan bir torba hazırlatmıştı. Cleo'nunkiyle birlikte on yedi tane kart vardı. Rockley Image'ın çalışanlarından ilki salına salına içeri girerken Cleo torbadan kendi yaka kartını çıkardı ve göğsüne taktı. O sırada telefonu çalmıştı. Telefonunu açtı; bir yandan Nathan'a tam vaktinde işinin başına geldiğini ve ertesi gün Telefonda Görgü Kuralları ve Müşteri İlişkileri konulu semineri planlamak için müşterilerle buluşabileceğini söylerken, bir yandan da katılımcıların listesini asıyor ve yaka kartlarını, herkes kendi kartını kolayca bulabilsin diye torbadan çıkartıyordu.

"Pekâlâ, kusura bakmayın. Herkes oturdu mu? Yaka kartlarınızı aldınız mı? Harika. Merhaba! Sizlerle bir araya geldiğime çok memnunum. Ben Cleo Callaway." Kendi yaka kartını işaret etti. "Bugün burada, kişiler arası ilişkilerde nasıl daha başarılı olabileceğimiz, zamanı doğru kullanıp nasıl daha verimli olabileceğimiz hakkında konuşacağız." Cleo konuşurken odanın içinde göz gezdiriyor, katılımcılarla göz teması kuruyor ve izleyicilerini belli kriterlere göre değerlendirmeye çalışıyordu. Yaşları oldukça gençti belli ki, üstelik üzerlerinde günlük kıyafetler vardı. Bu, siyah eteği ve kırmızı-kahverengi tonundaki ceketiyle Cleo'yu daha da dikkat çekici hâle getiriyordu.

Aslında Cleo dersine iyi çalışmıştı ve Rockley Image'ın neler yaptığını öğrenmişti. Ancak karşısındaki dinleyiciler sessiz kalmaya alışmadan önce onları konuşturup aralarındaki buzları kırmayı istiyordu. "Rica etsem, Rockley Image'ın müşterileri için hangi hizmetleri verdiğini bana hatırlatabilir... ah!" Ağzından az kalsın 'ah kahretsin' lafı çıkacaktı. Cleo sözünü tamamlayamamıştı çünkü bakışları arka sıraya kaymıştı.

Ve işte orada, en arka sırada tek başına oturan, sandalyesinde âdeta kamburlaşmış, polo tişörtünün boynundaki düğmeleri iliklemiş, ayaklarını önündeki sandalyelerin arasından ileriye uzatmış adam oydu: Justin'di.

Korku, Cleo'nun yüzündeki tüm rengi alıp götürmüştü.

Justin'in gözlerindeki keyifli parlaklık, fark edilmeyi beklediğini ve sonunda bu gerçekleştiği için de memnun olduğunu gösterir gibiydi. Özenli bir şekilde Cleo'ya cevap verdi. "Kurumsal logolar, promosyon ürünleri, bildiriler, broşürler..."

Ona katkıda bulunan başka sesler de yükseldi. "...ürün çizimleri, multimedya, web tasarımı..."

"...posterler, pankartlar, dizgi ve baskı."

"Harika," dedi Cleo. Sesi güçsüz çıkmıştı. Odanın içinde yürümeye devam etmeyi deniyordu. "İlk aktivitemiz için gereken şeyleri tahtaya çizmek sizin için sorun olmayacaktır o zaman." Cleo yutkundu ve sesini daha güçlü çıkarmaya zorladı kendini. Grubun ön taraflarında oturan iki kişiye kararlı bir şekilde gülümsedi. Aslında grubun ön tarafında oturma riskini alanlar, böyle durumlarda seçilmeyeceklerini düşünürlerdi. "Gelip bana yardım etmek isteyen ilk gönüllüler siz olabilir misiniz? Biriniz bir şekil tarif edeceksiniz, diğeriniz ise o şekli tarife göre çizecek."

Cleo, insanlarla yakınlaşmasını sağlayan bu taktiği bazen kullanırdı. Ortaya garip sonuçlar çıkardı belki ama bu sonuçlar mutlaka gülmelerini sağlardı. Bernadette isimli kadını, fasulye sırığı gibi uzun ve ince Ian'ın karşısına yerleştirirken kuralları açıkladı Cleo. "Dönüp bakmak yok, aynı şeyi tekrarlamak yok, el ve vücut hareketleri yok! İki dakikanız var."

Bernadette kalın, siyah tahta kalemini aldı ve Ian'ın söylediklerini çizmeye başladı. "Bir daire çiz, sonra da zikzaklar yap... Ah, aşağıdan başlamalı onlar. Onların altına da bir üçgen çiz..."

Bernadette canı sıkılmış görünüyordu. "Tahtanın dışına çıktım."

"Bitirmeme izin vermeliydin!" Ian sallana sallana yerine geri dönerken iş arkadaşları onun bu başarısızlığı karşısında sırıtıyorlardı. Cleo bu gülüşmeleri yararak ilerledi ve arka sıranın ortalarında oturan hoş, pembe yanaklı kızı, Holly'yi seçti. İnsanlar tahtaya kalkıp bir şey yapmamaları gerektiğine karar vermeden harekete geçmesi her zaman en iyisiydi. "Tahtanın yıldızı olmak ister misin? Herkese farklı bir desen vereceğim ve sana şekilleri tarif edecekler. Sen de çizeceksin." Cleo kâğıtları dağıtmak için geri döndüğünde Holly'nin, karnı burnunda bir hamile olduğunu fark etti.

Durakladı. Ertesi gün hapları ve diğer doğum kontrol araçları aklının içinde yanıp dönüyordu. Kahretsin! George'un geçirdiği kalp krizi yüzünden doktoruyla bir randevu ayarlayamamıştı. Justin'in ona bakıp sırıtması yüzünden konsantrasyonu yeterince dağılıyordu. Kendini sıcaklamış ve yorgun hissetmeye başlamıştı. Gülümsemeye çalıştı. "Ayakta durup çizim yapabilecek durumda mısın?"

Aslında Cleo dersine iyi çalışmıştı ve Rockley Image'ın neler yaptığını öğrenmişti. Ancak karşısındaki dinleyiciler sessiz kalmaya alışmadan önce onları konuşturup aralarındaki buzları kırmayı istiyordu. "Rica etsem, Rockley Image'ın müşterileri için hangi hizmetleri verdiğini bana hatırlatabilir... ah!" Ağzından az kalsın 'ah kahretsin' lafı çıkacaktı. Cleo sözünü tamamlayamamıştı çünkü bakışları arka sıraya kaymıştı.

Ve işte orada, en arka sırada tek başına oturan, sandalyesinde âdeta kamburlaşmış, polo tişörtünün boynundaki düğmeleri iliklemiş, ayaklarını önündeki sandalyelerin arasından ileriye uzatmış adam oydu: Justin'di.

Korku, Cleo'nun yüzündeki tüm rengi alıp götürmüştü.

Justin'in gözlerindeki keyifli parlaklık, fark edilmeyi beklediğini ve sonunda bu gerçekleştiği için de memnun olduğunu gösterir gibiydi. Özenli bir şekilde Cleo'ya cevap verdi. "Kurumsal logolar, promosyon ürünleri, bildiriler, broşürler..."

Ona katkıda bulunan başka sesler de yükseldi. "...ürün çizimleri, multimedya, web tasarımı..."

"...posterler, pankartlar, dizgi ve baskı."

"Harika," dedi Cleo. Sesi güçsüz çıkmıştı. Odanın içinde yürümeye devam etmeyi deniyordu. "İlk aktivitemiz için gereken şeyleri tahtaya çizmek sizin için sorun olmayacaktır o zaman." Cleo yutkundu ve sesini daha güçlü çıkarmaya zorladı kendini. Grubun ön taraflarında oturan iki kişiye kararlı bir şekilde gülümsedi. Aslında grubun ön tarafında oturma riskini alanlar, böyle durumlarda seçilmeyeceklerini düşünürlerdi. "Gelip bana yardım etmek isteyen ilk gönüllüler siz olabilir misiniz? Biriniz bir şekil tarif edeceksiniz, diğeriniz ise o şekli tarife göre çizecek."

Cleo, insanlarla yakınlaşmasını sağlayan bu taktiği bazen kullanırdı. Ortaya garip sonuçlar çıkardı belki ama bu sonuçlar mutlaka gülmelerini sağlardı. Bernadette isimli kadını, fasulye sırığı gibi uzun ve ince Ian'ın karşısına yerleştirirken kuralları açıkladı Cleo. "Dönüp bakmak yok, aynı şeyi tekrarlamak yok, el ve vücut hareketleri yok! İki dakikanız var."

Bernadette kalın, siyah tahta kalemini aldı ve Ian'ın söylediklerini çizmeye başladı. "Bir daire çiz, sonra da zikzaklar yap... Ah, aşağıdan başlamalı onlar. Onların altına da bir üçgen çiz..."

Bernadette canı sıkılmış görünüyordu. "Tahtanın dışına çıktım."

"Bitirmeme izin vermeliydin!" Ian sallana sallana yerine geri dönerken iş arkadaşları onun bu başarısızlığı karşısında sırıtıyorlardı. Cleo bu gülüşmeleri yararak ilerledi ve arka sıranın ortalarında oturan hoş, pembe yanaklı kızı, Holly'yi seçti. İnsanlar tahtaya kalkıp bir şey yapmamaları gerektiğine karar vermeden harekete geçmesi her zaman en iyisiydi. "Tahtanın yıldızı olmak ister misin? Herkese farklı bir desen vereceğim ve sana şekilleri tarif edecekler. Sen de çizeceksin." Cleo kâğıtları dağıtmak için geri döndüğünde Holly'nin, karnı burnunda bir hamile olduğunu fark etti.

Durakladı. Ertesi gün hapları ve diğer doğum kontrol araçları aklının içinde yanıp dönüyordu. Kahretsin! George'un geçirdiği kalp krizi yüzünden doktoruyla bir randevu ayarlayamamıştı. Justin'in ona bakıp sırıtması yüzünden konsantrasyonu yeterince dağılıyordu. Kendini sıcaklamış ve yorgun hissetmeye başlamıştı. Gülümsemeye çalıştı. "Ayakta durup çizim yapabilecek durumda mısın?"

"Evet, tabii ki." Holly, kot elbisesinin içindeki karnını okşadı. "Şimdilik her şey yolunda."

Yanaklarındaki terlemeyi engellemeye çalışan Cleo gruba döndü. "Pekâlâ, tahtanın sınırları içinde kalacak şekilde çalışıyoruz. Böylece her şey düzgün ilerler. Siz başlayabilir misiniz?" Cleo zayıf, koyu tenli bir adamı işaret etti. Adam tedirgin bir şekilde başladı. "Bir daire çiz... Hayır, hayır dur, biraz daha yukarıdan! Üç tane paralel çizgi çiz... Ah, dikey paralel yani..." Birkaç kişi daha sırası geldiğinde Holly'ye şekil tarif etti. Olayı kapmışlardı, kendilerinden önce sırası gelenlerin hatalarından ders çıkardıkları belliydi. Her defasında daha özenli tarifler çıkıyordu ağızlarından. Sonunda sırayla çizimlerini kaldırıp Holly'nin yorumuyla karşılaştırmaya başladılar. Cleo da bu sayede yaptıkları çalışmanın geri bildirimini alabiliyordu. "Bernadette, kısa ve öz, başarılı... Philip, neredeyse olmuş ama daha az duraksayarak tarif yapsaydın zamandan kazanabilirdin."

Sıranın en son geldiği Justin, Holly'ye gülümsedi. Holly, kavgacı Phil'le olan tartışmasını durdurup Justin'in gülümsemesine karşılık verdi. "Holly, tam ortadan başlayarak 3 inç çapında bir daire çiz." Holly çizerken keçeli kaleminden cızırtılı bir ses çıkıyordu. Justin devam etti. "O daireyi yukarıdan görünen bir kova olarak düşün. Aralarında eşit mesafe bulunan ve yine tepeden görünen dört Meksikalı çiz şimdi de. Kovanın içine işeyen dört Meksikalı." Küçük bir kahkaha fırtınası kopmuştu. Holly de kıkırdadı, sonra da ortasına nokta koyduğu dört küçük daire daha çizdi. Böylece Meksika şapkaları yapmıştı. O şapkaları düz çizgilerle ortadaki kovaya bağladı.

Çizim bitince Justin kendi çizdiği şekli göstermek için elindeki kâğıdı çevirdi. Holly'nin çizimiyle tamı tamına aynı uyuyordu.

Cleo alkış seslerini bastırıp kendi sesini duyurmak için daha yüksek sesle konuşmak zorundaydı. "Justin, biraz terbiyesiz ama kesinlikle çok etkileyici!"

Cleo bir anda kendini onun gözlerinin içindeki tebessüme, gülümsemeyle karşılık verirken buldu. Ah, hayır, bunu yapmamalıydı! Hemen bakışlarını başka bir noktaya çevirdi ve aceleyle bir sonraki bölüme geçti. Dizüstü bilgisayarından açacağı bir sunumu yapacaktı.

Öğle molasına çıkmalarından biraz önce de hepsine, yazılı yüzleri altta kalacak şekilde kapattığı kâğıtlar dağıttı. Aynı anda hızlı hızlı konuşarak acıkma yapıyordu. Onlara sınava tabi tutuyor gibiydi.

"Pekâlâ. Acele etmelisiniz! Kâğıtta yazılanları yapmak için sadece iki dakikanız var. Hata kabul etmiyorum! Önce kâğıtta yazılanların tamamını okuyun. Sonra madde madde söylenenleri yapmak için tam olarak iki dakikanız var. Sadece iki dakika, beni üzmeyin! Birbirinizle konuşmayın. Başlayın." Cleo konuşmasını bitirdikten sonra dikkat çekici bir şekilde saatini kontrol etti.

Kalemini kapanlar ilk maddede istenen şeyi karalamaya başlamışlardı. Sonra da ikinci maddede söyleneni karaladılar. Belli hareketlerle yerine getirebilecekleri maddelere gelmişti sıra. Zıplamak ve ondan geriye saymak gibi. "On, dokuz, sekiz..." Daha sonra yerine oturup yüksek sesle ismini söylemek gibi. "Margaret, Edmund, John..."

"Bir dakika doldu bile!" dedi Cleo.

Endişeli bir şekilde saati kontrol eden birkaç kişi kâğıtlarının köşesini katladılar. Sonra da sıradaki maddede söylenen şeyi yapıp ellerinin üzerine büyük bir T harfi yaptılar. "Son kırk saniye." Cleo'nun sesi ikaz eder bir tonda yüksek çıkmıştı.

Grubun içerisinde sadece iki kişi kâğıtta yazılanları okumak dışında hiçbir şey yapmadan öylece kalmıştı. O iki kişiden biri Justin'di.

İki dakikanın dolduğu işareti verildiğinde gruptakiler sızlanmaya başlayıp "Ah, olamaz!" diye yakınıyor ya da gülüyorlardı.

"İki dakika doldu." Cleo'nun gözleri parlıyordu. "Justin ve Phil dışında hiç kimse söylediklerimi tam olarak dinlememiş. Ben önce kâğıtta yazılanların *tamamını* okuyun dedim. Son madde, yani yirminci madde ne diyor?"

Şaşkın bir şekilde hep bir ağızdan cevap vermişlerdi Cleo'ya. "Yukarıdaki maddelerde söylenenlerin hiçbirini yapmayın." Sızlanma sesleri artık daha yüksek çıkıyordu.

"Pekâlâ," diyerek sırıttı Cleo. "Bu size, iş konusunda verilen direktifleri ne kadar baskı altında olursanız olun, takip etmeniz gerektiğini hatırlatacaktır. "

Öğle yemeği zamanı.

Cleo dizüstü bilgisayarına gidip bir sonraki sunum için hazırlanmaya başladı. Gruptakiler tek sıra hâlinde küçük salondan çıkarken gafil avlandıkları sınav konusunda hâlâ sızlanıyorlardı. Justin'in ona birlikte öğle yemeği yemelerini teklif etme ihtimali var mıydı? Bunu yapmayacağını umdu Cleo. Hayır, aslında yapmasını umuyordu. Kafasını bilgisayarından kaldırıp baktı.

Justin gitmişti.

Cleo, otoparkın karşısındaki küçük büfeden kepekli sandviç almak için kısa süreliğine dışarı çıkmıştı. Döndüğünde kendine koyu bir ofis kahvesi de hazırladı ve cep telefonundan Gav'i aradı. "Baban nasıl?"

Gav derin bir oh çekti. "Fena değil. Doktorlar pazartesi taburcu edilebileceğini söylediler."

"Peki ya annen?"

"İdare ediyor." Cleo, Gav'in telefonla konuşurken volta attığını gözünde canlandırabiliyordu. "Ama iyi olacak, eğer ben hafta sonu evime dönersem tabii. Senin için ne zaman iyi olur?"

Geleceği zamana karar verme işini Cleo'ya bırakmıştı Gav. Cleo da zaman konusunda cömert davrandı. "Ben cuma akşamı oraya gelirsem, cumartesi ya da pazar günü birlikte geri dönebiliriz."

"Haftanın son gününe kadar çalışacak mısın yani?"

"Evet, mecburum, gerçekten."

Gav duraksadı. Sonra, "Pijamalarını burada bırakmışsın," dedi.

Hâlâ George ve Pauline'in misafir odasındaki gül desenli yastığın ve saten yatak örtüsünün altında olmalılardı. Cleo güldü. "Onlara ihtiyacım yoktu."

Gav kısık sesle konuşmaya başlamıştı. "Sen gibi kokuyorlar."

"Bence normal."

"Onları seviyorum. Düşünüyordum da..." Gav düşünceleri paylaşmadan konuyu değiştirdi. "Seni sevdiğimi biliyorsun değil mi?"

"Mmm." Can acıtıcı bir an boyunca, Gav için üzüldüğünü hissetti Cleo. Bu yeni, değişmiş Gav için... Yine de onun sevgisini belli etmek için yaptığı şeylere karşılık vermeliydi. Ama başaramıyordu. Bu yeni bir histi. Cleo bu garip hissin kısa sürede yok olmasını, Gav'in sesini duymaktan ve onun tenine dokun-

maktan memnun olduğu günlerin geri gelmesini diledi. Koridordan gelen ve gittikçe yaklaşan sesler, yalnız kaldığı anların sona erdiğini haber veriyordu Cleo'ya. "Gruptakiler geri geliyor. Gitmek zorundayım."

Justin oldukça eğleniyordu; Cleo'yu izliyor, acı çeker bir ifadeyle kendisine baktığı anları yakalıyordu. Semineri sunan 'eğitimci kadının' *Cleo* olduğunu anladığı ilk anda, göğsünde ağırlaşan bir sevinç yumağı hissetmişti. Özellikle de Cleo'nun kendisini fark ettiği andaki yüz ifadesi! Korku dolu ve şok olmuş yüzü. Mükemmeldi. Gerçek bir 'yer yarılsa da içine girsem' anıydı.

Öğle yemeği molasında kahve sırasında beklerken, Cleo'nun sandalyeleri daire şeklinde dizişini ve yüksek sırtlığı olan rahat bir sandalyeye çantasını koyarak onu âdeta kendine ayırışını izlemişti. Neredeyse bir hafta boyunca Justin'in taşıdığı cep telefonu ise, çantasının yan gözünden görünüyordu.

Cleo sesini yükseltti. "Hadi, rahat sandalyelerimize kurulalım." Sonra da dönüp Bernadette'nin onun için getirdiği kahveyi aldı.

Justin, Cleo'nun tam karşısına oturmuştu.

Komik ve aynı zamanda da sinir bozucu bir şey vardı. Nasıl olmuştu da Justin onu özlemişti? Onu böylesine kötü bir şekilde bırakan birini nasıl özlerdi? Bunu yapmamalıydı. Ama yapmıştı. Oturduğu mutfak taburesini saklıyordu, saçlarına masaj yaparak yıkarken kullandığı şampuanın kapağını kapatmıştı, kullanmıyordu, kendini onun da kullandığı havluyla kuruluyordu. Cleo'nun yokluğunun, Justin'de yarattığı etki apaçık ortadaydı.

O gün Cleo'nun telefonunu yatak odasında unuttuğunu fark ettiği an, başını arkaya atmış ve Cleo'nun sinsi planını yakalamış gibi sırıtmıştı. Öyle ya, onunla tekrar görüşmek istediği için telefonunu orada unutmuş olmalıydı.

Daha sonra telefonunu vermek için onunla buluştuğunda, Cleo'ya karşı takındığı sinir bozucu her tavır, biraz da olsa içini soğutacak tatmini yaşatmıştı Justin'e. Sonuçta medeni hâliyle ilgili anlattığı gerçeği tam olarak yansıtmayan şeyler yüzünden Justin de ona fazlasıyla kızgındı. Kadınlar tarafından kullanılmaya pek de alışkın değildi.

Ama yine de, Cleo cuma gecesi birlikte olma teklifini reddettiği için üzgün de hissediyordu. O gece bir anlığına da olsa Bay Kızgın olmaktan vazgeçebilirdi.

Justin'in düşünceleri, Cleo'nun sesiyle bölündü. "Pekâlâ, eğer hepiniz oturduysanız..." Cleo, diğerlerininkinden biraz daha yüksek olan sandalyesine, tam dizlerinde olan elbisesiyle otururken dikkatli hareket ediyordu.

Justin onun bacaklarına baktı.

Cleo ise ona sert bir bakışla karşılık verdi. "Aslında birbirimizi tam olarak dinlemediğimiz için hepimiz suçlu sayılırız. Hep meşgulüzdür. Aklımız başka yerdedir. İlgilenmiyoruzdur."

Cleo etrafında gülümseyerek göz gezdirdi. Gruptakilere sevimli görünmeye çalışıyordu. Sanki Cleo mehtaplı bir geceydi, gruptakiler ise hafif dalgalar. Justin, Cleo'nun herkesi etkisi altına almak üzere olduğunu düşündü. "Genel görüş, birlikte çalışan insanların birbirleriyle rekabete girip zaman kaybetmelerini değil de, birbirlerine yardımcı olup işlerini kolaylaştırmalarını destekler niteliktedir. Meslektaş gibi olmasanız da birbirinizle etkin bir iletişim içinde olmanızı gerektirir ve ayrıca hoşgörü

de bu takımın temellerinde olmalıdır. Aranızda oluşacak uyum, saygıyı da beraberinde getirecektir. Etkin iletişim derken, birbirinizle saatlerce dedikodu yapacağınız ya da birbirinizin özel hayatlarıyla ilgili olmadık sorular soracağınız tipte bir etkinlikten bahsetmiyorum."

Gülüşmeler duyuldu. Phil bu söylenenleri yaptığını ima eder gibi Holly'yi işaret ediyordu.

Cleo güldü. "Bu, iyi bir iş deneyimi sağlar, hedeflerinizi gerçekleştirmenize, moralinizin yüksek olmasına ve iş tatmininizin artmasına yardımcı olur. İşte geçirdiğiniz zaman, işkenceye dönüşmesini istemeyeceğiniz kadar uzun bir zaman. Şimdi bir dakikamızı ayırarak mesai arkadaşlarımızın düşünceleriyle ilgili yeni bir şeyler keşfedeceğiz. Şimdiye kadar bildiklerimizden daha farklı bir şeyler."

Cleo bacak bacak üstüne attı. Justin'in bakışları yeniden onun bacaklarına çevrilmişti. Bacaklarını eski hâline getiren Cleo'nun yanakları kızarmıştı. Yine de eğlendiği gözlerinden belli oluyordu. Fran ismindeki, web tasarımcısı bir kıza döndü. "Birbiriniz hakkında farklı bilgiler edinebileceğiniz bu oyun başta biraz korkutucu gelebilir ama kesinlikle çok eğlenceli bir aktivitedir." Fran güldü. Cleo da ona gülümseyerek karşılık verdi. "Herkes sırasıyla birine soru soracak ama cevabını bilmediği bir soru olacak bu. Cevap veren kişi de bir başkasına soru soracak. Eve, ben başlıyorum... Gençken yarı zamanlı çalıştığın bir işi söyleyebilir misin bana? Yaklaşık olarak bir dakika kadar konuş ama lütfen."

Cleo aktiviteyi devam ettiriyordu. "Mükemmel! Şimdi sıra sende Fran. Birini seç ve ona bir soru sor. Spesifik bir soru sormaya çalış."

Fran bir an düşündü ve sonra Phil'i işaret etti. "Yirmi bir yaşındayken seni üzen bir şeyi hatırlıyor musun?"

Phil, sanki bir tiyatro oyunundaymış gibi abartılı bir hareketle göğsünü tuttu. "Yirmi üç yaşında, sarışın, seksi ve güzel bir kadın... Benimle değil kardeşimle çıkmaya başlamıştı. Ona benimle çıkmasını teklif ettiğimdeyse, gülmüştü. Kalbim gerçekten çok kırılmıştı." Phil'in anlattıkları erkeklerde gülüşmelere, kadınlarda ise üzgün bir tonda çıkan aaaahh serzenişlerine neden olmuştu.

Zincirin halkaları birbirine eklenmeye devam ediyordu. Phil, Bernadette'ye, kırk yaşına geldiğinde ne yapıyor olmayı umduğunu sordu. Bernadette, Holly'ye ailesinin, hamileliğini öğrendiklerinde ne tepki verdiğini sordu.

Justin, Cleo'ya ne zaman baksa, onun dikkatle konuşulanları dinlediğini görüyordu. Konuşması kısa sürenleri, biraz daha devam etmeleri için cesaretlendiriyordu. Konuşması gereğinden fazla uzayacak gibi görünenleri kısa kesmeleri için başını sallayarak uygun bir şekilde uyarıyordu. Gruptakilerin içinde saygı uyandırdığı belliydi. İşini kesinlikle iyi yapıyordu.

Derken soru sorma sırası Holly'ye geçti. "Justin. Boş zamanlarında neler yaparsın? Açık ol!"

Çok iyi. Sevgili Holly, daha iyi bir soru soramazdı. "Bir arkadaşımla ortak kullandığım bir jet skim var. Ben ve arkadaşlarım birlikte göle gideriz." Justin yaptıkları hızı, suyun yüzeyini yararak ilerledikleri sırada etrafa püsküren suları ve çıkan sesleri, arkasında biri oturduğu zaman belini emniyet kemeri gibi saran kolların hissettirdiklerini anlattı. Sonra da pembeleşmiş yanaklarıyla başını önüne eğmiş, notlarını inceleyen Cleo'ya baktı. "Cevabımı verdiğime göre soru sorma sırası bende, değil mi?"

Cleo başını evet anlamında salladı.

"Cleo." Başını notlarından kaldıran Cleo'nun gözlerinde korku dolu bir ifade vardı. "Cleo, bize içki içtiğine pişman olduğun son anını anlatsana." Justin sırıtıyordu. Cleo utancından kıpkırmızı kesilmiş, alev alev yanıyordu. Justin ise, dudakları Batman'deki Joker'inkiler gibi kulaklarına varıncaya kadar genişletti sırıtışını.

Cleo çatlak bir sesle de olsa gülmeye çalıştı. "Ah ben her içki içişimde pişman olurum!" Akşamdan kalma hâli yüzünden baş ağrısı çeken biri gibi kafasını tuttu.

Ama gruptakiler beklenti dolu bakışlarını Cleo'ya dikmiş bir şekilde duruyorlardı. Justin de sakin bir şekilde konuştu. "Hadi ama. Dürüst ol."

Dudağını ısıran Cleo, bakışlarını Justin'e çevirdi. Aralarındaki sessizlik bitmek bilmiyordu. Sonunda Cleo omuzların dikleştirdi. "Tamam. Birkaç hafta sonu önceydi, üzgündüm ve kız kardeşimi görmek için Peterborough'a gitmiştim, niyetim onun omzunda ağlamaktı." Sesi ince ve gergin bir tonda çıkıyordu ama bir yandan da, sanki hiç önemli olmayan günlük bir olayı anlatırmış gibi davranıyordu. "Kız kardeşimi bulamadım..." Bakışlarını yeniden Justin'e çevirdi. Bu sefer Justin, onun bakışlarındaki anlamı okuyabilmişti.

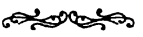
İhanete uğramış ve sitemkâr.

Justin onun sözünü kesti. "Pardon, ben aslında gruptaki arkadaşlardan birine sormalıydım, öyle değil mi? Ian bize içki içtiğine pişman olduğun son anını anlatır mısın?"

Ian sızlanıyordu. "Dün! Bu sabah alarmın çaldığını duyduğum ilk anda pişman olduğumu hissettim. Siz de alarmlardan nefret etmiyor musunuz? Dit diit, dit diiit! Kahvaltı bile ede-

medim." Gülen yüzler Ian'a çevrilmişti. Justin ise hâlâ gözleri dolu dolu duran Cleo'ya bakıyordu. Cleo çantasına uzandı, çıkardığı mendille burnunu silmek için saçlarını biraz öne doğru savurdu.

Lanet olsun, her şeyi berbat etmişti.

Günün sonunda kalemler bırakılmış, araba anahtarları çıkarılmıştı. Sohbetler ve vedalaşmalar eşliğinde tek sıra hâlinde dışarıya çıkıyordu gruptakiler. Cleo neşeli bir şekilde, yüzünde en iyi gülümsemesiyle uğurluyordu herkesi. "Katıldığınız için teşekkürler! Umarım eğlenmişsinizdir." Ok işaretiyle belirgin hâle getirilmiş, üzeri boyanmış notların olduğu kâğıtları sınıftaki tahtadan indirip çöpe dolduruyordu bir yandan da.

Sonunda odanın kapısı kapandığında Cleo da durdu ve masaya yaslandı. Yüzündeki profesyonel gülümseme bir anda yok olmuştu. Şakaklarını yavaşça ovdu. Aşağılık Justin. İnsanların içinde onu köşeye sıkıştırmaya çalışmış, kalbinin deli gibi atmasına ve ter içinde kalmasına neden olmuştu. Aşağılık herif.

"Eğlenceli olur diye düşünmüştüm ama sonra bir anda öyle olmadığını fark ettim." Justin'in kapıdan gelen sesini duyan Cleo, ürkmüş bir şekilde doğruldu.

Aslında soğukkanlı bir şekilde ona dönerek tek kaşını kaldırıp, "Ah ne önemi var? Endişelenme, senin eşek şakalarınla başa çıkabilirim," demeyi çok isterdi. Ama sanki boğazında bir düğüm vardı ve gözleri yanıyordu. Gözyaşlarının yanaklarına doğru süzülmesini engellemek için parmağıyla göz kapaklarının kenarlarını ovaladı.

Justin içeriye doğru adım attıkça zemindeki naylon halı kaplamadan gıcırtılar geliyordu. Cleo'nun yanına gelip kolunu onun omzuna doladı. Sonra da Cleo gibi masaya yaslandı. İkisinin ağırlığı bir araya gelince masa yerinden kaymıştı. "Özür dilerim." Justin tek koluyla omzuna sarıldığı Cleo'yu kendine çekti ve diğer kolunu da ona doladı. Çenesini Cleo'nun saçlarının arasına gömmüş, ona sarılıyordu.

Sonunda Cleo'nun nefes alış verişleri sakinleşmişti. Dökülmesinler diye mücadele ettiği gözyaşlarına karşı galip gelmişti. Bunu fark eden Justin onu bir an için sımsıkı sardı, saçlarını öptü ve sonra da kollarını ondan ayırdı.

Otobanda âdeta cuma akşamı cehennemi yaşanıyordu. Kamyonlar ve otobüsler kaplumbağa hızında ilerliyordu. Bütün şeritler sıkışıktı. Sonunda Cleo, Gav'in ailesinin evine vardığında korkunç bir baş ağrısına teslim olmuştu.

Kapıyı açan Yvonne parlayan yüzüyle, "Merhaba, ben de tam gidiyordum!" deyince Cleo boynuna da bir ağrının girdiğini hissetti.

Cleo, görümcesinin bir adım geri çekilip içeri girmesi için ona yol vermesini bekledi. "Ben geldim diye gitmiyorsundur umarım?"

Yvonne kıkırdayarak güldü. "Tabii ki hayır! Ah, içeri girmene izin vermiyor gibiyim, değil mi?" Bir kıkırdama daha. "Gav ve annem hastanedeler. Gitmeden önce sana bir fincan çay verebilirim ama." Yvonne saatini kontrol etti.

"Hayır, teşekkürler, seni tutmayayım ben."

"Bir dakikamı bile almaz."

Yvonne, Cleo'ya kendini misafir gibi hissettirmeye çalışmaktan kolay kolay vazgeçmezdi. Yukarıya doğru yönelen Cleo'yu takip etmek yerine aceleyle mutfağa doğru gitti. Cleo ona sesleniyordu. "Üstümü değiştirdikten sonra kendi çayımı hazırlarım ben. "

Misafir odası, Gav'in etrafa dağılmış eşyalarıyla doluydu. Etrafa serpiştirilmiş askılarda asılı gömlekler, makyaj masasının üzerinde duran sırt çantası ve yanındaki, yarısı aşağıya sarkmış koşu pantolonu -Pauline böylesine güzelce cilalanmış bir yüzeyde o çantanın durduğunu görse buna karşı çıkardı büyük ihtimalle- komodinin üzerinde Bernard Cornwell kitabının üzerinde duran elektrikli tıraş makinesi.

Cleo eteğini kalçalarından aşağı sıyırıp üzerinden çıkardı, ceketini de çıkarıp Gav kullanmadığı için boş duran gardıroba astı. Bluzunu çıkardıktan sonra topak yapıp yıkanmak üzere çantasına koydu. Sıcak bir duş iyi olabilirdi ama diğerlerinin sıcak su kullanma durumlarının ne olduğundan emin değildi. Habersiz bir şekilde duş alırsa başkasının sıcak suyunu kullanabilirdi. Belki de beklemeli ve Pauline'e sorduktan sonra duşa girmeliydi. Yvonne'e sormayacağına kesinlikle emindi çünkü o, hayır demenin bir yolunu mutlaka bulurdu.

İşten çıkınca eve uğrayıp, duş alıp üstünü değiştirerek gelmesinin daha iyi olabileceği o an aklına gelmişti Cleo'nun. Böylece eve geldiğinde Yvonne yerine Pauline ve Gav'i de bulabilirdi.

Yine de iç çamaşırlarını değiştirmek de bir süreliğine idare etmesini sağlardı.

"İşte çayın... A-ov!"

"Kapıyı çalmaya hiç zahmet etme." Cleo elindeki külotu kaldırıp iki kaşı havada bir şekilde en iyi 'sen tam bir ahmaksın' bakışıyla bakıyordu Yvonne'e.

Yüzü kızaran Yvonne, elindeki dumanı tutan fincanı koyacak bir yer bulmak için bakınıyordu. "Ama sana seslendim!" diye karşı çıktı. "Çayın soğuyacaktı."

"Şimdi de popom soğuyor, hatta donacak." Cleo temiz iç çamaşırlarını giydi, sonra da kotunu aldı eline.

"Her neyse," Cleo giyinirken Yvonne kapı tokmağıyla oynuyordu, "Gav'in sorununun ne olduğunu bilmiyorum."

Temiz tişörtünü de giymiş olan Cleo durdu.

Yvonne, kirpiklerinin altından ona bakıyordu. "Gerçekten çok eğlenceli biriydi. Ama şimdi, sürekli kendiyle baş başa kalmak istiyor. Ondaki bu hâli annem bile fark etti. Çoğu zaman söylediklerime karşılık bile vermiyor."

Birçok kişi Yvonne'in söylediklerine karşılık vermemeyi tercih edebilirdi elbette. Özellikle de Gav. Çünkü kız kardeşiyle ilişkileri hâlâ ergenlik dönemlerinde olduğu düzeydeydi. "Belki de âdet olmuştur," dedi Cleo dalga geçer bir şekilde. Ah tabii ya Cleo'nun da âdet zamanı gelmişti. Bu, baş ağrısını açıklayabilirdi. Üstelik yanına hiçbir şey almamıştı. Kahretsin. Kanamasının bir gün daha beklemesini umuyordu. Ertesi gün markete gidebilirdi. Tam o sırada Yvonne'in şaşkın ifadesini gördü Cleo. "Şaka yapıyordum Yvonne! Elbette Gav'in âdet görmediğini biliyorum."

Yvonne'in yüzündeki şaşkın ifade gitmişti. Kıkırdadı.

Gav, gidip yiyecek bir şeyler almakla görevlendirilmiş olmasına rağmen yumuşacık yorganın üzerinde geriniyor, Cleo'nun saçlarını taramasını izliyordu. "Yarın eve gitmemiz konusunda ne düşünüyorsun?"

"İyi olur. Bana yiyecek bir şeyler getirecek misin? Başım ağrıyor."

Gav kıpırdamadı bile. "Annem iyi olacağını söylüyor. Babam da pazartesi günü eve dönmüş olacak. Onları yalnız bırakmak en iyisi."

"Belki de gitmeden onlar için büyük bir alışveriş yapmalıyız." En son yediği öğün olan öğle yemeğinin üzerinden yıllar geçmiş gibiydi. Midesi bir kara delik gibi sonsuz boşluğa doğru açılırken baş ağrısı da gittikçe kötüleşiyordu.

Cleo kalktı ve ayakkabılarını ayağına geçirdi, arabasının anahtarını aldı. "Ben yiyecek bir şeyler almaya gidiyorum."

Gav iç çekerek gözlerini devirdi ve doğrularak ayakkabılarına uzandı. "Tamam, tamam mesaj alınmıştır! Aman ben bir dakikalığına bile dinlenmeyeyim."

Cleo anahtarları salladı. "Tek mesaj şu: Ben çok acıktım. Gidip yiyecek bir şeyler bulursam çok mutlu olacağım. Sen de istediğin kadar dinlenebilirsin."

"Ben giderim dedim!" Gav, Cleo'ya sürtünerek geçti, başını iki yana sallıyordu.

Cleo aşağıya inip yemek servis etmek için kullanacağı tabakları fırına yerleştirirken biraz gürültü yapmıştı. O sırada sallanan sandalyesinde doğrulan Pauline, bakışlarını boşluğa dikerek konuştu. "Giden Gavin miydi? Senin için yemek hazırlayamadım, kusura bakma Cleo. Kim bilir ne düşünmüşsündür."

Cleo, Pauline'in yüzündeki endişe ve üzüntüyü gördü. "Endişelenmene gerek yok. Bir sürü işin vardı yapman gereken. George'un iyileşmesine sevinmekten başka bir şey düşünmemeliyiz."

Pauline aceleyle tahtaya vurdu. "Şükürler olsun. George eve geldiğinde bu hengâme bitecek ve ben de iyi olacağım. Gav beni hastaneye götürmek için bugün yine on üç mil boyunca araba kullandı. Zavallı çok yoruldu."

Cleo masayı sildi ve çatal bıçak çıkarmak için çekmeceye doğru gitti. "Biz de yarın eve gitmeyi ve sizi George ile baş başa bırakmayı düşünüyorduk. İstersen kalıp seni hastaneye götürebiliriz?"

"Pazartesi kendi hızımda gidip George'u getirmem daha iyi olacak benim için. Siz evinize gidin, bu en iyisi olacaktır. Gavin bize yeterince maruz kaldı. Zaten o biraz..." Pauline konuşmasını, elini belli belirsiz bir şekilde sallayarak bitirdi. Saçları arkaya doğru dümdüz bir şekilde toplanmıştı. Cleo, kayınvalidesinin normalde kullandığı saç modelini ve rujla renklendirilmiş güzelliğini görmeyi özlediğini fark etti.

Tuz ve biberi arıyordu. "Gitmeden önce eve büyük bir alışveriş yaparız diye düşündüm. Böylece uğraman gereken işler listesinden bir maddeyi eksiltmiş oluruz en azından." Elinde küçük bir tabakla, soslar ve baharatların olduğu dar dolaba doğru eğildi. Baharatların yeri, Yvonne'in yeni düzenlemeleri yüzünden değişmiş olmalıydı. Ancak Yvonne başkasının mutfağında kendi kafasına göre değişiklikler yapabilirdi.

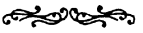
Pauline yerinden kalktı ve Cleo'nun yanına giderek ona sevecen bir şekilde sarıldı. "Sen beni şımartıyorsun. Çok teşekkür

ederim tatlım. Ben daha sana nasıl olduğunu, buraya gelirkenki yolculuğunun nasıl geçtiğini sormadım bile."

"Ben iyiyim." Yemek yediğinde baş ağrısı geçecekti nasılsa. En azından âdet kanaması başladığında geçerdi.

Pauline, yorgunluğuna teslim olduğu bir an için, yanağını Cleo'nun omzuna yasladı. "Bazen hiçbir şey eskisi gibi normale dönmeyecek diye umutsuzluğa kapılıyorum."

"Ne demek istediğini anlıyorum."

Cleo gecenin ortasında ter içinde uyandı. Gav'in kolu sıcak ve ağırdı, üstelik onu sıkıca sarmıştı. Gav'in vücudu, Cleo'nun vücuduna tam anlamıyla yapışmış gibiydi. Cleo kendini biraz uzaklaştırmaya çalıştı ama zaten yatağın tam kenarındaydı. Gav biraz daha yaklaşmıştı. Uykusunda bir şeyler mırıldanıyordu ve sıcak nefesi, Cleo'nun boynunu neredeyse eritecekti.

Cleo, yarıda kesilen rüyasını hatırlamaya çalıştı. Tuttuğu bir şeyi, başkalarının görmesinden korktuğu için saklamaya çalışması ve bunu nasıl yapacağını bilmemesiyle ilgili bir şeyler hatırlıyordu. Kapana kısılmış, gidecek hiçbir yeri yokmuş gibi hissediyordu.

"Biraz nefes almama izin ver, Gav," diye fısıldadı.

Aslında Gav, anne ve babasının yaşadığı sokaktaki insanların birbirleriyle yakın olmalarından hoşlanırdı. Ancak son zamanlarda babasının durumuyla ilgili dakika dakika rapor isteyen komşulardan sıkılmaya başlamıştı. Ayrıca annesinin ıvır zıvırla dolu minik arabasına sığışmak da kapalı alan korkusu yaşamasına neden olacak kadar sıkıcıydı.

Neyse ki babasının durumu iyileşmeye başlamıştı; asıl önemli olan da buydu zaten. Bunun için minnettardı.

Artık işe dönebilecek durumdaydı Gav. Focus model arabasının kapılarını kilitledi ve başını kaldırarak Clyde, Rhode & Owen şirketinin ofislerine ait sonu gelmeyecekmiş gibi görünen pencerelere baktı. Otoparkta öylece durmuş, birbirinden tam olarak ayırt edilemeyen CR&O ürünlerinin tatlı kokusunu kokluyordu. Ofise gitmek yerine, biraz ilerideki fabrikanın yanındaki derenin kenarına doğru yöneldi. Çitlerle ayrılmış yere girdikten sonra kendini bir söğüt ağacının yanında buldu. Sonra

da derenin kenarı boyunca yürümeye başladı.

Kuşlar, yuvalarının başka kimsenin ilgisini çekmeyen otlarla kaplanmış bu yerde olmasına aldırmıyor gibiydiler; soluk mavi gökyüzüne doğru şarkılarını cıvıldıyorlardı. Gav elinde tuttuğu ağaç dallarını suya fırlattı. Ağaç dallarının hızla suya batışlarını izlerken suyun yüzeyindeki yaprakların kendilerini sakince suyun akışına bıraktığının farkına varmıştı. Parkta köpeklerini gezdiren birkaç insandan başka kimse yoktu. Gav zaman denilen şeyin onu etkilemeden geçip gitmesini istediğini fark etti.

Cleo ile ne yapacaktı?

Bir anda Cleo'nun güzel yüzü gözlerinin önünde belirdi. Omuzlarının üzerine ahenkle salınan siyah saçları, gözlerinin güzelliğini ortaya çıkaran kâkülleri ve defalarca tadına baktığı güzel dudakları... Gav'in defalarca sahip olduğu ve çok uzun süredir sadık kaldığı karısının kıvrımlı vücudu, Gav'in en sevdiği oyun alanıydı.

Korku, tüm kalbini sarmıştı. Gav hayatında yaşanan kötü olayları Cleo'dan bilerek saklasa da Cleo'nun bütün bu olanları anlayamaması Gav'i çok sinirlendiriyordu.

Evdeki hava çok gergindi ama yine de işe gitmek istemiyordu. Lillian dönmüş olmalıydı. Lillian'ın tatili ve Gav'in rüzgâr gibi geçen haftası sayesinde Lillian'ı aklmdan kısa süreliğine de olsa çıkarabilmişti. Ama şimdi Lillian'ın döndüğünü bütün gerçekliğiyle bilmek, Gav'in kalbinin korkuyla dolmasına sebep olmuştu. Gav'in zaman zaman, Lillian'in kızıl-sarı röfleli saçlarından ve daracık eteklerinin oluşturduğu manzaradan kaçmak için işinden ayrılmayı bile düşündüğü zamanlar olmuştu.

Ama Cleo'ya duyduğu sevgi devam ederken zaman zaman kendini kötü hissetmesine neden olacak şekilde Lillian'ı düşlediği zamanları oluyordu. İşte böyle zamanlarda yine Lillian'a ve Cleo'ya öfke duyuyordu.

Gav, hayatının bir on dakika daha üzerinde düşünülse bile düzelmeyeceğini bildiğinden ofise doğru yola koyuldu.

Ofisin kapılarının açılması için kartını okuturken, Lillian'ın kendisinden daha iyi olmadığına kendini ikna etmeye çalışıyordu. "Bizim sınıfımız aynı. İkimiz de onuncu sınıftayız." Onuncu. Yeni başlayanlar için yöneticilik adını alabilecek sınıf. Bu sınıfta A almayı hak edecek çok fazla insan olmazdı, aslında bu notu alabilecek tek kişi vardı. "Lanet olsun Lillian, biz seninle aynı dönemiz ve aynı işi yapıyoruz. Sen benden kıdemli değilsin." O sadece özel biriydi. Ama asla bir süper kadın olamazdı. Lillian çok tehlikeliydi.

Çoğu zaman her bir departman kendi dışındaki departmanların ne işe yaradıklarını merak ederdi. Özellikle gıda sektöründe çalışan firmaların çoğu yaptıkları işlerdeki gizlilikleri, hiyerarşik düzeni ve güvenlik önlemleriyle en garip sektörlerden biriydi.

Gav'in departmanı diğerlerinden, ahşap yüzeyden oluşan plakalarla ayrılmıştı. Gav'in çalıştığı departmana gri masalar ve mavi tepsiler hâkimken; Lillian'ın departmanında kırmızı ve siyah renkler kullanılmıştı. Departman şefleri, masalarının üzerlerindeki daha büyük bilgisayar ekranlarına bakarken, kollarını koyma yeri olan yüksek sırt destekli rahat koltuklarda oturuyorlardı ancak çalışanlar daha az konforlu olanlara katlanmak zorunda kalıyorlardı. Başarılı olmaman için kurulan türlü tuzaklar.

Lillian masasının bulunduğu köşeye büyük bir aşk merdiveni bitkisi yerleştirmişti. Gav ise bu ofiste sadece ataşlarını ve zımba tellerini koyduğu küçük bir çekmeceden başka bir şeye sahip değildi.

Ofise tam zamanında geldiğini bildiği hâlde Lillian'ın sanki saatlerce geç kaldığını belirtmek istercesine ona fırlattığı bakışları Gav'in sinirini bozuyordu. Masasına ulaşana kadar isimleri Darlin, Rowan veya Erin olan 12 kadın ve 4 erkek çalışanının telefon listeleri ve kulaklarıyla boğuşmalarını işitti.

Gav'in maillerini kontrol edebilmesi için üç aşamalı şifreleri -ki bunlar şirketin, departmanının ve kendi bireysel şifrelerinden oluşuyordu- sabırla yazdı. Geçen hafta biriken maillerini hızlıca kontrol etti. Her şey yolundaydı. Bir önceki toplantıda söylediği gibi her şeyin yolunda olması iyi olduğu anlamına gelmiyordu. Bankadan alınacak olan kredi konusu sarpa sarmıştı. Bu işle alakalı ilk özür dileyen, bütün sorumluluğu üstüne almış olacaktı.

Lillian işveli hareketlerle Gav'in masasına mini eteğiyle oturdu. Kadının parfümü tüm odayı kaplamıştı. "Baban nasıl oldu?"

Gav bir anda, "Ofis içinde babamın nasıl olup olmadığını sormak sence ne kadar uygun bir davranış?" demek istese de kendini frenledi. "Ciddi bir hastalık atlatmasına rağmen kendini toparladı. Bir süre kendisine dikkat etmesi gerekiyor."

Lillian, kafasını onaylar şekilde sallayıp ayağa kalktı.

Sonra birden Gav, kelimelerin kendi istediğinin dışında ağzından fırladığını hissetti. "Seninle konuşmam lazım, Lillian."

Lillian'ın gri gözleriyle tezat oluşturan koyu renkli kaşlarından biri merakla havaya kalktı. Yüzüne düşen bir tutam saçı ku-

lağının arkasına ittirdi.

Gav, "Sonra," diye ekledi hemen.

Lillian onaylarcasına başını sallayıp yerine geri döndü. Gav, ona bakmamak için kendini zorluyordu. Keşke Lillian ile konuşmak istediğini söylemeseydi. Lillian ile ne kadar az konuşursa o kadar iyiydi.

Kesinlikle. Ne kadar az o kadar iyiydi. Müdürü Bob Chester ile yapacağı toplantının saatini kontrol etmek için BlackBerry'sine bakarken, babasının eve sağ salim ulaşıp ulaşmadığını öğrenmek için daha sonra aramaya karar verdi.

Şükürler olsun ki, Cleo ile yaptıkları ziyaretlerin sonuncusunda babası sakal tıraşı olamadığı için hayıflanıyor ya da saçının doğru şekilde ayrılıp ayrılmadığını sorguluyordu. Gav artık babası için endişelenmek zorunda olmadığını hissediyordu.

Bütün bu panik hâlleri içinde Cleo soğukkanlılığını koruyabilen tek kişiydi. Yardımsever, düşünceli, ne yapılması gerektiğini bilen tavırlarıyla Gav'in hak ettiğinden daha iyi bir eş gibi davranıyordu.

Cleo... Karısı bir an gözlerinin önünde canlandı. Araları o kavgadan sonra hâlâ düzelmemişti. Gav, o geceyi hatırlamak dahi istemiyordu. Belki cumartesi günü alışverişe gidip Gav'in yazdığı o aptal yazıyı kapatacak yeni bir duvar kâğıdı alabilirlerdi. Böylece belki de kendisini bile korkutan o öfkenin izleri böylece silinebilirdi.

Cleo'nun bugünkü planını hatırlamaya çalıştı. Bir şirket için eğitim düzenlediğini hatırladığında, bir sonraki arasında okuyabilmesi için mesaj yolladı.

Mesajında şunları yazdı. *"Bizimkileri yemeğe çağırıyorum. Yemekler benden. Menü: Spagetti Bolonez. Sevgiler, G."*

Gav bu işi hallettikten sonra Bob'ın ofisini ziyaret etmeden Gent'lere uğrayacak vakti olduğuna karar verdi.

Bir saat sonra, masasına geri dönerken Lillian'ın kendisini beklediğini gördü. Korkuyla irkildi.

Lillian gülümsedi. "Evet? Ne söyleyecektin?"

Gav suratını ekşiterek alnını kaşıdı. "Evet ya neydi konu? Ne söyleyeceğimi gerçekten unuttum. Kusura bakma."

Artık Lillian ile konuşmak istemiyordu.

Gav'in mesajı Cleo'yu sinirlendirmişti. "Gerçekten yorgun geçen bir akşamımı çocuklarından ve eşlerinden şikâyet eden insanlarla şarap içerek geçirmek istediğime emin miyim? Hayır, asla." Gav üzgün olabilirdi ama evlerine birilerini davet etmeden önce Cleo'ya sormayı aklına bile getirmemişti. Belki de Cleo sessiz bir akşam geçirmek istiyordu. Belki de Liza ile dışarı çıkmalıydı. Gav'e hemen mesaj attı. *"Üzgünüm. Başka planlarım var"*

Liza'ya attığı mesajı ise kız kardeşi kısa sürede cevapladı. "Üzgünüm, *bir randevum var.*"

Cleo, kısa süre sonra Nathan'ı şirketin değişmez politikalarında yenilikçi tavır takınması gerektiğine ikna ederek oyalanırken Middledip'e, misafirlerinden çok daha sonra gitmeyi garantilemişti.

"Kusura bakmayın millet. Çok, çok yoğun bir gündü." Ceketini koltuğun üzerine fırlatıp kendini yorgun bir şekilde san-

dalyeye bıraktı. Kendine bir kadeh beyaz şarap doldururken Dora'nın ne kadar keyifli göründüğünü fark etmiş, Keith'in kaşlarının alnına değecek şekilde havaya kalkmış olduğunu görmüş ve Rhianne'in aşırı makyajlı hâline hiç şaşırmamıştı. Ian ise baygın bakışlarıyla etrafını izliyordu. "Herkese selam!"

Gav saate ters ters baktı. "Kaybolduğunu düşünmeye başlamıştık."

Cleo sessiz kalmayı tercih ederek sarımsı renkteki meyve özlü şarabından büyük bir yudum aldı. Şarabın içinde neler olduğunu merak ettiğinden, şişenin üzerindeki etiketi okumaya başladı. "Önceden söz verdiğim bir randevum vardı."

"Daha önce hiç bahsetmemiştin."

"Evet bahsetmedim. Ne zaman yemek yiyoruz?"

"Sadece süzülmesi gereken makarnamız var." Gav kadehini inci grisi masa örtüsünün üzerinde dikkatsizce döndürüyordu. Masa örtüsü kuru temizlemeye gitmek zorunda kalacaktı.

Cleo şarabını bitirip bardağını tekrar doldurdu. "Daha iyi. Kim şarap ister? Rhianne harika gözüküyorsun. Resmen parlıyorsun!" Cleo, Gav'in kendisine yönlendirdiği beklentili bakışlarını görmezden gelerek, gözlerini Rhianne'in parlak tenine dikti. "Açlıktan ölüyorum."

Gav'in yerinden kalkması için uzun bir süre geçmesi gerekti. "Sarımsaklı ekmek için fırının kaç derece olması gerekli?"

"Paketin üzerinde ne yazıyorsa o. Keith işler nasıl gidiyor? Çocuklar nasıl Dora? Bu tişört sana çok yakışmış. "

Dora sevinçle gülümsedi. "İyi bir kız olup dikkatli beslenerek kilo verdim!"

Rhianne kadehini kaldırdı. "Lütfen diyet listeni Ian'a da verir misin?"

Cleo odanın içindeki mumları yakmaya başladıktan sonra şarap dolabından kırmızı bir şarap seçti. Mutfağın aralık kapısından Gav'in yemeklerle başının belada olduğu çok net şekilde görülüyordu. Cleo arkasına yaslanıp yemeğinin gelmesini keyifle bekledi. Bunu daha çok yapmalıydı.

Cleo etrafındaki konuşmanın kendisini içine çekmesine izin verdi. Dora gerçekten de çok iyi gözüküyordu. Daha az anaç; Gav'in de söylediği gibi daha "tapılası" görünüyordu. Birkaç kilo vermesi bile Dora'nın farklı gözükmesine neden olmuştu. Üzerindeki sarı renkli tişört, açık renkli saçlarıyla güneş gibi parlamasını sağlamıştı. Ya da belki de saçlarının rengini birkaç ton daha açtırmıştı.

Keith bu gece sessizdi. Ama Keith zaten genelde sessiz ve sakin görünür, sanki çevresindekilere her şeyi bilen tek kişinin kendisi olduğunu göstermek isterdi.

"Yemek hazır." Gav garip bir şekilde elinde iki adet kâse tutuyordu. Spagetti sulu kalmış ve çok pişmiş olsa da üzerine dökülen bolonez sos sayesinde yenebilirdi. Cleo yemek masasının örtülerinde oluşan kırmızı lekelere bakmamak için kendini zorluyordu.

Sarımsaklı ekmekler ve parmesan peyniri masada elden ele dolaşırken Gav, Rhianne'e döndü. "Geçen okuduğun önerileri denediniz mi?"

Rhianne'in çıkmayan mucizevî rujundan sürdüğü dudakları, evet dercesine keyifle kıvrıldı.

Gav, masanın sonunda oturan Cleo'ya gülümsedi. "Belki de

biz de denemeliyiz?" Gav'in saçları mum ışığı sayesinde aydınlanıyordu, alnına birkaç tutam düşmüştü.

Cleo kaşını hafifçe yukarıya kaldırdı. Justin'den döndükten sonraki gece dışında Gav ile hiç birlikte olmamışlardı. Cleo bunu istemiyordu. Suçluluk duygusu Cleo'yu etkiliyor olmalıydı. Ya da belki de Justin'in ellerinin ve dudaklarının hayali aklından çıkana kadar bu durum böyle sürebilirdi.

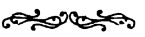
Gav bunu pek önemsemiyormuş gibi görünüyordu. Babasının hastalığı hayatını tamamen etkilemişti. Cleo şakaklarından başlayan baş ağrısının geçmesi için içinden dua etti. Bir an önce regl olması gerekiyordu. Ya da belki de üzerindeki bu huysuzluktan ve ciddiyetten kurtulması şarttı.

Gav, mum ışığının arkasından hâlâ gülerek ona bakıyordu. "Kahveye ne dersiniz?"

"Harika fikir. Yoksa uyuyakalabilirim."

Gav tereddütle ayağa kalktı. "Makineye ne kadar kahve koymam gerekiyor?"

"Kutunun üzerinde yazıyordur."

"Hadi deneyelim şunları."

Cleo sönmüş balon yorgun bir şekilde yatakta yerini almıştı. Bütün gün yaşanan kaosun sonunda temiz pijamalarıyla yatağın içinde olmak Cleo'yu çok rahatlatmıştı. Ancak Cleo'nun kafasında bir sürü şey vardı. "Bunları bulaşık makinesine koyabilir misin? Tanrım, şu masa örtüsüne bak. Yıkansa bile çıkar mı bu lekeler? Bu bulaşıklar yıkansa bile lekeleri çıkmaz ki. Bütün bir gece suda beklemesi gerekecek."

Cleo bütün bunları Gav'e yaptırması gerektiğini biliyordu. Sonuçta insanları eve davet eden oydu. Ama nedense sıcak yatağından çıkıp, Gav'e yardım etmekten kendini alamadı. İşlerin hepsi bittiğinde birlikte yatağa girdiler.

Yatak. Büyük mutluluk. Cleo gözlerini kapadı. Gav'in cevabından korktuğu soruyu sormadan derin bir nefes alarak ciğerlerindeki tüm havayı üfledi. "Neyi denemesinden bahsediyorsun?"

"Yatak hayatımıza renk katacak tavsiyeleri." Gav hareket ettiğinde, Cleo gözlerini açtı.

Gav yazlık pijamalarını giymişti. Üzerinde bir şort-tişört takımı vardı. Yeni oldukları belliydi. Gav Cleo'nun pembe ve parlak pijamasının göğüs kısmına belli belirsiz dokundu. Gav'in gözleri parlıyordu. "Ama benim farklı bir fikrim var. Bir süre nefsimizi kontrol altına almak için kapalı giysiler giyelim. İki ya da üç hafta sonra birlikte olmak daha keyifli bir hâl alacaktır."

Ne zamandan beri Gav nefsini kontrol altına almak istiyordu? Cleo huysuzlandı ve gözlerini kapattı. "Kapalı giysiler giyip giymemek umurumda değil. Yorgunum."

"Hadi ama. Deneyelim." Gav gülerek Cleo'ya bir eşofman altı giydirmeye çalıştı. Cleo, Gav'e yardımcı olmak için kalçasını hafifçe yukarıya kaldırdı. Daha sonra üzerine giydirdiği pijama üzerinin düğmeleriyle uğraştı. Gav'in işi bittiğinde Cleo kendini kötü şekilde paketlenmiş bir hediye gibi hissediyordu.

"İşte oldu. Ne düşünüyorsun?"

Cleo, "Ne aptalca bir fikir bu!" diyerek hemen cevap verdi. "Şimdi bunları üzerimden çıkarmak zorunda değiliz, değil mi? Çok yorgunum."

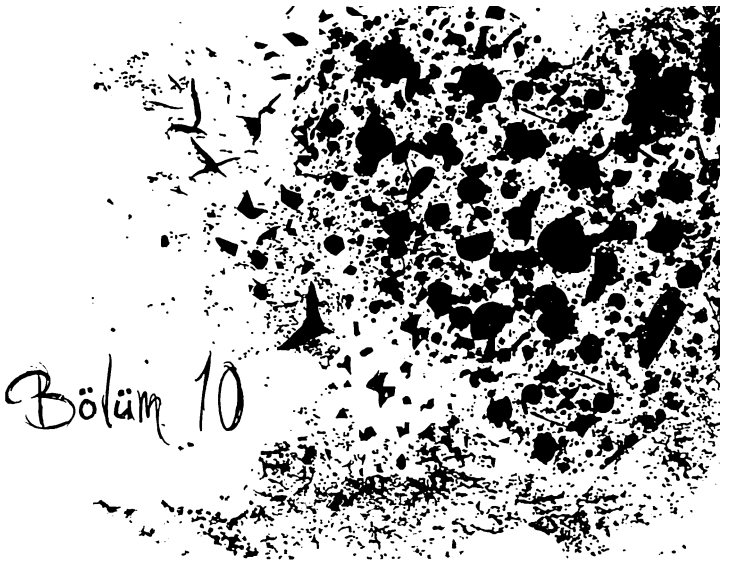
Gav uyumaya başladığında, Cleo rahat bir nefes aldı. Onlara neler olduğunu neden bir türlü anlamıyordu? Nefislerini kontrol altına almak neyin nesiydi? Gav ve Cleo bunu asla yapmazdı. En azından kavgadan önceki Gav ve Cleo diyebiliriz. Çok garipti.

Her neyse. Gav eğer ara vermek istiyorsa istediğini yapabilirdi. Cleo bunu kafasına takacak bir anında değildi.

Kollarıyla göğüslerini sıkıştırdı. Rahatsız edici şekilde hassaslaşmışlardı. Cleo bir an önce reglinin başlamasını diledi. İlaca başladığından beri hiç düzensiz olmamıştı.

Doktoru ilacı bıraktıktan sonra böyle düzensizlikler yaşanabileceğini söylemişti aslında. İçinde bulunduğu duygu değişimi Cleo'yu hassaslaştırmış ve libidosunun kaybolmasına neden olmuştu. Doğum kontrol hapları kadınlara ne kadar tuhaf şeyler yapıyordu.

Ama ne olursa olsun, Cleo regl olduğunda çok mutlu olacaktı.

Dört hafta sonra Cleo, Leicester'ın dışında tanımadığı bir eczaneden hamilelik testi alırken, heyecandan elleri terlemişti. Regli gecikmişti ve bütün bu olanların nedeninin sadece yumurtlama döneminin tuhaflaşmasından kaynaklandığına inanmak gittikçe güçleşiyordu.

Çantasını sıkıca tutarak üç şeritli yolun bulunduğu caddeye çıktı. Aceleyle çıktığı için aldığı kutuyu beceriksizce çantasına tıkmaya çalıştı.

O küçük kutu bir anda Cleo'ya devasa görünmüştü.

Bir an kutunun canlanıp çantadan dışarı fırlayacağını hissetti. "Bana bak. Ben bir hamilelik testiyim!" Cleo'nun regli çok gecikmişti ve eğer hamileyse bebeğin babasının kim olduğuna dair en ufak bir fikri dahi yoktu. Resmen gece kulübünden tanıştığı bir adamla yatmıştı. Evde prezervatif vardı ama Cleo kullanmayı akıl edememişti. Ayrıca eve döndüğünde aynı hatayı Gav ile yapmayı becermişti. Aklı neredeydi? Üstüne üstlük ertesi günü

hapı da kullanmamıştı. Resmen anlamsızca bir varlık sürdürüyordu bu hayatta. Gav bu konu hakkında ne diyecekti acaba? Acaba gerçek baba kimdi? Yazı tura mı atmalıydı?

Bütün bir öğleden sonunu geçirdiği "Zor insanlarla Başa Çıkmak" seminerinde zayıflığının ve suçluluğunun bir kanıtı olan testi kimsenin görmediğine emin olmak için çantasının kapalı olup olmadığını kontrol edip durdu. Ah! Eve git. Testi yap. Ve sonucu öğren.

Bir mucize olması için çok uzun süre beklemişti.

Seminer bittiğinde, katılımcıların çoğu gürültülü bir şekilde salonu terk ederken, Cleo rahat bir nefes alarak bilgisayarını, sunumlarda kullandığı tahtasını ve bir çanta dolusu kalemi arabasının arkasına yerleştirdi. Eve giden yol gözünde büyüyordu. Otoparka ulaştığında gergin ve sinirliydi.

Kahretsin! Dora kapıda bekliyordu, Eddie çocuk arabasında uyuyor, Meggie ise duvarda yürüyen uğurböcekleriyle oynuyordu.

Dora siyah pantolonu ve kare yaka tişörtü ile harika gözüküyordu. Dora, Cleo'nun arabadan indiğini gördüğünde hareketlendi. "Sana sürpriz yapalım istedik. Şehirde yürümek yerine buralarda dolanmak daha iyi bir fikir gibi geldi. Meggie buradaki salıncakları daha çok seviyor."

Dora, Ferry Meadows' Gölü'nün çevresindeki oyun parkının ve yürüyüş alanının dibinde yaşıyordu.

"Bu harika," diye yalan söyledi Cleo. "İçeri gelin. Üzerimi değiştirirken Meggie bir şeyler içebilir. Merhaba Meggie." Cleo duraksadı. "Keith nerede?"

Dora, Eddie ve Meggie'yi mutfağa sokmaya çalışıyordu. "Keith'in kendi işleri var."

"Gav de eve gelmemiş gözüktüğü gibi." Cleo rahatlamış mıydı yoksa? "Portakal suyu içersin değil mi Meggie?"

Küçük kız kıkırdayarak kafasını salladı.

"Evet, lütfen." Minik kızın saçları dalgalar hâlinde alnına ve yanaklarına değiyordu. Ayağındaki sandaletler etrafta yürüdükçe ses çıkartıyordu.

"Biraz bisküviye ne dersin?"

"Evet lütfen."

"Üzerimi değiştirip hemen geliyorum." Cleo hızlıca merdivenleri çıkıp çantasının içinde taşıdığı poşeti iç çamaşırı çekmecesinin içine fırlattı. Bu test daha sonra yapılmalıydı. Belki de testi sabah yapması gerekiyordu? Of Dora! Cleo kendisini en kötüsüne hazırlamışken nereden çıkmıştı şimdi?

Sıcak havanın ağırlığının hissedildiği bir ağustos akşamıydı. Sokağa çıktılar.

Cleo nazikçe Dora'yı yönlendirdi. "Rhianne'i arayalım mı?" Rhianne ve Ian kasabanın arka kısmında evlerinin çoğunun pembe ve sarı tuğlalardan yapıldığı evlerden birinde oturuyorlardı.

Dora burnunu kıvırdı. "Açıkçası yalnız kalmayı tercih ederim."

"Merkeze doğru yürüyelim o zaman." Eddie'nin bebek arabasının tekerliklerinin sesi ve yeni kesilmiş çimen kokusu birbirine karışıyordu.

Meggie salıncaklara doğru koşturmaya başladı.

Dora, Cleo'ya eliyle yanına gelmesini işaret etti.

Cleo içini çekti. Dora belli ki bir şeyler konuşmak için buradaydı. Genelde Dora'nın gözlerinde belirmeyen bir ışık Cleo'nun dikkatini çekti. Kimse dudak hareketlerini okumasın diye eliyle ağzını kapadı. "Cleo, benim ve Keith'in, Eddie doğmadan önce ilişkimize son bir şans verdiğimizi hatırlıyorsun değil mi?"

"Tabii ki." Cleo, Gav'in ve Keith erkek erkeğe çıktığı o uzun yürüyüşlerini çok iyi hatırlıyordu. O dönemde Dora sessiz kalmayı ve yardım almamayı tercih etmişti.

Dora anide Cleo'ya baktı. "Keith'in bir ilişkisi vardı."

Cleo dudağını ısırdı. Gav bunu biliyor muydu? "Bu çok... Neyse, peki sona erdi mi?"

"Bunu öğrendiğimde çoktan bitmişti. Ama bu ilişkinin varlığını kredi kartı ekstrelerinden öğrendim. İnanabiliyor musun onun seminerlerde olduğunu düşündüğüm hafta sonları sevgilisiyle keyifli dakikalar geçiriyormuş! O kadar dikkatsiz ki. Bu çok aşağılayıcı. Bunu kafamdan atamıyorum. Onu affedemiyorum. Bunu. Bir başkasıyla olmasını..."

"Evet haklısın. Bu hiç doğru değil." Suçluluk duygusu Cleo'nun bedenini ele geçirmişti. Dora'nın gözleri yaşlarla dolmuştu, Cleo, Gav'in de böyle acılar içinde kıvranacağını düşündükçe kahroluyordu. "Lütfen Tanrı'm, bunu ona yapma." Zaten eğer hamile değilse böyle bir olasılık söz konusu olmazdı.

Belki de Gav'in çocuğuna hamileydi.

Ya da Justin'in.

"Anne, anne! Sallasana beni hadi!"

Dora, Meggie'nin salıncağını ileri geri sallamaya başladı. "Tamam mı tatlım?" Cleo'ya döndüğünde Dora'nın yüzü gülüyordu. Bu sanki zafer kazanmış bir gülümsemeydi. "Ama bu sefer yerimde oturup onu beklemeyeceğim. Devir tersine döndü."

Cleo şaşkınlıkla Dora'ya baktı. "Dora! Bir dakika nasıl yani? Kiminle?"

Dora'nın yüz ifadesi yumuşadı. "Meggie'nin yüzme hocası, Sean. Meggie'yi uzun süredir yüzme kursuna götürüyorum ama onunla şans eseri Bettsbrough'ta tanıştım. Arabam bozulmuştu, çocuklar yorgunluktan araba uyuyorlardı, resmen çaresizdim. Gelip bizi kurtardı. Tamirciyi arayıp bizleri evine davet etti. Birlikte kahve içtik, çocukların yemeklerini yedirdi... Ah, Cleo onunla saatlerce konuşabiliyoruz! Saatlerce! Beni gerçekten dinliyor. Gazetenin arkasına saklanıp, "Hmm," diye cevaplar vermiyor. Benim yanımdayken başka kadınların kalçalarına bakmıyor. İki çocuk doğurduktan sonra bana iki beden büyüdüğümü söylemiyor. Bana karşı nazik ve esprili. Ve benden gerçekten hoşlanıyor."

Dora, kızının salıncağını bir kez daha salladı. "Yeterince yüksek, değil mi tatlım?" Eddie salıncakta sallanan ablasını izlerken minik kafası bir o yana bir bu yana gidiyordu.

Cleo, Dora'nın saç renginin iyice açıldığını fark etti. Sanki tırnaklarını da uzatıyordu. Parfüm de sıkmıştı. Cleo bu değişimin arkasındaki tehlikenin farkına varmıştı. "Bu ciddi bir ilişki değil mi Dora? Siz hiç?.."

Dora'nın gözleri keyifle parladı. "Evet, yaptık." Cleo'nun konuşmasını engellemek için kolunu tuttu. "Sean'in sabah

dersleri olmadığı günler, Meggie'yi okula bırakıp onun evine gidiyorum ve yataktan hiç çıkmıyoruz. Eğer Eddie uyanırsa ona birkaç bisküvi verip oyalanmasını sağlıyorum. Resmen büyülendim. Daha önce kimseye karşı böyle şeyler hissetmemiştim. Cleo, sonunda sizin Gav ile aranızdaki aşkın nasıl hissettirdiğini şimdi anlıyorum. Kimsenin önemi yok artık benim için."

"Ah." İnsanlar hâlâ Gav ile aralarında hiçbir problem olmadığını düşünüyorsa işler belki de o kadar kötü gitmiyordu. "Peki geleceğiniz var mı? Bu sadece bir gönül eğlendirmesi mi?"

Dora, Meggie'nin duyup duymadığını kontrol edip konuşmaya başladı. "Daha da iyisi."

Cleo tereddüt etmeye başlıyordu. "Bir ilişki mi?"

"Evet."

Eddie mızmızlanmaya başlamıştı Maggie ise salıncaktan inmek istiyordu. "Anne, indir beni." Yola çıktıklarında Gav'in arabasının evin önüne park ettiklerini fark etmişlerdi.

"Gav'i rahatsız etmeyelim." Dora sanki Cleo onu zorla eve götürüp kocasının en iyi arkadaşıyla yüzleştirecekmişçesine aceleyle Eddie'yi araba koltuğuna koydu.

Meggie sabırsızca annesini çekiştiriyordu.

"Bir saniye tatlım, Eddie'nin kemerini bağlıyorum."

Cleo, ani bir istekle Meggie'yi kucağına aldı. Minik kız, bedenini ele geçiren yorgunluk yüzünden kafasını Cleo'nun omzuna dayadı. Sıcak, nemli minik bir kol Cleo'nun boynuna dolanmıştı ve Meggie'nin küçük ayakları Cleo'nun kalçasına vuruyordu. Küçük kız çikolata gibi kokuyordu. Cleo küçük bir çocuğun, hayatlarını nasıl değiştireceğini düşünmeden edemedi.

Dora, Eddie'yi araba koltuğuna dikkatlice yerleştirdikten sonra gördüğü manzara karşısında şaşkınlıkla Cleo'ya baktı. "Bak sen! Kolay kolay göremeyeceğimiz bir manzara var karşımızda. Cleo Callaway'in annelik içgüdüleri kabarmış."

Cleo'nun yüzü kızarmıştı. "Yorgun gözüküyordu." Sanki yaptığı şeyler alnında yazıyordu: *Cleo hamile olabilir. Bebeğin babası ise ya Justin ya da Gav.*

Dora, kızını almak için Cleo'ya doğru yönelince Meggie'nin varlığıyla ısıttığı omzu bir anda soğudu.

Dora, minik kızının başının tepesine minik bir öpücük kondururken, Cleo'nun özür dilercesine ona baktığını gördü. "Özür dilemen gerekmiyor Cleo. Bir çocuğa ilgi göstermek suç değildir."

Çocuk. Çocuk? Çocuk. Cleo istemsizce ağzını açtı. "Hamile olmak nasıl bir duygu?" Sorar sormaz da pişman oldu.

Dora, Cleo'nun sorduğu soru karşısında şaşırmamıştı. Meggie'yi sıkıca kucakladı. "Benim için çok sevgi dolu bir süreçti. Bir bebek bekliyordum. İlk önce göğüslerim büyüdü daha sonra göbeğim. Bebeğin attığı tekmelere o kadar alışmıştım ki. Bu sadece senin hissedebileceğin özel bir duygu. Meggie doğduğunda, karnımın içinde olan o hareketliliği çok özlüyordum. Bu sadece bana özel bir şeydi. Başkaları bedenlerinin âdeta bebek tarafından zapt edildiğini söylüyor ya da 9 ay boyunca hasta olduklarından yakınıyorlardı." Dora, Meggie'yi arka koltuğa oturttu, küçük kızın terlemiş saçlarını geriye doğru ittirdi. "Hamilelik insanın bütün hayatını baştan aşağı değiştiriyor."

"Evet, bunu görebiliyorum."

Cleo, arkadaşını ve iki minik çocuğunu uğurlamak için el sallarken, Gav evin kapısından dışarı çıktı. Gav, Cleo'yu dudaklarından ihtirasla öptü. "Merhaba ve güle güle. Rugby oynamaya gidiyorum. Gelmek ister misin?"

"Sabahtan beri hiçbir şey yemedim." Gav'in sorusuna karşılık dudağının kenarına öpücük kondurup Gav'in kollarından kurtuldu. "Umarım sayı yaparsın."

Gav arabasının bagajını açmadan garip bir ifadeyle Cleo'ya baktı. "Bunu pek yapabileceğimi zannetmiyorum. Artık kaledeyim."

Cleo başını umutsuzca salladı. Bunu nasıl unutabilirdi? Gav'in kaleci pozisyonuna düşmesi zamanında büyük bir olay olmuştu. Yavaşlamıştı ve forvet olarak seçilmesi artık imkânsızdı. Cleo kaç kere "tükendim" kelimesi duyduğunu bir türlü hatırlamıyordu. "Eee, o zaman karşı takımdan kimsenin sayı elde etmemesini umalım." Hadi git Gav. Yalnız kalmalıyım.

Gav, Cleo'yu son kez öpüp arabasına bindi.

Cleo yatak odasına çıkarken bacakları titriyordu. Titrememeleri gerekiyordu. Belki de sadece yorgundu.

Kutu, mavi ve beyaz renklerdeydi. Kutunun üzerindeki kâğıdı yırttı. Kullanma talimatlarını bir kenara fırlattı. Cleo kutunun içinden çıkan çubuğa uzunca bir süre sadece bakakaldı. Çubuğun üzerine idrarını nasıl damlatacağı ve çubukta kaç tane mavi çizginin belireceği her ayrıntısıyla yazıyordu. Test, günün herhangi bir saatinden yapılabilirdi. En iyisi sabah yapmaktı. Dora'nın itirafları karşısında kendini çok yorgun hissetmişti. Bir de bu gerçekle yüzleşemezdi.

Elindeki her şeyi kutunun içine dikkatlice tıktı.

Duşa girdiğinde iyice sabunlandı. Göğüslerinde bir anormallik yoktu. Sadece biraz acıyorlardı. Belki de regl öncesi bedeninde olması gereken normal değişikliklerdi. Ya göbeği? Sanki biraz büyümüş müydü? Ama hamile olsaydı midesi bulanırdı, değil mi? Aslında tam şu anda midesi bulanıyor gibiydi. Üzerinden gelmesi gereken şeylere karşı midesi bulanıyordu. Yvonne'in bayılmalarını hatırladı. Bacaklarının jöle gibi titremesinin nedeni bu muydu?

Reglini kendi başlatabilecekmiş gibi karnını sertçe içeri doğru bastırdı. Hamile olamazdı. Tuvalete gittiği her seferde pantolonunu kontrol etmekten sıkılmıştı. Bu kadar çok tuvalete gitmesi normal miydi? Yoksa bu da hamile olduğuna dair bir işaret miydi? Cleo çocuk istemiyordu. Gav'de öyle.

Justin'in ise bu konuda ne düşündüğünü düşünmek dahi istemiyordu.

"Gav çok garip davranmaya başladı." Cleo, kadehine uzanıp ceketine daha da sokuldu. Oturdukları barın bahçesindeki çiçeklerin üzerine ışıklarını yansıtsa da, hava çok az ısınmıştı. "Bilirsiniz işte. Bir garip."

Liza, araba kullanmayacağı için alkolün dozajını arttırmıştı. "Nasıl yani? Bahçe işleri ile uğraşmayı bırakmadı değil mi?

"Şu pijama olayından bahsediyorum. Siz hiç normal bir çiftin cinsel dürtülerini kontrol altına alarak ilerleyen günlerde yaşanacak birliktelik için hazırlık yaptığını duydunuz mu?"

Liza'nın gözleri parkın içinde spor kıyafetleriyle bisiklete binen dört tane erkeğe takılmıştı. "Evet. Kanal 4'teki belgeselleri izlemelisin. İktidarsızlık problemiyle boğuşan erkekler."

Cleo kız kardeşinin bütün dikkatini kendi üzerine çekebilmek için her şeyi yapabilirdi. "Eğer problemi iktidarsızlıksa, pijamasının önündeki kabarıklık neydi? İstediği tek şey ihtiraslı kucaklamalar ve öpücükler! Ama her neyse. Pijama fikrini be-

ğenmedim ve uyumaya devam ettim. Sonuçta kendini tatmin edebilir."

Bisikletçiler görüş alanından çıkınca Liza mavi gözlerini Cleo'ya çevirdi. "Yani birlikte olmadınız mı?"

Cleo kafasını umutsuzca salladı. Acaba Liza'yı içeride oturmaya ikna edebilir miydi? İçerideki atmosfer daha sıkıcı olmalıydı. Liza'nın gözleri şimdide nehrin üzerindeki kanoyu süren mükemmel kaslı vücutlara sahip iki genç sporcudaydı.

"Umursamıyorsun yani?"

Cleo ürperdi. "Justin ile yaşadığım olaydan sonra bunu istememem normal. Düşünmem gereken başka şeyler var." Cleo resmen hamile olma ihtimalinden korktuğu için bu konu hakkında konuşmuyordu. Eğer hamile olduğunu öğrenirse, babanın kim olduğuna dair sorular beynini kemirecekti.

Gösterdiği bu iradesizlik hamileliğin bir belirtisi miydi acaba? Cleo derin bir nefes alırken, masanın üzerinde duran bir peçetenin düşmesine neden oldu.

Liza'nın dalgın bakışları ablasının yüzüne kaydı. "Tahmin ediyorum ki hamile olmadığından eminsin. Değil mi?"

Cleo hemen kendinden emin bir ifade takındı. "Liza, hayatımı kontrol edebilecek yaştayım."

Peki o zaman daha neden testi bir türlü uygulamıyordu?

Kocası garip davranmaya başlamıştı ve evliliği düzgün gitmiyordu. Ama Cleo kılını bile kıpırdatmıyordu. Neden çift olarak görüştüğü arkadaşlarıyla görüşmeyi reddediyordu? Ya da en yakını olan Liza'ya bile hiçbir şey söylememesinin nedeni neydi? Korkularını neden kimseyle paylaşamıyordu? Hiç kimseyle.

Belki de bebeğin babası olan erkeğiyle konuşması gerekiyordu.

"Bebeğin babası" Cleo bu tanımlamanın ne kadar aptalca olduğunu düşündü. Bu bebek kendi içinde büyüyecekti. Onun bedeninin bir parçası olacaktı. Bebeği besleyecek olan, içinde hareket eden, büyüyen bir varlık. Cleo içgüdüsel olarak elini karnına götürdü. Karnı yuvarlaklaşmıştı. İçi korkuyla doldu.

Gav telefonu eline aldı. Çok uzun zamandır aramamıştı bu numarayı. Telefon defterinden bulduğu numarayı yavaşça çevirdi. Cleo ile aralarındaki bu duruma artık el atması gerekiyordu. Telefonun ahizesinden gelen otomatik talimatları dinleyip, ayarlamaları yapıp iç geçirdi.

Bütün bu olanlar gerçek olamazdı. Neden Gav'in başına gelmişti bunlar?

Telefonu tekrar eline aldı. Bu sefer tanıdık bir numarayı çevirdi. "Keith, bir içkiye ne dersin? Biraz konuşmaya ihtiyacım var."

"Ben oyumu mavi gözlü ve güzel göğüslü olandan yana kullanıyorum!" Drew elini çenesine koyup, karşı masalarında oturan bir grup kadının arasından kendine uygun olanı seçmişti.

Martin ise kendine kimi seçmesi gerektiğini düşünüyordu. "Tamam. Ben de üzerinde parlak yeşil bluzu olanı seçiyorum. Bu şekilde Justin'e de kıvırcık saçlı olan kalıyor. Tamam mıdır dostum?"

"Ne?" Justin arkadaşlarının baktığı masaya doğru döndü. Her zaman eğlenmek için yaptıkları bu olay, bu gece Justin'in

tercih ettiği bir şey olmaktan çıkmıştı. Kimseyle tanışmak istemiyordu. Uzun zamandır öptüğü tek kadın Cleo'ydu.

Yatağındaki son kadın oydu. Bedeninin üzerindeki ellerin sahibi sadece Cleo'ydu.

Justin'in canı ne muhabbet etmek istiyor, ne de bir şeyler içmek istiyordu. Ayağa kalktı. "Kusura bakmayın beyler. Bu gece erken kalkmam lazım."

Drew ve Martin arkadaşlarına garip bir şekilde baktılar. "Şu evli kadın senin mahvetti." Drew ağzını tutamamıştı.

Justin arabaya bindiğinde eve gitmek yerine göl kenarına gidip arabada oturdu. Artık akşamlar kısalmaya başlamıştı. Saztavuklarının salına salına yüzdükleri yere baktı. Cleo'nun umarsızca jet ski'nin üzerine bindiği gün aklına geldi. Cleo'nun çığlıkları, suyun sesi her şey ama her şey Justin'in Cleo'yu unutamadığını açıkça gösteriyordu. Suyun içinden çıktığında pantolonuna bulaşan çamura aldırmayışı ya da üzerine yapışmış otları temizlerken girdiği kahkaha krizi onun ne kadar farklı olduğunu gösteriyordu.

Çılgın kadın.

Neredeydi acaba şimdi? Justin saatine baktı. Belki de evde, kocasıyla birlikteydi. Yataktalar mıydı? Justin, Cleo ve kocasının birbirlerinin bedenleri üzerindeki alışkın oldukları keşfi zihninde canlandırdı.

Kahretsin. Justin'in problemi Cleo'yu aklından çıkaracak zamanının olmamasıydı. Hayatına hızlıca girip, aynı hızla çıkmıştı. Olan biten sadece buydu. Cleo, Justin'i şaşırtmıştı.

İstediği anda bu kadından kurtulabilirdi.

Telefonunu cebinden çıkartıp rehberini açtı. "C" harfine geldiğinde eli arama butonuna gitmişti. Tüm yapması gereken, arama tuşuna basıp beklemekti. Cleo'nun sesini düşündü.

Ama daha sonra onun kocasıyla kendi yataklarında olduklarını düşününce kendine hâkim oldu.

En azından, Cleo'nun evliliğini mahvedecek bir şey yapmadığı için mutlu olmalıydı. Onun duygularına biraz daha fazla saygı duyması gerekliydi.

Cep telefonunu cebine koyup arabasını eve sürdü.

"Bir saniye, kendisi burada." Francesca, Ntrain kadrosuna yeni eklenen genç bayan, telefonu tuttuğu eliyle masasına doğru yürüyen Cleo'ya el salladı. "Rockley Image'dan arıyorlar. Bağlayayım mı?"

Cleo, klasik tuvalet ziyaretinden dönerken, artık hamilelik testini yapmak için içindeki cesareti bir an önce bulması için dua etti. Francesca'yı başıyla onayladı. Koltuğuna oturduktan sonra eline bir kalem alıp onunla oynamaya başladı. "Merhaba, ben Cleo Callaway."

Telefonda oluşan birkaç dakikalık sessizlikten sonra, telefondaki kişi sonunda konuşabildi. Cleo, onun Justin olduğunu anlamıştı. Cleo bir anda Justin'in gülüşünü hatırladı. "Müsait misin?"

Cleo ajandasına *Rockley Image* notunu düştü. Sesini profesyonel tonda tutmak istiyordu. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Seninle konuşmak istiyorum."

"Devam edin."

"Belki işten sonra bir içki içeriz?"

Cleo, *Rockley Image*'ın etrafına bir çerçeve çizdi. Nathan'ın, kırmızı çerçeveli gözlüklerinin arkasından Onu gözlediğini hissedebiliyordu. "Tam olarak istediğiniz bilgiler şu an elimde değil. Sizi daha sonra arayabilir miyim?"

Justin kısık sesle güldü. "Ne yani bu saçma konuşmayı yapmak için mi beni tekrar arayacaksın? Benimle altı buçukta buluşabilir misin? Almshouses'ta?"

Cleo tereddütle sustu. "Peki bunu yapabilirim. Hoşça kalın." Cleo ajandasından karaladığı sayfayı yırtıp cebine koydu. Yapması gereken işler vardı. Takım çalışmasını arttırmak konusunda bir sunum hazırlaması gerekiyordu. Ama önce kendine gelmesi gerekiyordu. Nathan'ın araması an meselesiydi.

"Rockley ile işler nasıl gitti, Cleo?"

Bilgisayarındaki sunumla ilgileniyormuşçasına meşgul bir tavırla cevap verdi. "Bildiğin olağan işler. Sunum arasında kahve içerken dalış hakkında konuşmuştuk. Arkadaşlarımın gittiği turlardan bahsetmiştim. Gittikleri turun adını soruyor."

"Öyle mi?" Nathan kulaklığını çıkardı. İşle ilgili değilse bu konu onu ilgilendirmiyordu.

Francesca Cleo'ya kahve getirmişti. Gözlerini kapatıp kahvesinden ilk yudumunu aldı. Cennet. Kutsanma. Kafein, anne adayları için tavsiye edilen bir şey değildi aslında. Boots'tan aldığı bir dergide artık yaşayacağı dönemle ilgili böyle şeyler okumuştu. Bir baba adayının kalifiye sperm üretebilmesi için dengeli bir diyet programına uyması, sigarayı bırakması ve alkolü de en az 3 ay önceden hayatından çıkarması gerektiğini öğrenmişti.

Bu şeyleri kim yazıyordu?

Hangi gezegende yaşıyordu bu insanlar?

Belki de bütün bu tavsiyeler, hayatlarında planlı değişiklikler yapmak isteyen çiftler için yazılıyordu. Pek ya Cleo için? Artık her şey çok geçti ve çok rahatsız ediciydi. Aniden gülümsedi. Justin'in o geceki hâlini düşündü. O spermlerden olan çocuk kesinlikle geceden kalma bir şey olurdu.

Justin, kapının tam karşısındaki masaya oturmuş Cleo'ya bakıyordu. Üzerindeki siyah tişörtün yakası açıktı.

Cleo, masaya gitmeden bara uğrayıp bir şişe su aldı. Justin'in karşısına oturduğunda, bir kaşı havadaydı ve sesi çok ciddiydi. "Evet. Problem nedir?" Saçının koyu renkli perçemleri gözünün önüne geliyordu.

"Problem falan yok. Sadece seninle konuşmak istedim."

Soğuk su şişesi, parmaklarının donmasına neden olmuştu. Cleo nefes alış verişinin normal olmadığının farkındaydı. Bütün gün bu buluşmanın heyecanıyla geçmişti. Daha kötüleşmek istemiyordu. Yeteri kadar sorun yaşamıştı zaten.

Justin açık renkli gözlerinin parlamasına neden olan bir gülümsemeyle Cleo'ya baktı. "O geceden sonra hiç konuşamadık. Bunu bir özür gibi düşün. Muggie's'te sana çok kötü davrandım. Aynı zamanda şirkette verdiğin eğitimde sana kaba davrandığımı da kabul etmeliyim. Zaman zaman rahatsız edici olabiliyorum." Justin'in gülüşü Alice Harikalar Diyarı'ndaki Cheshire Kedisi gibiydi. Vahşi ve keskin bir gülüş. Cleo bir anlık ta olsa

Justin'le sevgili olabilmeyi diledi. Ya da en azından Gav ile evli olmamayı diledi.

Cleo, Justin'in gülümsemesine karşılık vermemek için kendini zor tutuyordu. Yüzüne zoraki bir gülümseme oturttu.

Justin nazikçe Cleo'nun eline dokundu. "Bütün bu olanları unutalım. O yaşadığımız hafta sonundan geriye sadece bunları hatırlarsak bu çok üzücü olur. Sana gerçekten kızgındım çünkü."

"Evet, fark ettim." Cleo suyundan bir yudum aldı.

Justin yerinden kıpırdandı. Cleo, bacaklarının birbirine değdiğini hissetti. "Bunun için beni suçluyor musun?"

"Aslında tamamen değil." Bir anda o son gece aklına geldi. Bir duygu silsilesi Cleo'yu tekrardan ele geçirdi.

"Ama neyse ki bütün bunları arkamızda bırakabiliriz. Sadece bir şeyler içen arkadaşlarız." Justin kadehini Cleo'ya doğru kaldırdı.

Cleo'nun kalp atışları normale dönmüştü. Justin'in kadeh kaldırışına karşılık verdi. Cleo aniden saatini kontrol etti. "Yalnız, çok kalamam." Aslında içi rahat bir şekilde Justin'le arkadaşça birkaç saat geçirebilirdi ancak Gav nerede olduğunu merak edebilirdi.

"Ah, hadi ama. Sadece bir içki. Birbirimizi gördüğümüzde arkadaşça selamlaşabilelim." Justin, elini Cleo'ya doğru uzattı. "Senden hoşlanıyorum, Cleo. Biliyorum tam bir ahmak gibi davrandım. Biliyorum sorunların var. Eski eşinle aranda olan

her neyse beni kendi yoluma gitmem için zorladı. Gururumu bu işe karıştırmamalıydım. Arkadaş kalalım."

Sözleri garip bir şekilde Cleo'nun gözlerine yaşların dolmasına sebep olmuştu. Justin, onunla arkadaş olmak istiyordu. Bu resmen Cleo'yu yerle bir etmişti. "Ama ben hâlâ evliyim." Olayın tam ortasına parmak basmıştı. "Gav hâlâ benim kocam."

Gecenin başından beri ilk defa Justin sabırsız bir bakış fırlattı. "Senin her adımını takip ediyor, değil mi?"

Cleo sinirlenmişti. "Tabii ki hayır." İçinden bir ses Gav'in kesinlikle Cleo'nun bir erkek arkadaşa sahip olmasından memnun olmayacağını söylüyordu.

"Eğer ben bir kadın olsaydım burada oturman problem olmazdı. Ben bir kadeh daha iç derdim, sen de tabii ki Justine diyip gecene devam ederdin. Değil mi? İki medeni insan gibi görüşebileceğimize inanamıyor musun? Ya da kocan sana güvenmiyor mu?"

Cleo kendine tutmasa "Her ikisi de!" diye bağıracaktı. Ancak bunun yerine Justin'e soğuk bakışlar attı. "Pekâlâ. Sadece içki içmek için buradayız."

Gece ilerledikçe Cleo, Justin'i eski sevgilisi olarak geçmişe gömmeye karar verdi. Filmlerden, ziyaret ettikleri ülkelerden, müzikten iki medeni insan gibi bahsetmişlerdi. Justin, Cleo'yu güldürebiliyordu.

Cleo telefonuna gelen bir mesaj sayesinde saatin on buçuk olduğunu fark etti. Telefonun ekranında Gav'in mesajı vardı. "İyi misin?" Cleo ne yapacağını bilmez bir şekilde evi aramaya karar verdi. Gav muhtemelen koltuğun üzerinde yayılmış yatıyordu. "Efendim?"

Cleo boğazını temizledi. "İyiyim sadece işten sonra bir içki içmek için bir yere uğradım. Kısa sürede eve gelirim."

Cleo iyiydi. Gav ile samimi bir şekilde konuşuyordu işte. Hepsi buydu.

Justin, Cleo'ya arabasına kadar eşlik etti. "Sonra görüşürüz." Cleo arabasına sakince oturdu. Justin arabanın kapısını tam olarak kapatmamıştı.

"Ah tabii." Justin yere çömeli, elini Cleo'nun dizine koydu. Justin ses tonunu alçalttı. "Umarım hamile olmadığına yüzde yüz eminsindir."

Cleo, kendinde arabayı çalıştıracak cesareti bulup, yüzünde herhangi bir duygu belirtisi olmadan Justin'e döndü. "Hâlâ bunun için panik yapmıyorsun değil mi?" Cleo en güzel gülümsemesini yüzüne kondurdu. "Yoldan çekil. Gitmem lazım."

Cleo eve gittiğinde, Gav tam da tahmin ettiği gibi koltuğun üzerinde yatıyordu. Elindeki gazeteyi yere fırlattı. "İyi misin?"

"Evet, tabii ki. "

"Neler oluyor?" Gav, ellerini başının arkasında birleştirmiş Cleo'yu inceliyordu.

"Ne demek istiyorsun?" Cleo ceketini çıkarırken yorgunluktan esniyordu.

"Futbol. Maçı izlemeye geleceğini düşünmüştüm."

Tabii ya, maç vardı.

"Rhianne ve Dora oradaydı."

Hayatı onun kontrolü dışında akıp gidiyordu. Ve oturup düşünecek zamanı yoktu. "Gelip gelmeyeceğim hakkında söz vermiş miydim? Birileri bir şeyler içelim diye teklif edince ben

de gittim." Ceketini sandalyeye asıp ayakkabılarını çıkardı. Daha sonra yorgun bedenini koltuğa bırakıverdi.

"Orada olacağını düşünmüştüm."

"Düşünmek yerine bana sorabilirdin." Kendini korumak gibi bir düşüncesi yoktu ama Gav ona, kendini koruması gerekiyormuş gibi hissettiriyordu. Ona karşı nazik olmayı denedi. "Hayal kırıklığına uğradıysan özür dilerim." Esneyerek merdivenleri çıkmaya başladı.

Hamilelik testini beyaz, siyah gibi çeşitli renklerden iç çamaşırlarını koyduğu çekmecesinde saklıyordu. Üç parça Fransız çamaşırını pek sevmiyordu ama Gav onları seviyordu. Dar elbiselerin içine giymek için aldığı birkaç parça seksi iç çamaşırı da vardı. Gav onları da seviyordu. Ama Gav çekmeceye hiç bakmazdı. İç çamaşırları ve telefonunun şarj aleti dışında bir şey olmazdı.

Bu test Cleo'nun sırrıydı. Kutuyu çekmeceden alıp açtı. İçindeki kullanım talimatlarını okurken başparmağının tırnağını yemeye başladı.

Aniden Gav kapıda belirdi. "İyi olduğuna emin misin?"

Cleo'nun elinden fırlayan paket, telefon şarjının kablosuna takılmış bir şekilde ileri geri sallanıyordu. "Beni korkuttun."

"Bu gece kiminleydin bakalım? Gittiğiniz yer güzel miydi?"

Cleo, Gav bu gece yanındakinin erkek olduğunu öğrenseydi muhtemelen Cleo'nun giderek büyüyen kızgınlığına pek dikkat etmeyip bu arkadaşlığa karşı çıkardı. "Neden benim hareketlerim çok önemli oldu son zamanlarda? Neden gözlerin hep üzerimde? Önceden hiç böyle şeyler yapmazdın."

Gav sakin bir şekilde giysilerini çıkartmaya başladı. Hareketleri keskindi. "Belki de sen daha fazla sır saklar oldun."

"Belki de daha az kontrol altında olduğumu hissediyorumdur."

Gav yatağın ucuna otururken gözlerini devirdi. "Konumuz bu değil."

"Bana güvenmelisin."

Yatağın içine girdiklerinde odayı bir sessizlik kapladı. Cleo ışığı kapattı. Yan yana ama birbirlerine dokunmadan yatıyorlardı. Gav bir anda sessizliği bozdu. "Yarın yarı finaller başlıyor. Gelmek ister misin?"

Cleo'nun sesi karanlıkta yorgun bir şekilde yankılandı. "Teşekkürler. Bunu çok isterim."

Hayır, bunu yapmayı hiç istemiyordu ama oraya gidecekti.

Cleo, Keith, Dora, Ian ve Rhianne, spor salonunun tribünlerinin ahşap korkularına dayanan Gav'in yanına sıralanmışlardı. Kreş alanındaki çocukların çığlıkları oyun alanından rahatlıkla duyuluyordu. Çocukların başında duran bakıcı kadınlar ümitsizce çocukların ellerindeki köpük eldivenleriyle birbirlerine zarar vermelerini engellemeye çalışıyorlardı. Eddie ise Gav'in kalesinin hemen arkasında pusetinin içinde kendince bir şeyler mırıldanıyordu. Ağzından çıkan salyalar çenesinde beyaz lekeler bırakmış, minik elleriyle oynadığı salyalar örümcek ağı gibi uzamıştı. Gav tiksintiyle başka bir tarafa baktı.

Bu akşamki Brecks – Air Training Cadets (ATC) maçının ardından, Bettsbrough ile The King's Arms takımı maç yapacaktı. Gav, bu akşamki ilk maç sonucuna göre finaldeki muhtemel rakiplerini gözden geçirdi. Brecks, yerel bir takıma göre fena değildi. Hepsi iri yarı olsa da en azından daha duyarlı savunma oyuncuları mevcuttu. Ama ya ATC? Gav homurdandı. "Eğer

finallere gidersek, umarım ATC finallere kalmaz. Takım gençlerden oluşuyor, sanki lastikten yapılmış gibi defanstan kolayca sıyrılıyorlar."

Cleo sadece, "Öyle mi?" diyerek ilgisizliğini belli eden tavrıyla Gav'e cevap verdi.

Gav bir daha defansta oynayamayacağını bildiğinden üzgün bir şekilde iç çekti. Onun yerini alacak 20'li yaşlarda bir sürü adam vardı. Sahip olduğu geniş omuzları ve yapısı, kaleci olarak sahada yer almasını sağlıyordu.

Elindeki portakal suyunu bitirip, ATC'nin 2-1'lik üstünlüğüyle devam eden maça döndü. Ne kadar Becks için bağırırsa bağırsın yeniliyorlardı. Isınma antrenmanı için aşağı inmeden önce sessizce küfür etti.

Spor salonunun plastik kokan havasını solurken, Gav'in gözü bir anda Cleo'ya takıldı. Cleo, maçı izlemek yerine Dora'yla konuşuyordu. Acaba onun hakkında mı konuşuyorlardı? Dün geceki konuşmalarını mı anlatıyordu? Cleo iç mi geçirmişti? "Bu aralar ona neler oluyor anlamıyorum?" mu demişti? O arada bir topu kaleden döndürmeyi başarmıştı. Acaba Gav'i bir sonraki planı neydi Gav'in?

Bütün yapabildiği tutkulu öpücükler ve sarılmalardı ve en kısa zamanda daha fazlasını yapmak istiyordu. En azından Cleo bunu pek dert ediyormuş gibi gözükmüyordu.

Gav ayak parmaklarının üzerinde yükselirken hakem oyunu başlatan düdüğünü çaldı karşı takımın defans oyuncuları topun üzerine âdeta aç bir hayvan gibi fırladı.

Gav umutla topa doğru yöneldi. Şansına topu takım arkadaşlarından birine yollayabilmişti. Top dışarı çıktı. Acının etkisini azaltmak için eldivenlerini birbirine vurdu.

Gav maçını oynamak için aşağı indiğinde Dora, Cleo'nun kulağına yavaşça fısıldadı. "Keith'i terk etmeye karar verdim. Emin gibiyim. Sean ve benim aramda yaşananlar her şey harika gidiyor. Bunu inkâr edemem. Evliliğimdeki tüm eksiklikleri bana açıkça gösterdi."

Cleo birkaç metre ötesinde karşı takım oyuncularına bağıran Keith'e baktı. Fısıldayarak, "Peki ya çocuklar?" diye sordu.

Dora anlamsız bir yüz ifadesiyle Cleo'ya baktı. "Tabii ki çocuklar bende kalacak."

"Senin olduğu kadar Keith'in de çocukları onlar!" Bir anda aklma çekmecesindeki test geldi. Çocuğun babası çok önemliydi. Değil mi?

İzleyiciler Bettsbrough'un beklenmedik golü karşısında çığlık attı. Dora ve Cleo; Ian ve Keith'in coşkusuna zorunlu bir şekilde katıldılar. Rhianne ise kreşin orada durmuş, ellerini kalçalarına dayamış bir şekilde bakıcı kadınla zıtlaşıyordu. Bakıcı kadın Roland ve Will'i ellerinden tutuyor, sabırsız bir şekilde onları annelerine geri vermek istiyordu. Rhianne'in tavırları ise çocukları daha almak istemediğini açıkça belli ediyordu.

Keith tüm dikkatini oyuna verdiğinde Dora homurdandı. "Annelik hakkında hiçbir şey bilmiyorsun. Ben çocuk bakmak için programlanmışım ve bu zamana kadar iyi iş çıkardığımı düşünüyorum. Keith onları ne zaman görmek isterse görebilir. Hem Sean onlara babalık yapabilir."

Cleo sesini sakin tutmaya çalıştı. "Peki, Keith'in çocuklara olan sevgisi bir anda ortadan mı yok olacak? Ya da çocuklar başka bir adamı mı babaları gibi sevecekler? Ya da Keith'e evi terk etmesini mi söyleyeceksin? Ya da Sean'in bahçesi, yeterli odası olmayan evine mi yerleşeceksin? Ve Keith'in tüm bunları kabul edeceğini mi düşünüyorsun?"

Gav'in beraberlik golüne neden olacak olan topu kalesinden çıkartamayınca The King's Arms takımının taraftarları çılgınca bağırmaya başladılar.

Dora şakaklarına masaj yaptı. "Artık yolun yarısını geçtim. Çocukları bahane ederek onu evden gönderebileceğimi düşündüm. Ama belki de evi satıp herkes payına düşen parayı alırsa daha adil bir çözüm olacak."

Cleo başını salladı. "Ama o kadar kolay olmayacağını bilmelisin. Keith ve onun siniriyle yüzleşmek..." Cleo, Dora'nın endişelendiğini görebiliyordu. Keith'in sinirlendiğinde nasıl bir adama dönüştüğünün çok iyi biliyordu. "Çocuklarından koparılmanın verdiği öfke, evinden kovulmanın verdiği nefret... Bunları çok iyi düşünmelisin."

Dora kendini oturdukları yerden atabilirdi. "Lütfen kapa çeneni! Sen bu konuda ne biliyorsun ki?"

Cleo, Dora'nın Meggie'ye bakmak için kreşe doğru gidişini izledi. Belki de Dora haklıydı. Cleo çocuklar ve bitmek üzere olan evlilikler hakkında ne biliyor olabilirdi ki? Tam belki de bu konu hakkında bir şeyler olabileceğini düşündüğü sırada, Gav'in Betssbrough'un kalesine doğru yapılan atağa nasıl karşı gelip topu zorlukla kucakladığını gördü.

Gav umutla topa doğru yöneldi. Şansına topu takım arkadaşlarından birine yollayabilmişti. Top dışarı çıktı. Acının etkisini azaltmak için eldivenlerini birbirine vurdu.

Gav maçını oynamak için aşağı indiğinde Dora, Cleo'nun kulağına yavaşça fısıldadı. "Keith'i terk etmeye karar verdim. Emin gibiyim. Sean ve benim aramda yaşananlar her şey harika gidiyor. Bunu inkâr edemem. Evliliğimdeki tüm eksiklikleri bana açıkça gösterdi."

Cleo birkaç metre ötesinde karşı takım oyuncularına bağıran Keith'e baktı. Fısıldayarak, "Peki ya çocuklar?" diye sordu.

Dora anlamsız bir yüz ifadesiyle Cleo'ya baktı. "Tabii ki çocuklar bende kalacak."

"Senin olduğu kadar Keith'in de çocukları onlar!" Bir anda aklına çekmecesindeki test geldi. Çocuğun babası çok önemliydi. Değil mi?

İzleyiciler Bettsbrough'un beklenmedik golü karşısında çığlık attı. Dora ve Cleo; Ian ve Keith'in coşkusuna zorunlu bir şekilde katıldılar. Rhianne ise kreşin orada durmuş, ellerini kalçalarına dayamış bir şekilde bakıcı kadınla zıtlaşıyordu. Bakıcı kadın Roland ve Will'i ellerinden tutuyor, sabırsız bir şekilde onları annelerine geri vermek istiyordu. Rhianne'in tavırları ise çocukları daha almak istemediğini açıkça belli ediyordu.

Keith tüm dikkatini oyuna verdiğinde Dora homurdandı. "Annelik hakkında hiçbir şey bilmiyorsun. Ben çocuk bakmak için programlanmışım ve bu zamana kadar iyi iş çıkardığımı düşünüyorum. Keith onları ne zaman görmek isterse görebilir. Hem Sean onlara babalık yapabilir."

Cleo sesini sakin tutmaya çalıştı. "Peki, Keith'in çocuklara olan sevgisi bir anda ortadan mı yok olacak? Ya da çocuklar başka bir adamı mı babaları gibi sevecekler? Ya da Keith'e evi terk etmesini mi söyleyeceksin? Ya da Sean'in bahçesi, yeterli odası olmayan evine mi yerleşeceksin? Ve Keith'in tüm bunları kabul edeceğini mi düşünüyorsun?"

Gav'in beraberlik golüne neden olacak olan topu kalesinden çıkartamayınca The King's Arms takımının taraftarları çılgınca bağırmaya başladılar.

Dora şakaklarına masaj yaptı. "Artık yolun yarısını geçtim. Çocukları bahane ederek onu evden gönderebileceğimi düşündüm. Ama belki de evi satıp herkes payına düşen parayı alırsa daha adil bir çözüm olacak."

Cleo başını salladı. "Ama o kadar kolay olmayacağını bilmelisin. Keith ve onun siniriyle yüzleşmek..." Cleo, Dora'nın endişelendiğini görebiliyordu. Keith'in sinirlendiğinde nasıl bir adama dönüştüğünün çok iyi biliyordu. "Çocuklarından koparılmanın verdiği öfke, evinden kovulmanın verdiği nefret... Bunları çok iyi düşünmelisin."

Dora kendini oturdukları yerden atabilirdi. "Lütfen kapa çeneni! Sen bu konuda ne biliyorsun ki?"

Cleo, Dora'nın Meggie'ye bakmak için kreşe doğru gidişini izledi. Belki de Dora haklıydı. Cleo çocuklar ve bitmek üzere olan evlilikler hakkında ne biliyor olabilirdi ki? Tam belki de bu konu hakkında bir şeyler olabileceğini düşündüğü sırada, Gav'in Betssbrough'un kalesine doğru yapılan atağa nasıl karşı gelip topu zorlukla kucakladığını gördü.

Cleo, The Three Fishes'in tanıdık ortamına girdiğinde kendini biraz da olsa rahatlamış hissediyordu. Rhianne'in annesi çocuklara bakmaya teklif etmiş böylelikle yetişkinler rahat bir nefes alabilmişlerdi.

Bettsbrough, The King's Arms'ı 3-1 yenmiş, Gav her zamanki siparişini vermiş, herkes içkisini ısmarlamıştı. Cleo, Budweiser şişesini tam ağzına götürürken Gav'in kendi metoduyla nasıl topu kaleden uzaklaştırdığını anlatmasını gülerken, birinin ona seslendiğini duydu.

"Merhaba Cleo. Buraya geldiğini bilmiyordum."

Cleo'nun kalbi sanki duracak gibi atmaya başlamıştı.

Yavaşça arkasını döndü. Herkesin ona baktığını hissedebiliyordu. Yüzüne küçük bir gülümseme kondurdu.

"Merhaba." Cleo'nun ağzı kurumuştu. Bir şeyler boğazını sıkıyormuşçasına nefessiz kaldı. "Seni buralarda daha önce hiç görmemiştim."

Justin suratını ekşitti. "Lanet olasıca arabam yolun ilerisinde bozuldu. Arkadaşım Pete'in arabalarla arası iyidir. Şimdi gelip İngiliz anahtarıyla harikalar yaratmasını bekliyorum." O arada saatine baktı. "Çok uzun sürmez herhâlde. Karısını arayıp mesaj bıraktım." Cleo'nun arkadaşlarına gülümseyince, herkes Justin'e karşılık verdi. Justin, Cleo'nun onları tanıştırmasını bekledi.

Cleo derin bir nefes aldı. "Pekâlâ, bu benim eşim Gav; arkadaşlarımız Keith, Dora, Rhianne ve Ian." Ah, kahretsin. El sıkışıyorlar ve birbirlerine merhaba diyorlardı. Cleo hızlı bir şekilde Justin'le nerede tanıştıklarını anlatmaya başladı. "Geçtiğimiz haftalarda yaptığımız bir çalışma sırasında tanıştık."

Justin yüzünde anlayışlı bir gülümsemeyle, keskin tahta sütunlara yaslanmıştı. "Cleo bütün bir gün boyunca bizlere eğitim verdi. Bizler etkili iletişim becerilerimizin olduğunu düşünürken birden bu mükemmel kadınla tanıştık."

Rhianne, Justin'e çapkınca gülümsedi. "Cleo işinde çok iyidir. Ama eminim iş dışında daha ilginç şeylerle uğraşıyorsundur. Otursana, biraz bize kendinden bahset."

"Teşekkürler." Juatin kendine ahşap bir sandalye çekip oturdu. "İş dışında jet ski yapmaktan hoşlanıyorum. Bir gün mutlaka denemelisiniz. Seveceğinize eminim. Ancak mayonuzu giymeyi unutmayın. Üzerinizde kot varken denemek pek iyi fikir değil." Justin, Cleo'ya masumca göz kırptı.

Cleo, öfkeli bakışlarını Justin'e dikse de Justin istifini bozmadı.

Ian araya girdi. "Düşünsenize bizim canavarların jet skinin üzerinde! Tanrı korusun."

Rhianne cilveli şekilde konuşmaya devam etti. "Belki de küçükler için uygun değildir. Peki sen evli misin? Çocuğun var mı?"

Justin başını iki yana salladı. "Hayır. Henüz denemedim."

Cleo, nefesini tutup delice atan kalbini bir kenara bırakıp Justin'in oynadığı oyuna karşılık verebileceğini düşündü. Gülümseyerek, "Evlilik mi? Justin eş cinsel."

Cleo en masum gülümsemesini takınmıştı. "Partnerin bu gece nerede? Yemek kitabıyla mı takılıyor?"

Cleo, masada oluşan şaşkınlığa keyifle baktı. Merak. Şaşkınlık. Justin yavaşça yüzünü Cleo'ya döndü. Gözlerini kısmıştı. Yüzüne ciddi bir ifade takınıp iç geçirdi. Parmaklarıyla şakakla-

rım ovdu. "Dürüst olmak gerekirse. Bir problem var. Beni bir önceki ilişkisi yüzünden terk etti. Ah çok zor bir durum. Tuvalet nerede?" Justin başını eğip, dramatik bir şekilde gözlerini silerken koşarak uzaklaştı.

Cleo, Justin'in uzaklaşmasını izlerken, çenesini kapalı tutması gerektiğini biliyordu.

Uzun bir sessizlikten sonra, herkes bir anda konuşmaya başladı. "Çok yanlış bir şey söyledin, Cleo." Dora'nın sesi iğneleyiciydi.

"Gerçekten eş cinsel olduğuna emin misin? Kadınlar için çok yazık." Rhianne kıkırdadı.

"Eş cinsel olduğu nasıl oldu da seminerde ortaya çıktı?" Gav'in sesi yükselmişti.

Cleo gülümsedi. "Sanırım bu konuda açık sözlü."

Justin tekrar masaya döndüğünde durgun ama kendini toplamış gözüküyordu. Herkes Justin masayı terk etmeden önce sanki başka bir şey konuşuluyormuş gibi davranmaya başladılar. Rhianne, Ian ile atışıyordu, Keith ve Dora ise sessizliğe gömülmüştü.

Cleo'nun telefonuna gelen mesajın sesi dikkatini dağıttı. Mesajı ifadesizce okuyup telefonu sertçe kapattı. Gav'in yüzündeki meraklı ifadeyi görünce açıklamak zorunda kaldı. "Liza cuma gecesi dışarı çıkıp çıkmayacağımı soruyor."

Gav korkulu gözlerle Cleo'ya baktı. "Hey, cuma gecesi final maçı var."

"Pekâlâ, söylerim o zaman."

Gav'in yüzündeki tüm neşe kaçmıştı. "Evet, bunu söylemek zorundasın."

Cleo yanaklarının yandığını hissetti. "*Zorunda* mıyım?"

Birkaç dakikalık tehlikeli sessizliğin sürerken genç çift birbirlerine bakarken Justin de her ikisinin yüzüne merakla bakıyordu.

"Geleceğini söylemiştin."

"Ama gelmek *zorunda* değilim. Gelip gelmeyeceğime karar veren benim."

Bu küçük ağız dalaşı çok fazla uzamıştı. Cleo'nun sosyal hayatı hakkında konuşacaklarına, Gav'in karısının telefonuna gelen mesajın ne olduğunu görmeliydi. "Bu akşam enfes gözüküyorsun. Seninler geçirdiğimiz gün aklıma geldi. J." Harika. Cleo oyun oynadıkça Justin daha fazla zorlayacaktı.

Justin harikaydı. Herkesle ilgileniyordu. Gav'e, Cleo'nun harika bir kadın olduğunu ve çok şanslı olduğunu söylemişti. Keith, Ian ve Rhianne'in çocukları yüzünden gidişine samimiyetle üzülmüştü. Yanına gelecek olan arkadaşını aramış ama ulaşamamıştı ve "Yapacak bir şey yok," demişti.

Gav tam Justin'e onu eve götürüp arabasını yarın alabileceğini teklif etmek üzereyken Gav'in telefonu çaldı.

"Ne? Şimdi mi?" Gav öfkeyle bağırdı. "Bekleyemez mi? Peki. Tamam. Geliyorum." Cleo bu telefondan yararlanarak, Justin'e baktı. Justin ona arsızca bir öpücük yolladı.

Gav umutsuzca iç çekti. "İşe gitmem lazım."

"Şimdi mi?" Cleo saatine bir bakış attı. Gav asla plansız saatlerde çalışmazdı.

Gav çoktan ayağı kalkmış, her şeyini aldığına emin olmak için ceplerini kontrol ediyordu. "İş yerine hırsız girmiş. Gidip ofisi kontrol edip polise ifade vermeliyim. Güvenlik prosedürünü biliyorsun." Cleo'nun başının üzerine bir öpücük kondurdu. "Evde görüşürüz. İdare edebilirsin değil mi?"

"Evet." Gav gitmişti. Herkes gitmişti ama Justin buradaydı.

Cleo, Gav kapıdan çıkar çıkmaz Justin'in yanına gitti. "Sen ne halt ettiğini zannediyorsun? Kalp krizi geçiriyordum."

Justin sırıttı. Elinde arabasının anahtarlarını sallıyordu. "Arabam bozuldu."

Cleo inanmadığını belli edercesine burnundan soludu. "Aa öyle mi? Arabanı bozmak için ne yaptın söylesene?"

Justin kahkahalarla gülemeye başladı. Gözleri parlıyordu. "Çok fesat düşünüyorsun. İstersen gidip bakabiliriz? Ya da arkadaşımı beklerken seninle eve yürüyebiliriz?"

"Eğer böyle bir arkadaş gerçekten varsa! Ben kendim giderim."

"Meşhur son sözlerin." Justin ayağa kalktı, Cleo'nun ceketini sandalyenin arkasından kapıp yürümeye başladı.

Tabii ki yapacak bir şey yoktu. Justin'i takip etti. Dışarıda onu bekliyordu. Arabası yolun biraz ilerisindeydi. Cleo ceketini Justin'in elinden alıp giydi. "Sen tam bir aşağılıksın."

"Sadece seni eve götürüyorum."

Cleo, Justin'in dalgacı tavrından rahatsız olduğunu göstererek eve giden yola yöneldi. Cleo homurdandı. "Beni affettiğini düşünmüştüm."

Justin, Cleo'nun kolunu tuttu. "Affettim."

"Peki neden bir anda ortaya çıktın?" Ay ışığının l aydınlattığı yolda ayağı bir çukura girdi.

Justin, Cleo'yu sıkıca tuttu. "Bir sunumda tanıştığın eş cinsel bir adamı kocanla tanıştırmak büyük bir olay değil. Ayrıca kocan boş herifin teki."

"Hayır değil. Ya da eskiden böyle değildi." Cleo başını kaldırdığında Justin'in ona baktığını gördü.

Yürümeye devam ediyorlardı. Justin'in sesi nazik çıkıyordu. "İşler ne zamandır bu hâlde?"

Gecenin sessizliğinin içerisinde Cleo sesli bir şekilde iç geçirdi. "Aslında son zamanlarda her şey değişti." Aslında her şey, Cleo'nun rahatsız olduğu her şeyi bir kenara bırakıp istediği gibi hayatını yaşadığı zamandan beri çok kötüydü.

Cleo yavaşladı. Belediye binasının hemen yanında durmuşlardı. Gecenin karanlığında kimse onları göremezdi. "Hiç böyle olmamıştık. Gav, o çok değişti." Cleo resmen evliliğindeki sorunları Justin ile paylaştığını fark etti. Pijama olaylarını bile anlatmıştı. Bu çok adiceydi.

Justin homurdandı. "Bu adamın derdi ne?"

"Bilmiyorum ve anlayamıyorum. Çok garip davranıyor. Belki bir kriz döneminde. Ya da ben daha anlayışlı olmalıyım."

Justin'in saçları gece ayazında sallanıyordu. Yüzü ve çenesinin keskin hatları ay ışığında aydınlandı. "Bu adam delirmiş olmalı. Daha iyisini hak ediyorsun."

Cleo'nun cevabı çok sertti. "Beni tanımıyorsun bile."

"Tahmin ettiğinden daha çok tanıyorum." Parmaklarıyla Cleo'nun yüzüne dokundu. "Sen gülümseyince gözlerin parlıyor. Ama endişeliysen kesinlikle gözlerinin ışığı bir anda kayboluyor. Göz kenarlarında çok ince çizgiler oluşmuş. Sanırım 30 yaşlarının başındasın." Justin'in parmakları Cleo'nun gözlerinin kenarlarındaki çizgilerin üzerinde dolaşıyordu.

Cleo istemsizce titredi. Justin'in bunu anlamamasını dilemişti. Arkasını dönüp olan bitene gülmesi gerekiyordu ama yapmadı. Aksine ona karşılık verdi. "Aslında 31 yaşındayım."

Justin, Cleo'nun kaşlarına dokundu. "Kaşlarını almıyorsun."

"Evet." Aslında Justin'in elini ittirmesi gerektiğini bilmesin rağmen onu yüzünde hissetmek çok hoşuna gidiyordu.

Justin yavaşça gülümsedi. Başparmakları Cleo'nun yanaklarındaydı. "Harika bir cilt. Kırışıklık yok. Mutlu gülümseyen bir ağız." Cleo'nun saçlarına geçmeden önce dudaklarına hafifçe dokundu. "Koyu, düz, parlak saçlar. Başını iki yana çevirdikçe ahenkle sallanıyorlar. Sevimli kulakların ve küpelerin var." Justin'in elleri şimdi de köprücük kemiklerinin üzerinde geziniyordu. Göğüslerinin biraz üzerinde.

Cleo'nun nefesi durmak üzereydi. Justin'in dokunuşları zarifti. Öyle zarifti ki neredeyse aslında ona dokunmadığını düşünecekti. Cleo'nun bütün bedeni hareket geçmişti. Justin'in parmakları Cleo'nun gömleğinin düğmelerinde gezinmeye başlamıştı. "Tenin çok heyecan verici." Justin'in parmakları, Cleo'nun göğüslerinin üzerinde bir kelebeğin kanat çırpışları gibi yavaşça hareket ediyordu.

Birkaç kalp atışından sonra Justin iç geçirip Cleo'nun bedenini kollarıyla sararak onu kendine doğru çekti. "Muggie's'teyken, yani seni gördüğüm ilk gece, çok çarpıcı bir parfüm kullanıyordun. Seminerde daha hafif, çiçeksi bir koku tercih etmiş olduğunu fark ettim. The Almshouses'ta da aynı kokuyu sürmüştün." Justin derin bir nefes aldı. "Bu gece sadece şampuan kokusu alabildim. Temiz ve çekici." Cleo'nun kulağının hemen yanında konuşuyordu. Justin'in nefesini hissetmek, Cleo'nun tüylerini diken diken etmişti. "Seni kulaklarından ne zaman öpsem kolayca irkiliyorsun. Senin hissetmenin nasıl olduğunu biliyorum. Tadını biliyorum. Çıplak bir şekilde nasıl göründüğünü biliyorum."

"İşinde çok iyi olduğunu, sahip olduğun çılgınlık potansiyelini görebiliyorum." Justin'in gözleri karanlıkta parlıyordu. "Tamam, belki hayatın boyunca kaç tane iyi not aldığını bilmiyor olabilirim ya da ilk kez kiminle birlikte olduğunu ya da erkek arkadaşlarının kim olduğunu. Ben senin kocan gibi ne yapacağı tahmin edilebilen, nazik ya da duyarlı bir adam değilim. Onun sende göremeyip üstünde durmadığı çok özel bir şey var, Cleo Callaway. Mutlu olmadığını görebiliyorum. Ve bunu bilmem çok tehlikeli şeyler yapabileceğim anlamına geliyor."

Ve büyü bozulmuştu.

Cleo'nun elleri Justin'i ittirmek istiyordu. Bedeni kendini korumaya geçmişti. Cleo'nun aklı yerine gelmişti, mantıklı düşünebiliyordu. Sesinin ne kadar sakin çıktığına kendi bile şaşırdı. "Bilmem farkında mısın ama bunun için buraya gelmedim. Ben başkasına aidim."

Justin olduğu yerde durmaya devam etti.

"Justin, bütün bunların sona ermesi gerekiyor. Seninle baş edemiyorum. Çok güzel bir gece geçirdik. Başka şartlar altında olsaydı belki... Ama ben evli bir kadınım. Ve bunu asla göz ardı etmeyeceğim. Asla."

Yolun geri kalanında Justin hiç konuşmadan Cleo'nun yanında yürümeye devam etti. Port Yolu'nun Ladies Yolu'yla kesiştiği yere geldiklerinde Cleo durdu. "Evet, şimdi ne olacak? Arkadaşını arayacak mısın? Yoksa polise haber verelim mi?" Cleo, Justin'i evine davet etmek istemiyordu. Onunla aynı arabada olmak, evine gitmek hiç iyi fikir değildi.

"Bekleyeceğim" Justin duraksadı. "Arabamın bozulmasına üzülmedim. Bana bazı şeyleri görmem için bir şans vermiş oldu."

Cleo tuvaletin üzerine oturup ağlamaya başladı. Duygularını anlamsızca ve beceriksizce hor kullanmasına artık dayanamıyordu. Boş hamilelik testi kutusu ayaklarının altında yatıyordu.

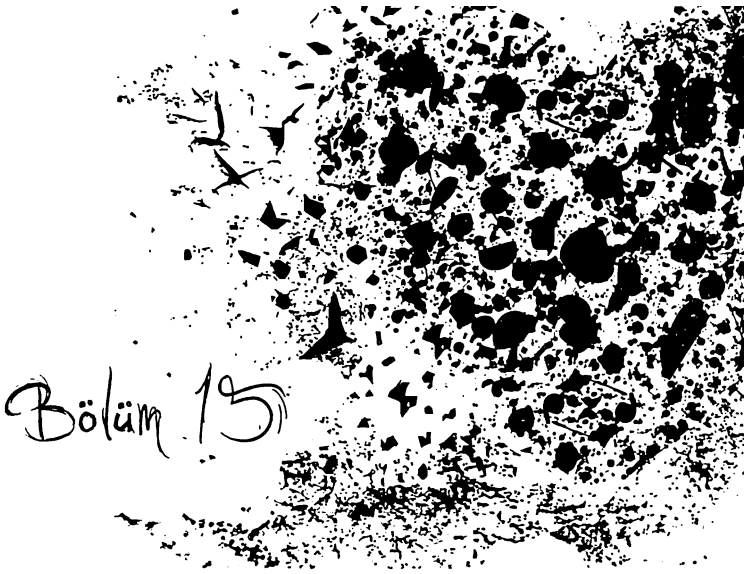
Justin gittikten sonra hızla üst kata çıkmış, artık karasızlıktan kurtulmanın zamanı geldiğini anlamıştı. Doğruları öğrenmeli ve yüzleşmeliydi. Bu gerçeği bilmemek artık dayanılmaz bir hâl almıştı. Neden bu kadar bahane üretip uzun süre bu testi yapmamıştı ki? İç çamaşırı çekmecesini açıp, saten çamaşırlarını bir yana iterek kutuyu eline aldı. Kutunun üzerindeki jelatini titreyen elleriyle âdeta yırtarcasına açtı.

Kutunun kullanma talimatlarını sanki bilmiyormuşçasına bir defa daha okudu.

Ve çubuğu tuvaletin içine düşürdü. Tuvaletin deliğinde anlamsızca, işe yaramaz şekilde duruyordu. Otomatik sifon sayesinde çubuk artık o delikte bile değildi.

Omuzlarındaki yük artmıştı.

Yarın bir tane daha alması gerekiyordu şimdi.

Cleo panik içinde yürürken topukları âdeta zonkluyordu. Nathan onu *yine* "Telefonda Profesyonel Ses Kullanımı" seminerinde görevlendirmişti. Gerçekten şirketler çoklu seçenekli telefon sistemlerini kullanabiliyorlar mıydı? Ya da hayatlarında hiç görmedikleri müşterileriyle konuşmalarını sağlayan ekipmanları kullanmayı beceriyorlar mıydı?

Arabasını ilk bulduğu yere park etti. Cep telefonunu cebine koydu. Ekrana bakarken sıkıca tuttuğu telefon ısınmıştı. Justin'den gelen mesajı cevaplaması gerektiğini düşündü. "Bir daha görüşmesek daha iyi olur. Senin oyunlarınla başa çıkamayacağım. Yeteri kadar endişelenecek şeyim var zaten."

İşte. Bitmişti. Yapabilmişti. Yakında iç huzuruna ve evliliğindeki eski mutluluğuna kavuşacaktı.

Bir sonraki sabah Justin'in cevabını kahve içerken okudu. Grubundaki insanların çoğu önlerindeki kâğıtlarla ilgileniyor-

du. Çoğu 25 yaşında altındaydı ve muhtemelen iletişim konusunda çok zorluk çekmiyorlardı.

"Alınganlık yapmana gerek yok. Sadece küçük bir eğlence olarak düşün. Seni asla üzmek istemem. Neden endişeleniyorsun?"

Çok zor olsa da eğitime devam etmesi gerektiğini biliyordu. "Tamam. Ben Bayan Suratsız'ı oynuyorum. Amanda! Amanda! Bayan Suratsız, sana şunları söylüyor: 'Sizin şirketinizin tam bir felaket. Parayı nakit ödememe rağmen, bisikleti daha teslim etmediniz. Daha deponuzdan çıkmamış bile? Siz 109. 99 pound'un günlük faizi ne kadar biliyor musunuz? Biliyor musun? Yok hayır bilmiyorsun sanırım.' Evet, Amanda? Cevabın nedir?"

Amanda kursta anlatılanları pek umursuyor gözükmüyordu. Genç kız şaşırmıştı. İstemsizce, "Kahretsin," deyiverdi.

Cleo müşteri hizmetlerinin içine bir anda bırakılan genç insanlara içten bir şekilde gülümsedi. "Başka önerisi olan? Müşteriye küfürle karşılık verirsen bu pek iyi olmaz. Sakin ve terbiyeli olmak en iyisi. Karşınızdaki kişi ne kadar kabalaşırsa siz o kadar nazik olmaya çalışın. Yeniden deneyelim mi?"

Amanda elini başına koydu. "Müdürümü bağlayabilirim?"

"Belki ama daha sonra. Jason?"

Jason kravatını düzeltti. Öksürdü. Odayı herhangi bir ilham verici düşünce için şöyle bir taradı. "Posta kodunuzu alabilir miyim?" Diğerleri kıkırdadı.

"Tamam ama ilk aşama ne olmalı? Cathy?"

Cathy sesli bir şekilde yutkundu. "Bana küfür etmeyin lütfen derdim." Herkes tekrar gülmeye başladı.

Cleo iç geçirmemek için kendini zor tuttu. Karşısında oturan bu çocukların hiçbir şeyden haberleri yoktu. "Bu konuya daha sonra döneceğiz." Bir parmağını havaya kaldırdı. "İlk ve en önemli cevabınız, *Bu konuyu en kısa sürede çözeceğim Bayan Suratsız*, olmalı." Herkes doğru cevabı öğrenmenin verdiği mutlulukla derin bir nefes aldı. "Durumu netleştirin. Müşterinin tarafında olduğunuzu bildirin. Karşınızdakine vermek istediğiniz mesajın sadece yüzde yirmisi kelimelerle ifade edilebilir geri kalanı ses tonunuzla ile alakalı. Nazik olun. Ses tonunuz uzlaştırıcı olmalı."

"Peki ya sonra?" Cleo öneride bulunabilecek cesur birini bulmak için kalabalığı gözleriyle taradı. Binanın içi çok sıcaktı. Ceketini çıkarttı, ipek gömleğinin yakasını gevşetti. Gerçekten enerji tasarrufu olan bir binaya göre çok sıcaktı. Cevabı yine kendisinin vermesi gerektiğini anlamıştı. "Daha sonra, ne yapmak üzere olduğunuzu müşterinize söyleyin, *Ben detayları incelerken beni bir dakika bekleyebilir misiniz? Böylece probleminizin ne olduğunu anlayıp size nasıl yardımcı olmam gerektiğini öğreneceğim.* Sonra posta kodunu ya da müşteri numarasını sorarak doğru müşteri profiline ulaşabilirsiniz. Tamam mı?"

Odanın içinden onayladıklarını belirten mırıltılar yükseldi. "Ah tabii ya! Anladık."

Cleo bütün anlattıklarını toparlamak için konuşmaya başlamadan önce karşısında oturan boş beyinli gençlerin az olsa bir şeyler öğrenip öğrenemediklerini merak ediyordu. "Cathy kendisine küfür edilmesini istemiyordu. Evet, mantıklı. Ama olan oldu ve bu her zaman başınıza gelebilir. Artık insanlar uygun olmayan her yerde küfür edebiliyorlar. Peki ne zaman karşılık

vermeliyiz? Şirketiniz küfür etme politikasına sahip mi?" Cleo bir anlığına şirketin ismini bile hatırlayamadı.

Cleo, cesaret vermek istercesine karşısında oturan gençlere baktı. Karşılığında aldığı tek şey cevap bekleyen gözlerdi.

Sarışın, dikkat çekmeyen Amanda cevap vermeyi denedi. "CEO'muz bu fikri sevebilir. Kötü geçirilen bir günün ardından özellikle."

Cleo sınıfın dikkatini dağıtmak istemediğinden kahkaha atma isteğini bastırdı. "Kimse bilmiyor mu? Bazı firmaların gelen çağrının, müşteriye küfür etmek yerine acilen olası bir çözüm oluşturacak bir süpervizöre ya da müdüre aktarılmasını sağlayan bir politikaları var. Ama bu görmezden gelinen bir kural hâlini aldı bu günlerde. Tamam mı? Bunu dile getirmemeye çalışın. Yorum yapmayın. Ve tanrı aşkına bunu tekrar etmeyin." Cleo gülümsedi. "Şimdi insan kaynakları müdürünüzle yemeğe çıkmam gerekiyor sanırım."

Daha sonra bütün grubu yemeğe yolladı. "Sizi 5 dakika erken yolluyorum çünkü çok çalıştınız. Eğer müdürünüzü küfür edebilmenize olanak sağlayan bir politikaya ikna edersem size söylerim." Grubun hepsi Cleo'ya karşılık vererek odadan çıktılar.

Cleo odadan son kişi çıktığı anda telefonuna bakmak için fırsat buldu.

"Lütfen bunu anla. Harika vakit geçirdik ama bitti."

Çok az yemek yemesine rağmen hazımsızlık sorunu çekmişti. Bu da hamileliğin bir başka belirtisi olabilir miydi? Midesi de bulanmıyordu ama Rhianne'in hamileliğinde hiç midesinin bulanmadığını ve kusmadığını söylediğini hatırladı.

Dışarıda, yemek yenilebilen tek yer hamburger ve sandviç yapılabilen yerlerdi. Açık hava Cleo'ya daha iyi gelmişti. Buzluktan soğuk bir soda alıp içti. Justin'in bir başka mesajı daha gelmişti.

"Neden endişeleniyorsun? Mail adresin var mı? Sana mesaj atabilirim Ya da arayabilirim. Seni üzdüysem özür dilerim."

Mesajı biraz tersti.

Aslında çok da samimiydi.

Bir başka mesaj daha gelmişti.

"Neden endişeleniyorsun? Neden? Nedeeeen?"

Cleo saatine baktı, gömleğinin nefes almak için açtığı düğmelerini iliklemeye çalıyordu.

"Beni saçma sapan bir yola sürüklemenden endişeleniyorum. Beni rahat bırak."

Cleo bir daha saatine baktı ve insan kaynakları ofisine doğru hızlıca yürümeye başladı.

Saçma sapan, rahatsız edici müşteri diyaloglarının yaşandığı bir akşamüstünden sonra, Cleo arabasına atladı ve telefonunu açtı.

"Pardon evli olduğunu unutmuşum. Geri çekiliyorum. Öptüm."

Cleo gülümsedi. Başı dönse bile mutlu olmuştu. "Teşekkürler," yazdı. Şimdi daha mı iyi hissediyordu? Hissetmeliydi.

Justin'in bütün mesajlarını silmesi zaman almıştı. Daha sonra Liza'yı aradı. "Bir içkiye ne dersin? Cuma seninle dışarı çıkamam çünkü Gav'in futbol maçı var. Ona söz verdim."

"Cuma için plan mı yapmıştık ki?"

"Gav sorarsa evet."

Liza kıkırdadı. "Cleo, senin bu hâlini seviyorum. Benim dairemde mi buluşuruz yoksa daha sonra mı geleceksin?"

Cleo bütün gün kapalı kaldığı toplantı odasını düşündüğünden eve gidip duş alması gerektiğini düşündü. Bütün bir haftaya yayılan programlarının planlamasını önceden yaptığına sevindi. "Daha sonra uyar mı?"

Eczaneye gitmesi gerektiğini biliyordu. Ama Bettsbrough'a gittiğinde trafiğin durumunun içler acısı olduğunu görünce bir gün daha bekleyebileceğini düşündü.

"N'aber?" Gav pişirdiği pizzayı dilimlere ayırmaya başlamıştı.

Cleo'nun yüzü allak bullaktı. "Çok sıcak."

"Yarın yağmur yağacakmış. "

Cleo, Gav'in pizzayı dörde bölüşünü izlemeye başladı. Her bir dilimin üstüne lahana salatasını koyup öyle yiyordu. İğrenç. Cleo yutkundu. Bu da mı hamilelik belirtisiydi? Aklını kurcalayan bu konudan uzaklaşmak için Gav'e döndü. "Bu gece Liza ile birlikte dışarı çıkıyorum. Orada yemek yerim."

"Yine mi?" Gav bir ısırık aldığı pizzasını tabağı üzerine bırakmıştı. "Seni hiç göremiyorum."

"Geçen hafta maçına geldim. Yarın akşam da orada olacağım." Cleo mantıklı bir cevap verdiğini düşünüyordu.

"Bana iyilik yapma lütfen." Gav pizzasını yemeğe geri dönmüştü.

Evin içine sessizlik hâkimdi. Cleo şakaklarını ovmaya başladı. Evlilikleri nasıl bu hâle gelmişti? Gav ile yaşadıkları o kötü anıları ya da Justin ile yaşanılan o geceyi nasıl unutacaktı?

Tabii bir de Gav'e karşı yeniden bir şeyler hissetmenin bir yolu var mıydı?

Bu korkunç bir şeydi. Gav'e karşı bir şey hissetmiyor, arzu duymuyordu. Belki de aynı şey Gav için de geçerliydi. Artık onu arzulamadığı belliydi.

Cleo aklındaki bütün bu sorularla duşa girdi.

Gav'in suratının düştüğünün farkında bile değildi.

Cleo hoşça kal öpücüğü vermek için Gav'e doğru eğilirken Gav onun yanağını döndü. Gav, Cleo'nun duraksadığını hissetmişti. Cleo bir hışımla geri döndü. Merdivenlerdeki topuk sesi evin içinde yankılanıyordu. Ardından sesini duydu. "Bu gece Liza'da kalacağım. Yarın çok yoğun bir gün olacak. Yarın maçta görüşürüz."

Gav gözlerini televizyondan ayırmadı.

Evin kapısı kapanmıştı. Cleo gitmişti. Gav kafasını ellerinin içine aldı. "Gav Callaway bu işi harika kotarıyorsun. Neden bu kadını karşı çıkacağını bile bile kısıtlamaya çalışıyorsun?" Belki de Gav',n yarın için kendisini ruhen hazırlaması gerekiyordu.

Yarın için hiç heyecanlı değildi. Lillian ile buluşmak istemiyordu.

Gav dolaptan bir bira alıp telefona sarıldı. "Keith, bira içmek için vaktin var mı?"

"Hayır, Dora şu an bilmediğim bir yerde, Meggie annesini istiyor, Eddie açıktı. "

"Seni daha sonra arasam daha iyi olacak." Gav bu gece çocuk bakıcılığı yapacak durumda değildi.

"Hadi canım!" Liza içkisini içerken siyah bar taburesine oturdu. "İşler hiç olması gerektiği gibi değil. Ah şu koyu saçlı olanı gördün mü? Angie'nin son gözdesi!"

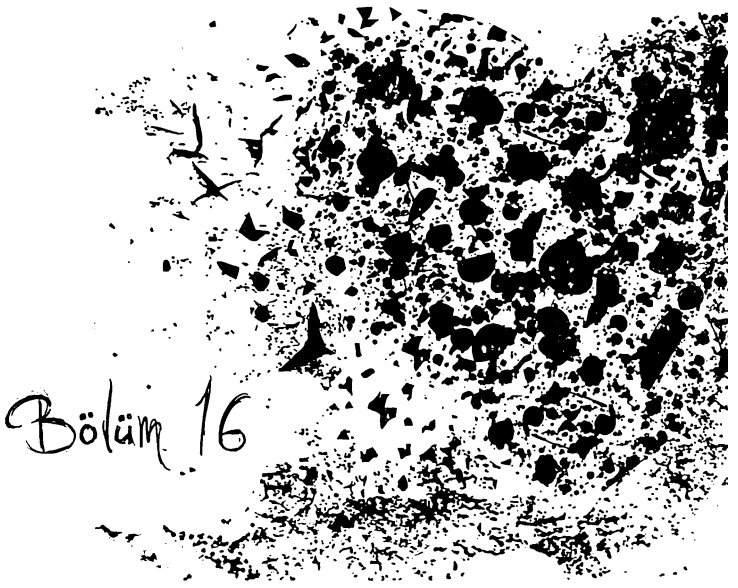
"Öyle mi?" Cleo ağız dolusu tatlı şarabının tadını çıkartırken olası bebeğinin alkolden nasıl etkileneceğini düşündü.

Liza, Cleo'ya dikkatini vermeden karşısında duran koyu saçlı çocuğa el salladı. "E, sorun nedir? Gav'in pijamaları mı? Yoksa cici çocuk Justin mi?"

Cleo güldü. Tanrıya şükür Liza herkesten farklıydı.

"Bunu anne ve babama anlatmayacağına inanıyorum. Bu konuya burunlarını sokmalarını istemiyorum. Ama işler artık farklı bir hâl aldı."

Liza elini çenesine koyup kız kardeşine baktı. "Biliyor musun Cleo?" Liza kadehindeki son damlayı da içip, boş bardağın üzerinden Cleo'ya baktı. "Annem ve babam sadece benim söyleyeceklerimi söyleyecekler. Sanırım bu evliliğin son kullanma tarihi geldi."

Belki de bu sadece Liza'nın endişelerinin kelimelere dökülmüş hâliydi ancak Cleo da artık sona geldiğinin farkındaydı.

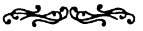
Neyin sonuna geldiğini bilmiyordu. Yeni bir şeylerin onu beklediğini söyleyen iç sesi bütün gün susmamıştı.

Belki bu aptalca bir şeydi ancak Cleo bu sefer dikkatliydi ve başına ne gelirse gelsin elbet bunun üstesinden gelecekti. Ama eve döndüğünde arkasında bıraktığı somurtkan Gav'i şarkı söylerken bulunca şok oldu.

Gav şarkı söylüyordu.

Gav ışık saçıyordu. "Selam, sevgilim. Yemek hazır. Ben de eşyalarımı hazırlıyorum." Gav ani bir öpücükle Cleo'yu şaşırtmaya devam ediyordu. "Bu aralar pek zaman ayıramıyoruz birbirimize. Neden yarın bir yerlere gitmiyoruz? Bir otele gidip birkaç gün şehirden uzaklaşırız. Biftek yeriz belki de biraz şampanya. Nasıl ama?" Cleo'yu burnundan öptü ve fısıldadı. "Belki de ara verdiğimiz bir şeye geri dönebiliriz?"

Gav sanki bir şeyler için çabalıyor gibiydi. Cleo gülümsedi. "Kulağa harika geliyor." Belki de ihtiyaçları olan romantik bir kaçamaktı. Gav'in dokunuşları sayesinde tekrardan kendinden geçebilir, kalbi duracak gibi atabilirdi. Belki. Cleo, kalbinde bir kıpırdanma hissedince ürperdi. Sanırım sınır biraz geri çekilmişti.

Maçın yapılacağı sahanın tribünleri çok doluydu. Cleo, parmaklıklara yaslanmış arkadaş grubunu bulmakta zorluk çekmemişti. "Selam!"

Dora ağlayacakmış gibi bir yüz ifadesine sahipti, Keith'in yüzü ise beyazdı ve ağzını bıçak açmıyordu.

Rhianne ise arkadaşlarının aksine neşeyle ağzındaki baklayı söylemek için sabırsızlıkla Cleo'yu bekliyordu. "Cleo, Ian harika bir terfi aldı. Harika bir terfi! Maaşı artacak, değil mi Ian?"

Rhianne sevinçle zıplayıp zafer yumruklarını havaya salladı. Üzerindeki açık mavi bluz ve aynı renk pantolonuyla harika gözüküyordu. "Ne kadar zekisin sen, Ian! Öylesin değil mi? Her zaman söylemez miydim?" Rhianne mutlu bir şekilde kocasına sarıldı.

"Pek her zaman söylemezsin." Ian ifadesizce cevapladı. Ancak yine de karısına gülümseyerek, Cleo'nun tebrik dileklerini kabul etti.

"Ve bir de şirket arabası," diye şakıdı Rhianne. "Tabii bir de performansa bağlı primler."

"İyi bir performans göstereceğimi umuyorum."

"Tabii ki göstereceksin." Hiçbir şey Rhianne'in neşesini bozamazdı. "Ben gidip kutlama kahvesi alacağım! Cleo geliyor

musun? Dora?" Kahve almak için girdikleri sırada bile yerinde duramıyordu. "Ondan ayrılmadığım için çok mutluyum."

Cleo, Rhianne'e baka kaldı. "Ne? Siz ayrılıyor muydunuz?"

Rhianne ne diyeceğini şaşırmış şekilde Cleo'nun kafasının arkasındaki bir noktaya dalıp konuşmaya başladı. "Pekâlâ. Şey. Biraz ara vermeyi düşünmüştük. Geçen yaz. Ama sonra vazgeçtik."

Cleo, arkadaşına destek olmak için ona sarıldı. "Üzgünüm, Rhianne. Hiç bilmiyordum. Bunu kendine saklamak çok zor olmalı. İşlerin eski hâline dönmesine sevindim. Bu kadar ağır bir şeyi kimseye söylemeden taşımak çok zor olmalı."

Cleo lafını bitirdiği anda Dora ile Rhianne arasındaki bakışmayı fark etmişti. Elindeki para yere düştü ve Dora'ya döndü. "Sen biliyordun!" Dora'nın yüzü kızarmıştı. Cleo'ya bakamadı. Önlerindeki sıra ilerlemişti. Rhianne endişeyle dudağını ısırdı. "Üzgünüm. Bu sadece..." Sıra onlara geldiğinde, Rhianne ödemeyle pek ilgilenmeyi tercih etmedi. Cleo sinirle parayı ödeyip içecekleri alarak bir hışımla erkeklerin yanına döndü. Gav merdivenlerin aşağısında ısınıyor, duvara çarpan top sesleri alanın içinde yankılanıyordu.

Rhianne'in, elini omzuna koymasıyla durması gerektiğini anlamıştı yoksa kahveleri sinirle başkasının üzerine dökebilirdi. Rhianne'in gözlerinden özür dilemek üzere olduğu çok belliydi. "Bunu sana söyleyemezdim 'Bayan Müthiş Evliliğe Sahip'. Evliliğim bok gibiydi. Kusura bakma."

Cleo gülümsemeye çalıştı. "Pekâlâ. Senin bileceğin iş." Maçı izlemek için yerine geçti. Maçın her dakikasını yaşıyor, keyifle tezahürat yapıyordu. Cleo maçı keyifle izlemesine rağmen maç 2-2 berabere bitmişti. Penaltılar atılacaktı.

Ian, "Gav için çok zor bir durum!" diye homurdandı. "Bakamayacağım!"

Cleo, Gav'e bakmasa Rhianne'in özür dileyen bakışlarıyla karşılaşacağını bildiğinden kocasını izlemeye devam etti. ATC takımından biri topun arkasına geçerken, Gav kalesinin önünde pozisyonunu aldı. Bu sırada ise Cleo arkadaşları tarafından dışlanmak, onu üzmemiş gibi davranmaya çalışıyordu. Ama üzmüştü.

Fotoğraflar çekimleri ve ödül töreni başlamak üzereydi. Kupa takım kaptanının ellerinde saçma bir şekilde küçük görünüyordu. Gav gururla geriniyordu. Sadece 2 gol yiyerek maçı kurtarmıştı.

ATC takımının oyuncuları ikinciliği kabullenmiş, en azından içkileri almak zorunda kalmadıklarını söyleyip durumla dalga geçmişlerdi.

Gav aceleyle Cleo'dan zafer öpücüğü almış daha sonra Keith ve Ian ile hararetli bir tartışmaya girmişti. Dora ve Rhianne ise Cleo'ya kaçamak bakışlar atıyordu.

"Benim sıram geldi sanırım." Cleo sıraya girmek için ayağa kalkarken zoraki şekilde gülümsedi. Kendi gruplarında kimin ne zaman para ödediği pek akılda tutulmazdı. Tamam, belki de hep bir önyargı vardı. Bu önyargı genelde Rhianne ve Ian'ın lehine olurdu. Cleo ve Gav iki tane gelire sahipti ve çocukları da yoktu. Keith ve Dora ise Keith'in muhteşem maaşına sahipti. Bayanlar için kırmızı şarap alırken, erkeklere bira almayı tercih etti. Senelerdir bir aradaydılar. Küçük bir olay yüzünden arkadaşlıklarını bozmak istemezdi.

Rhianne'e ve Dora'ya kırmızı şaraplarını uzatırken Onları affettiğine dair bir gülümsemeyle baktı. "Erkeklerin içkilerini getirip geliyorum, tamam mı?"

Tepsi çok ağırdı. Cleo yavaşça Gav'e yaklaştı. Tam ağzını açacakken duydukları karşısında sustu.

Keith, Gav'e dönüp konuşmaya başladı. "Peki kime gittin? Pratisyene mi yoksa uzmana mı?"

Cleo'nun kelimeleri boğazına takılmıştı. Pratisyen? Uzman? Neler oluyordu?

Keith'e ne demek istediğini sormak için ağzını açmaya kalkıştığında Gva'in verdiği cevap karşısında şok oldu. "Pratisyene. Ama uzun süredir gitmedim. Bu sürede Cleo'ya da bulaştırmaktan korktum. Açıp penisimi kendi doktoruma göstermek yeterince utanç vericiyken bir de bunu klinikte yapmak daha da zor. Tüm o yabancılar, sahte isimle kayıt olanlar, hastalıklı irinleri elinde dolaşan tipler."

Cleo kolları elinde taşıdığı tepsiyi artık daha fazla taşıyamayacaktı. Kulak misafiri olmaktan daha başka bir hâl almıştı bu durum. Kendini hiç beklemediği bir durum içinde bulmuştu.

Garp bir sessizliğin içinde eve doğru yol aldılar. Parkın içinden geçip otomatikleşmiş bir şekilde evin kapısının kilidini açtılar. Ve en sonunda birbirleriyle yüzleşmişlerdi.

Gav daha önce hiç panik atak geçirmemiş olabilirdi ama şu an kesinlikle bir tane geçiriyordu. Kulakları zonkluyor, avuç içleri terliyordu. Düşüncelerini toparlayamıyor, açıklamaları ve gerekçeleri mantıklı bir hâl alamıyordu. Cleo mükemmel bir şekilde çenesini tutuyordu. Cleo'nun yüzü bembeyazdı.

Gav, keşke ağlasaydı, diye düşündü. Böylece ona sarılır ve onu teselli edebilirdi. Belki çok saçma bir düşünceydi fakat kendi karısına dokunmaya çekiniyordu.

Gav kendini zorlayarak Cleo'nun ateş saçan gözlerine baktı. "Ceketini çıkarmayacak mısın?"

Cleo kafasını salladı.

"Oturmak ister misin?"

Cleo tekrardan kafasını salladı.

Gav koltuğa oturup derin bir nefes aldı.

"Biliyorum her şey çok boktan gözüküyor. Her şeyi halledeceğim derken bu hâle geldi." Gav gözlerini Cleo'ya dikti. "Aslında yanlış anladın. Ben bir hastalığım olduğunu düşünmüştüm. Ama bak." Gav, karısının konuşması için her şeyini verirdi. Gözleri bir köpekbalığınınkiler kadar siyah ve tehlikeliydi. "Sana iyi haberlerim var. Sadece sedef hastalığıymış. Sadece sedef! Doktor iyileşmem için krem verdi."

Gav ellerini birbirine kenetledi. Bunun sonu iyiye gitmeyecekti. Tüm geçen haftalar boyunca penisinin üzerinde fark ettiği kızarıklık yüzünden endişelenmiş, internette araştırma yapmıştı. Okuduğu onca makaleden hangisine inanması gerektiğini bilememişti. Ama okuduğu kitaplardan birinde gördüğü resim kendi yarasına çok benziyordu. Kesin cinsel yolla bulaşan bir hastalığı vardı. Ama acısız bir şekilde işeyebiliyordu demek ki böyle bir şey olamazdı. İltihap da yoktu.

Peki bu kırmızı kabuklu yaranın nedeni neydi?

Gav sonunda bunun stresine dayanamamış ve doktoruna gitmişti. "İdrar yaparken acı yok, iltihap yok. Bu kesinlikle sedef." Dr Tancred kesinlikle iyi eğitim almış bir doktordu. "Bu hastalığın tek nedeni stres."

"Peki..." Cleo'nun sesi hiç sevimli gelmiyordu. "Sen bunu kendine nasıl bulaştığını düşünmüştün?"

Gav bir anda kendini karısına ihanet eden erkeklerin bütün klişe laflarını ederken buldu. "Sadece bir kerelik oldu. İnan hiçbir anlamı yoktu benim için. Beni buna zorladı. Cleo, biliyor-

sun ne kadar ısrarcı olduğunu. Satış konferansındaydık ve çok içmiştik. Yemin ederim hiçbir anlamı yoktu. Sıkıcı seminerlerde aynı şeylere gülüyorduk. Tam o sırada elimi alıp şeyine götürdü. İşte kısa bir etek giyiyordu hani insanın aklını başından alan cinsten. Cleo çok üzgünüm."

Cleo'nun ağzından çıkan isim, hâlâ olanlara inanamadığını belli ediyordu. "Lillian mı?"

Gav başını ellerinin arasına aldı. "Bu olaydan sonra utanç içinde kıvrandım. Kendime çok kızdım. Evliliğimiz sahip olduğum en değerli şey benim için, inan bana. Sarhoştum ve üzerime geldi."

Cleo, Gav'in saçma açıklamalarının karşısında afallamıştı. Gav, karısına dokunmak için eğildiğinde Cleo kendini geri çekti.

Ve Gav açıklamalarını umutsuz bir şekilde sonlandırdı. "İşte bu kırmızı yarayı görünce, o geceden kaynaklı bir şey olabileceğini düşündüm. O pijama olayını uydurmamın asıl sebebi buydu. Doktor bana hiçbir şey olmadığını söylediğinde içim rahatladı ve o romantik hafta sonu kaçamağını planladım."

Gav, bazı şeylerin yokluğundan ne kadar muzdarip olduğunu daha yanlış bir vakitte söyleyemezdi. Gav lezzetli bir bifteği yemek için bekleyen aç bir köpek gibi göründüğünün farkındaydı.

Gav koltuğa oturup ellerinin başının arasına aldı. "Bir süredir sinirli olmamın sebebi buydu. Zaten Lillian ile yattığım için kendimi bok gibi hissediyordum. Bir de bu yara meselesi çıkınca iyice sinirlerim bozuldu. Bulaşıcı olabilirdi ve büyük kavgamızdan sonra yaşadığımız son birliktelikten sonra bunu sana bulaştırabilirim korkusuyla daha da gerildim. Sebepsiz kavgalar çıkarıyor seninle aramı bozup yakınlaşmamızı engellemeye

çalışıyordum. Bugün doktor bana iyi haberi verdiğinde adamı dudaklarından öpebilirdim. Bütün bu kargaşa boktan bir durum biliyorum."

Cleo dizlerinin artık bacaklarını taşımayacağını anladığında Gav'den uzak bir koltuğa ilişti.

"Belki de alkol, günübirlik ilişkilere neden olan bir uyuşturucu olarak adlandırılmalı. İnsanın bütün direncini mahvediyor." Cleo'nun şakakları Gav'in itirafı karşısında zonkluyordu.

Gav'in değişken tavırları, pijama saçmalığı... İşte hepsinin açıklaması buydu. Cleo iç geçirdi. "Aman ne rahatladım "

Gav'in gözleri bir anda ışıldamıştı. "Sana bir şey bulaştırmadığımı anladığımda gerçektende rahatladım-"

"Hayır, konu bu değil. Artık rahat rahat ne olduğunu tartışabileceğiz. Senin, benim, herkesin "muhteşem" diye adlandırdığı bu evliliğin aslında ne kadar kolay dağılabildiğini görmüş olduk. Bunca yıldır birbirimize olan bağlılığımız hakkında övünürken aslında ne kadar az güvene sahip olduğumuzu kabullenmek korkunç bir şey değilmiş. Gerçekçi düşün. Bir saat içinde her şeyi paylaşıp bu evliliği bitirebiliriz. Kiralık bir evde çocuksuz yaşayan bir aileyiz. Kendimizi ne kadar aptal yerine koyduğumuzu görmüyor musun?"

Gav koltuğun kıyısına oturup bana yaklaştı. "Anlayamadım." Gözlerini şaşkınlıkla açmıştı. "Bunu aşabiliriz. Herkes böyle şeyler yaşıyor. Ne her şeyi ayırmasından bahsediyorsun? Bunu aşabiliriz diyorum." Öfkeyle ayağa kalkarken önündeki kahve masasına takılıp tökezledi. Sesli bir şekilde küfür etti. Cleo'nun dizlerinin önünde sarsakça eğildiğinde nefesi hâlâ düzensizdi.

Cleo, Gav'in yüzüne dikkatlice baktı. Cleo acaba sadece bu aldatma meselesi olsaydı kocasını affedebilir miydi, bunu düşünüyordu. "Bu zaman kadar senden bahsettik." Cleo ölünceye dek yanında uyanacağını zannettiği adamın gözlerinin içine baktı. "İkimiz de aynı haltı işledik."

Gav, Cleo'nun sözlerini anlamaya çalışırken yüzünde duygularını nasıl ifade edeceğini bilemeyen bir tavır vardı. "Anlayamadım."

"Sarhoş olup ihanet eden bir tek sen değilsin."

Gavyavaşça yerden kalkıp masanın üzerine oturdu. "Hayır! Sen mi? Hayır. Hayır. Cleo. Sen. Sen incindiğin için beni de incitmeye çalışıyorsun. Senin bir ilişkin olamaz. Ne zaman? Kiminle? Olmadı. Olamaz. Değil mi? Doğru söyle!"

Cleo'nun kalbi şefkatle dolmuştu. "Üzgünüm Gav. Gerçekten üzgünüm." Cleo, ihanetnii itiraf etse de, aklı kalbinden daha farklı çalışıyordu. Garip duygular içindeydi.

Artık özgürdü.

Gav'in yumruğu masanın üzerinde patladığında Cleo yerinden zıpladı. "Peki kim? Kim bu adam?" Gav'in gözlerindeki acı Cleo›nun kalbini acıttı.

Cleo akmak üzere olan gözyaşlarını hâkim olmaya çalıştı. Her şeyi açıkça anlatmak istiyordu ancak Gav'in acı içinde kıvranmasına şahit olmak istemiyordu. "Justin."

"Justin mi?" Gav anlamsızca kafasını salladı.

"The Three Fishes'ta karşılaştığımız, arabası bozulmuş olan çocuk."

Gav'in yüzündeki inanmak istemediğini gösteren ifade Cleo'nun kalbini sızlattı. "O, Justin mi? Eş cinsel değil mi O?"

"Tabii ki değil." Cleo ayaklarına baktı. "Bu hafta Liza'da kalacağım. Biraz düşünmem lazım."

Gav derin bir nefes aldı, ağlamamak için kendini zor tutuyordu. "Burada kal Cleo. Konuşmalıyız. Bunu aşacağız biliyorum. Cleo, lütfen tanrı aşkına." Gav ayağa kalkarak Cleo'yu kollarına aldı. "Bunları yaşamamış gibi davranamayız biliyorum ama birbirimizi affetmenin bir yolu olmalı."

Cleo aniden yüzleştikleri olayın ağırlığından dolayı üzgün ve korkmuş bir şekilde Gav'in kollarından kurtulmak için bir adım geri attı. "Görmüyor musun? Bitti. Başkalarını arzuladık ve onlarla birlikte olduk. Ölmüş bir şeyi yaşatmaya çalışıyoruz."

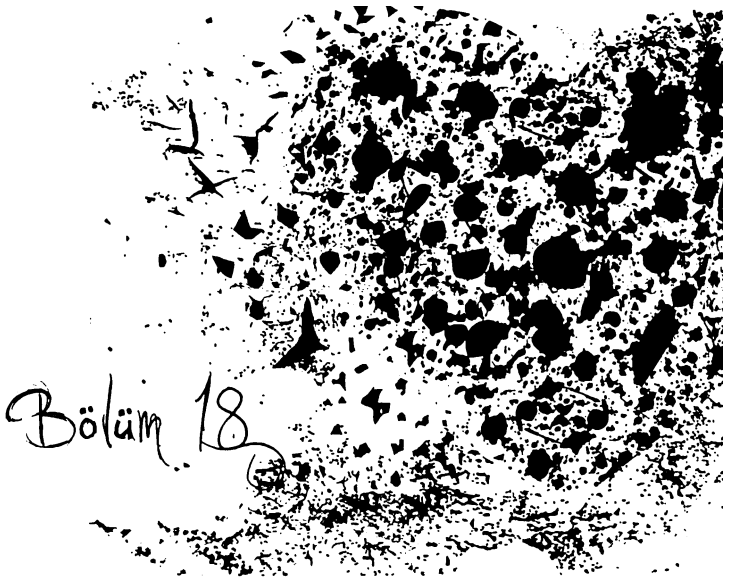
Cleo'nun arkasından kapanan kapının sesi içeride yankılandı. Eğer Gav'in ayaklarında bedenini taşıyacak hâl kalsaydı kalkıp pencerenin yanına gider ve karısının arabaya binip onu terk edişini izlerdi.

Bir aydır bahaneler yaratarak yaşadıklarını unutmaya çalışıyordu. Ne zaman ihaneti aklına gelse bir çıkış yolu bulamıyordu.

Cleo gitmişti.

Karısına tekrardan sahip olmak, sonrasında neler olacağını ve Cleo'nun geri dönüp dönmeyeceğini bilmek istiyordu.

Evet ama geri dönecek miydi?

Gav pazartesi sabahı Bob Chester'ın ofisinde bekliyor ve Cleo'yu arayabilmeyi umuyordu. Keşke nerede olduğunu bilseydi. Bu gece eve gelmesi gerekiyordu.

İşte boktan bir gün geçirmişti. Cleo ile konuşmuş olsaydı günü daha iyi geçebilirdi. Ama Cleo bütün hafta aramamış ve eve bile gelmemişti.

Odaya olabildiğince uzakta bir koltukta oturan Lillian, şiş gözüne buz torbası koyuyordu.

Kaltak. Her şeyi daha kötüymüş gibi göstermekte üstüne yoktu. Gav ayağını bir süredir orta masaya vurduğunu fark edince kendini durdurdu.

"Doğru." Bob'ın sesi ofisin içindeki sessizliği bir anda kesmişti. "Pekâlâ, bugün aranızda bir şeylerin geçtiği kesin. Ben de bu bölümün başı olarak bu problemin ne olduğunu öğrenmeye çalışacağım." Şef alnına düşen saçını geriye ittirdi. "İkinizi de dinlenmeniz ve sakinleşmeniz için evinize gönderiyorum. Ya-

rın buraya gelip durumunuzu gözden geçireceğiz. Eğer anlaşıp uzlaşırsanız avukatlarınız tarafından temsil edilebilirsiniz. Ama uzlaşma sağlanamazsa şahit bulmamız gerekebilir."

Bob birden öfkeyle çıkıştı. "Şu dakikadan itibaren şirketten görevlendirilecek biri tarafından gözetim altında tutulacaksınız."

"Kahretsin!" Gav içinde bulunduğu duruma lanet okuyordu.

Lillian bile şok içinde kalmıştı. Gav'e bakarken gözlerini şaşkınlıkla kırpıştırdı.

İnsan Kaynakları Müdürü, Gav'i dışarı çıkardı. Ofisin içinden geçerek beraberce dışarı çıkıp otoparka gittiler. Müdür, Gav'in sorunsuz bir şekilde arabasına bindiğine emin olduktan sonra rahat bir nefes aldı. Yarın ifade vermek zorundaydı. Duygusala bağlamadan yaşadıkları tek gecelik ilişki ile ilgili her şeyi anlatmalıydı. Şirketin yarısından daha fazlası Lillian'a hayrandı. Bir fahişe gibi giyinen kraliçe. Gav'in kartlarını masaya koyması şarttı.

Gav eve yaklaştıkça bacaklarının titremesine engel olamıyordu. Ev soğuk ve sessizdi. Yarın kendini soruşturma odasında düşününce tüyleri diken diken oldu. Sakin ve soğukkanlı bir şekilde, "Karımın, ilişkimizi öğrendikten sonra Lillian'a hiçbir zaman hakaret etmemesine rağmen, Lillian'a karımın ilişkimizi öğrendiği gerçeğini söylemem gerektiğini hissettim." Böylece Lillian'ın masasına gidip onunla nasıl özel konuşmak istediğini anlatacaktı. "Biraz özel konuşabilir miyiz?" demişti sadece.

Lillian onu fotokopi odasına kadar yüzünde sinsi bir gülümsemeyle takip etmişti. Zeki ve seksi. Kısa eteği ve sinsi gözleriyle etrafa bakınıyordu. Gav neredeyse zafer yumruğunu havaya sal-

layacaktı. Lillian'ın odasının içine adım attı. "Bana ne söyleyeceğini hatırladın mı? Ya da bunlar senin eski oyunların mı?"

Son defa Lillian ile konuşmak istediğinde aklında ondan hastalık kaptığını söylemek vardı.

Gav boğazını temizledi. "Ee, Lillian kusura bakma ama seni uyarmam gereken bir konu var. Cleo seni öğrendi ve seni arayabilir. "

"Beni öğrendi mi?" Artık solgun yüzüyle çok da harika gözükmüyordu. "Seni aptal herif. Benim ismimi bu işten uzak tutamadın mı? Umarım her şeyin benim suçum olduğunu söylemek gibi hata yapmamışsındır. Seni baştan çıkaran bendim ve sen de bu oyuna inanacak kadar saf ve zayıftın? Öyle değil mi?"

Zayıf olmak mı? Gav gözlerini şaşkınca kırptı. "Bunu hiç düşünmemiştim. Ama. Ama. Doğrusu da bu değil miydi?"

"Bu kadar omurgasız olmana inanamıyorum." Lillian arkasını dönüp, panikle tırnağını kemirmeye başladı. "Başka kim biliyor?"

"Kimse. Tabii Cleo birilerine anl-"

"Herhâlde şimdi gidip herkese kocasının ofisindeki bir kaltağın nasıl olup da kocasını baştan çıkardığını herkese anlatıyordur."

Gav'in siniri iyice tepesine çıkmıştı. "Beni baştan çıkartan sendin. Evet, sen tam bir kaltaksın. Başkasıyla evli olan bir adamı baştan çıkartmaktan çekinmeyip, bu iş öğrenildiğinde ortadan sıvışan bir kaltaksın."

İşte bundan sonra koridora fırlayıp, Bob'a olanları anlatmaya gitmiş ve Lillian arkasından kalkıp öfkeyle bağırmıştı. "Ben kal-

tak değilim!" Gav'in arkasından gidip Gav'in koluna tırnaklarını geçirdi. Gav, Lillian'dan kurtulmak için kolunu silkince de...

İşte böylece hikâyenin can alıcı kısmına gelebilirdi. "Bu şekilde onu istemeden incitmiş oldum. Lillian'dan kurtulmak için kolumu silktiğimde, dirseğim yüzüne çarptı. İstemeden oldu. Gerçekten üzgünüm. Bu bir kazaydı." Gav tekrardan boğazını temizledi. "Şimdi nasıl?" Gav, Lillian'a ne olduğunu aslında hiç merak etmediğini Bob'ın anlamaması için dua etti.

Gav'a hayal gücüyle görüntüleme tekniğiyle başına gelebilecekleri hayal etmek Cleo'nun öğrettiği bir şeydi. Bilinçaltının ona yardım edip etmeyeceğinden emin olmasa bile artık durumu kabullenmişti. Daha az korkuyordu artık.

Lillian tam bir sürtüktü. Şu geçen son birkaç gün boyunca durumu tamamen idrak etmeye başladıkça acı bedenine daha fazla hâkim oluyordu. Cleo evlilikleri ile ilgili bir karara varmak üzereymiş gibi gözüküyordu. Cleo'su. Gav'in Cleo'su. Her zaman sahip olacağına inandığı Cleo'su. Değersiz bir kadınla geçirilecek bir gece için harcanan Cleo.

Kötü bir pazarlık olmuştu.

Gav'in kalbi Port Yolu'na girdiğinde anda duracak gibi atıyordu. Kapıya anahtarı sokup salona girdiğinde koltuğa oturarak dua etmeye başladı. Eve dönecek miydi? En azından konuşmak için eve gelemez miydi? Onu ikna edebilirdi. Cleo'su onu dinlemezlik yapmazdı.

"Cleo!" Mutfağın kapısında yüzü bembeyaz bir şekilde Gav'e bakıyordu. Yüzü şaşkındı. Siyah saçları yüzünün beyazlığıyla zıtlık oluşturuyordu. Gav, karısının yanına doğru ilerler-

ken Cleo kendini geri çekmedi. Gav, Cleo'yu kollarının arasına almıştı. Karısı kendisinden kaçmadığı için Gav'in kalbi umutla doldu.

Cleo, Gav'e iri gözleriyle baktı. Sesi titriyordu. "Üzgünüm Gav. Yvonne aradı. Sana kötü bir haberim var. Annen hakkında."

Berbat, berbat ötesi, korkunç, kalbp kırıcı haberler.

Haftalar sonra tekrardan Gav'in ailesinin evine giden yoldaydılar. Ama bu sefer hiç acele etmeden, gittiklerinde onları neyin beklediğini merak etmeden yol alıyorlardı. En kötüyü düşünerek korkacak bir şey kalmamıştı artık. Çünkü en kötüsü olmuştu. Pauline akşamüstü evine giden yolda ölmüştü.

Gav'in ailesinin evi, insanın kalbini burkan bir şekilde değişmeden duruyordu. Pauline'in terlikleri merdivende duruyor, ceketi kapının üzerindeki askılıkta asılıydı.

George sandalyesine oturtulmuştu. "İlk defa ateşi yakmıştık. Eylül ayına göre serin bir gün olduğuna karar verip ateşi yaktık. Yoksa hasta olabilirdik." Yvonne onlardan önce babasının yanına gidip yaşlı adamın ellerini tuttu. Yvonne'in gözlerinden yaşlar akıyordu.

George, Gav'e döndü. "Ateşin önünde oturup okumak için birkaç dergi almaya çıkmıştı. Ama geri dönmedi. Yolda biriyle karşılaşıp konuşmaya daldığını düşünmüştüm. Ama anneniz yerine bir polis geldi. Şu kamyondu. Benim tatlı Pauline'imin küçük bir arabası vardı. Muhtemelen onu görmemişti."

"Otopsi yapılması lazım. Cenaze işlerinin ayarlanması da var tabii." Yaşlı adam Cleo'ya döndü. "Ateş sönmek üzere, odun koymayı unuttum. Polis beni onun cesedini teşhis etmem için götürdü."

George'un gözleri boş bakıyordu. Titreyen elleri sesindeki endişeyi açıkça yansıtmıştı. Cleo adamın eline avucunun içine aldı. George'un elleri buz gibiydi. "Ateşi tekrar yakmamı ister misin?"

George dikkatle Cleo'ya baktı. "Pek farklılık yaratmaz şimdi öyle değil mi?"

"Belki seni biraz olsun ısıtır?"

Cleo eski kâğıt parçalarını ateşin için atarken George, Gav ve Yvonne, Cleo'yu sessizlik içinde izledi.

"Teşekkürler." George duygusuz bir şekilde konuşmuştu.

Odanın içinde bulunan herkes ezberlemişçesine, birden konuşmaya başladı. Cenaze işlemleri, otopsi. Herkes birbirinin yüzüne bakıp duygularını tahmin etmeye çalışıyordu. Yvonne ağlamaya devam ediyordu. "Üzgünüm, üzgünüm." George kızını teselli etmeye çalışırken kendi acısını içine gömüyor, Gav kız kardeşinin kolunu yavaşça sıvazlıyordu. Yvonne'in şişkin karnına bakmamak için kafasını başka yöne çevirdi.

Cleo sadece yarısını içildiği çaylar ve çok azının yenilebildiği sandviçler yapmıştı. George'un geçirdiği kalp krizinden sonra cılız bir şekilde büyüyen sebze fidelerinin bulunduğu bahçeyi geçip, durumu anlatmak için Nathan'ı aradı. Daha sonra annesine ve Liza'ya haber verecekti.

Cleo'nun ürpermesine neden olan bir hava vardı. Cleo, içinde Justin'i aramasını gerektiren bir dürtü hissetti.

Telefon bir kere çaldıktan sonra mesaj kısmına aktardı. *"Justin'in telefonu"* sesini duyana kadar Cleo bekledi. Ama hiçbir şey söylemeden kapattı. Derin bir nefes alıp içeri girdi.

George'un doktoru gelmişti. George'un yanına oturduktan sonra nabzım ölçüp yüzüne baktı. Sesi yavaş ve anlayışlıydı. "Dikkatli olman gerektiğini biliyorsun değil mi?"

George, "Hiçbir şey umurumda değil," dedi.

"Bunu kendin ve çocukların için yapmalısın."

George bileğini hızlıca çekip çocuklarına bakmak için geri döndü. "Yorgunum."

"Bu çok normal."

George oturduğu koltuktan kalkıp merdivenlere doğru yürüdü.

Doktor yaşlı adamın çocuklarına ve gelinine dönüp söyleyebilecek bir şeyler düşündü. "İyice dinlemesini sağlayın. İlaçlarını alıp almadığını muhakkak kontrol edin." Yvonne'in şişmiş karnına baktı. "Sen nasılsın? Kendine dikkat ediyorsun değil mi?"

"Ben iyiyim." Yvonne'in sesi de babasından farksızdı.

"Biraz dinlen. Kendini fazla yorma." Doktor bu sefer de Gav'e döndü. "Yapılması gereken bazı prosedürler var. Babanın omuzlarındaki yükleri yapabildiğin kadar azaltmaya çalış."

Gav kafasını sallayıp Cleo'nun elini sıktı. Elleri sıcaktı ve terden nemlenmişti. Cleo elini çekmeden önce Gav'in elini şefkatle sıktı. Gav'in hayal kırıklığını hissedebiliyordu.

"Biraz sıcak çikolata yapacağım." Cleo'nun hayatta yapabildiği en iyi şeylerden biri böyle zamanlarda yemek işlerini kolayca ayarlayabilmesiydi. Bir an önce kalkıp mutfağa gitmesi gerekiyordu çünkü odanın içine hâkim olan hava onu boğmak üzereydi. Gerçi kimse Gav'in yüzünü bu hâlde bırakıp gidebilecek kadar gaddar olamazdı ama Cleo kesinlikle mutfağa gitmeliydi.

Perdenin kenarlarından sızan güneş ışığı sabah olduğunu haber verse de evin içi hâlâ sessizliğini koruyordu. Cleo uyandığında burada bir şeylerin kesinlikle doğru gitmediğini anladı.

Yatakta dönüp tekrardan gözlerini kapadı. Dün gece Gav ağlamış, Cleo da onu sakinleştirmek için Gav'e sıkıca sarılmıştı. Gav bundan cesaret alarak her ne kadar Cleo'ya sırnaşmak istese de Cleo onu nazikçe reddetmişti. "Hayır, Gav. Yapma." Acımasız bir cadı gibi davranıyordu.

Yaşadıkları şeylere kayıtsız kalamazdı. Gav. Lillian. Justin. Zavallı Pauline. Hepsi Cleo'nun yorgun zihninin içinde devamlı geziniyorlardı. Katlanılamaz bir şekilde orada yatıyor, dakikalar geçmesine rağmen bir yere gitmiyordu. Cleo'nun canı sıkılmaya başlamıştı. Ancak buraya gelirken o kadar hızlı hazırlanmıştı ki yanına ilgi çekici bir kitap almak aklının ucundan bile geçmemişti. Aslında George'un savaş kitapları koleksiyonundan birkaç parça bir şey okuyabilirdi.

Yataktan çıkıp sabahlığının önünü bağladı. George'un kitaplığını incelerken bir fincan çay içmenin iyi bir fikir olduğuna karar verdi. Belki okumadığı bir Ruth Rendell ya da Patricia Cornwell kalmış olabilirdi.

Mutfağa doğru gitti. Su ısıtmaya karar verdi. Kettle'ın sesi, sessizliğin ortasında resmen bir şelale gibi ses çıkartıyordu. Kaynayan suyun bardağa dökmeye yeltenirken, köşeden gelen ses Cleo'yu yerinden zıplattı. "Yvonne!"

Yvonne annesinin her zaman oturduğu sandalyeye oturmuş, yüzünde yaşlar sessizce ağlıyordu. Otomatikleşmiş hareketlerle çayını yapıp Yvonne'in yanına gitti.

"Yalnız kalmak ister misin? Gidebilirim."

Yvonne'ın sesi konuşurken titriyordu. "Ben çok." Derin bir nefes alması gerekti. "Ben çok korkuyorum." Hiç kimse, hatta dünyanın en taş kalpli insanı bile bu acı karşısında tepkisiz kalamazdı. Cleo hemen kendisine bir sandalye alıp Yvonne'in yanına oturdu. "Biliyorum bunlar kötü zamanlar. Ama annenin olmadığı bir hayattan korkman çok anlamsız. Annen bunu istemezdi."

Yvonne'in gözleri Cleo'ya odaklanmıştı. "Ama benimle olmak zorundaydı. Allen hastaneye giderken eli ayağı birbirine karışıyor. Neredeyse heyecandan bayılacak. Ben... Ben doğuma yalnız gireceğim," dedi ve tekrardan hıçkırıklara boğuldu. "Biliyorum bu çok bencilce ama korkuyorum. Annemi yanımda istiyorum."

Cleo ne söyleyeceğini bilemeden yavaşça Yvonne'in elini tuttu. İşte tam o sırada tek başına doğum yapmanın ne demek olduğunu düşünmeye başlamıştı.

Cleo son giysisini de küçük valizine yerleştirdi.

Suçluluk duygusu yüzünden kendini âdeta adi bir kadın gibi hissediyordu.

Buna alışsa iyi olacaktı: suçluluk duygusu ve bavul toplamak. Çoğunlukla bu ikisi başına geliyordu. Gav'i terk ettiği için kendini çok kötü hissediyordu ancak Gav Yorkshire'da daha uzun süre kalmayı düşündüğünü söyleyince başka çaresi kalmamıştı.

Taksi, Cleo'yu istasyona götürmek için kapıda bekliyordu. Birkaç saat sonra Middledip'e dönmüş olurdu.

Gav yatak odasının kapısının önüne çıkıp kapıyı arkasından kapattı. Babası ve kız kardeşi söylediklerini duymasın diye kısık sesle konuşuyordu. "Beni şu durumda terk ettiğine inanamıyorum. Annemin cenazesi daha yeni gerçekleşti. İşte başıma gelenleri biliyorsun. Bunu bana yapma."

Cleo bavulunu kapatıp fermuarı çekti. Gözyaşlarına hâkim olamayacağını hissediyordu.

"Üzgünüm. Bunu şimdi yapmamam gerektiğini biliyorum ama hiçbir zaman seni terk etmem için uygun bir zaman olmayacak. Şimdi gitmem en iyisi, bunu atlatacaksın."

Gav aceleyle yatağın kenarından dolaşıp Cleo'nun yanına gitti. Cleo'yu kollarının arasına alıp dudaklarını saçlarının arasına dayadı.

"Cleo, lütfen. Lütfen. Eve git tamam ama beni bekle konuşalım. Lütfen? Bunu aşabiliriz. Lütfen! Seni seviyorum." Gav'in sesi kısılmıştı. "Birbirimize ihtiyacımız var."

Cleo, Gav'in kollarını iterken kendinden nefret etti. Ama Cleo, bu olayların yaşanmaya başladığı günden beri, Gav yanında uyurken, uykusuz geceler boyunca bunların üstesinden gelmeye çalışıyordu.

Terk etmenin doğru zamanı yoktu. Gav'in yanında olarak onu daha fazla incitebilir, Gav'in iyileşmesini beklerken evlilikleri için farklı umutlar beslemesine sebep olabilirdi.

Cleo, Gav'in gözlerinin içine cesaretle bakmak için geriye doğru çekildi. "Şimdi canın acıyor diye yanında kalsam daha mı iyi olacak her şey? Gideceğimi bile bile yanında kalmak. Aynı evde yaşamak. Buna alışırsak kopmamız çok zor olur. İstediğin bu mu?"

Gav'in kolları gerginleşmişti. "Tabii ki istediğim bu değil. Birbirimizi affedip yolumuza devam etmek istiyorum."

Cleo, elini Gav'in kolunun üzerine koydu. "Üzgünüm. Ama hiçbir şey eskisi gibi olmayacak. En azından benim için."

"Benim için olacak ama." Gav'in acısı sesinden belli oluyordu.

"Üzgünüm." Cleo kendini Gav'in kollarından kurtarırken,

adamın kollarının umutsuzca iki yana düştüğünü gördü. "Gerçekten çok üzgünüm. Ve... Şey de var. Biraz oturabilir miyiz?" Gav'i sandalyeye oturttuktan sonra kendisi de yatağın kenarına ilişti. Cleo derin bir nefes aldı. Bu konuyu konuşmak her şeyi daha da kötüleştirecekti.

"Aslında bu evliliği yürütemeyecek olmamızın bir başka nedeni daha var. Çocuk istemediğin konusunda düşüncelerinin çok kesin olduğunu biliyorum."

Gav'in gözleri kuşkuyla Cleo'ya baktı. "Sen de birden çocuk istemeye mi başladın? Birdenbire?"

Belki de Gav'e çekmecesindeki testten bahsetmek için geç kalmış olabilirdi ama doğruları bilmesi gerekiyordu. En azından ilişkilerinin şu son saniyelerinde bunu yapması gerekirdi. "Ben muhtemelen hamileyim. Daha test yaptırmadım ama reglim gecikti. Hamile olmalıyım."

Gav'in gözlerindeki ışık yavaşça kayboldu. "O bebek benim değil."

"Hayır olabilir. Hani o gece birlikte olduk ya."

Gav kabul etmeyerek başını iki yana salladı. Gözleri o kadar umutsuz bakıyordu ki Cleo'nun göğsü suçluluk duygusuyla doldu.

"Hayır. Benim değil. Ben kısırım. Bunu yıllar önce öğrendim."

Yıllar önce... Bu kelime Cleo'nun beyninde yankılanmaya başlamıştı. Şok Cleo'nun tüm bedenine yayıldı. "Sen neden bahsediyorsun?"

Gav başını salladı. "Yıllar önce Stacey ile birlikteyken bir aile olmak istediğimize karar verdik. Uzun süre denememize rağ-

men bebeğimiz olmadı. Sonra doktora gidip testler yaptırdık. Artık bütün sorularımızın cevaplarını almıştık. Sperm üretemiyordum. Hastalığımın tıptaki adı Klinefelter Sendromu. Yani senin anlayacağın, tedavi edilemez bir hastalık bu. Stacey beni bu yüzden terk etti. Ona çocuk veremediğim için."

Çok komik. Cleo ağlayamıyordu bile. Kim kime nasıl ihanet etmişti her şey çok karışıktı. "Ah Gav," diye fısıldadı. "Bu yüzden Stacey hakkında hiçbir zaman konuşmak istemedin. Bu yüzden çocukları hiç sevmediğini söylüyordun. Benimle hastalığını söylemeden evlendin. Ne kadar çok yalan söylemişsin bana Gav. Hâlâ beni sevdiğini nasıl söyleyebiliyorsun?"

Gav yüzünü buruşturdu. "Sen de çocuk istemediğini söylemiştin! Stacey'den sonra gerçeği söylemeye içim elvermedi."

Cleo, Gav'e baktı. Sanki Lillian olayını atlatabilmiş gibi şimdi bir de bu çıkmıştı. "Bu bana yalan söylemeni mantıklı kılıyor mu Gav? Ya fikrimi değiştirdiysem?"

Gav yüzünü ellerinin arasına aldı.

Cleo yüzüne düşen saçlarını kulak arkasına itip konuşmaya başladı. "Bu evlilik tam bir sahtekârlık. Yalanlar üzerine kurulu, bomboş bir şey."

Gav'in gözünden düşen bir damla yaş yanağına damlamıştı. "Hayır değil. Sana âşığım. Sen çocuk *istemediğini* söylemiştin."

Cleo'nun sesi odanın içinde yankılandı. "Bana seçim hakkım varmış gibi yalan söyledin. Senelerce boşuna doğum kontrol hapı almama göz yumdun. Bütün bunları yalanına kılıf uydurmak için yaptın. Hangi aşktan bahsediyorsun sen?"

Gav pencerenin önünde durup uzaklaşan taksinin arkasından baktı. Cleo'nun yüzünü pencereden kısmen görebiliyordu. "Beni terk ediyor." diye fısıldadı Gav, sessizce. Gav sinirinden

cama yumruk atmak, her şey düzelene kadar, kimse onu suçlamayana kadar bağırmak istiyordu. Cleo bunu anlamalıydı. Gav'in anlaşılmaya ihtiyacı vardı.

Eğer Cleo kalsa, eğer denese her şeyi halledebilirlerdi. Neredeyse her şeyi.

Eğer Cleo hamileyse, bu kaderin cilvesi olurdu işte. Lanet olasıca Klinefelter.

Araba trafik ışıklarının aydınlattığı sokaklarda geç kalmış bir şekilde ilerliyordu. Yolcular kıpırdanıyor, saatlerine bakıp onları bekleyen insanlar için endişeleniyorlardı.

Ama Cleo'nun umurunda değildi.

Cleo sanki bir toz bulutunun içindeymişçesine nerede ve nasıl bir durumda olduklarıyla ilgilenmiyordu. Bu zamana kadar evliliğinin hep sağlam temellere dayandığını düşünmüştü ama şimdi sahip olduğu her şey bir anda un ufak olmuştu.

Cleo akan gözyaşlarını sildikçe gözleri tekrardan doluyordu. Pauline'i ve onun cenazesini düşündü. En sevdiği akrabalarından biriydi Pauline. Zambaklar, kasımpatılar... Beyaz, krem rengi, limon sarısı ve bebek pembesi... "Çiçekleri çok severdi," demişti George.

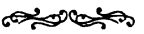
Yvonne gözyaşlarına hâkim olamıyordu. "Çiçekler ne işe yarayacak ki?" demişti. Yvonne'in kocası Allen, gri bir takım elbise giymiş ve siyah bir kravat takmıştı. Yvonne'e sarılmış, ceketine bulaşan rimele aldırmadan karısını sıkıca sarmıştı.

Oradan ayrılarak ailesi olarak kabul ettiği insanlardan kendini soyutlamıştı. Onları bu kadar üzüntülüyken bırakıp gitmek aslında Cleo'ya göre bir şey değildi. Böylesinin daha iyi olacağını

şu anda pek idrak edemiyordu. Hamile olma olasılığı ve Gav'in kısır olduğunu itiraf etmesi, muhteşem evliliklerinin üzerindeki o perdeyi kaldırmıştı.

Gav'i son kez öperken onun üzgün ve umutsuz yüz ifadesini beynine kazımıştı. Bunca yıldır paylaştıkları o ateşli öpüşmelerden sonra her şeyi silen, yanağa kondurulmuş küçük bir öpücük... Gelecekleri gibi geçmişleri de silinip gitmişti artık.

Acaba Gav olmadan hayatı nasıl olacaktı?

Ev bıraktığı gibi duruyordu. Hiçbir eşyasını toplamamasına rağmen ev gözüne bomboş gelmişti.

İlk önce camları açıp senelerdir gördüğü manzaraya bir kez daha baktı. Uçsuz bucaksız araziler. Cleo titredi. Eylül ayı için hava oldukça serindi. Mutfağa inip kafasını toplamak için bir şeyler yapmayı düşündü. Bu evden taşınması gerekiyordu. Toplaması gerekiyordu. Ama nereye gidecekti? Belki Liza'ya taşınabilirdi... Ama bu fikir pek de iç açıcı değildi. Kız kardeşine ait, minyatür bir odayı Liza ile paylaşmak için artık çok büyüktü.

Buzlukta hazır bulduğu limon ve biber aromalı tavuktan bir -evet tamı tamına bir!- porsiyon çıkartıp mikrodalgaya koydu.

Gav bunu çok severdi. Yarım kavanoz sos hâlâ dolapta bekliyordu. *Ah, kalmak aslında daha kolay olmaz mıydı? Gav için hissettiği şefkate sarılıp kalamaz mıydı?* Bir zamanlar deli gibi sevdiği adam için bir şeyler yapmak kolaydı ama bu, ona yalanlar söyleyen Gav için de geçerli miydi?

Artık kendini bekâr bir kadın olarak kabullenmesi gerekiyordu. Muhtemelen bekâr bir anne olarak. Ki bu en zoru olacaktı.

Sabah saatlerinde kahvaltıdan sonra -ki kahvaltısı bozulmuş yiyecekleri attıktan sonra elinde kalan kahve ve bisküvilerden oluşuyordu- Cleo bir yerden başlamaya karar verdi. Eşyalarını toplamak için, kutulara ve çöp poşetlerine ihtiyacı vardı. Ve tabii kalacak bir yer bulması lazımdı.

Port Yolu'na bakan pencereden dışarı izlerken aklına bir anda umutsuz bir fikir geldi. Middledip'te çok fazla kiralık ev yoktu. Yıllardır oturduğu yeri terk edecek olmak Cleo'nun canını acıtmıştı. Artık ev bakması gerekiyordu.

Cleo, Cross'ta ki dükkânların orada şansını denedi. Ama Bayan Crowther çok fazla yardımcı olamamıştı. "Üzgünüm tatlım, dünün gazeteler bugünküler gelince geri yollanıyor. Ama bugün cumartesi olduğu için bugünün gazetesi yemek saati gibi burada olur. Senin için bir tane ayırabilirim istersen."

Cleo umutsuzca başını sallayıp, bir paket Bournville çiko-

latası ve birkaç paket de çöp torbası aldı. "Teşekkürler. Sanırım kiralık ev ilanları cuma günleri yayınlanıyor."

Gwen Crowther başını onaylarcasına başını salladı. "Taşınıyor musun?" Yaşlı kadın yeni ürünlerini müşterilerini gösterirken Onlarla konuşur hayatlarıyla ilgili haberler öğrenirdi. "Yeni kasabada birçok satılık ev ilanı var."

"Ben açıkçası kiralamayı düşünüyorum. Ama sanırım Middledip'te kiralık bulmam pek mümkün değil."

Yaşlı kadın Cleo'nun gözlerinin içine bakmak için başını arakaya çevirdi. "Ratty'yi denedin mi?"

Kafası karışmıştı. Kasaya doğru geri döndü. "Neyi deneyeceğim?"

Bayan Crowther bilmiş bir şekilde gülümsedi. "Ratty'ye sormayı denedin mi? Bu civarda kiralık birkaç odası var diye biliyorum."

Cleo ürperdi. Bu adamı ara sıra kafelerde ve barlarda görüyordu. "Kiralık mı?"

"Evet, tatlım. Kiracılarından biri yeni ayrıldı. İnanıyorum ki kimse daha evi görmeye gitmemiştir." Cleo aldığı şeyleri çantasına atıp, Bayan Crowther'ın onun için ayırdığı kolileri iç içe koyarak kucağına aldı. Elindeki yük kapının üzerindeki zilin çalmasına neden olmuştu.

Yolun üzerindeki garajın ön kısmında beş adet eski küçük spor araba sıralanmıştı. Cleo klasik arabaların zahmetli bir iş olduğunu biliyordu. Garajın kapıları sonuna kadar kaldırılmıştı ve arabanın kaportası açık bir şekilde duruyordu. Adamın biri iyi bakılan arabalardan birine yaslanmış diğer iki adam ise kaynak maskelerinin altında diğer antika arabalara eğilmişlerdi.

Sarı arabayla ilgilenen adam kıvırcık saçlarının arkasından Cleo'ya baktı.

"Ben Ratty adında birine bakmıştım."

"Evet. Benim. Sizin için ne yapabilirim?"

Cleo adamın yüzünü daha iyi görebilmek için arabanın yanından geçti. "Bayan Crowther oda kiraladığınızı söyledi."

Cleo, adamın arabanın altından çıktığını görünce mutluluktan havalara uçabilirdi. Ancak adam tekrardan arabanın altına girince bütün sevinci söndü. "Evet, vardı ama boş odam kalmadı." Arabanın altından çıkan tamirci ellerini önlüğüne sildi.

Cleo elindeki boş kutuları zorlukla taşıyordu. "Bayan Crowther boş bir oda olduğunu söylemişti."

Ratty başını salladı. "Evin kirasını ödemeden kaçan bir kiracı ve arkasında bıraktığı parti çöplerini temizlemekten bıktım. Depozito, temizlik şirketlerinin parasını bile karşılamıyor. Bu yüzden satmak benim için daha kârlı."

"Peki, anlıyorum." Cleo hayal kırıklığını belli etmemek için alt dudağını ısırdı. Biraz şansı yaver gitseydi ne olurdu ki? Adama resmen evi kiralamak istemiyormuş gibi konuşmuştu.

Tam dükkânın içinden çıkarken, tamirci adam Cleo'ya seslendi.

"Bir problem mi vardı?"

Cleo arkasını döndü. Adam ön koltuğa oturmuş arabanın içinden Cleo'ya bakıyordu. Cleo arabanın kapısının oraya doğru gitti. "Aslında var. Çok acil ev bulmam gerekiyor. Ve bu evin Middledip'te olması da şart." Arabanın motoru sesli bir şekilde çalıştı. Araba titreyip normale döndü.

Ratty, Cleo'nun yüzüne dikkatle bakıyor gibi gözükse de bir kulağı arabanın motorundaydı. "Port Yolu'nda mı yaşıyorsun?"

Cleo sadece başını salladı.

"Ve taşınıyorsun?"

"Bu hafta muhtemelen. "

Adam motoru kapatıp, tekrar çalıştırdı. "Sadece sen mi?"

Bu soru sanki kocasını terk edip terk etmediğini öğrenmek için sorulmuş gibiydi. "Korkarım ki evet." Cleo duraksadı. "Belki bir de bebek."

Tamirci adam bir kaşını kuşkuyla kaldırdı. Tahta raftan çekip aldığı mavi havluya ellerini silip dövmelerin kapladığı kolunu gömleğiyle kapadı. "Pekâlâ. Eve bakabilirsin." Garajın içindekilere haber verdi. "On dakikaya dönerim."

İçeride maskelerin arkasından gelen boğuk sesleri duydular. "Pekâlâ."

Tamirci adam ve Cleo yolun karşı tarafına geçmişlerdi. Cleo elindeki kolilerle yürüyemiyordu ama neyse ki Ratty kolileri alarak Cleo'yu rahatlattı. Konuşmak böyle daha kolay olacaktı. "Ev tam olarak nerede?"

"Ladies Lane'in orada. Köşeyi hemen dönünce yani. Bu kadar yakın olmak sorun olur mu?"

"Sanmıyorum." Kiliseyi geçip, Port 11 Yolu'nu konuşmadan yürüdüler. Geçidin içi çok bakımsızdı. Büyümüş otlar, bakımsız ve pis gözüküyorlardı.

Sol taraflarında boş arazilere sahip, sağ taraflarında ise çitle çevrelenmiş küçük bir bahçeye sahip olan üç adet ev vardı. Ratty üçüncüsüne yöneldi. İki tane siyah kapı vardı. Büyük olan

arabalar için, küçük olan ise yayalar kullansın diye yapılmıştı. İkisi de yan yana inşa edilmişlerdi. Ratty kapıyı açıp Cleo'nun girmesine yardımcı oldu.

Tamirci adam kolileri yere bırakıp uçmalarını engellemek için üzerlerine ağırlık koydu. "İşte burası." İki basamak ince evin girişine ulaşmışlardı. Ratty sağdaki kapıyı açınca Cleo mutfağı karşısında buldu. "Ocak, lavabo, mutfak dolapları, bulaşık makinesi."

Cleo, Ratty'nin arkasından girip mutfağa bir göz attı. Mutfağın her köşesinde pencere vardı, arkadakilerden biri baya küçüktü. Tamirci adam kilitli bir kapının kolunu tutup salladı. "Bu kapı doğrudan hangara açılır." Cleo dolapların içine bakarken bir yandan da mutfak masasına ve sandalyelere göz attı. Yer fayansla kaplıydı, duvarlar krem rengi tavan beyaz, kirişler siyah renkteydi. Kirişlerin kalınlığı üzerine oturulacak kadar genişti.

Oturma odası ve avludan açılan bir başka oda da aynı çift pencere düzenine sahipti. Duvarlar soluk pembeydi. "Bu renk benim fikrim değildi." Ratty, Cleo'nun ne düşündüğünü tahmin etmişti. "Son kiracıyı suçlayabilirsin." Salonda koltuklar, küçük bir masa ve lamba vardı. Salonun granit kaplı duvarını süsleyen küçük odun sobası duvarın tam ortasında duruyordu.

"Daha öç soba kullanmadım."

"Kolaydır, çabuk öğrenirsin."

Üst katta çift kişilik yatak, iki giysi dolabı ve birkaç gözlü çekmece vardı. "Kendi çarşaflarını getirmen gerekecek."

"Evet, doğru." Cleo heyecanlanmaya başlamıştı. Ladies Lane'i sevmişti. Son birkaç dakika içinde Ratty'nin, evi ona kiralayacağını hissetmişti.

Evin içinde ilerlediler. "Burası banyo."

"Vaov! Burası çok güzel."

Ratty ilk kez gülümsemişti. Sanki Cleo'dan hoşlanıp hoşlanmadığını pek anlayamamıştı. "Kötü değil, di mi? Burada yaşarken en çok banyoyu beğenirdim. Beyaz bir küvetin kapladığı banyonun siyah bordürleri vardı. Cleo aynalara bayıldı. Havlu ısıtıcıları ve açık mavi paspasıyla muhteşem bir banyoydu burası.

Dışarıya çıktıklarında Ratty, Cleo'ya garajı gösterdi. Garajın bir köşesinde duran yağ lekeli tahta parçaları Cleo'nun dikkatini çekmişti. Ratty, "Eskiden arabaları burada tamir ederdim," deyince durum anlaşılmıştı. "Sen nasıl istersen öyle kullan."

Cleo bahçeye kaşlarını çatarak baktı. "Umarım bahçeden biz sorumlu değilizdir."

"Tabii ki değilsiniz. Ben birkaç haftada bir, birilerini getirip bahçeye baktırıyorum." Ratty'nin gülümsemesi, bulutlu bir havada güneş ışıklarının kendini göstermesi gibi bir hava yaratmıştı. Ratty, Cleo'ya oturup konuşacakları bir bank gösterdi.

"Pekâlâ, eğer burayı kiralamak istiyorsan buna izin vereceğim. Burası küçük bir ev, eşyaları var ama ısıtma sistemi ve gaz sistemi yok. Eğer zamanında bunları satın almazsan zorluk çekersin." Ratty evin kirası için normal bir fiyat istemişti. Ama Cleo için çok da az sayılmazdı. Ratty dikkatle Cleo'ya baktı. "Senden kirayı gününde ödeyeceğine, eve iyi bakacağına dair söz vermeni istiyorum. Tüm masraflardan ben sorumluyum ama verdiğin herhangi zararı sen karşılamak zorundasın."

Cleo aniden mutlu olacak bir neden bulmuştu. Burada yaşamak istiyordu. Bu evin sahibi olmak istiyordu. "Kirayı ödeyebilirim. Ve burayı temiz tutabilirim."

"Ve de eskilerinden biri gelip olay çıkarmayacak?"

Cleo, Gav'i düşünerek keyifsizce başını salladı. "O öyle biri değildir." Ya da her zaman öyle davranmazdı. Cleo duvardaki yazıyı hatırladı.

"Ne zaman taşınmak istiyorsun?"

"Hemen! Depozitoyu ve ilk ayın kirasını hemen banka hesabına yollayabilirim."

Ratty'nin mavi gözleri Cleo'nun yüzünün üzerinde uzun süre dolaştı. "Pekâlâ. Sözleşmeyi bilgisayardan çıkarırım." Anlaştıklarını belirtircesine elini Cleo'ya uzattı. Cleo, Ratty için bir el sıkışmasının sözleşmeden daha önemli olduğunu anlamıştı.

Ratty anahtarları Cleo'nun eline bıraktı. "Umarım burada mutlu olursun." Ratty dükkânına dökerken Cleo onun gidişini izledi. Kiraladığı eve dönüp baktı. Bu gece yeni yatak odasında uyuyabilirdi.

"Hadi kıçım kaldır Cleo," dedi kendi kendine. "Taşımak gereken bir evin var ve bu işte tek başınasın."

Evinde yiyecek bir şeyi olmadığını hatırlayınca dışarıda yemek yemenin daha akıllıca olacağını düşündü. Kolilerini tekrar kucağına alırken hangi oda için ne alması gerektiğini düşünüyordu.

Gav'e adil davranması gerektiğinin farkındaydı. Yaşadığı büyük kaybın sonrasında eve döndüğünde karşılaşacağı manzara bu olmamalıydı. Ama her neyse, zaten ayrılık ne zaman hoş karşılanabilirdi ki? Cleo titredi. Gav evden çıkmayabilir ve birbirlerine birkaç sokak uzaklıkta yerlerde kalabilirlerdi. Gav'in evine gelip de bir çaydanlık için hesap sormasına dayanamazdı.

Bir evden taşınmak zor işti. İlk önce düşünülmesi gerekilen çok şey vardı. Ama önce. İç çamaşırı çekmecesini boşaltmalıydı. Cleo, kolilerini sıkıca tutup evin yolunu tuttu. Çekmecedeki kutuyu alıp yaşlı gözlerle paketi açtı.

İki çizgi vardı.

Sonuç pozitifti. Pozitif. Cleo hamileydi.

Bu sonucu bekliyordu ancak yine de şaşırmıştı. Mutfağa inip kendine bir kahve yaptı. Düşünmesi gereken çok şey vardı.

Kendine acıması sadece bir saat sürdü. Cleo kendisine gelip evini toplaması gerektiğinin farkındaydı. Koliler, çantalar, televizyon, ses sistemi. Arabanın içindeki eşyalar da cabasıydı.

Akşam olduğunda işi nerdeyse bitmişti. Ama en kötüsü daha yeni başlıyordu. İsteksizce telefonunu alıp Justin'e yollayacağı mesajı yazdı.

"Konuşmamız gerek. Buluşabilir miyiz? Cuma günü Muggies'te."

Cleo, cuma günü Maggies'e yalnız gitmeye karar vermişti.

Liza'nın bu işin içine girmek istemesi de bu kararında etkili

olmuştu tabii. "Justin'in sana nasıl davranacağına emin olmadığın hâlde nasıl yalnız gitmeyi düşünebilirsin?"

Cleo, Justin'i ve öfkesini düşününce bir kez daha haklı olduğunu düşündü. "Bu sefer onunla yalnız görüşmeliyim Liza, tamam mı?"

"Tamam değil. Yardıma ihtiyacın olabilir." Cleo, Liza'nın endişelerini gözlerinden okuyabiliyordu.

"Bu sefer olmaz." Cleo kardeşine hızlıca sarıldı. Olaylar bundan ibaretti işte. Evliliği, başka bir adamla olan ilişkisi, Gav'in onu aldatışı, kısır oluşu. Cleo kız kardeşine hamile olduğunu bile söyleyememişti. Ayrıca Cleo'nun bu haberi ilk önce babaya vermek gibi geleneklere bağlı bir yanı vardı. Bu haberin her şeyin başladığı yerde verilmesi çok uygun olacaktı.

Cleo kendine soğuk bir su ısmarladıktan sonra etrafta dolanıp Justin'in gelmesini beklemeye koyuldu. Bekledi. Bir saat daha bekledi. Saat on olduğunda Justin hâlâ ortalarda gözükmüyordu. Cleo kulübün her yerine baktı. Hayır, Justin gelmemişti.

Sonunda yenildiğini kabul etti. Soğuk su bardağını kafasına dikip buz parçalarını ağzının içinde kırmaya başladı. Bara son bir kez bakış atıp iç çekti. Justin gelmemişti. Cleo kendine onu ve gülümsemesini düşünmeye ya da ona artık aralarında engel olmadığını söylemek için izin verdiğine çok pişmandı.

Avuç içleri terlemişti.

Ve işte tam o anda Cleo'un kalbi deli gibi çarpmaya başladı. Justin'in takıldığı, saçları platin sarı renkli iki kızı görünce sevindi. Yanlarında Justin'in arkadaşlarını görmüştü. Oraya gidip Justin'den haberleri var mı diye sorabilirdi.

Kızların yanına ulaşır ulaşmaz en yakınındakinin omzunu tuttu. "Selam!"

Adam onu gördüğüne sevinmediğini belli edercesine selam verdi.

"Martin, değil mi?"

Tekrar başını salladı. "Sen de göldeki kızsın değil mi? Islak tişörtlü olan?"

"Evli olan!" Drew arkadan gelip Martin'in sözünü tamamlamıştı.

Cleo yüzüne düşen saçı yüzünden çekip yüzüne büyük bir gülümseme kondurdu. "Justin nerede biliyor musunuz?"

"O-"

Drew, Martin'in sözünü kesti. "Justin ne?"

Cleo, Justin'in arkadaşlarının yüzüne uzun uzun baktı. Ağzını açıp bir şey söylemeden kapadı.

Justin'in soyadını bilmesi gerekirdi, değil mi? Hafızasını zorladı ama hiçbir şey bulamamıştı. Sıcaklık boynundan yukarıya yükseldi. "Justin işte." Cleo sessizce yutkundu.

"Şu duygularıyla oynadığın Justin mi?"

Cleo aşağılanmanın verdiği utançla titriyordu. Bara yaslanmış sarışın kızlar ise kıkırdayarak Cleo'ya baktılar. "Aptallar!" Cleo onlardan intikam alacağını belli eden bakışlar fırlatarak merdivenlere doğru yol aldı. Eve gitse iyi olacaktı.

Bütün hafta çok eğlenceli geçmişti. Cleo masasını temizlerken, fazla dosyaları çekmeceye koydu. Nathan'a adresini değiştirdiğini söylemesi gerekiyordu. Bu haber ofiste duyulunca insanların surat ifadelerini çok merak ediyordu. En kötüsü de pazartesi günü Gav'i, babasının evinden aramak zorunda kalmış olmasıydı. Daha kötüsü olamazdı.

Telefonun diğer ucundaki sessizlik kıyamet öncesini hatırlatıyordu. "Bakıyorum da hiç zaman kaybetmemişsin."

"Üzgünüm." Cleo neden özür diliyordu ki? "Eve gelip öyle bir manzarayla o anda karşılaşmanı istemezdim."

Telefondaki sessizlik çok uzamıştı. Gav'in iç çekişini duyabiliyordu. "Çok mantıksız davranmıyor musun? İkimizin de ilişkileri oldu. Bunları affedip yeni bir başlangıç yapabiliriz." Cleo, Gav'in sesindeki acıyı hissedebiliyordu. "Hastalığımı senden sakladım ama bir düşünsene sen olsan ne yapardın? Beni bir düşünsene. Bir kadına âşık oluyorsun, sonra evleniyorsunuz ve mutlu son! Aaa ama bir dakika, ben sperm üretemiyordum değil mi?"

Cleo iç çekti. "Evet, zor olduğunu anlayabiliyorum. Ama bir yolunu bulup söyleyebilirdin. Bu hiç masum bir hareket değil. Senin kısır olman her ikimizi de ilgilendiriyor. Sen bizim bir yalanın içinde yaşamamıza göz yumdun. Bu, Lillian olayından daha kötü."

Gav konuyu kendi hastalığından başka yöne taşımak istiyordu. "Bob Chaster'ı arayıp durumumu açıklığa kavuşturdum. Lillian benim yokluğumdan yararlanıp işe dönmüş. Ben kendi ifademi verdikten sonra onunkini okumalıyım. Yarın *eve* geliyorum, çarşamba da Bob'ı göreceğim." *Ev* kelimesinin üzerine özellikle basmıştı.

Cleo, Gav eve geldiğinde kendini kötü hissetmesini engellemek için bir şeyler yapmak istiyordu. "Senin için ekmek ve süt alabilirim. İster misin?"

Gav'in nefesi kesilmişti. "Hiçbir şey istemiyorum! Beni affetmeyeceksin, yanımda kalmayacaksın. Ama benim için alışve-

riş yapacaksın öyle mi? İyi anlaşma. Bana karşı hiç mi bir şey hissetmiyorsun?"

Cleo tüm telefon konuşmasının ofistekiler tarafından duyulabileceğini biliyordu. Bu yüzden artık onu sevmediğini ve başkasından bebek beklediğini söyleyemezdi.

"Özür dilerim," dedi Cleo tekrardan. Neden birkaç bir şey alıp sadece mutfağa bırakmamıştı ki? Düşüncelerini pat diye söylemek Gavi pek iyi etkilemiyordu. Nasıl bir rezalet, nasıl bir suçluluk duygusu ve pişmanlıktı bu? Ama yakında bundan kurtulacaktı.

Perşembe günü bilgisayar ekranına boş boş bakıp, Gav'in eve dönüp dönmediğini merak ederken, Nathan masasına uğramıştı. "Tom'un yapması gereken bir etkinliği var ancak lanet olası migreni tuttu. O yüzden piyango sana vurdu Cleo. Notlarını bırakmış olmalı. Çıkmadan masasına bir bak."

Aslında sürpriz olan bu iş, Cleo'nun hoşuna gitmişti. En azından Gav hakkında düşünmekten kurtulmuş olacaktı. Dosya çantasını alıp ofisten çıktı.

Tom, Cleo'yu gördüğüne çok sevinmiş görünüyordu. Muhtemelen adamın başı şu anda ikiye ayrılacakmış gibi ağrıyordu. "Teşekkürler Cleo, eğitimi iki kere yarıda kesmek zorunda kaldım." Tom notlarını masanın üzerine bıraktı. "Dört gruptan oluşuyorlar. Her bir grupta üç karar merci ve bir gözlemci var. Onlara verilen problemlerin listesi burada." Kâğıdı gösterdi. "Gitmeliyim Cleo. Görüşürüz." Tom'un artık daha fazla dayanamayacağı belliydi.

Cleo, Tom'un gidişini izlerken sempatiyle gülümsedi. Sorumluluğunu aldığı grupta 4 kız, 8 erkek vardı. Her biri takım

elbise giymiş, ellerinde dosyalarıyla Cleo'nun karşısında oturuyorlardı.

"Pekâlâ." Cleo yüzüne büyük bir gülümseme kondurdu. "Ben Cleo Callaway, Tom ile olan çalışmanızı böldüğüm için üzgünüm ancak kendisi rahatsızlandı." Grubu, beklentiyle Cleo'ya bakıyordu. "Elimden gelenin en iyisini yapacağım çünkü sanırım istemeden de olsa programın gerisinde kaldınız. Her grubun gözlemcisi kendini tanıtabilir mi? Şimdiden teşekkürler."

"Şimdi sizden istediğim özetlediğim hikâyeyi dinlemenizi istiyorum. Bütün gözlemcilerin en sonunda şartların gerektirdiği şekilde çözüm bulmasını istiyorum." Cleo yanında duran bardaktan bir yudum su içti.

"İşte başlıyoruz. Açık denizin ortasında 12 kişinin içinde bulunduğu bir bot var." Elleriyle dalga efekti yapmaya çalışıyordu. "Kıyıdan çok uzaktalar." Cleo yüz ifadesini, gözlerini kısıp karayı görmeye çalışan bir kaptan gibi yapmıştı. "12 kişi, tamam mı? Bu 12 kişi..." Herkes kâğıdına bir şeyler yazabilmek için kalemlerine sarılmıştı. "Bottakilerin biri rahip, diğeri ahşap işiyle uğraşan bir işçi ve hamile karısı, bir diğer kaptan, bilim adamı, SAS askeri ve eşi, bir diğer nükleer fizikçi, 2 madenci, mühendis ve son olarak bir marangoz. Herkes anladı değil mi?" Herkes notlarını yazarken Cleo bekledi. "Bu 12 kişiden sadece 7'si kurtulup karaya kadar yüzerek yeni bir yaşam kuruyorlar."

Gri takımı giyen siyahî bir adam kalemini havaya kaldırdı. "Diğer 5 kişiye ne oldu peki?"

Cleo ellerini 2 yana açtı. "Kurtulan kişiler karınlarını doyurmak zorundaydı." Odadaki insanlar gülmeye başladı. Kadınlardan bazıları bu düşünceyi vahşice bulmuş gibilerdi.

"Şu dakikadan itibaren hangi 7'sinin kurtulmuş olabileceğini bana açıklamak zorundasınız. Ve de fikirlerinizin doğruluğunu kanıtlamalısınız. 40 dakikanız var. Gözlemciler, sizin göreviniz gözlem yapmak ve sonucu formüle edip grubunuzun fikirlerinin işlevsel olup olmadığına karar vermek. Fikir belirtmekten çekinmeyin ama fikirlerinizi sona saklayın. İyi şanslar."

Öğrenci konumundaki çalışanlar arkada kalan o 5 kişinin kim olduğuna karar vermeye çalışıyor; Cleo ise bu sırada grupların arasında geziniyor, insanların fikirlerini dinliyordu.

Dinlediklerinden anladığı kadarıyla gruptakiler pek de parlak fikirler üretmiyorlardı. İddiaları olanlar baskın olacak ve sessiz olanlar yarı yolda pes edecekti. Egzersiz anlaşmazlık ve düzensizlik içinde son bulacaktı.

Aslında bu çok da kötü sayılmazdı. Bu odadaki insanların çoğu daha önce sıkıcı takım çalışmalarını katılmış olmalılardı. Bu 4 grubunun içinde -ki her zaman bir grup öne çıkardı- bir tanesi, hamile kadın hakkında tartışma yaşıyordu. Sonia adında mavi bir takım giymiş kadın çalışan, ısrarla hamile kadının ve eşinin hayatta kalabileceğini iddia ediyordu.

"Bu çok açık." Genç kadın, çalışma arkadaşı olan Frankie'ye bakarken ellerini çırptı. "Onlar bir aile. Bu adamın el becerileri sayesinde yeni bir yerleşim yeri kurabilirler."

Frankie iş arkadaşına baktı. "Bir marangoz işlerine daha fazla yarabilir."

"Peki ya hamile kadın?"

"Onu da alıyoruz."

"Ama o ahşap işleriyle uğraşan adamın karısı. Neden babasıyla bebeği ayırdınız?"

Cleo, Frankie'nin gözlerinin parladığını gördü. "Kimse babanın o olduğunu söylemedi. Belki bebek başka birisinden."

Sonia, Frankie'ye sinirli bir şekilde baktı. "Benimle aynı fikirde değilsin yani?"

"Benim fikirlerim de aynı seninki gibi geçerli olabilir. Bebeğin babasının o olmadığını bir düşünsene? Belki o adamla karısının arası kötü? Düşünsene ikisini ıssız bir kara parçası üzerinde birlikte yaşamaya zorluyorsun. Ve-" Frankie, Sonia'nın itiraz etmesini engellercesine konuşmaya devam etti. "Hamile olan kadının geçmişini bilemiyoruz. Belki herkese yük olacaktır."

Cleo bir anda kendini konumunu unutup içgüdüsel olarak adama cevap verirken bulmuştu.

"Ama yeni bir hayat kurmak mükemmel olmaz mıydı?"

Gruptakiler şaşkınlıkla Cleo'ya baktılar. Oldukça utanmıştı. Normalde kimsenin fikirleri hakkında yorumda bulunmazdı. Buna inanmak bazen hâlâ zor gelse de kendi aklında yeni bir hayat kurmak vardı.

Gav, geçen sene Cleo'nun ona hediye ettiği pahalı bir hırka giyiyordu. Ne zaman bu hırkayı giyse saçları daha kızıl görünüyordu.

Cleo, onunla görüşüp konuşmak istemişti. Onu ikna edebilmesi için bir saati vardı. Cleo'yu kalmaya ikna etmeliydi.

Bir elinde teminat mektubu, bir elinde süpürge salonda dolanırken bir yanda dondurulmuş lazanyayı mikrodalgaya koymuştu. Masayı hazırlamış, Cleo ses sistemini aldığı için evde bulduğu bir başka müzik çalardan müzik açmıştı. İşte şimdi Cleo›nun en sevdiği albümü de bulması gerekiyordu. Elton

John? Sting? Yok hayır. Tabii ki tüm albümlerini alıp gitmişti. Kapının kilidinin döndüğünü duyduğunda aceleyle Celine Dion CD'sini müzik çalara koyup, en iyisini dilemekten başka çaresi kalmamıştı.

"Selam!" Gav kapıya doğru yürüdü. Birbirlerine baktılar. Gav, Cleo'yu öpmek istiyordu. Karısını kollarının arasına alıp ihtirasla öpmek istiyordu. Ancak bunun imkânsız olduğunu bildiğinden yavaşça geriye doğru adım atıp arkadaşça Cleo'yu selamladı. "Kendime bira alacaktım, sen de ister misin?"

"Ben su alsam daha iyi olur." Cleo sanki bu eve daha önce hiç gelmemiş bir misafir gibi Gav'i takip etti.

Fırının içindeki lazanya, hazır bir şekilde bekliyorken masaya oturdular. Gav bu ortamı yanan romantik mumlarla süslemediğine sevinmişti. Cleo'nun tavırlarının mesafeli olduğu açıkça gözüküyordu. Gav, tereyağını, kızarmış ekmekleri ve lazanyayı masanın ortasına itinayla yerleştirdi. Sanki her şey normalmiş gibi tabaklara lazanya dağıtıp yemeğini yemeğe başladı. Muhtemelen bu lazanya Gav'in midesini altüst edecekti.

Gav, birkaç iyi haberi önceden söylerse duymak istemediği şeyleri az da olsa erteleyebileceğini düşündü. Mesela Cleo maaşının yatırıldığı banka hesabındaki soyadını değiştirmiş miydi? Ya da yeni telefon numarası neydi? En önemlisi de ailesine bu haberi vermiş miydi?

"İşimi geri aldım."

"Sahiden mi? Ah bu harika bir haber. Nasıl bu kadar kolay sürede sonuç alabildin?" Cleo, Gav'in yaşadığı mide bulantısının farkında olmadan ona baktı.

"Bob'la konuşup, savunmamı okuması için ona verdim. O

da bana İK bölümü bu olayın sonucuna varana kadar buralarda gezinmek isteyip istemediğimi sordu. Ayrıca Lillian da ofiste olduğu için birbirimizi bir süre daha görmememiz daha doğru olurmuş falan filan. Bütün günü onun ofisinde aylaklık yaparak geçirdim." Gav bir yandan konuşurken bir yandan da dört dilim kızarmış ekmeğe tereyağı sürüyordu. Aniden durdu. Dört dilim ekmekle ne yapmayı düşünüyordu? Ne kadar aptaldı böyle. Sanki ekmekleri Cleo'ya hazırlıyormuş gibi Cleo'nun tabağına bir dilim ekmeği bıraktı.

"Ve bir anda Bob, İK ile konuştuğunu, gerçekten de Lillian ile yaşanan olayların bir kaza olduğunu öğrendiklerini söyledi. Sanırım ilk temasın Lillian tarafından gerçekleştirildiğini belirlemişler." Mutlu bir şekilde gülümsedi.

Cleo da Gav'e aynı şekilde karşılık verdi. "Senin adına mutlu oldum. Başının belaya girmesini istemem."

Gav çatalını tabağının kenarına bıraktı. Gav'in sesi boğuk çıkmıştı. "Sen nasılsın?" Sanki daha önce Cleo'nun elini tutmamışçasına heyecanla eline uzandı. "Tek başına halledebiliyor musun?" Yüz ifadesini yumuşatmıştı. "Cleo her şey böyle devam etmeyecek değil mi? Biliyorum sana söylemediğim için hatalıyım ama..." Gav kendine söz verdiği hâlde düşüncelerini arka arkaya sıralayarak konuşuyor, nefes almaksızın devam ediyordu. Sonunda durabilmişti. "Ama yerimde sen olsaydın sen de sahip olduğunun bu mükemmel hayatın altüst olmasına izin verir miydin?"

Cleo'nun gözlerine dolan yaşlar göz renginin koyulaşmasına neden olmuştu. Cleo burnunu çekti. "Eğer dürüst olmak gerekirse evet ben de hatalarımı örtmek için senin gibi davranırdım ama... Gav, söylesene, sen beni affeder miydin?"

Gav'in midesi âdeta düğümlenmişti. "Neden affetmeyecekmişim? 5 senedir bu hayatı paylaşıyoruz biz."

Cleo da çatalını tabağına bıraktı. "Bunun bir anlamı yok Gav. Tüm bunlar gerçekleri görmeme sebep oldu. Artık daha fazla seninle evli kalamam." Bir damla yaş yanağından aşağıya doğru kaydı. "Üzgünüm Gav, bizim sahip olduğumuz şeyin daha farklı bir şey olduğunu düşünüyordum. Ama bunca yıldır sadece bir yalana inanmışım. Bunu sana söylemek istemezdim ama... Gav, ben hamileyim. Test pozitif çıktı."

Gav yüzünü ellerinin arasına aldı. Bu, tahmin ettiğinden daha farklı bir konuydu.

Artık konuşmanın seyri farklı bir yöne doğru kaymıştı. Ayrılacak banka hesapları ya da lazanyanın lezzetli oluşu hakkında garip konuları konuşmuyorlardı. Gav normal davranmak için kendini zorluyordu.

Ancak tüm bu süreç boyunca Gav sadece kendi Cleo'sunun içinde büyüyen o fetüsün lanet bir tümör gibi biricik karısının bedenini ele geçirdiğini düşünüyordu.

Perşembe günü işten sonra merdivenlerden inerken, Cleo'nun aklı hamileliğiyle ilgili sorularla doluydu. Şimdi şu anda bir şeyler hissetmeli miydi acaba? Acaba hayatının bundan sonrasında onu neler bekliyordu?

Binanın dışına çıktığında karşısında gördüğü kişinin hayal ürünü olabileceğini düşündü. Uzun bir sessizlikten sonra, hayal gülümsedi. "Beni görmek istediğini duydum?"

Bu Justin'di. Cleo'nun kalbi deli gibi atmaya başladı. Heyecanını belli etmeden Justin'e onunla yürümesini işaret etti.

Kimsenin konuştuklarını duymasını istemiyordu. "Biraz geç oldu. Seni geçen cuma bekliyordum." Cleo'nun sesi keskindi. Muggie's'te yaşananlardan sonra o geceyi hatırlamak bile istemiyordu. İster istemez Justin'e karşı gardım almıştı.

Ntrain'in otoparkının köşesini dönerken, Justin sessizce Cleo'yu takip etti. Cleo, arabasının başına geldiğinde saatini kontrol etti. Tom ve Francesca'nın meraklı bakışlarını üzerinde hissedebiliyordu.

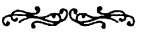
Justin ise dirseğini arabanın üzerine dayayıp rahat bir şekilde Cleo'nun yüzüne baktı. "Ee, bunca zamandan sonra nedir bu özlemin?" Justin'in keskin yüz hatları bronzlaşmıştı, kahkaha atarken yüzünde oluşan kırışıklar bunu daha da belirginleştiriyordu. Justin'in tavrı alaycı, kışkırtıcı ve sinir bozucuydu. "Bedenimi mi özledin yoksa bir hafta sonu kaçamağı mı düşünüyorsun? Eğer öyleyse meşguldüm."

Justin'in tavrına sinirlenen Cleo, hiçbir şey söylememeye karar verdi. Justin'in espri anlayışı bugün yerindeydi. "Seni hiçbir şey için aramadım. Unut gitsin." Cleo hızlıca arabasına binip arabayı çalıştırdı. Otopark alanı boş olduğundan gaza basıp parktan çıkması zor olmayacaktı. Dikiz aynasından Justin'in şaşkın yüz ifadesine bakarken keyiften ölebilirdi.

Cleo'nun kendi evinde yaşamanın avantajları olduğunu kabul etmesi gerekiyordu. Artık istediği televizyon programı izleyebiliyor ya da yatakta kitap okurken Gav'in uyumak isteyip istemediğini merak etmek zorunda kalmıyordu. Artık kendi damak zevkine göre yemek yiyebiliyor, alışveriş, çamaşır her şeyi ama her şeyi kendi istediği zaman kendi istekleri doğrultusunda yapıyordu.

Bekâr olmak çok zevkliydi.

Biraz zaman geçmesi gerekse de sonunda huzura erecekti. Sessizlik ve dinginlik... Tek dileği bunlardı. Ama karnındaki miniği düşündüğü zaman huzurun artık gelecekte pek de yeri yok gibiydi.

"Ee..." Liza, güneşli bir pazar öğleden sonrasında tırnaklarına minik yıldızlar yapıştırırken dikkatlice yapıştırırken kız kardeşine kaçamak bir bakış fırlattı. "Cuma günü Muggie's'te seni kimin aradığını biliyor musun?" Cleo kesinlikle büyük bir hata yapıp kız kardeşini kendi evine davet etmişti. Aslında ilk kez kendi evinde Gav'in, kız kardeşinden rahatsız olup olmayacağını düşünmeden Liza'yı ağırladığı ilk seferdi.

Cleo gözünü televizyondan ayırıp kardeşine baktı. "Hadi canım? Justin orada mıydı sahiden?"

"Evet, genelde hep oralarda oluyor. Ama asıl konu bu değil. Senin yeni bir eve taşındığını duyunca biraz canı sıkılmış gibiydi."

"Ah!" Ne kadar düşünceli bir davranıştı bu. Cleo dikkatlice tırnaklarına ikinci katı sürmeye başladı. "Ne istediğini söyledi mi?"

Liza kafasını salladı. "Hayır. Ona bunu sorup kendini tatmin etmesine izin vereceğimi nasıl düşünebilirsin?

Akşamüstüne doğru, Liza toparlanıp Angie'nin arabasına bindiğinde Cleo cep telefonuna bakarak ne kadar zayıf olduğunu düşündü. Bütün bu olanların üzerinden bir hafta geçmişti ve artık daha mantıklı düşünebiliyordu.

Justin ile konuşması gerekiyordu. İşlerin nasıl artık eskisi gibi olmadığını ve yakında baba olacağını bilmeye hakkı vardı.

Telefonunu yavaşça eline alıp, mesaj yazdı. "Benimle konuşmak istediğini duydum?"

"Seninle konuşmam gereken Bir şey var."

Demek ki ikisinin de birbirine söylemesi gereken şeyler vardı. Rehber kısmında Justin'in isminin üzerine gelip arama tuşuna bastı.

"Merhaba." Justin'in sesi erimiş şeker gibiydi.

"Pekâlâ, bana söylemek istediğin şey nedir?" Cleo gülümsüyordu. Justin'in bu gülümsemeyi anlayacağını tahmin edebilirdi.

"Bana mesaj attığın gün Amerika'daydım ve şarj aletim yanımda yoktu. Bu yüzden Muggie's'e gelemedim. Yani anlayacağın mesajın bana çok sonradan ulaştı."

Cleo'nun bedenindeki birkaç kas gevşemişti. "Ah, tamam. Önemli değil." Cleo bir adım atması gerektiğini biliyordu. "Seninle buluşup bir şey konuşmak istiyorum, Justin."

Justin'in sesi yumuşamıştı. "Çok iyi olur. Nerede peki? Middledip'teki The Three Fishes'a ne dersin?" Justin keyifle güldü. Muhtemelen Cleo'nun itiraz edeceğini düşünmüştü.

Ama öyle olmadı. "Pekâlâ." Cleo neşeyle Justin'in fikrini kabul etti. "Middledip'e kadar araba sürmek sorun olmazsa bana uyar."

Cleo telefonu kapatır kapatmaz, içinde bir şeylerin, bir umudun hareketlendiğini hissetti. Justin'in sesi arkadaş canlısı geliyor ve onu görmeyi gerçekten istediğini belli ediyordu.

Belki de her şey yoluna giriyordu. Hayır, hayır. Belki de her şey tam anlamıyla mü-kem-mel olmaya başlamıştı!

The Three Fishes pazar geceleri bu kadar dolu olmazdı. Normalde köşelerde birkaç yerlisi oturur, şöminede birkaç kütük, ateşin içinde yanar dururdu. Garsonların çoğu müşterilerin isteklerini yerine getirmeye çalışırken diğerleri peçeteleri peçeteliklere yerleştiriyordu.

Cleo, Justin'den yirmi dakika daha önce gelmiş, etrafını izliyordu. Dart oynayanların iğneleri havada uçuşurken, bira kokusu tüm restorana yayılmıştı. Önceden masa ayırtmadıkları için Cleo, Justin'i barda beklemeye karar verdi.

Justin saat 8'i biraz geçerken restorana gelebildi. Cep telefonunu ve anahtarlarını bara bırakıp kendine bir bira aldı. Bar sandalyesine rahatça oturmak için ayağıyla sandalyeyi altına çekti. Kıyafetlerini değiştirmişti. Yeni tıraş olduğu havaya yayılan tıraş losyonundan belli oluyordu.

Cleo, Justin'in hoşuna gitmeyeceğini bile bile Amerika konusunu açtı. "Ee, Amerika nasıldı?" Dart oynayanların gürültüsünden dolayı sesini yükseltmek zorunda kalıyordu.

Justin'in gözleri aksine keyifle ışıldadı. "Harikaydı. Massachusetts'te ailemin yanında kaldım. Onlarla birlikte karavanla güzel bir tatile çıkmak istiyordum. Balık tutmak ve yürüyüş yapmak ilk önceliğimiz olsa da genelde mangal yapıp bira içerken sonbaharda değişen doğayı izledik. Bu mevsimde hava harika oluyor.

Cleo, Justin konuşurken onu dikkatle izliyordu. El hareketleri, gözlerinde beliren ışıltı. Budweiser birasını tercih ettiği Cleo'nun gözünden kaçmamıştı.

Justin konuşmaya devam ettikçe sesi arkada dart oynayanların gürültüsüyle karışmaya başlamıştı. Cleo böyle bir ortamda nasıl hamile olduğunu söyleyebilirdi ki? Bar gibi bir ortamda buluşmak kötü bir fikirdi. Belki de Justin'i yeni evinde kahve içmeye davet edebilirdi. Gav hakkında, bebek hakkında, aslında bir sürü şey hakkında ona anlatması gereken şeyler vardı. Burası yeri olamazdı.

Tabii bir diğer yandan Cleo'nun, Justin'den bir beklentisi yoktu. Ama en azından bir olacağını bilmesi hakkıydı.

Cleo düşüncelerinden hızlıca sıyrıldı. Justin'in sessizce onu izlediğini yeni fark etmişti. Cleo yüzüne bir gülümse kondurup Justin'e baktı. "Bir kahve içmeye ne dersin? Benim evimde."

Justin yavaşça elindeki birayı bara bıraktı. "Eğer senin içinde uygunsa neden olmasın."

Cleo kuşkuyla dudaklarını yalayıp yutkundu. "Sadece ikimizin olacağına emin olabilirsin."

"Sen öyle diyorsan."

Justin, siyah BMW'sini barın girişinde bekleyen Cleo'nun bulunduğu yöne doğru sürdü. Cleo arabanın sürücü kapısını açmaya çalışırken kapının bir şekilde kilitli olduğunu anlamıştı.

"Bekle geliyorum." Justin arabadan inip hızlıca Cleo'nun yardımına koştu. "Havalimanında sanırım biri arabama çarptı. Kapı açılırken zorlanıyor." Justin kapıyı açmak için arabadan destek alırken elini Cleo'nun omzuna değdi. Kapı zor da olsa açılmıştı.

Cleo, Justin'e bakmak için kafasını kaldırdığında onun kendisini izlediğini fark etti. Cleo'nun bütün bedeni Justin'in bakışlarının altında eriyordu.

Justin yavaş ve nazik bir şekilde Cleo'nun dudaklarına eğildi. Cleo gözlerini kapatıp bu anın tadını çıkarmaya başladı. Yavaş yavaş elleriyle Justin'in bedenine dokunuyordu. Justin ağırlığıyla Cleo'nun üzerine baskı yapıyor, küçük öpücükler yerini ateşli öpüşmelere bırakıyordu. Justin'in sıcak nefesi Cleo›nun bedenini ürpertti. "Hâlâ sana gitmekte ısrar ediyor musun? Benim evime de gidebiliriz."

"Hayır. Lütfen benimkine gidelim " Bir otoparkın içindeyken neden kendi evine gitmeleri gerektiğini açıklamak istemiyordu. Gav'den ayrıldığını ve hamile olduğunu sakin bir ortamda, Justin'in gözlerinin içine bakarak söylemek istiyordu. Justin'in bundan zevk almasını istiyordu. O an, ilişkilerinin başlangıcı olacaktı. Ama tabii bir de Justin'in bu sorumluluğunun altına girmeyi istememe ihtimali vardı. Ve Cleo onu asla zorlamayacağına kendi kendine söz verdi.

Ladies Lane'e geldiklerinde Cleo ön kapıyı açmakta zorlandı Ya da belki de parmakları heyecandan hissizleşmişti. Justin, Cleo'nun arkasından uzanıp başının üzerine bir öpücük kondurdu. Evin içine girdiklerinde Justin birkaç odun parçasının çıtırdayarak yandığı sobanın olduğu salona doğru bakış attı. "Hım... Ne kadar davetkâr. Ama eminim ki benim evime git-

seydik daha rahat olurduk." Ancak yine de dayanamayıp Cleo'yu öpmeye başladı. Masumane öpücük yerini başka bir şeye bırakmak üzereydi.

Aslında Cleo'nun aklında Justin ile konuşup her şeyi anlatmak vardı ancak Justin, Cleo'nun davetini çok yanlış anlamış gözüküyordu. Cleo, Justin'in kendisini öpmesine izin verdi. Heyecan tüm bedenini sarmıştı. Bedeni, sanki yıllardır bu adamla birlikteymişçesine Justin'in bedenine karşılık verdi.

Justin'in sesi hırıltı hâlinde çıktı. "Seni istemekten vazgeçemiyorum."

"Justin, Ben-" Justin'in dudakları Cleo'nunkileri esir almıştı. Cleo o anın tadını çıkarırken evinin kapısının biri tarafından yumruklandığını anlayana kadar birkaç saniye geçmesi gerekti.

"Kapının önünde biri var. Kötü haber mi yoksa?"

Justin kimin geldiğini sezmişti. Kapı tekrar yumruklandı.

Cleo saçını ve tişörtünü düzeltip kapıya doğru yürürü. Muhtemelen yardım kuruluşlarıyla ilgili bilgi vermek isteyen lanet olası bir kadın kapıda bekliyordu. Öfkeyle kapıyı açtı.

"Sürp-riiiiiz!"

"Of lanet olsun!" Onları durdurmak için artık çok geçti. Liza, Angie ve Rochella ellerinde tuttukları şarap şişeleriyle çoktan evin içine dalmışlardı bile. Liza'nın dengesiz hareketleri, sarhoş olduğunu çok açık bir şekilde belli ediyordu. Gömleğindeki düğmelerin birkaçı açık olan Justin'i parmağıyla gösterip kıkırdadı. "Ah baksanıza kimler varmış burada! Justin! Ben de dışarıdaki araba kimin diye düşünüyordum. Cleo, seni yaramaz kız! Yaramaz kız kardeş! Buraya kanayan yaralarını sarmana yardımcı olmak için gelmiştik amaaa! Bakıyorum da sen hiç acı içinde görünmüyorsun. Justin ile meşgulsün!"

Rochella ve Angie olayın dışında kalmanın verdiği rahatlıkla salonda bir yere oturup iki kız kardeşi keyifle izlemeye başlamışlardı.

Liza, sarhoşluğunun yarattığı münasebetsiz tavırlarının salonun içinde uygunsuz bir durum yarattığının biraz farkına varmış gibiydi. Elindeki şişeyi havada sallayıp orta sehpanın üzerine koydu. Bunu yaparken kıkırdamayı ve düzensiz adımlar atmayı ihmal etmemişti tabii ki. "Bu ucuz şarabı sizlere bırakıp gideceğim. Ayak altında dolaşmamızı istemezsiniz değil mi?" Ayakta duramayacak şekilde sarhoştu. Kapıya doğru yürümeye başladığında dengesini kaybedip Cleo'ya yaslandı. Hiçbir şey Liza'nın saçma davranışlarını sonlandırmasına sebep olmamıştı. Boğazını temizleyip şarkı söylemeye başlamıştı. "Eskisini bırakıp, yenisini alıyorum! Eskisini bırakıp yenisini alıyorummm!"

"Liza kapa çeneni!" Cleo'nun midesi korkudan düğümlenmiş gibiydi. Duracakmış gibi atan kalbinin sesini ve utancını gizlemek için kız kardeşine bağırdı. "Her zaman sarhoş olmak zorunda mısın? Angie arabayı sen mi kullanacaksın? Eğer sen de limiti aştıysan size bir taksi çağırabilirim." Cleo her şeyi ve herkesi bırakıp bir köşeye saklanmamak için kendini zor tutuyordu. "Liza gitmeden önce kahve istemediğine emin misin?" Sesi çok anaç çıkmıştı.

"Kız kardeşin ne demek istedi Cleo?" Justin sonunda konuşmuştu.

Cleo, kız kardeşinin ve arkadaşlarının arkasından kapıyı kapatıp salona döndü. Liza odanın bütün ışıklarını açıp gitmişti. Kahretsin. Yüzündeki ifadeden Justin, Cleo'nun neler hissettiğini kolayca okuyabilirdi. Justin'in de ondan aşağı kalır yanı yoktu. Yüzü asıktı ve acı içinde olduğu çok net gözüküyordu. Kollarını göğsünde bağlayıp Cleo'ya baktı.

Cleo'nun planı bu değildi ama artık işler sarpa sarmıştı. "Gav'i terk ettim."

"Ne yani bu böyle mi öğrenmem gerekiyordu?"

"Sen Amerika'dayken aramamın sebebi buydu."

"İki hafta önce döndüm Cleo." Justin'in bakışları aniden Cleo'nun kapısına doğru kaydı. Cleo bakışları takip ettiğinde karşılaşmayı en son isteyeceği kişi kapıda duruyordu. Bu Gav'di.

Gav sert bakışlarını Justin'e dikmiş, kapıda dikiliyordu.

"O burada ne arıyor?" Gav'in sesi hırıltı şeklinde çıkıyordu.

"Çok büyük bir hata yapmak üzereydim." Justin'in sesindeki acı çok keskindi. Ceketini hızlı bir şekilde alıp kapıya doğru yöneldi.

Cleo durumu kurtarmaya çalışıyordu. "Justin bekl-"

Ve işte tam o anda Justin patladı. "Neyi bekleyeceğim? Sen iğrenç bir insansın! Beni her zaman nasıl saf dışı bırakacağını çok iyi biliyorsun. Seninleyken çok iyi vakit geçiriyorum. Seni gerçekten istiyorum ama sonra öyle bir an geliyor ki benim için ne kadar yanlış olduğunu göstermekte hiç vakit kaybetmiyorsun. Seni bir daha görmeyeceğime dair kendime söz veriyorum ama sonra beni görmek istediğini söylediğinde hemen çekimine giriyorum. Verdiğim bütün sözlere rağmen sana dayanamıyorum. Bu yüzden evli olduğun gerçeğini beynimin arka kısımlarına itip evliliğinin seni mutsuz ettiğini ve işte bu yüzden benimle birlikte olduğunu kendime inandırdım. Bu gerçek beni mutlu ediyordu."

Justin öfkeyle ayağını yere vurdu. Ama hayır. Gerçek bu değildi. "Senin evliliğini gerçekten bitirdiğine artık inanmıyorum." Justin, Cleo'yu yolundan çekip yürümeye devam etti.

"Ama-" Cleo, Justin'i durdurmaya çalıştı.

Justin kendisini durdurmaya çalışan Cleo'dan kaçmak için bir adım geriledi. "Bana bir iyilik yap olur mu Cleo? Bir daha benim konuşmak istediğinde beni sakın arama. Senden hiçbir şekilde haber almak istemiyorum."

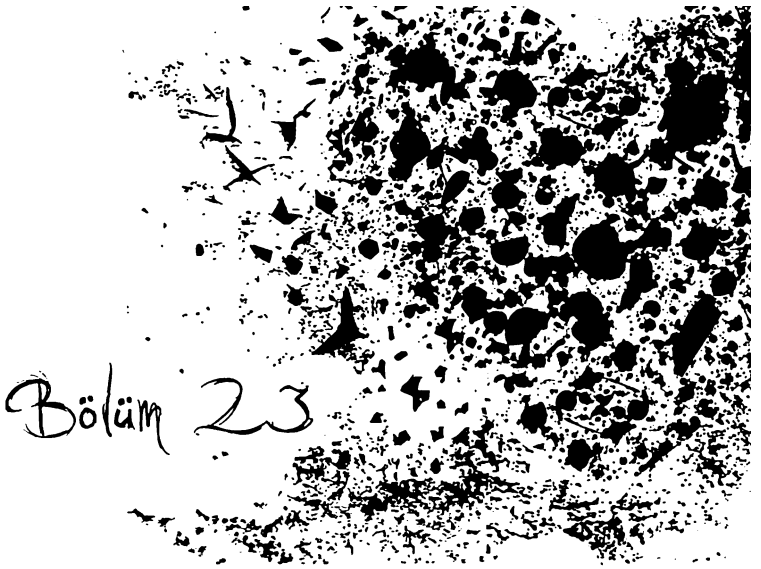
Cleo, Justin'in kapıyı sertçe kapatıp arabasını çalıştırıp yola koyulmasını tepkisizce izledi. Titriyordu. Yüzüne düşen saçları sakince kulağının arkasına attı. İşte tam o sırada Gav, "Ah, canım," dedi.

Asim 2

Cleo Reece

Cleo, Dora'nın bahçe yolunda hızlıca yürüyordu. Nefes nefese kalmıştı. Bir drama eğitimindeymiş gibi enerjik bir rol alma hevesiyle dolu, genç ve istekli bir grupla gerçekleştirdiği, "Dikkatli Dinleme" semineri onu çok yormuştu. Saatin beş buçuğu geçtiğini gördüğünde kalbi panikle atmaya başladı.

Aceleyle, "Harika bir çalışmaydı, umarım öğrendiklerinizi uygulamakta zorlanmazsınız!" diyerek çantasını ve masanın üzerinde duran adının yazdığı kartı kaptığı gibi kendini dışarı attı. Cleo'nun şansına trafik berbattı. Saat altı buçuğa geldiğinde geç kaldığı resmî olarak belgelenmişti.

"Çok üzgünüm." Dora kapıyı açmış Cleo'yu bekliyordu. "Zamanımı iyi yönetemedim!"

Dora arkadaşının tavrına güldü. "Endişelenme. Hadi içeri gir." Dora, Keith ile evlendiği günden beri ilk defa bu kadar zayıf gözüküyordu. Cleo giydiği kotun içinde muhteşem gözüken

arkadaşını takip ederken iki odanın birleşiminden oluşan koca salona varmışlardı. Salondaki koltuklarda oturan Sean ve Meggie, *Daily Express* okurken homurdanıyor; Eddie ise renkli tuşlu ksilofondan garip sesler çıkarıyordu. Dora'nın çocuk bakıcılığı yaptığı Shona ise Eddie'nin çıkardığı garip sesler eşliğinde dans ediyordu.

Minik kızın yüzünde Cleo'nun geldiğini görünce kocaman bir gülümseme belirdi. Shona deneyimsizce kendisini Cleo'ya bırakarak koşmaya başladı. Cleo'ya minik elleriyle sarıldığı zaman "Anniiiş!" diye bağırmıştı.

Cleo minik kızına daha rahat sarılabilmek için dizlerinin üzerine çöktü. Kızının sıcacık bedenini kollarının arasına alırken içi sevgiyle doldu. "Selam bebeğim. Eve gitme zamanı geldi. Giy bakalım montunu. Dora Teyze'ni öp bakalım. Sean'a el sallamak ister misin? Görüşürüz çocuklar. Hadi gidip arabamızı bulalım tatlım." Dora, Cleo'nun neden bu kadar aceleci davrandığını anlamıştı. Cleo ne zaman Dora'ların evine Shona'yı almak için gelse insanın ağzını sulandıran yemek kokuları evin içini sarmış olurdu. Ve Cleo arkadaşlarının yemek yemek için O'nun Shona'yı alması beklediklerini de hissedebiliyordu. Zaman zaman eğer Cleo'nun işleri uzun sürecek olursa Dora Shona'ya da bir şeyler yedirse de Cleo eğer zamanı varsa kendi çocuğu için bir şeyler pişirip günün sonunda aynı masada onunla yemek yemeği tercih ediyordu.

Shona kırmızı araba koltuğunda güven içinde otururken, rutin bir kış akşamında yanlarından geçen arabaların farlarının yola vuran ışıklarını ilgiyle izlemeye koyulmuştu. "Anniiş!"

Cleo kızına hemen cevap verdi. "Efendim bebeğim?"

Muhtemelen konuşmaları klasik Shona-Cleo diyaloglarına dönüşecekti. Minik kızın bu aralar en büyük eğlencesi, tanımadığı insanları parmağıyla gösterip, avazı çıktığı kadar "Haaaa!" diye bağırmaktı.

"Anniiş! Haaaa! Anne! Bakkk!" minik kız konsantrasyon içinde büzdüğü dudaklarıyla son ses annesine sesleniyordu.

Cleo dikiz aynasından kızının yüzüne baktı. "Ve sana da ha bebeğim! Günün nasıl geçti?"

"HA!"

Shona kendi yarattığı bu oyuna kendini kaptırdığı için en azından yemek için ağlamaya vakit bulamıyordu. Cleo bir zamanlar kullandığı spor arabayı düşündü. Artık ihtiyaçları o kadar farklıydı ki kendine bebeği doğmadan hemen önce bir aile arabası almıştı. Dora ve Sean'ın eski moda teraslı evlerinden, Ladies Lane'de bulunan kendi evlerine süren 8 dakikalık yolculuktan sonra evlerine sağ salim bir şekilde gelmişlerdi.

Tüm bu bekâr anne olma işleri çok endişe verici bir olaydı. Cleo bu olayın üstesinden gelmek için çok çabalıyordu. Shona annesiyle yeteri kadar zaman geçiriyor muydu? Yaşadıkları yer onun için uygun muydu? Ya da Dora daha ne kadar zaman Shona'ya bakıcılık yapmak isteyecekti? Cleo ondan başkasına asla güvenemeyeceğini biliyordu. Dora'nın her yere yetişmesi mümkün olmadığından muhtemelen böyle bir durumda Shona, Bettsbrough'taki oyun grubuna katılacaktı. Shona orada arkadaş edinebilir miydi? Ian'ın aldığı terfi nedeniyle Rhianne'lerin taşınmaları yüzünden en küçük çocukları Emily ile Shona'nın hiç arkadaşı olmayacağı anlamına geliyordu. Neyse ki bunları düşünmesi için Cleo'nun daha çok vakti vardı.

Arabasını otoparka park edip Shona'yı araba koltuğundan aldı. Ön kapıya geldiklerinde, evin içinden gelen pişmiş yemek kokuları Shona'ya ne kadar aç olduğunu hatırlatmış, minik kız açlıktan ağlamaya başlamıştı. Minik göbeğine eliyle vuruyordu.

Cleo, Slow Cooker'ın[1] talimatlarını okurken, Shona annesinin kucağında bir ileri bir geri sallanıyordu ve bu esnada annesinin kafasına hızla vurdu. Çarpışmaları Cleo'nun canını acıtırken, Shona'nın çığlık çığlığa ağlamasına neden olmuştu.

"Kafan resmen beton gibi bebeğim." Cleo acı içinde homurdandı. "Tamam bana bir dakika ver şimdi. Kollar yukarı, çıkar bakalım." Shona açlığın verdiği huysuzlukla hareket etmeye devam ediyordu.

Cleo yavaşça kızını mama sandalyesine oturtup ayağa kalkmasını engellemek için kemerini sıkıca bağladı. "Slow Cooker, iyi ki varsın!" Bütün bir hafta boyunca sabahları malzemeleri koyup bütün gün yavaş ve lezzetli şekilde pişen yahni ve güveci afiyetle yemişlerdi.

Mutfak dolabının içinden büyük bir tabak alarak tabağı tavuk güveciyle tepeleme doldurdu.

"Neredeyse bitti. Neredeyse." Cleo kızının sinirden kızarmış yüzüne baktı. "Shona'nın ne istediğini biliyorum."

Shona annesinin ne diyeceğini merakla bekledi.

"Meyve suyu! Güzel bir meyve suyu!" Shona aldığı cevabın arkasından huysuzluğunu sürdürmeye devam etse de Cleo, buzdolabına doğru uzandı. Annesi dolaptan iki bardak alıp, soğuk elma sularını bardaklara boşaltırken Shona huysuzluğu bir kenara bırakması gerektiğini anlamıştı. Sabahın 5 buçuğunda ya

1 Yemeklerin yavaş yavaş pişirilmesini sağlayan, özel bir tencere. (e.n.)

da 6'sında başlayan bir günün sonunda başka bir şey hazırlayamazdı.

Tabağın içindeki yemek artık yenilebilecek sıcaklığa ulaşmıştı. Cleo soğuyan yemekten biraz alıp Shona'nın mavi plastik mama kabına koydu. Minik kız mama sandalyesinde, başkası tarafından yemeğinin yedirilmesinin verdiği huzurla rahatlamış şekilde oturuyordu. Et suyu soslu püreyi Shona'nın ağzına verdiğinde minik kızın huysuzluğu artık yok olmuştu. Tabağındaki dilim havuçlara ve patateslere iştahla saldırıyor, en sevdiği yemek olan tavuk ve bezelye parçalarını keyifle ayırıp yiyordu.

İşte huzur buydu.

Cleo kendi tabağına da biraz yemek koyduktan sonra kızının karşısına oturdu. Bir zamanlar Gav ile günün sonunda yaptıkları şeyleri hararetli şekilde birbirlerine anlatmalarını hatırladı.

"Ee peki ofiste günün nasıldı bebeğim?" Cleo gülümseyerek Shona'nın altın sarısı-kahverengi karışımı gözlerinin içine baktı.

Shona neşeyle "HAA!" diye bağırıp dolabı gösterdi.

"Yemeği bitirdikten sonra yoğurt yiyebilirsin."

Shona anlayışlı bir şekilde başını sallayıp havuçlarına döndü. "Yımmm yımm yımm!"

Her gün aynı rutinle geçiyordu. Her akşam yahni yemeği sonrası Shona yoğurdunu yiyor, yoğurt yeme seansının sonunda Cleo'nun saçları yoğurt içinde kalıyordu. Daha sonra Shona "Buu!" diye bağırıyor ve annesi ona bir yudum meyve suyu içiriyordu.

Yemek faslı bittikten sonra Cleo kızını mama sandalyesinden indirip oyuncaklarıyla oynaması için rahat bırakıyordu. Oyun-

caklarınm çoğu sesli şeylerden ya da oyun evlerinden oluşuyordu. Oyun zamanı yerini Shona'nın suyun içinde oyuncaklarıyla vakit geçirdiği banyo zamanına bırakıyordu.

Banyo sonrası mis kokulu kızına pijamalarını giydirip kitap okudukları koltuğa anne kız kuruluyorlardı. Son ılık bir bardak sütten sonra artık Shona yatağına gitmeye hazır oluyordu.

"İyi geceler." Cleo kızının yatağının üzerinde oynayan oyuncaklara bakıp dalmıştı. Artık rahatlamış, kızını sağ salim yatağına yatırmış bir hâlde zamanın ne kadar hızlı aktığını düşünüyordu.

"İigee!" Shona'nın cevapları, boş biberon şişesini emmeye çalışırken genelde kısa şekilde oluyordu.

Shona'nın uykuya dalması için açtığı müzikli oyuncak sayesinde minik kızı hemen uykuya dalıyordu. Göz kapaklarının kapanması için üç dakika yeterliydi. Bu vakitten sonra Cleo kendine lezzetli bir tatlı ödülü veriyor, günlük gazeteleri ve maillerini okuyordu.

Sobaya birkaç odun parçası attık sonra, bağdaş kurup atılması gereken broşürleri ateşe atmak böyle daha kolay oluyordu. Elektrik faturasını göz atıyor, banka hesabındaki değişikler hakkında gelen bilgileri okuyordu. En sonunda Gav'in mektubuyla karşı karşıya gelme vakti gelmişti.

"Ne istiyorsun yine?" Mektubu yanına alarak, kendine bir kahve yapmak için mutfağa doğru ilerledi. Kahvenin uykusunu açacağına hiç şüphesi yoktu. Gece on bire kadar kendini uyanık tutmak için uğraşıyor, daha sonra kendini yatağa bırakıyordu. Bütün bu rutine uyanmadan önce altı buçuğa kadar deliksiz uyuma hakkı vardı.

Cumartesi ve pazar sabahları Cleo'ya cennetten bir hediye gibiydi. Saat on bire kadar Shona'yla birlikte uyuyorlar, minik kızı "Anniiş!" diye bağırıncaya kadar yatağın keyfini çıkarıyordu.

Elinde kahve fincanıyla salona döndü ve koltuğuna kurulup televizyondan rastgele bir dizi seçti. Kumandayı bir kenara bırakıp mektubu açtı. Zavallı Gav. Pauline ve kötü biten evliliklerinin sonrasında Clyde Rhode& Owen'dan ayrılmış, babasının yaşadığı yere yakın olan Doncaster'ın kuzeyine yerleşmişti.

"Buradan gitmeliyim." Sanki Cleo, ona gitmemesi için yalvaracakmış gibi ısrarla bunu söylüyordu. Ancak Cleo ne Gav'e ne de kaybetmenin verdiği üzüntüyü belli eden bedenine bakmak bile istemiyordu. "Hem bu babamın da bana arkadaşlık edebileceğini düşünüyorum. CR&O'da daha fazla çalışamam. Bütün herkes sadakatsiz bir herif olduğumu biliyor."

"Yalnız olduğunu düşünmüyorum." Cleo düşüncesizce onu ikna etmeye çalıştı.

Gav tepkisizce Cleo'nun şişmiş karnına bakıyordu. "Ne kadar da büyümüş! Justin doğum sırasında burada olacak mı?" Cleo'nun ve Justin'in uzun süredir birbirlerinden haber almadıklarından haberi vardı ancak bunu Cleo'ya hatırlatmaktan zevk alıyormuş gibi gözüküyordu.

"Hayır." Cleo sakin bir şekilde, göbeğini okşadı. "Sadece ben ve bebeğim olacağız."

Cleo ve Shona. Shona ve Cleo. Ayrılmaz ikili. Doğum anında son ıkınması gerçekleştirirken "Çok iyi gidiyorsun, çok iyi. Ah, aman tanrım!" diye bağıran Liza'nın çığlıklarıyla Cleo'nun acının en dayanılmaz olduğu anda "Justin!" diye bağırışları birbirine karışmıştı.

Odadan bulunan herkes bunu duymuş ama duymazlıktan gelmeyi tercih etmişti.

Daha sonra hiçbir şey olmamış gibi annesinin kollarına verilen battaniyeye sarılmış minik bebeğe bakarken Cleo ve Liza kahkaha atmak ve ağlamak arasında gidip geliyorlardı.

"Anne oldun!" Liza elinin tersiyle gözyaşlarını siliyordu. "Cleo, sen. Sen muhteşemdin. Muhteşem değil miydi? Bütün bu olanlar..." Daha sonra ablasını tuvalete gitmek için yalnız bırakmıştı. Muhtemelen Liza çok yorulmuştu ve bunu belli etmek istemiyordu.

Odada bulunan ebeler doğum sırasında kullanılan tüm o pislenmiş eşyaları hızlıca temizleyip Liza'nın arkasından odadan çıktılar.

Minik bebek gözlerini kırpıyor, siyah saçları alnına tutam hâlinde dökülüyordu. Nedensiz yere sıktığı minik yumrukları havada belirsizce hareket ediyordu.

Sırtı ağrıyordu ve yaşadığı doğum sonrasında boğazı gerilmiş çok susamıştı. Kızını düşürmekten korktuğu için bebeğini kollarının arasında sıkıca tutuyordu. Cleo'nun boynundaki sinirler gerilmişti. Bir anlığına da olsa ona yardım edecek bir adamın yanında olmasını istemişti.

Ama kimse yoktu.

Ne ona yardım edecek ne de bu doğum haberini almak için dışarıda bekleyen kimse yoktu. Cleo'nun daha da güçlü olması gerekiyordu.

Shona 5 günlük olduğunda Cleo, Rockley Image'ı arayıp, Justin'i istediğinde her zamanki kaçamak cevabı aldı. "Sizi stüdyoya bağlıyorum."

Stüdyoda telefonu açan adam şaşırmış gibiydi. "Üzgünüm ama Justin artık burada çalışmıyor."

Aldığı cevap Cleo'yu bozguna uğratmıştı. Sessizce telefonu kapadı.

Artık kesin olarak sadece Cleo ve Shona vardı.

Tüm bu anıları kafasından atıp Gav'in mektubuna dönmek kolay olmamıştı. Gav'in içinde bulunduğu bu durumdan keyif alıp almadığını merak ediyordu.

Sevgili Cleo,

George'un ve Gav'in iyi olduklarını anlatan cümleleri hızlıca okudu.

Birkaç günlüğüne senin oralara geleceğim. Biraz konuşabilir miyiz? Seninle tartışmam gereken bir konu var. Nerede kalacağımı bilmiyorum. Keith son takıldığı kadınla yaşamaya başladı. Artık birdi iki oldular anlayacağın. Ancak onlarda kalıp aşk yuvalarını bozmak istemiyorum.

İster inan ister inanma, CR&O'da çalışırken tanıdığım bir firmayla iş görüşmem var. Otel paramı ödemeyi kabul etmediler. Eğer senin salonundaki bir koltukta bana yer ayırmak istersen. Sana hiç ayak bağı olmam. Yemin ederim!

Cleo karşısındaki koltuğa baktı. İki kişilik tahta kollu koltuğunda bir gece uyumak çivi üstünde yatmaktan daha az rahatsız olamazdı. Cep telefonunu alıp esneyerek Gav'i aradı.

"Koltuğum sadece iki kişilik. Nasıl sığmayı düşünüyorsun?"

Gav gülümsedi. Sesi televizyonun önünde uyuyakalmış gibi çıkıyordu ki muhtemelen uyuyakalmıştı. "Tamam. Pekâlâ. Ta-

mam. Kendime bir otel bulurum." Sesi hayal kırıklığına uğramış gibiydi.

Cleo, Gav'e olayları idrak etmesi için biraz zaman verdi. "Ama şişme bir yatağım var. Ve bir de uyku tulumum var tabii. Oturma odasında yerde uyumak seni rahatsız etmezse burada kalabilirsin."

"Ah, harika!" Duydukları Gav'i mutlu etmişti. Cleo adamın sesindeki değişime inanamamıştı. Cleo, doğru şeyi yapıp yapmadığına tam emin değildi. Uzun zamandır bir yetişkinle aynı evi paylaşmayalı çok uzun süre geçmişti.

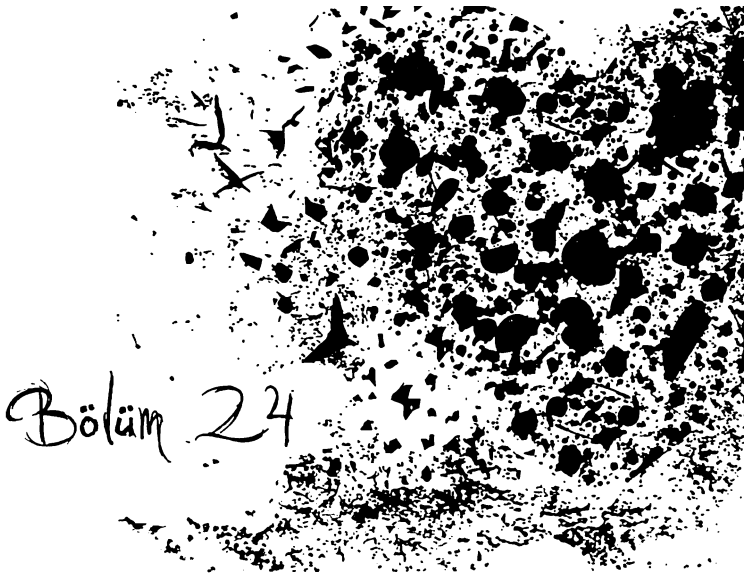
Uzun zamandır işi ve Liza dışında -çoğunlukla Liza dışında- sosyal çevresi yoktu. Ayda bir ailesiyle yaptığı rutin konuşmaları sosyalleşmekten saymıyordu bile.

Hatta dün gesce o "rutin" konuşmalardan birine maruz kalmıştı. Annesi klasik iğnelemelerine başlamıştı bile. "Gavin'in bebek hakkında neler hissettiğini tahmin edebiliyorum. Kimse o çocuğu gittiği için suçlayamaz."

Cleo homurdanmıştı. "Artık Gav'i benim terk ettiğim gerçeğini sana inandırmaya çalışmayacağım anne. Sana defalarca anlattım. Beni dinlemeyi reddeden sensin."

Annesinin iğnelemeleri bittikten sonra Shona'nın çıkan dişleri ya da öğrendiği yeni kelimeler hakkında soruları cevaplıyordu. Ne el örgüsü bir kazak ya da yeni bir oyuncak. Cleo'nun ailesi sadece Shona'yı daha bir günlükken Cleo'nun doğum sonrası yorgunluktan hiçbir şeyi hatırlayamadığı o gece görmek için katlandıkları o uzun yolculuğun dışında torunları için hiçbir şey yapmamışlardı.

Ve Cleo'da iade-i ziyaret yapmak için kendini hiç hazır hissetmiyordu.

Justin, ekonomi sınıfın insana verdiği küçük yolculuk alanında bir insan ne kadar esneyebiliyorsa o kadar esnedi. Keşke şimdi evimde olsaydım, diye düşünüyordu.

Geçen 8 ay çok keyifliydi. İhtiyacı olan ve asla unutmak istemediği şeyler yaşamıştı. Ama artık eve dönme vakti gelmişti. Sert kış mevsiminden korunmak için giymek zorunda kaldığı kalın montlardan, şapkalardan ve kar yağışından artık çok sıkılmıştı.

Heathrow Havalimanı ışıklarını artık görebiliyordu. Evine sadece birkaç saatlik uzaklıkta olduğunu bilmek Justin'i heyecanlandırmıştı. Hava klasik yağmurlu İngiliz havası olsa da evde olmak güzeldi.

İçinde bulunduğu şu küçücük uçakta bile Cleo'yu düşünecek zaman bulabilmesi çok garipti. Gerçi kendini eve döndüğüne o kadar odaklamıştı ki Cleo'nun aklına gelmemesi imkânsızdı. Cleo'yu o minik evinde hayal etmek çok güzeldi.

Artık Cleo aklına geldiğinde nefret duymaması Justin için çok iyi bir şeydi. Özünde iyi biriydi. Eğer kocasını hayatından çıkarmışsa, kendine yeni birini bulmakta asla zorlanmazdı. Justin, Cleo'yu son gördüğünde ona nasıl bağırdığı hatırladıkça ne kadar aşağılık bir herif olduğunu kabul ediyordu. Justin kendi kendine homurdandı. Hemen parlayan bir yapısı vardı.

Tabii şu anda sırtına batan arka koltuğun yemek tepsisi, kollarının ve ayak parmaklarının bükülmüş olması gibi durumlarla karşı karşıyayken hâlâ Cleo'yu düşünmesi çok manidardı. İnsanın kalbini eriten kıyafetleri ve minik elleri. Justin kendine inanamıyordu. Cleo'yu düşündüğünde hâlâ bu kadar etkileniyorsa bir şeyler hâlâ kalbinin en derinlerinde duruyor olmalıydı.

Kendi yatağında ve kendi evinde olduğunda daha iyi hissedeceğinden emindi.

Belki Birkaç gün sonra Cleo'yu arayabilir ve barışmak için ilk adımı atabilirdi. İyi bir adam olup artık kalbinden attığı bu kadın ile arkadaş olmak o kadar da zor olamazdı. Aralarında yaşanan her ne varsa yarım kalmıştı ve Justin yarım kalan işlerden nefret ederdi.

Uzun ve rahatsız bir yolculuğun ardından elleri dolu olduğu için dişleriyle tuttuğu anahtarlarla dairesine ulaşmıştı.

İçeri girdiğinde onu cumartesi öğleden sonralarını televizyon önünde yemek yiyerek geçiren bir çift karşılamıştı. Genç çift uyuşuk gözüküyor kızın dağınık saçları erkek arkadaşının çenesine değiyordu.

Kısa süren sessiz bir anda herkes birbirine baktı.

Justin, anahtarlarını ve bavulunu sertçe yere bırakıp homurdandı. Bu insanlar kendi kiracıları olmalılardı. 10 gün önce em-

lakçı arayıp kontratlarının bittiğini haber vermişti. "Sanırım bir yanlışlık olmalı. Kontratınız 10 gün önce bitmişti."

"Pekâlâ." Genç çift birbirlerine baktı. Kız konuşmaya başladı. "Bize bildirilen bir süre olmadı."

Justin, yolculuğun ve saat farkının etkisinde olan kafasını sallayarak kendine gelmeye çalıştı. "Yani emlakçı burada kalmanızı mı söyledi size?"

Kız kıkırdadı. "Yedek anahtarımız vardı. Biz de geldik."

Kızın erkek arkadaşı yavaşça ayağa kalkıp gövde gösterisinde bulunmak için yeltendi. "Evet, geri geldik. Emlakçı bize depozito paramızı geri vermedi, ayrıca gelecek ayın kirasını da peşin aldı. Yeni bir yer bulmamız için bir iki haftaya ihtiyacımız var. En iyisi sen kendine oturacak bir koltuk bul, ne dersin?" Genç adamın tehditkâr bakışları Justin'in sinirini bozmuştu. Terbiyesizler! Justin'i alt ederek bu işten sıyrılacaklarmı düşünüyorlardı.

Bunlarla uğraşmaya değmezdi. "Defolup gidin. Sizinle uğraşmayacağım."

Evi terk etmeden önce yatak odasına doğru yöneldi. Yatağının üstündeki çarşaflar darmadağındı. Kapıyı arkasından kapattıktan sonra bir gazete yardımıyla iyice sağlamlaştırdı. Hemen telefonunu eline alıp bir numara çevirdi. "Drew? Merhaba! Beni dinle hemen. Evimin yedek anahtarı var değil mi sende? Senden bir iyilik isteyeceğim."

Justin, Drew'u beklerken, eski bir çarşafı bağlayıp dolabındaki eşyaların hepsini yaptığı bohçanın içine tıkmaya başladı. Birilerinin kapıyı yumrukladığını duyabiliyordu. Kimseyi duyacak

hâli yoktu. Camı açıp aşağıda birilerinin olup olmadığına baktıktan sonra bohçayı aşağıya fırlattı. Çeşitli bavul ve el bagajları düşen bohçanın arkasından fırlatılmıştı.

Hâlâ gelen giden yoktu. Justin bu arada emlakçı ile yaptıkları yazışmaları okumayı akıl edebilmişti. Kiracılarının adı Jason ve Stephanie Blumfield'di. Klasik kiracı profilinden çok uzak tiplerdi. Kiralarını düzenli ödemiyorlardı, depozitolarını emlakçı evi son bir kez kontrol ettikten sonra alabiliyorlardı ki emlakçı evi incelemiş ve evin son hâlini buna uygun bulmamıştı.

Yaklaşık yarım saat geçtikten sonra Justin yükselen sesleri duyduğuna emin olunca salona gitti. Jason Blumfield öfkeyle Gez'in üzerine yürüyordu. "Bu herifler kapının kilidini değiştiriyorlar." Gez, dizlerinin üzerine çökmüş çoktan işini yapmaya koyulmuş, Drew ve Martin ise Jason ve Gez'in ortasında kollarını göğüslerinin üzerinde birleştirmiş bekliyorlardı.

"Şimdi polisi aradım." Justin blöf yapıyordu. "AH! Bir de unutmadan. Elbiselerinizi pencereden dışarı fırlattım. Siz de elbiselerinizi gibi bu evden fırlatılmak istemiyorsanız defolun gidin!"

"Kıyafetlerimiz mi? Fırlattın mı? Ah harika, seni adi herif!" Stephanie Blumfield duydukları karşısında şok içinde kalmış, panikle evin dışına çıkmıştı.

Justin, Drew ve Martin, Jason'a ölümcül bakışlarını fırlatırken evin içine sessizlik hâkim olmuştu. Jason karısının arkasından evi terk etmeden önde etrafa dağılmış eşyalarını toparlamaya çalışıyordu. "Bunu size ödeteceğim! Bekleyin beni. Bu olay burada bitmedi!" Sinirle kapıdan çıkarken kapıyı tekmelemeyi ihmal etmemişti.

Justin derin bir nefes aldı. "Tebrikler çocuklar! Emlakçımı öldürene kadar yanımda kalın lütfen! Şu pisliğe bakar mısınız? Ahıra dönmüş evim!"

Drew homurdandı. "Haklısın evin içine etmişler!"

Justin ve arkadaşları evi nasıl tekrar adam edeceklerini düşünmek için kafa kafaya verdiler. Justin evini adam akıllı temizleyene saatler geçmişti. Sanırım emlakçının, Cleo'nun ve dünyanın geri kalanının Justin biraz uyuyana kadar beklemesi gerekiyordu.

Gav, Ladies Lane'in orada durmuş Cleo'nun evine bakıyordu. Ayakları bazen geri geri gidiyor bazen de aceleyle yürüyordu. Ne yapmalıydı? Cleo, 10 dakika önce burada olacağını söylemişti ve tam tamına 20 dakikadır burada bekliyordu. Cleo'yu aramayı düşündü ancak araba kullanıyorsa muhtemelen açmazdı. Gerçi başına bir şey gelse muhtemelen haber de verirdi. Bu geç kalma işi nereden çıkmıştı şimdi? "Tanrı aşkına Gav! Kendine gel bu kadar korkak olma." Gav, The Three Fishes'a doğru yürürken kendi korkaklığından nefret ediyordu. İçeri girdiğinde kendine büyük bir bira ısmarladı. 3 yudumda neredeyse yarılamıştı içkisini. Böylesi daha iyiydi. Daha iyi. Cleo neden böyle yapmıştı, hiçbir fikri yoktu. Belli ki son dakikada çıkan işi kabul etmiş ve Gav'i orada beklettiğini unutmuştu. Cleo'yu çok iyi tanıyordu.

Kendine bir otel bulmalıydı. Kendine bir otel bulup, daha sonra dışarı çıkarak hâlâ eski formunu koruyup korumadığını öğrenebilirdi. Büyük, soğuk ve lezzetli birasından koca bir yudum daha alıp dudaklarını yaladı.

Ah, hayır.

Bu kadar bira içtikten sonra artık kendini sarhoş ilan edebilirdi. Bu saatten sonra bir otel bulmak için araba kullanmak çok tehlikeliydi. En iyi çözüm, rahatlayıp Cleo'nun eve gelip gelmediğini öğrenmekti.

Ah işte! Cleo evine gelmiş; saatlerdir Cleo'yu beklediği yere arabasını park etmişti. Garipti, çok garipti. Cleo'nun kendi evinin kapısını bir yabancı gibi çalmak, bunca yıl aynı evi paylaştığın kadının evine gitmek. En azından Gav'in evinde kalmasına izin vermişti. Gav birden ürperdi. Belki de kapıyı açmazdı. Bu durumda soğuktan donarken kendine yürüyerek bir otel aramak zorunda kalırdı.

Ama o anda Cleo'nun güzel yüzüyle aydınlanan kapının açıldığını gördü. Her zamanki gibi saçları omuzlarına dökülüyor, siyah gözleri parlıyordu. Güzel dudaklarıyla yavaşça gülümsedi. Cleo'daki tek değişiklik bebekti. Minik bir bebek. "Kusura bakma bu aptal trafik yüzünden geç kaldım. Çok bekledin mi? Shona'nın yemeğini verip hemen bize de bir şeyler hazırlayacağım. Hadi içeri gel."

Cleo'nun kollarında tuttuğu minik bebek Gav'e gözlerini dikmiş merakla bakıyordu. Shona. Cleo'nun bebeği Shona.

Gav sessizce Cleo'yu sıcak ve tavuk kokan mutfağa kadar izledi. Cleo'nun evinde olmak Gav'e kendini garip hissettirmişti. Shona parmağıyla Gav'i gösterip bağırdı. "HA!"

"Evet bebeğim." Cleo, Shona'yı mama sandalyesine oturturken bir yandan da kızına cevap veriyordu. "Heyecanlanmana gerek yok bebeğim! Gelen sadece Gav!"

Shona annesinin yüzüne dikkatle baktı. "İç?" Minik parmağıyla buzdolabını işaret ediyordu.

"Yemeğini yemeden bir şey içmek yok. Gav yemek biraz gecikse senin için sorun olur mu? İlk önce Shona'yı doyurmalıyım."

Yemek yemek Gav'in pek umurunda değildi aslında. "Hayır. Evet. Her neyse. Ne zaman senin için uygunsa." Gav bunca zamandır Shona'nın varlığını biliyor olsa da minik bebeğin varlığının gerçekliğini ilk kez bu sefer fark etmişti. Cleo ile dışarı çıkıp yemek yiyebileceklerini düşünmüştü ama şimdi görüyordu ki bu imkânsızdı.

Cleo'nun önceliği artık Shona'ydı.

Cleo'nun ona baktığını gördü. Saçlarını kulaklarının arkasına atıp Shona'ya döndü. "Otursana Gav. Bebeğim acıktın mı? Acıktın değil mi?"

Gav kendine bir sandalye bulup oturdu. Şu an yaşadıklarının bir kabus olup olmadığını anlamak istiyordu. "Bebeğin çok tatlı."

Gav artık Shona'nın bakışlarından kurtulmak istediğine karar vermişti.

"Evet, benim minik bebeğim çok tatlı değil mi?" Cleo'nun garip bir aletten çıkardığı yemek çok garip gözüküyordu. Bu yemek de neyin nesiydi? Tavuk etleri patates ve havuç dilimleri ve et suyuyla harmanlanmıştı. Cleo yemeği tabaklara koymaya çalışırken, yemeğin görünüşü hiç de iştah açıcı gözükmüyordu. Tabakları tekrardan ısıtmak için mikrodalgaya koyarken, Shona'nın yemeğini minik parçalara ayırıyordu.

"Bir dakika sonra yemek hazır." Shona'nın tabağını mama sandalyesinin masasının üzerine koyduktan sonra kendi tabaklarını almak için geri döndü.

Gav çatalını ve bıçağını eline alırken, getirdiği şarabı arabada bıraktığı için kendini iyi hissediyordu. Bu ortama şarap getirmek oldukça garip kaçabilirdi. Cleo bebeğinden başka bir şeyle ilgilenmiyordu.

"Yemek çok lezzetli." Gav, Cleo ile konuşmaya çalıştı.

"Şaşırmış gibisin?"

"Yok hayır. Yani sen hiç. Nerede pişirdin bunu?"

"Slow Cooker. Çalışan insanların yemek yapması için icat edilmiş bir alet. Tüm malzemeleri içine koyuyorsun akşama kadar tüm malzemeler yavaş yavaş pişiyor. "

Gerçekten çok etkileyiciydi. Tavuk eti iyi pişmişti. Patatesler ve havuçlar yumuşacıktı. Et suyu ise çok lezzetliydi. "Çok iyi. Çok beğendim."

"Güzel."

"Evet."

Gav bu sefer de Shona hakkında konuşmayı denedi.

Shona, sanki Gav konuşmuyormuşçasına mutfağın içinde"-HA!" diye bağırıyordu.

"Ha ne demek aşkım?" Cleo, bebeğinin yüzüne gülümsüyordu. İşte o anda Shona yavaşça tabağından bir havuç parçası alıp yere fırlattı. Cleo yavaşça ayağa kalkıp havucu çöpe atarken minik kız uzun kirpiklerinin arasından annesinin kızıp kızmadığına bakıyordu.

Gav pes etmeyecekti. "Noel'den sonra Ian ve Rhianne ile kaldım. İkisini görmelisin, neredeyse birbirlerini boğazlayacaklar. Will ve Rolan eskisinden daha yaramaz. Hele minik Emily tam bir canavar. Ian ile geceleri dışarı çıktığımızda onun iğrenç

bir adama dönüştüğünü gördüğüme inanamadım. Yanlarında erkek olan kadınlara bile asılıyordu."

Gav ne kadar konuşursa konuşsun Shona kasti şekilde yere havuçları atmaya devam ediyordu. "Hayır. Hayır!" Cleo onu engellemeye çalıştıkça minik kız havuçları daha da ileri atıyordu."

"Hayır, Shona bu havuçları yiyemezsin. Bunlar yere düştü."

Shona elleriyle yüzünü kapatıp yiyemediği havuçlar için ağlamaya başlamıştı.

"Evet, resmen kocası yanındayken millete asılıyor." Gav çaresizce konuşmasını sürdüyordu. "Kocası ya! Adamlar bize dik dik bakıyorlardı. "

"Böyle ağlama lütfen." Cleo, Shona'ya gözdağı vermek istiyordu. "Çünkü etkilenmiyorum. Benim tabağımdaki havuçları istiyorsun?"

Shona inatla havuçları yere atmaya devam ediyordu.

"Her zamanki gibisin Shona." Cleo derin bir nefes aldı. "Bu havuç da çöpe gidiyor." Shona ellerini mama sandalyesine vurduktan sonra avuç içlerinin nasıl kızardığını annesine gösterdi.

"Bu kadar sert vurmasana bebeğim. Kek ister misin? Bu gece pasta aldım çünkü Gav evimize misafir olarak geldi. Bu gecenin keyfini çıkar."

Gav yüzünü örttüğü parmaklarının arasından Cleo'nun, Shona'nın yağlı ellerini silmesini izledi. Ümitsizce iç geçirdi. "Ve kadın bir anda sekiz göğüslü bir uzaylıya dönüşürken, Ian göğüslere düşkün bir adam olarak cennete düşmüş gibi oldu. Daha sonra o kadın kocasını ketçap ve limon ile afiyetle yedikten sonra Ian ile birlikte Ay'a kaçtılar. Ben de eylül ayında onları Ay'da ziyarete gideceğim."

"Keki salonda yiyelim mi?" Cleo sonunda Gav ile konuşmuştu.

Sonunda Shona'yı temizleyip oyuncakları ile oynamak için bıraktıklarında Gav, Cleo'nun dikkatini çekmiş ve görüşmeye gideceği iş hakkında 10 dakikalık bir konuşma yapabilmişlerdi. Ancak Cleo, Gav'i salonda tek başına bırakarak, Shona'yı banyoya sokup 40 dakika boyunca geri gelmeyince işler çok fazla garipleşmişti. Belki de banyonun kapısı kilitli olmasaydı, Cleo ile konuşmak için oraya gidebilirdi. Bir zamanlar birlikte duş aldıklarını hatırlayınca Gav bulundukları ana nasıl geldiklerini bir türlü anlamıyordu.

Cleo üst katta Shona'ya hikâye okuyordu. Shona kitaptaki resimleri gösterip devamlı "HA!" diye tepkiler verdikçe Gav minik kızdan daha çok sıkılıyordu. Cleo tüm bunlara nasıl dayanabiliyordu? "HA" anlam ifade etmeyen bir sesti sadece. Kitap okumaları bittiğinde Cleo bebeğini yatağına yatırırken Shona, Gav'i gösterip "Gog!" diye bağırdı.

Gav, Cleo'nun cevabını duyunca neredeyse bayılıyordu. "O bir köpek[2] değil miniğim. O bir erkek ve adı Gav."

Gav, "Ben sıradan bir erkek değilim. Ben senin kocanım ve sen de benim karımsın!" diye bağırmamak için tırnaklarını avucuna batırdı.

Cleo sonunda Shona'yı uyutup yanına indiğinde Gav konuşmaktan kendini alamadı. "Sonunda sessizlik!"

Gav, yanlış bir şey söylediğini ve Cleo'nun gerildiğini anlamıştı. Cleo'nun cevabı bir zamanlar Cleo'nun kavgalarında nasıl kırıcı olabileceğini hatırlatmıştı. "Çok üzgünüm gerçekten! Shona evde bir konuğun olduğunu anlayabilecek kadar büyük

2 "Gog!" ile, İngilizcede, "köpek" anlamına gelen "dog" kelimesine bir gönderme yapılmıştır. (e.n.)

değil henüz. Eğer bağırmak istiyorsa bağırır. Yani konuğumuz bu bağırtıya katlanamasa da Shona pek umursamaz."

Gav, Cleo'nun gönlünü almak için bir şeyler söylemeye çalıştı. "Bu gürültüye alışkın değilim. Kendi yaş grubundaki çocuklardan daha fazla gürültülü olabileceğini düşünmemiştim."

"Açıkçası bunu hiç düşünmedim. Burası Shona'nın evi ve sessiz olmak zorunda değil."

"Tabii ki değil."

Aralarında kısa bir sessizlik oldu.

"Shona bütün zamanını alıyor olmalı." Gav ne hissettiğini açıkça söylemişti.

"Bu çok doğal değil mi?"

Konuşma Gav'in kafasında planladığından çok farklı yöne doğru gidiyordu. Neden konuşmayı Shona'nın hakkında yapıyorlardı ki? Farklı bir konu hakkında muhabbet açması gerektiğinin farkındaydı. "Ee, Cleo..." Gav yavaşça Cleo'nun yanına doğru yaklaşmaya çalıştı. "Biz daha boşanmadık."

Cleo gözleri duygusuzca Gav'e bakıyordu. "Merak etme yakında o da olacak."

Gav'in yüzü utançtan kızarmıştı ve içinde bulunduğu durumdan çok rahatsız olduğu belli oluyordu. Oturduğu sandalyede arkasına yaslanıp Cleo'ya baktı. Almış olduğu duştan sonra rahatlamış, eski kot pantolonuyla koltuğun üzerinde oturan, milyonlarca kez gördüğü karısına bakıyordu.

Cleo ile arasını düzeltemeyeceği belliydi. *Neden ayrıldık biz,* sorusunu sormak için doğru zaman olmadığı çok açıktı. İçine düştüğü hayal kırıklığı saçma sorular sormasına neden olmuş-

tu. "Shona'nın babası nerelerde?" Gav aynı hatayı tekrarlıyordu. Cleo iyice sinirlenmişti.

"Hiçbir fikrim yok. Kimseye ihtiyacım olmadığını fark etmişsindir diye umuyordum."

Aralarındaki konuşma bütün bir akşam boyunca böyle sürmüştü. Cleo yorgun gözüküyordu. Saat on buçuğa doğru Gav için şişme yatağı hazırlayıp gerekli eşyaları ona teslim ettikten sonra Gav'e döndü. "Burada soba sayesinde üşümezsin diye umuyorum. Sabaha kadar yanar."

Gav elindekilere baktıktan sonra Cleo ile aralarında oluşan o gergin havayı son bir kez yumuşatmak için hamlede bulundu. "Çok teşekkür ederim. Kendin yap kendin uyu."

Gav her ne kadar Cleo'ya takılmak istese de sesi daha çok mızmızlanıyormuş gibi çıkmıştı.

Cleo bir eliyle ensesini ovalarken göğsü hafifçe öne çıktı. "Belki de Ian ve sekiz göğüslü kadının yanma gideceğin ziyaretin tarihini erteleyebilirsin. Ay senenin bu zamanı çok daha güzel olmalı."

İkinci ya da üçüncü gün, ilk günden pek farklı değildi. Evin içine hâkim olan hava daha az stresli olup boşanmayla ilgili olaylar çok fazla konuşulmadı. Ama cumartesi akşamüzerine doğru Gav'in toparlandığını gören Cleo keyiflenmişti. Gav'e hem kahvaltı hem yemek hazırlarken bir yandan, "Bütün bunları eskiden birlikte yapıyorduk," diyen Gav'i görmezden gelmek çok kolay olmamıştı.

Gavise bir türlü Cleo'nun ima ettiklerini anlamamakta ısrar ediyordu. "Bunları yaptığımızı hiç hatırlamıyorum," diyerek Gav'e uzun süredir tek başına yaşadığını hatırlatmak Cleo'ya düşmüştü.

Bir de Cleo ile dışarıda baş başa yemek yeme fikirleri Cleo'yu çilden çıkarmıştı. "Belki Liza Shona'ya birkaç saatliğine bakabilir? Ya da Shona'yı annene bırakıp, Leicester civarında bir şeyler yiyebiliriz. Buralarda bir yerler biliyorum."

Cleo, Liza'nın cumartesi akşamları boş olmadığının bilmenin verdiği rahatlıkla başını iki yana salladı. "Özür dilerim ama

yapacak işlerim var ayrıca Shona'ya ayırdığım zamandan çalmak istemiyorum." Cleo ,Gav'e artık hayatındaki bir numaralı insan olmadığını daha nasıl açık bir şekilde söylemesi gerektiğini bilemiyordu.

Evet, Cleo'nun paylaşması gereken bir sevgisi vardı ve bunu sadece Shona ile paylaşabilirdi.

Mutfakta derin bir sessizlik hâkimdi. Cleo peynirli ve çeşitli sebzelerden hazırladığı bir salata hazırlarken bir yandan da Shona'nın sevdiği yumuşak tatlılardan hazırlıyordu.

Cleo, Gav'in bir anda arabadan getirdiği şarabı görünce itiraz etti. "Bunun iyi bir fikir olacağını düşünmüyorum, Gav. Araba kullanmak zorundasın ve ben de alkolün etkisiyle Shona'yı ihmal etmekten korkuyorum."

"Ah, her zamanki gibi haklısın!" Gav sinirle şarap şişesini mutfak tezgâhına koydu. Ölüm sessizliği yeniden hâkim olmuştu.

Yine aynı şey oluyordu. Gav yaratmak istediği ortamdan uzaklaşıyordu, kendine hâkim olmalıydı. "Sana iş görüşmesinde neler yaşadığımı anlatacaktım."

Cleo o sırada bulutların arasından sızan güneşin tadını çıkarırken Shona'yı bacaklarının üzerinde zıplatıyordu. Nihayet birkaç hafta sonunda baharın ilk kırıntılarını görebilmişlerdi. "Eğer işi sana teklif ederlerse kabul edecek misin?"

"Evet, kabul etmeyi düşünüyorum. Peterbrough'u ve Middledip'i çok özledim."

Cleo'nun dudakları gergin bir hâl aldı. "Buraya geri mi döneceksin?" Ses tonundaki şaşkınlık çok belliydi.

Gav, Cleo'nun gerginliğini hissedebiliyordu. "Neden, geri dönmemi engelleyen bir kural mı var? Bütün kasabanın sahibi sen değilsin herhâlde?"

Ah, kahretsin! Bu kadar açık sözlü olmamalıydı. Cleo, Shona'yı yere bırakıp Gav'e döndü. "Onu kastetmek istememiştim. Umarım istediğin işi alırsın. Ve istediğin yerde yaşarsın," diye cevap verdi.

Gav sanki kendisini konuşma yapmak için hazırlarcasına derin bir nefes alırken Shona'nın yanlarına doğru geldiğini görünce sesli bir şekilde nefesini verdi.

Gay, bavulunu eline alıp ayağa kalktığı sırada Shona annesinin boynuna sarılıp, "Miba!" diye bağırdı.

Cleo'nun tüm dikkati kızının üzerine yoğunlaşmıştı. "Vay canına! Yeni bir kelime! Daha önce hiç merhaba dememişti!" Daha sonra Cleo, Gav'in yüzünün bulutlanmasına neden olan ve Shona'nın bakıp merhaba diye seslendiği yere bakmayı akıl edebilmişti.

İşte orada, tam kapının girişinde Justin, Shona'ya bakıyordu. Shona'nın merhabasına karşılık olarak verdiği selam sözcüğü âdeta havada asılı kalmıştı.

Justin'i gördüğü andan sonra Gav gidişine dair hiçbir şey hatırlamıyordu. Cleo, bütün dünyası etrafında dönerken sadece ayaklarının üzerinde durabilmeye odaklanıyor ve iç sesinin *"Justin burada!"* çığlıklarını bastırmaya çalışıyordu. Justin ise kapının orada durmuş, bembeyaz bir suratla Shona'ya bakıyordu.

Cleo sadece Shona'yı alıp mutfağa doğru gittiğini hatırlıyordu. Shona'yı yere bırakmalıydı çünkü kolları titriyor, bacakları ise bedenini taşıyamıyordu. Justin'in karşısındaki sandalyede oturduğu gerçeğini bir türlü kabul edememişti. Justin durmadan, "Kahretsin," diye sayıklıyor ve Shona'ya bakıp ağlamamak için kendini zor tutuyordu.

Justin gözlerini minik Shona'dan alamıyordu.

Shona parmağıyla buzdolabını gösterip "İç! İç!" diye bağırdı.

Cleo'nun sesi yorgun çıksa da bebeğine cevap vermeyi ihmal etmemişti. "İçeceğin buzdolabında. Elma suyu içersin, değil mi bebeğim?" Cleo, hiçbir şey olmamışçasına buzdolabına gidip elma suyunu biberona koyarak Shona'ya uzattı. Shona meyve suyunu keyifle içerken biberonunun üzerinden Justin'i izliyordu. Justin yavaşça dizlerinin üzerinde eğilip minik kızın parmaklarına dokundu.

Sadece bir anlığına parmakları birbirine değmişti.

Daha sonra Shona biberonunu Justin'in eline bırakıp oturma odasına doğru emekledi.

Justin'in sorgulayıcı bakışları Cleo'ya döndü.

Cleo yavaşça yutkundu. "Sana söyleyecektim. O gece, seni görmem gerektiğini söylediğim gece. Gav'den ayrıldığımı ve hamile olduğumu. Ama daha sonra Liza ve Gav ortaya çıkıp her şeyi mahvettiler."

Justin'in bakışları âdeta Cleo'yu delip geçiyordu. "Çok sinirliydim."

"Ve bunu bildiğimden benimle ilgili hiçbir şey duymak istemediğini biliyordum." Genç çift karşılık olarak haklı olduklarını onaylarcasına başlarını salladılar. "Shona doğduğunda. Bunu bilmeye hakkın olduğunu düşündüm. Ve Rockley Image'ı aradım."

"İşi çoktan bırakmıştım."

"Shona 5 aylık olduğu zaman -ki daha işe dönmemiştim- bir gün dairene uğradım. Ama başkaları vardı."

"Boston'da çalışıyordum. Dairemi kiraya verdim."

"Boston mı? Peterborough'tan Boston'a arabayla gidip gelemedin mi?"

Justin bahçede belirdiğinden beri ilk kez gülümsemişti. Bu hâli Cleo'ya daha tanıdık gelmişti. Daha gerçekti. "Boston, Massachusetts. Lincolnshire, Boston değil. Ailemin yanına gittim. Hava bayağı soğuktu." Justin olanlara inanamıyordu. Alnını kaşırken gözlerini kıstı. "Bu inanılmaz."

Cleo içeceğinden bir yudum alıp Justin'e baktı. Saçları kısalmıştı. Gözlerinin etrafındaki çizgiler gülümsedikçe beliriyor, Shona'yla aynı olan bal rengi gözleri parlıyordu. Dudakları ise hâlâ... Cleo gözlerini Justin'in üzerinden ayırması gerektiğini anlamıştı.

"Güzel bir isim seçmişsin." Justin minik kızın ismini söylemeyi denedi. "Shona." Salona açılan kapıdan minik kızını görebilmek için masaya iyice yaslanıp Shona'ya baktı. Tüm dikkatini kızına vermişti. "Diğer ismi ne? Doğum sertifikasında adım yazıyor mu?"

"Keşke bahsettiğin şeyler bu kadar kolay olsaydı." Cleo yavaşça Justin'in koluna vurdu. Cleo gülümserken bir anda yaptığı şeyden utanmıştı. "Şey çünkü senin soyadını bilmiyordum." Cleo bu sayede Martin ve Drew'un dalga geçtikleri geceyi Justin'e anlatma fırsatı bulmuştu.

"Justin Mullarkey." Justin sabırsızca konuşuyordu. "Bunu bilmen gerekiyordu. Rockley Image'da bize verdiğin kâğıtta yazıyor olmalıydı."

Justin, Cleo'nun hâlâ neden güldüğünü anlamıyordu. Ayrıca burada olduğuna memnun gibiydi. "Bu soyadı sana pek uymu-

yor gibiydi. Justin Mullarkey. Hem Drew'un soyadınla dalga geçtiğini düşünemezdim." Cleo nefes almaya başlayabildiğinde Justin'in sinirlenebileceğini düşünse de kendini tutamıyordu. Sonunda gözlerinden akan yaşları silerken içinde bulunduğu bu anın tadını çıkarmaya karar verdi. "Onun ismi Shona Reece. Shona'ya kızlık soyadımı vermek zorunda kaldım çünkü Gav'i daha fazla utandırmak istemedim."

"Birlikte değil misiniz? Ben geldiğimde buradaydı. Bakışlarını üzerime dikmişti!" Justin, sanki Gav orada olabilirmiş gibi etrafına bakındı.

Gav. Justin. Shona... Cleo, acilen kafein alması gerektiğini hissediyordu. Kettle'a biraz su koyup kaynamasını beklemeye koyuldu. "Senden pek hoşlandığı söylenemez. Ama tamamen ayrılalı çok uzun zaman oldu. Yakında boşanıyoruz." Gav'in iş görüşmesi için buraya geldiğini ve şişme yatakta nasıl uyuduğunu ayrıca hâlâ nasıl beraber olmak için çabaladığını açıkça anlattı.

"Shona'nın kendi bebeği olduğu hakkında hiçbir iddiada bulundu mu?"

Cleo yavaşça başını iki yana salladı. Gülümsemesi eskiyi hatırlayınca solmuştu. "Gav kısırdı."

Justin'in bir kaşı havaya kalktı. "Üzgünüm. Bilmiyordum."

"Özür dileme çünkü ben de bilmiyordum."

Kahveler hazırdı. Cleo koltuğuna sakince oturdu. Justin şokun etkisinden tamamen kurtulmuş ve Cleo'yu, Shona hakkında soru yağmuruna tutmuştu. "Doğum günü ne zaman? Sağlıklı mı? Çalışıyor musun? Aynı yerde mi çalışıyorsun? Peki, Shona'ya kim bakıyor? Doğumda yalnız mıydın? Ailen ne dedi? Gav ne dedi?"

Cleo bu soruları cevaplarken Justin'i ilk gördüğü anda deliren kalbinin artık normal ritimde attığını hissedebiliyordu.

Cleo'nun ise sadece sorması gereken tek bir sorusu vardı. "Nasıl Shona'nın senin çocuğun olduğuna emin olabiliyorsun? Çoğu insan onu Gav'in kızı olarak kabullenmişti."

Justin kahvesinden bir yudum aldı. "Shona aynı benim küçük kız kardeşime benziyor." Justin bir anda ceplerini yoklayıp arabasının anahtarını aramaya başladı. "Bu durum her şeyi değiştirdi. Kafamı toplamam lazım. Ama ben..." Parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Ben, Shona'yı tanımak çok isterim. Senin için uygun mu?"

Justin kapıya doğru yürüyüp omzunun üstünden Cleo'ya bakana kadar Cleo'nun sadece kafasıyla onaylayacak kadar vakti olmuştu. "Bu konuyu daha detaylı konuşacağız ama biraz zamana ihtiyacım var. Seni bu gece ararım."

Cleo, Justin'in arabasına binişini camdan izlerken onun kendisini daha sonra arayacağı gerçeğiyle kalbi deli gibi çarpıyordu.

Belki de Shona'yı kollarından salladıktan sonra direkt yatağa gitmeliydi. Çok yorgundu. Çok...

Bu, dünyadaki en rahatsız edici olaydı. Herhangi bir cumartesi gecesi telefonun çalmaması tabii ki Cleo'yu rahatsız etmezdi ama bu cumartesi gecesi çok farklıydı. Shona çoktan uyumuştu ve evin içinde sadece televizyonun rahatsız edici sesi yankılanıyordu. Bu gece telefonu üç kere çalmıştı ve kahretsin ki hiçbiri Justin değildi.

Shona bütün oyuncaklarını bir yerlere tıkıştırmıştı ve ev ne-

redeyse toplu gözüküyordu. Cleo eğer tüm oyuncakları yerli yerine koymaya kalkarsa telefon çaldığında muhtemelen telefona cevap veremeyecek kadar meşgul olacaktı. İşte bu yüzden hiçbir şey yapmadan oturuyordu.

Ama Justin aramamıştı. Cleo telefonun bozulmuş olabileceği ihtimalini düşünecek kadar umutsuz durumdaydı. Aramayacaktı. Shona'nın babası olduğu gerçeği kafasına dank etmişti ve korkmuştu. Cleo ondan ne para istemiş ne de bir başka talepte bulunmuştu. Ama sorumluluk Justin'in gözünü korkutmuş olmalıydı.

Muhtemelen Amerika'ya giden bir uçağa binip gitmişti. Belki bu sefer Kaliforniya'ya giderdi. Boston'dan daha sıcak bir iklime sahip olduğu kesindi. Ya da Muggie's'te Drew ve Martin ile eğleniyor veya acı gerçeği arkadaşlarına anlatıyordu.

Cleo bedenini ele geçiren öfkeyi hissediyordu. Shona'yı nasıl görmezden gelebilirdi? Sanki Cleo, Shona'yı Justin'e zorla vermek istiyor gibi bir durum oluşmuştu. Sorumsuz herif

Cleo bunları düşünürken bir anda kapının tıkırdadığını duydu.

Kapıyı hafifçe aralayıp "Kim o?" diye seslendi.

"Müsait miydin? Saatlerdir uyumasını bekledim. Böylece daha rahat konuşabiliriz diye düşündüm. Telefonla arayıp uyanmasını istemedim. Bu yüzden saatlerdir arabanın içinde bekledim." Justin neredeyse fısıldıyordu.

Cleo sırıttı. "Şu an evin içinde bir atom bombası patlasa bile Shona'nın rahatsız olacağını hiç zannetmiyorum." Cleo, Justin'in içeri geçmesi için geri çekildi.

Justin içeriye girmedi. "Seni rahatsız etmek istemiyorum." Sanki Cleo'nun acelesi varmış gibi davranıyordu. "Yarın konuşabilir miyiz? Belki bir yemek yeriz?"

"Olur. Shona normalde yemekten sonra uyuyor. Bettsbrough'ta gidebileceğimiz bir yer var. Seninle orada 12 gibi buluşurum. Tabii Shona da benimle gelecek. Gittiğimiz yer aileler için uygun, oyun alanı da mevcut."

Cleo, Justin'in arabasına doğru hızla yürüyüşünü izlerken kapıyı yavaşça kapattı. Neden burada konuşmamışlardı? Peki ya Justin şimdi nereye gidiyordu? Bir partiye ya da bir gece kulübüne mi? Belki de başka bir kadının yatağına.

Özgür olmak ne kadar güzel bir şeydi.

Az da olsa özgür olmak güzeldi.

Justin dışarıda, arabasının içinde Cleo'nun evinin camlarına bakıp hangisinin kızının odasının olabileceğini düşünüyordu.

Kızının görüntüsü aklına kazınmıştı. Minik boynunun arkasındaki kıvırcık saçları, aynı kendisinin sahip olduğu altın rengi kaşlar ve etkileyici minik eller.

Onun bir çocuğu vardı. Bir çocuk. Bu ihtimali hiç düşünmemişti. Cleo ile yaşadıkları birliktelik sonrası zaman zaman kuşkuya düşse de, Cleo hiçbir zaman hamile olduğundan bahsetmemişti. Kahrolası Liza'nın ortaya çıktığı gece saçma salak şakalarını dinlemiş, "eskisini yenisiyle değiştiriyoruz" patavatsızlığını kulaklarıyla duymuştu.

İşte o dakikadan itibaren kafası atmış ve Cleo'nun evini terk etmişti.

Çok yazık. Keşke o gün öfkesini kontrol edip Cleo'nun söyleyeceklerini dinleseydi. O zaman her şeyin nasıl değişeceğini görebilirdi. Hamilelik, doğum. Kendini bütün bu olanlardan sonra yeniden keşfetmek için Boston'a gitmez, tüm bu süreçte hep Cleo'nun yanında olmak isterdi.

Her anında.

Shona top havuzunun içinde neşeyle oynayıp Justin'i izlerken, Justn minik kızının sesini her duyduğunda ona dönüp bakıyordu. Cleo ve Justin, gözlerini Shona›dan alamıyorlardı. Mavi ve sarı renkli topların arasında oynuyor ve çığlık atıyordu.

Yemek yeme zamanı geldiğinde Shona'yı mama sandalyesine oturtup Boston'dan, günlerce yerden kalkmayan kardan, kayak yapmaktan ve buz fırtınalarından bahsettiler. "Aslında eğlenceliydi ama eve dönmek harika bir his. Çalışma iznim dolmak üzereydi. Aylarca yeşil kart alabilmek için beklemek gerekiyordu. Boktan şeyler anlayacağın." Justin gülümsemişti.

"İş buldun mu?"

Justin tarçınlı ruloların olduğu sepeti alıp Cleo'ya uzatırken Shona elindeki patates kızartmasını bırakıp Justin'in elini tuttu.

Justin ne yapacağını bilemedi.

Cleo başını salladı. Justin bir tane ruloyu eline alıp en yumuşak yerinden bir parça koparark Shona'ya uzattı. "Yımmm ymmm ymmm!" Shona keyifle Justin'e gülümsemiş ve elinin üzerine damlayan tereyağını Justin'e hediye olarak tüm içtenliğiyle sunmuştu.

"Teşekkürler tatlım, istemiyorum!" justin yüzünü komik şekillere sokup Shona'yı güldürmüştü. Justin, Cleo'ya döndü. "Rockley bana teklifte bulundu. CEO'muz aynı zamanda Amerika'da firmanın da sahibi. Benimle ilgili planları vardı. Dergilerde çalışmayı düşünüyorum ve bir de Honda için konsept bisikletler hazırlayan bir ortağım var. İş ilişkileri çok iyi. Ancak Rockley benim için en güvenli liman gibi duruyor şimdilik."

Cleo şaşkınlıkla gözlerini açtı. "Güvenli liman mı?"

Justin cevap vermeden önce duraksadı. "Artık sorumluluklarım var."

Yemeklerini yedikten sonra Shona minik elleriyle yüzünü buruşturmaya başlamıştı.

"Uykusu geldi sanırım." Cleo sevincini sesine yansıtmak istemiyordu. "Kahveyi benim evimde içsek nasıl olur?" Kalbi neredeyse duracaktı.

"Olur. Bana uyar."

Shona'yı yerine yatırdıktan sonra ateşin karşısında her iki yana oturdular. Cleo çok heyecanlıydı ancak Justin kendisine göre daha rahat gözüktüğü için Cleo, içindeki heyecanın az da olsa solduğunu hissetmişti.

Justin "Pekâlâ..." diye söz başladı ancak konuşmasına nasıl devam edeceğini bilemediğinden Cleo'nun sabah yaktığı ve eve döndüklerinde ateşi harmanladığı sobaya bakıp sustu. Oda hâlâ

biraz soğuktu. "Pekâlâ." Justin tekrardan boğazını temizleyip konuşmaya başladı. "Bütün bu olanları anlamak için kendimi dinlemem lazımdı. Açıkçası Shona'nın varlığını öğrenmem büyük bir şok oldu. İşler daha farklı olsaydı..." Ne diyeceğini bilemez şekilde tekrar ateşe baktı. "Ben Shona'nın varlığından haberdar olsaydım asla gitmezdim."

Cleo, Justin'in yüzüne bakıp asla gitmezdim derkenki yüz ifadesinden bir sonuç çıkarmaya çalışıyordu. Mutlu olmak için yeniden bir nedeni olabilir miydi?

Gözleri birbirine kenetlendi. "Bütün sorumluluğu sana bıraktığım için üzgünüm. Harika bir iş çıkarmışsın. O çok sevgi dolu bir çocuk."

Cleo'nun mutluluk umudu az da olsa tekrar yeşermişti. Bu sabah Justin ile buluşmaya hazırlanırken kendinden çok Shona'nın üzerine düşmüştü. Minik kızını yıkayıp kremlemiş ve en güzel giysisini giydirmişti. Justin'in kızları hakkında iyi şeyler düşünmesi Cleo'yu gururlandırmıştı.

Justin sandalyesinde kıpırdandı. "Onun için bir yabancı olmak istemiyorum. Bu hayata dâhil olmak en büyük dileğim. Yalnız maddi olarak değil. Ben Shona'nın babası olmak istiyorum, Cleo."

Cleo artık boş ümitler peşinde olmadığını biliyordu. Koltuğunun kolunu heyecanla sıktı.

"Tabii ki."

Justin konuşmaya devam etti. "Sana yardımcı olacağım. Kendine daha çok zaman ayırabilirsin." Justin'in gözleri parlıyordu. "Onunla tanıştığım anda sanki sihirli bir değnekle dokunulmuş gibi Shona'ya bağlandım. Ona âdeta âşık oldum! Sen de böyle mi hissediyorsun ona karşı?"

Cleo bilinçsizce kafasını salladı. "Tabii ki!"

Justin, Cleo'ya biraz daha yaklaştı. Cleo'nun içindeki umut çiçekleri yeniden filizleniyordu. Justin'in bedeninin her hareketini, erkeksi kokusunu içine çekti. Justin omzuna yavaşça dokunmuştu. "Belki Shona için zaman zaman bir araya gelebiliriz. En azından anne ve babasını aynı anda görmek hoşuna gidebilir?"

Cleo mutluluktan ölebilirdi. "Çok zekice!"

Justin tatmin olmuş bir şekilde gülümsedi. "Bu harika!" Uzun zamandır içinde tuttuğu nefesi sesli bir şekilde verdi. "Tabii senin ve benim aramda artık çok farklı bir ilişki olmak zorunda. Köprünün altından çok sular aktı. İkimizin artık çift olarak bir araya gelmesi imkânsız gibi. Ama anne ve baba rolünü oynarken her şeyi unutup Shona'ya odaklanmalıyız."

Cleo'nun içinde filizlenen umut ışıkları bir anda karanlığa gömülmüştü.

"Zor işler." Drew başını endişe içinde salladı.

Martin bara doğru yöneldi. "Çocuğun senin olduğundan emin misin?"

Justin onaylarcasına başını sallarken içkisinden büyük bir yudum aldı. İngiliz birasının tadını çok özlemiş olduğunu hatırladı. "Çocuğu ilk gördüğüm an benim olduğunu anladım."

"Ben olsam test yaptırırdım." Drew her zaman kuşkucu olmuştu. "Cleo'ya güvenebileceğini hiç zannetmiyorum."

Martin bu konuda Drew'a katılıyordu. "Paranın peşinde olabilir."

Justin sırıttı. "Para istemedi bile."

"Ya da çocuğa senin bakmanı isteyebilir."

"Konusu bile açılmadı."

Martin ve Drew birbirlerine kuşku içinde baktılar. Drew arkadaşına bir başka soru sordu.

"Belki de bir eve ihtiyacı var!"

"Zaten bir evi var."

Martin elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyordu, yüzüne yapmacık bir gülümse kondurdu. "Belki de seninle evlenmek istiyordur!"

Justin çok sıkılmıştı. "Cleo zaten evli! Ya da boşanmak üzere ya da her neyse! Biz zaten aramızda hiçbir şey olamaz diye konuştuk. Daha önce denedik ve beceremedik." Cleo ile yaşadıkları eğlence dolu saatleri, daha sonra onun evli olduğu gerçeğini öğrendiği anı sanki dün yaşanmış gibi net hatırlıyordu. Bir daha aynı hataya düşmemeliydi.

Drew keyifle gerindi. "Martin bütün gece kızları uzaktan süzecek misin yoksa harekete geçecek miyiz?"

İşler olabildiğince hızlı ilerlemişti. Birkaç içkiden sonra Çin yemeği yemişler, daha sonra adının Anita olduğunu öğrendiği kadının dudaklarındaki rujun tadına bakmış ve numarasını almıştı. Gecenin sonunda Drew'ün arabasına hepsi doluştuklarında Martin Justin'e döndü. "Peki neye benziyor? Kızın?"

Justin'in, Anita'nın ağırlığıyla hissizleşen bacaklarına Shona'nın adını duyunca yeniden bir kuvvet gelmişti. "Çok tatlı. Saçlarının arkası minik kıvrımlarla dolu. Aynı benim gibi açık kahverengi gözleri var. Büyük bir paraşüte benzeyen kot bir elbisesi ve bisküvi kutusuna benzeyen bir şapkası var."

"Ne hoş!" Drew nazik olmaya çalışıyordu.

Martin sürücü koltuğunun oradan sırıtarak tekrardan Justin'e baktı. "Peki ya annesi? O nasıl gözüküyordu?"

"Ah..." Justin derin bir nefes alıp Cleo'yu düşündü. Onu düşündükçe bile heyecanlanıyordu. "Oldukça iyi gözüküyordu. Oldukça iyi!"

"Bu çok garip olacak." Cleo, Shona'nın bebek arabasını bagajdan çıkartırken kendi kendine söyleniyordu.

Justin üç aydır hayatlarmdaydı, yani aslında Shona'nın hayatındaydı. Shona tamamıyla Justin'in odak noktasıydı. Ama Hunstanton'da gerçekleşecek olan "aile gezisi" fikri Justin'den çıkmıştı. "Güzel bir gün olacak. Shona'ya deniz kenarına götürür, kovalarıyla oynatırız. Klasik İngiliz sahil şeridine ilk ziyaretini yapmış olur." Justin, Shona'yı kucağına almıştı. Küçük kızı da minik burnunu babasının yüzüne sürüyordu.

Kıyafetlerinin altına mayosunu giymek akıllıca olurdu ama Cleo bunu düşünememişti. Ama Justin tabii ki kotunun altına mayosunu giymiş, kolayca kumsal moduna girmişti. Cleo koltuk altlarına sıkıştırdığı bir havlunun altında giyinmek için cebelleşirken yanlışlıkla iç çamaşırını kumun üzerine düşürdü. Bu sırada Justin, Shona'nın elinden tutup denize doğru ilerliyordu.

"Kahretsin!" Bütün iç çamaşırı kum olmuştu.

Justin sırıtıyordu. "İç çamaşırlarını çok kolay düşürüyorsun."

Cleo, Justin'in cevabına duyduğunda neredeyse havluyu üzerinden düşürüyordu. "Aslında iki senedir kimseyle..." Bir anda sustu. Ne yapıyordu böyle? Söylediği sözcükler sanki havada asılı kalmışçasına derin bir sessizlik olmuştu.

Cleo hiçbir şey söylememiş gibi tişörtünün altından straplez bikinisini hızlıca giyip kızının yanma gitti. "Hadi yürüyelim!"

Shona'nın boşta kalan elini tutup minik dalgaların vurduğu sahil boyunca yürümeye başladılar. Bay ve Bayan Sıradan, çocukları ile keyifli bir gün geçiriyorlardı.

Shona ayağına değen soğuk suyun etkisiyle birden irkilse de daha sonra suyun tadını çıkartmaya karar vermiş ve çığlık çığlığa suya doğru koşmaya başlamıştı. Cleo kızının kahkahalarını duydukça mutlu oluyor ve gülümsüyordu.

"Sook!"

"Evet, soğuk." Cleo, Shona'yı onaylıyordu. "Soğuk ama güzel değil mi?" Shona'nın ifadesi soğuk suyun pek de güzel olmadığını gösteriyor ve ellerinin birbirine vurup yeterince cesaret gösterdiğini ima ediyordu. Cleo kızının yanından ayrılmazken Justin suyun içine ayaklarının sokup denizin keyfini çıkartıyordu.

Rüzgârlı hava Cleo'nun saçlarını gözünün önüne ittirirken kendi kendine sorumluluklarını hatırlattı. Shona'yı güven içinde tutmalıydı. Bu Cleo'nun göreviydi. Sahil kesimi Shona yaşındaki çocuklar için tehlikeliydi.

Büyük bir dalganın Shona'yı alıp götürme tehlikesini düşünmek bile çok korkunçtu. Gözünü Shona'dan ayırıp sadece bir dakikalığına Justin'e bakıp dalgaların keyfini çıkarmasını izledi.

Cleo dikkatini Justin'e verdiği sırada Shona'nın üzerine gelen dalgaları fark etmemiş ve kızının ıslanmasını engelleyememişti. "A-ov! Tatlım deniz suyunun tadı çok kötü değil mi? Suratının hâline bak. Hadi gel kovanı ve küreğini alalım."

Cleo'nun saçları rüzgârın da etkisiyle kum içinde kalmıştı. Shona'nın bedenindeki güneş kremine yapışan kumlar da minik kızı tombul ayaklarında çok komik gözüküyordu. Anne kız bu görüntüye gülerken Justin yanlarına geldi.

Cleo bu adamın muhteşem bedenini nasıl görmezden gelebilirdi ki? Justin, Cleo'nun arkasına geçip oturmuştu. Duyduklarına inanamayan bir ifadeyle bir kaşını havaya kaldırdı. "İki yıl mı?"

Cleo sanki kızını ilk kez görüyormuşçasına gözünü Shona'dan ayıramıyordu. "Hmm." Aklına verebilecek başka bir cevap gelmiyordu. "Shona şu deniz kabuklarına bak. Siyah renkli gördün mü?"

"Siah!" Shona annesini onaylarcasına konuşuyordu.

"Gerçekten iki senedir kimseyle birlikte olmadın mı?"

Cleo eline plastik küreği alıp denizatı şeklindeki kalıba kum doldurmakla meşgulmüş gibi davrandı.

"Denizatı, Shona!" Shona minik elleriyle kalıba uzanıp onunla oynamaya çalışıyordu.

Cleo defalarca ama defalarca aynı şekillerden yapıyor Shona da gelip onları bozuyordu. Justin ve Shona'nın kıkırdamaları birbirine karışıyor, böylece Cleo dikkatleri üzerinden dağıtıyordu.

Ama YANILMIŞTI.

"İki sene hakkında şaka yapıyorsun değil m?" Shona denizatlarından sıkılıp minik ayak parmaklarını kuru kumun içine daldırmayı denemeye başladığında Justin dikkatini Cleo'ya verdi.

Cleo elindeki kale şeklindeki kovaya kum doldurmaya başlamıştı. Justin'e bakacak cesarete sahip olduğunu düşünmüyordu. "Gayet ciddiyim."

Justin inanmadığını belirten bir ses çıkardı.

Cleo kovayı ters çevirip tepesini kürek yardımıyla düzledi. Shona annesini taklit edercesine hemen kovanın yanma gelip bir başka kürekle kovanın tepesini düzlemeye koyulmuştu.

Justin hâlâ Cleo'dan bir cevap bekliyordu. Ona bakmadan konuşabilirdi. Ama bu neyi değiştirirdi ki? Zaten Justin'in gözünde sahip olduğu konumun farkındaydı. Kovayı yavaşça çekip muhteşem kumdan kaleyi gözler önüne serdi. Shona hiç vakit kaybetmeden ayağıyla kaleyi yerle bir etmişti. "Önce hamile olduğumu öğrendim. Ve eski eşimden yeni ayrılmıştım. Aranılan kadın olmadığımın farkındaydım." Cleo o dönem hiçbir ilişki yaşamak istemediğini açıkça belirtmek istiyordu. "Tabii bir de bekâr bir anneydim. Ayrıca çok meşgul ve bebek bakıcısı arayan bir anne olduğumu da eklemek isterim. Zamanı gelince elbet bir şeyler olacak."

Güneş yavaş yavaş batıyorken Cleo, Shona'nın kıyafetlerini değiştirdi. Cleo da üstünü değiştirip kıyafetlerini giyerken çok memnun olmuştu. Hafif esintiye maruz kaldıktan sonra sıcak tutan giysiler onu kendine getirmişti.

"İç!" Minik kızın bütün ilgisi dağılmış.

"Al bakalım. Hadi seni arabana koyalım. Biraz temizlenmen lazım." Cleo, Shona'nın kumla kaplı ayaklarını temizliyorken

Justin de beceriksiz erkeklerden olmadığını gösterircesine sahildeki eşyaları toplamaya başlamıştı.

Sahildeki işleri bittikten sonra bahçesini olan minik bir kafe bulup oturdular. Tahtadan oyulmuş hayvan şekillerindeki sandalyelere sahip bu kafede balık ve patates kızartması yedikten sonra tereyağlı ekmek ve çay eşliğinde yemeklerini sonlandırdılar.

"Bugün çok güzeldi." Justin keyifle gülümsüyordu. Shona için bir araya gelmemiz çok iyi oldu."

Cleo tuzlu parmaklarını yalarken kıkırdadı. "Zaman ayırabildiğin için teşekkürler."

Justin'in yüzü buruştu. "Açıkçası evden uzaklaşmak iyi oldu. Eski kiracılarımla sorunlu bir şekilde ayrıldık ve beni takip ettiklerinden kuşkulanıyorum. Geçen gün kapıma polis dayandı. Bir kadının evimde çığlık attığını duymuşlar. Muhakkak onlar şikâyet ettiler."

"Peki evde bir kadın var mıydı?"

Justin sinsice gülümsedi. "Anita adında bir kadın vardı o sırada. Tabii çığlık atmıyordu. Her neyse şimdi de posta kutuma saçma sapan bir şey bırakıp beni korkutmaya çalışıyorlar."

"Şakadan daha ciddi bir durummuş gibi geliyor kulağa." Cleo, Anita adlı kadın hakkında düşünmek istemiyordu. Tüm dikkatini önündeki lezzetli balığa verdi.

Justin hâlâ eski kiracıları hakkında homurdanıyordu. "Umarım bir an önce bu saçmalıklara son verirler. Galiba bana yakın bir yere taşındılar. Onları devamlı görmeye başladım. Arkamdan, 'pislik' diye seslendiklerini duyuyorum. Beni hâlâ affetmediler!"

Yemekten sonra Shona'yı arabasına bindirip Eski Hunstanton'a kadar yürüyüş yaptılar. Yoldan geçen tek tük arabalar ve çiçek dolu bahçelerin denize bakan kısımları insanı şehirden uzaklaştırıyordu.

Justin minik kızının arabasını tepeye doğru sürmeye başlamıştı.

"Gav ile neden ayrıldınız?"

Cleo bir anda göğsüne baskı yapan bir ağırlık hissetti. Eskiyi düşünmek ona iyi gelmemişti.

"Beni başka biriyle aldattı."

"Ama sen de onu aldattın."

Cleo, Justin'in alaycı tavırlarına karşı kendini korumaya almıştı. "İşte senin de anlayacağın şekilde artık buna bir evlilik denemezdi. Lillian adında bir iş arkadaşıyla yatıp ondan hastalık kaptığını düşündüğü için benimle arasını açan bir kocam olduğunu düşün! Ve ben bu gerçekleri başkalarından duyuyorum. Ve daha sonra Gav'in annesini bir trafik kazasında kaybettik. Yaşlı babası ve hamile kız kardeşiyle uğraşırken bir de onu terk eden karısının acısını yaşamak zorunda kaldı."

Tepeye ulaşmışlardı. Justin kısa bir sessizliğin ardından kendini tutamadı. "Zavallı adam!"

"Evet, ben de Gav hakkında aynı şeyi düşünüyorum. Ama ne zaman seninle birlikte olduğumu ve hamile olduğumu söyledim, işte o dakika bana seneler önce söylemesi gereken sırrını açıkladı. Gav kısırdı."

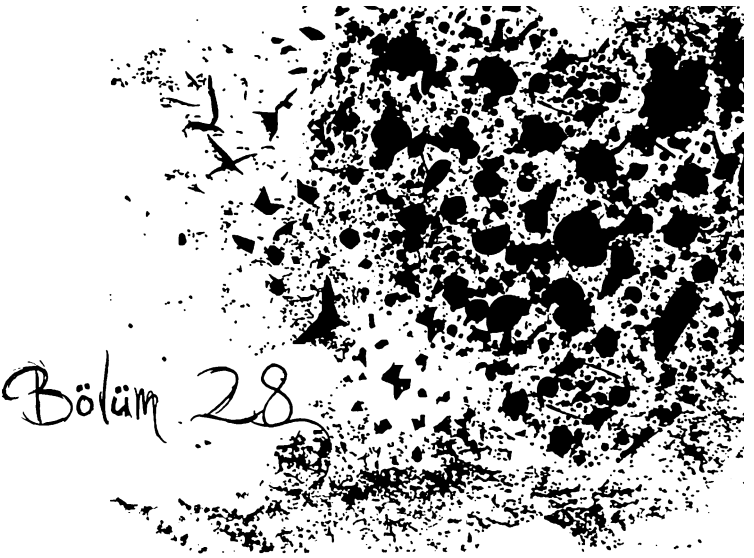
Cleo, Justin'in şaşırdığını hissedebiliyordu. "Gerçekten bunu senden sakladı mı?"

Cleo, onaylarcasına başını salladı. "Ben sadece çocukları sevmediğini düşünüyordum. Çocuk sahibi olmaya hep karşı olmuştu. Ama şimdi düşününce hepsinin, hastalığını gölgelemek için yapılmış oyunlar olduğunu anlıyorum." Cleo kelimelerini toparlamak için bir süre beyaz dalgaları seyredermiş gibi davrandı. Rüzgâr saçlarını dağıtıyor ve ürpermesine neden oluyordu. "Bir evliliğin bitmesi kolay değildi. Evden ayrıldım. Ama Shona'ya rağmen gidişimi bir türlü kabul etmedi." Cleo tekrar duraksayıp kayalıklara baktı. "Gen hafta bir iş görüşmesi için gelmişti. Geri dönmeyi düşünüyor."

"Seninle ve Shona'yla mı yaşayacak?"

Ah. Cleo çevresini saran değişik bir rahatlamanın varlığını içinde hissediyordu. Alacağı kararların kendi hayatından başkasını etkileyeceğini hiç düşünmemişti. Gav ile ayrılmışlardı evet ama bu sadece ikisini etkilememişti. Eğer biri gelip hayatına girecek olursa bu sadece onu değil Shona'nın Justin ile olan ilişkisini de etkileyecekti.

Bakışlarını, gözünü alan deniz manzarasından çekip yürümeye devam etti.

Cleo kadehini kafasına dikip alkolün, kafasını dolduran düşünceleri temizlemesine izin verdi. Bu aralar Liza ile paylaştıkları bu şarap keyifleri Cleo'nun hayatındaki yeni zevklerinden biriydi. Liza barın arka tarafında duruyordu. Dekora hâkim olan antik altın rengi ve çimen yeşili Cleo'ya sıcak akşam güneşini, rahatlamayı ve güven duygusunu aşılamıştı.

Rahatlamış bir şekilde mırıldandı. "İçtiğim her yudumda daha ilginç ve istek uyandırıcı olduğumu hissediyorum." Cleo bardağını bara doğru kaldırıp kız kardeşini selamladı. "Buradaki tüm erkekleri ağıma düşürebilirim."

Lize ağzına bir böğürtlen tanesi attı. "İçki içtiğinde bir başkasına dönüştüğünün farkında mısın?"

Cleo o kadar sesli iç geçirmişti ki etrafındaki herkes ona dönüp baktı. "Sanırım haklısın."

"Bana baksana sen! Artık içki içtikten sonra başına neler gelebileceğini öğrenmen gerekiyor! Neyse, Justin nasıl?"

Her zamanki gibi belirsiz. "Sanırım iyidir."

Liza boş bardağı önünden çekip kız kardeşinin yüzüne baktı. "Ve senin evinde Shona'ya bakıcılık yapıyor?"

Cleo, Lizzie'yi onaylamak için başını sallayınca başını döndü.

Hakikaten Justin'i kendi evinde tek başına bırakmak çok garip olmuştu. Justin arar diye kırk kez telefonunu kontrol etmişti. "Shona ile kendi evinde görüşmek istemiyor. Eski kiracılarıyla başı dertte. Telefonunu devamlı arayıp rahatsız ediyorlar Ya da posta kutusuna ölü hayvanlar bırakıyorlar."

"Iyy!" Liza kusuyormuş gibi eliyle ağzını kapattı. "İğrenç! Peki, yaşlı Billy bu iş için ne diyor?"

Cleo kıkırdadı. "Bütün bunları yaptıklarını inkâr ediyorlar."

"Tabii ki inkâr edecekler! Başka ne yapabilirler. Ah tanrım! Gidip birer kahve alalım. Gözlerim kapanıyor."

İki kız kardeş barla aynı sokakta bulunan kahve dükkânına doğru kol kola ilerlediler. Her yer doluydu ancak kendilerine göre boş bir masa bulmuşlardı. "Kısa etekler, yüksek topuklar ve bar sandalyeleri! Bulunmaz üçlü!" Liza kendini sonunda sandalyeye yerleştirdiğinde saçlarını geriye doğru atıp kız kardeşine baktı. "

Cleo tam Liza'ya bir şey söylemek için ağzını açtığında karşısında gördüğü kişiye inanamamıştı. "Çabuk kalk! Çabuk! Şu an burada karşılaşmak istediğim en son insanı gördüm. Kalk!"

Liza kız kardeşine doğru eğilerek sinirli bir şekilde söylendi. "Dalga geçiyor olmalısın. Buraya oturmak için kaç saattir uğraşıyorum! Hem kimmiş bu insan? Ah su sarışın ikizler mi? O kadar kötü sayılmaz değil mi?"

Liza bir dünya rekoru kırarak altı aydır uzun bir ilişki sürdürse de erkeklere olan ilgisini hiçbir şekilde kaybetmiyordu. Neyse ki nefis kokulu aromatik kahveleri geldiğinde iki kadının ilgisi tek bir yere, kahvelerine odaklanmıştı.

"Eee yani," Liza sıcak kahvenin yaktığı dudaklarına ağır ağır dokunuyordu. "Bana şu geçen gittiğiniz deniz kıyısını anlat. Justin'in babacılık oynadığına inanamıyorum!"

Cleo kırmızı fincanından büyük bir yudum aldı. "Aslında hiç de tahmin ettiğin gibi olmadı. Ve inanamazsın ama..." O iki sarışın ikize -Drew ve Martin- bakıp sesini alçalttı. "Beklediğimden çok farklı! Hem de çok. Hayatım iyice karmaşıklaşıyor Liza. İş, Shona. Kimseyle buluşacak zamanım yok. Durumumu anlayacak kişiyle tanışacak şans bile yok bende. Justin'in teklifine ihtiyaç duyduğu mu şimdi fark ediyorum."

Liza homurdandı. "Ne için?"

Cleo aynı şekilde karşılık verdi. "Kim ile yakınlaşırsam yakınlaşayım Justin'in ve Shona'nın kabul edebileceği biri olmalı. Bu işi her taraf için en adil olacak şekilde ayarlamalıyım."

"Tabii ki. Bu senin hayatın."

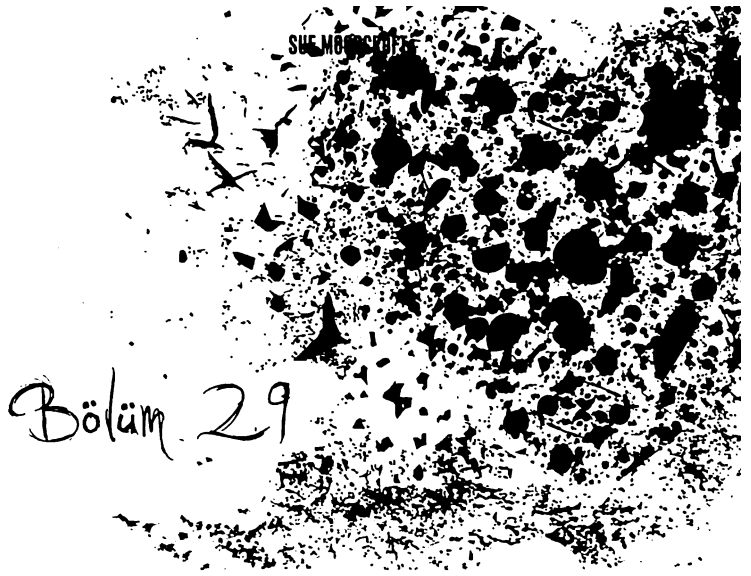
"Ama Shona'nm hayatı benim hayatım değil. Bunu ona yapamam. "

Liza bardağındaki kahveyi bitirirken konuşmadan edemedi. "Biliyor musun bence yasalarda Justin'in Shona'yı almasını engelleyen bir yasa vardır!"

"Biliyorum ama yasalardan daha önemli olan şeyler var Liza. Onur ve dürüstlük gibi."

Liza kız kardeşini dinlerken bir anda heyecan içinde masaya elini vurdu. "Ah şuna bak! İşte benim sevgilim, Adam!"

"Ah merhaba, Adam." Cleo, Adam'ı bir anda karşısında görünce şaşkınlıkla selam verdi. Uzun, ince, esmer ve aptal Adam, Liza'nın çevresinde mutlu ve yenilenmiş bir şekilde dolanıyordu. Bu adam Liza'nın hayatının aşkıydı! Çok zekice. Muhtemelen Adam çıkıp onları aramış olmalıydı, böylece Liza ile buluşup vakit geçirebilecekti. Cleo muhtemelen bu gece Liza'da kalacak ve yan odadan gelen sesleri dinlemek zorunda kalacaktı. Ah ne eğlenceli!

Justin uyku tulumunda yerini iyice almış olsa da son bir kez daha Shona'nın nefes alıp almadığını kontrol etmek için yerinden kalktı.

Shona'nm nefes alıp verdiğini görünce rahatlayıp elinin tersiyle minik kızının yanaklarını sevdi. Shona onun kızıydı. Cleo ile, bu çılgın kadın Cleo ile, arasında kopmayacak bir bağ olan tek şey Shona'ydı. Bu hayatta en son bağının olmasını istediği tek insan Cleo'ydu aslında. Cleo, Justin için kötüydü ve onu unutması gerekiyordu. Justin'in öz çocuğu, Cleo'nun rahat ve modern döşenmiş yatak odasında sessizce uyuyordu. Justin, Cleo'ya çok yakın olmasına rağmen daha önce Cleo'nun yatak odasını hiç görmemişti. Yakın ama bir o kadar uzak. İşte tam böyle bir ilişkileri vardı. Şimdi kafasını Cleo›nun yastığına koyuyordu. Justin gülümseyerek başını salladı. Cleo'yu uyurken izlemek hiç de fena olmazdı. Ama bunun imkânsız olduğunu biliyordu.

Justin, Shona'yı son bir kez kontrol ettikten sonra odadan hızlıca çıktı.

Merdivenleri sessizce inip ön kapının oraya ulaştığında bir anda dondu kaldı. Kapıdan gelen sesler, birinin içeriye zorla girmek istediğini gösteriyordu. Ensesindeki saçları sinirden havaya kalkmıştı. Kapını kolu yavaşça döndürülüp açıldı.

Justin şaşkınlıktan konuşamadı. Karşısındaki Cleo'ydu.

Cleo korkak bir kedi yavrusu gibi irkilmişti. "Ah, kahretsin!" Korkuyla elini kalbine götürdü. "Seni salak! Boxer'ınla evimin içinde dolaşıp ne yapmaya çalışıyorsun? Neredeyse kalp krizi geçiriyordum." Cleo korkuyla arkasındaki duvara yaslanınca titreyen dizleri onu daha fazla taşıyamamış yere çökmesine neden olmuştu.

Justin yere çömelen Cleo'ya bakıp sırıttı. "Zar zor yürüyorsun ve sarhoş bir şekilde evinin kapısının önüne yığıldın!"

Cleo bacaklarını karnına doğru çekti. "Ben sarhoş değilim! Sadece Liza'da kalmak istemedim. Adam ile karşılaştık. Onları yalnız bırakmanın daha uygun olacağını düşündüm. Bu yüzden de bir taksiye atlayıp evime geldim. Taksi parasını hiç sorma. Hem sen kimsin ki benim sarhoş olduğumu yüzüme vuruyorsun? Annem mi?"

Justin kahkahalarla gülüyordu. "Evet, doğru, annen gibi konuştum. Hadi bana elini ver de seni yerden kaldırayım. Hazır mısın? Hop!" Cleo ayaklarının üzerine bastığında ağırlığı, Justin'in bir iki adım geriye sendelemesine sebep olmuştu. Justin hem kendi dengesini korumak hem Cleo'yu ayakta tutmak için merdivenin tırabzanlarını sıkıca tutarken Cleo'nun vücudu, Justin'in vücuduna yapıştı.

Justin kendini aniden geri çekti. "Git ve mutfağa otur. Sana kahve yapacağım." Mutfağa gitmeden önce salondaki uyku tulumunun içindeki tişörtünü alıp üzerine geçirdi.

Cleo kolunu yastık yaparak, oturduğu yerden mutfak tezgâhının üzerine uzanmış ve gözlerini kapatmıştı. "Takside bu kadar kötü değildim. Ama şimdi kafamın içinde bir şeyler vızıldıyormuş gibi hissediyorum."

"Hmm tamam. Sana soda ve ağrı kesici vermem gerekiyor sanırım." Justin gerekenleri uzatırken bir yandan da kahve hazırlıyordu. Kahvenin sarhoş insanları ayıltığı hikâyesi belki bu sefer işe yarayabilirdi. Kahve hazır olunca Cleo'nun karşısına oturdu. Cleo ilacını çabucak içip kahvesinden bir yudum aldı. Saçları dağılmıştı, yüzü de darmadumandı. Neredeyse gözleri kapanacaktı.

Cleo, kahve bardağını burnuna yaklaştırdığında bu sefer işe yaramış gibi gözleri tamamen açıldı. "Sen yukarıda ne yapıyordun? Shona mı uyanmıştı?"

Justin burnunu buruşturdu. "Hayır ama her 5 dakikada bir yukarı çıkıp kontrol ettim. Biliyorsun tam bir acemi babayım."

Cleo kahkaha attı. "Hâlâ nefes alıp almadığını mı kontrol ediyorsun? Ben de yapıyorum merak etme."

"Sadece ben ve Shona. Düşünsene yanlış bir şey yapsam beni uyaracak kimsem yoktu. Hava sıcak mı soğuk mu? Ya da okuduğum hastalık kitapları yüzünden paranoyaya kapılınca kimse beni sakinleştirmedi." Cleo kendi umutsuz hallerini hatırlayıp güldü.

Justin önündeki kahveye baktı. Ne yapacağını bilmiyordu. "Ne komik, değil mi? Neyse başka şeylerden konuşalım. Cleo?"

Justin başını kaldırıp Cleo'nun ağladığını görünce donup kaldı. "Sorun ne?" Justin'in kafasının içinde bir sürü korkunç şey dolanıyordu. "Yoksa Shona'nın bilmediğim bir hastalığı mı var?"

Cleo başını iki yana salladı.

Justin rahatlamış bir şekilde sandalyesini Cleo'ya doğru yaklaştırıp ona sarıldı. Yıllar sonra Justin'in sıcaklığını tekrardan hissetmek Cleo'yu heyecanlandırmıştı. "Sorun nedir? Lütfen söyle."

Cleo'nun sesi titriyordu. "Sadece bazen. Bazen. Çok ama çok korkuyorum. Shona'nın hayatında sahip olduğu tek insan benim. Ya bir şeyi yanlış yaparsam? Daha çok küçükken bir şeyleri yanlış yaptığımı hissediyordum ama bunu soracak kimsem olmuyordu yanımda. Doktorlar, bakıcılar ya da sağlık çalışanları hepsi ama hepsi ne yaptıklarını çok iyi biliyorlardı. Ama ben bilmiyordum!"

Justin, Cleo'yu saran kolunu hafifçe gevşetip gülümsedi. "Ne yani biri seni kursa göndermedi diye mi ağlıyorsun? Ntrain bir seminer düzenlemedi mi? Ya da 'süper anneler' veya 'iyi anne olma' grupları ha?"

Cleo kendini tutmaya çalışsa da ağzından kaçan bir kahkahayı daha fazla içinde tutamayacağını anlamıştı. Kahkahalarla gülerken kafasını Justin'in omzuna yasladı. Justin, Cleo'nun gözyaşlarını omzunda hissediyordu. "Ama bekâr bir hamile olmak çok zordu. Liza beni anlamıyordu. En yakın arkadaşlarımdan biri boşanıyor; anne ve babam yaptığımı hiç onaylamıyordu. Bu yüzden ben ve Shona'dan başka kimse yoktu. Çok sorun yaşamadım. İlk kez doktora gittiğimde 5 aylık hamileydim. Ama yine de panikliyordum."

Justin, Cleo'nun sırtına yavaşça dokundu. "Ama muhteşem bir iş çıkardın. Her şeye kolayca adapte oldun. Bana bir baksana, tam bir aptal gibi davranıyorum. Her şeyi doğru yapıp yapmadığıma emin olamayıp sadece dolanıyorum."

Hıçkırık Cleo'nun bedenini sarsmaya başlamıştı. "Teşekkürler." Cleo fısıldayarak konuşuyordu. Daha sonra Justin'in omzunda ağladığını fark edince hızlıca kendine geldi. "Kusura bakma, sanırım tişörtünün her yerini makyaj yaptım."

"Önemli değil. Bak..." Justin bir an duraksadı. "Bu gece burada kalacağım. Eğer tabii senin için uygunsa. Shona'ya bu şekilde bakabileceğini düşünemiyorum."

Cleo yavaşça ayağa kalktı. "Evet, sanırım haklısın. Yatsam iyi olacak."

"Merdivenleri çıkmana yardım edeceğim."

"Sen tam bir kahramansın."

Aman tanrım.

Cleo çatlayacakmış gibi ağrıyan başını ellerinin arasına aldı. Aman tanrım!

Açık perdelerden sızan gün ışığı ağrısını daha da arttırıyordu. Elleriyle gözlerini kapatarak ışığın etkisini azaltmaya çalışıyordu.

Evin içine derin bir sessizlik hâkimdi.

Kısa bir süre hasta olup olmadığını hatırlamaya çalıştı. Daha sonra alt kattan Shona'nın mutlu kahkahalarının yükseldiğini duyunca neler olduğunu hemen hatırladı. Muhtemelen Cleo ağzı açık uyurken ve horlarken Justin gelip Shona'yı almış olmalıydı. Bir duş alıp kendine gelmesi gerekiyordu.

Cleo ilk olarak dün geceden kalma makyajı sildi. Dün gece. Dün gece muhakkak kötü bir şey olmuştu.

Ah hayır. Dün gece Justin'in omzunda ağlamıştı. Banyo aynasında kendi yüzüne bakarken suratındaki ifade ne kadar pişman olduğunu belli ediyordu.

Muhteşem. Dün gece hiçbir neden yokken Justin'in omzunda ağlamıştı. Muhtemelen sarhoştu. Yatağına bile onu Justin taşımış olmalıydı. Cleo kendi yaptıklarını inanamıyordu. Duştan çıkıp saçlarını kuruttuktan sonra üzerine temiz bir şeyler giyip aşağıya indi.

Shona annesini görünce ellerini çırpmaya başlamıştı. "Anniş! Anne!" Annesini yalpalayarak karşılamak için ayağa kalktı.

Cleo sanki dün gece hiç yaşanmamış gibi annelik rolüne hemen girivermişti. "Bebeğim merhaba! Justin ile iyi vakit geçirdin mi? Hmm ne güzel öpücükler bunlar." Aslında yalan söylüyordu. Bu öpücükler ıslaktı ve vitamin kokuyordu.

Justin ise tamamen yenilenmiş şekilde mutfağın kapısından onları izliyordu. Mısır gevreği kâseleri lavabonun içine dizilmişti. Justin gülümsedi. "Bu sabah nasılsın?"

Cleo buzdolabına doğru yürürken bacağına dolanan kızının yanına çömeldi. "Sen harika gözüküyorsun ama ben hâlâ kötüyüm." Buzdolabını açıp içinden portakal suyu alarak kafasına dikti.

"Mevve suyu!" Shona annesinin elindeki portakal suyuna uzanmaya çalışıyordu. Cleo kucağındaki Shona'yı yere bıraktı. Minik kızının çıkardığı sesler bile başının ağrısını arttırmaya yetiyordu. "Senin bardağın nerede bebeğim? Bekle bakalım. Teşekkürler."

"Deşekkü," Shona annesinin söylediği her sözü tekrarlamaya çalışıyordu. Minik kız, Justin'in bakışlarını kendi üzerinde hissedince kıkırdayarak salona doğru koşmaya başladı. "Baa-bay!"

"Baa-bay!" Justin minik kızının arkasından gülerek baktı.

Cleo ise portakal suyunu, kahveyi ve ağrı kesiciyi içmek için kendini zorluyordu. Daha sonra midesini düzeltmek için bir dilim ekmeği tost makinesinin içine koydu.

"Buna kahvaltı mı diyorsun sen?" Justin, Cleo'ya garip garip bakıyordu. "Otur. Ben sana bir şeyler hazırlayayım."

Cleo gözlerini devirerek Justin'e baktı. "Bana acıyorsun, değil mi?"

Justin bir şeyler aramak için ayağa kalkarken Cleo ısıttığı ekmeği kemirmeye çalışıyordu.

Justin ayağa kalktığında Cleo, Justin'in ne kadar muhteşem gözüktüğünü düşündü. "Dün geceden kalma hâlin dışında nasılsın?"

Justin'in altın renkli gözlerinin bakışlarının etkisinden kurtulup cevap vermesi çok zor oluyordu. "Bak, dün gece bana çok yardımcı oldun ama sakın söylediklerimi ciddiye alma. Büyük ihtimalle çakır keyif olmuştum ve saçmaladım. Benden nefret etsen bile sana kızamam."

Cleo elindeki tostun kenarlarını kemiriyordu. İğrenç. Kahvenin tadı da daha iyi sayılmazdı. Portakal suyu da muhteşem sayılmazdı. Cleo gözlerini bir anlığına kapattı. Gözlerini açtığında Justin'in ona baktığını fark etti. Cleo, yüzünü ellerinin arasına aldı. "Bu akşamüstü Gav arayacağını söylemişti." Gav istediği işi almış olmalıydı. Şanslı adam. Muhtemel buralarda ev arıyordu.

Justin duydukları karşısında gülümsedi. "Açık havada güzel bir yürüyüş seni kendine getirir. Shona bana evin arka kısmındaki salıncaklardan bahsetti. Gidip onları görebiliriz."

Shona'nın muhtemelen "salla" ve "yüüsek" diyerek anlatmış olabileceği salıncaklar için Cleo'nun verebileceği tek bir cevap vardı. "O kadar uzun yaşarsam tabii ki gideriz!"

Justin ayağa kalktı. "Giyin hadi. Açık hava seni kendine getirecek. Sıkı giyin ama!"

Cleo kasabanın arka tarafındaki yalpalayarak yürüyen ördekleri Shona'ya gösterirken kendini biraz daha iyi hissediyordu. Salıncakların oraya vardıklarında ise artık kendine tamamen gelmişti. Parkın içinde bulunan iki çocuklu bir anne, Cleo'ya selam vermişti. Kadının sarı saçları topuz şeklinde ensesinde toplanmıştı.

Cleo, kadın onlardan uzaklaşana kadar bir şey söylemedi. "Sanırım benim ev sahibimle çalışan biriyle evli. Onunla ev hakkında konuşamam lazım. Ya o evden taşınacağım ya da evi satın alıp olduğu gibi tadilat ettireceğim."

Justin, Cleo'yu dinlerken bir yandan da Shona'yı bebek arabasından kurtarmaya çalışıyordu "Neden taşınasın ki? Liza'ya mı yakın olmak istiyorsun?"

Cleo yüzünü ekşitti. "Hayır, Middledip'i seviyorum ama biraz daha büyük bir eve ihtiyacım var. Shona hayatı boyunca benimle aynı odayı paylaşamaz. Ayrıca bütçeme uygun bir ev bulmak zorundayım. Eğer bu evi alırsam daha birikim yapamadan tüm kenardaki paramı harcamak zorunda kalacağım. Tabii bir de oturduğum yer eski olduğundan bana inşaat izni bile vermeyebilirler. Daha büyük bir yer baksam bu sefer de Middledip'ten ayrılmak zorunda kalabilirim. Of çok zor."

Justin, Shona'yı salıncakta sallıyordu. "Üç odalı bir yer bul; böylece ben de sizinle kalabilirim. Kirayı da bölüşürüz."

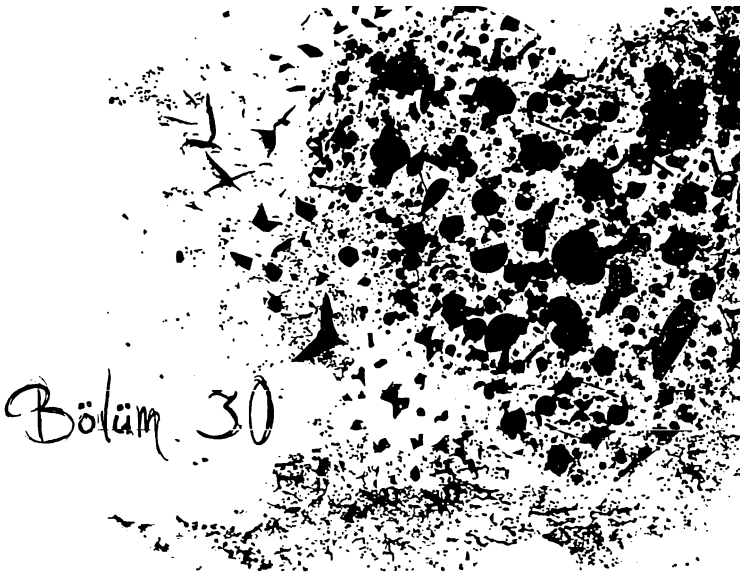
Cleo duydukları karşısında omuzlarında bir ağırlık hissetti. "Seninle aynı evi paylaşmak mı?"

"Evet, herkes bunu yapıyor. Herkesin kendi ait bir odası var. Ortak kullanım alanı da olacak. İşin en güzel tarafı da Shona annesiyle ve babasıyla bir arada yaşayacak."

Cleo çok gerilmişti. "Ne kadar ince düşünmüşsün! Böylece gecelik beraber olduğun kadınlarla tanışma şansını elde edebilirim! Ah peki beni nasıl tanıştırmayı düşünüyorsun? 'Bu Cleo. Zavallı kadını yanlışlıkla hamile bıraktım ve şimdi de aynı evi paylaşıyoruz ama herkes kendi hayatını yaşıyor!' demeyi mi planlıyorsun? Unut gitsin Justin, bu çok saçma!"

Justin'in çalan telefonu konuşmalarını bölmüştü. "Cevabın hayır yani, Cleo? Efendim? Evet, evet benim. Ne?! Şaka yapıyor olmalısın! Hemen geliyorum!" Justin daha ne olduğunu söyleyemeden hızlıca koşmaya başladı. "Arayan komşum Christ'ti! İnanabiliyor musun?"

Justin arkasını dönüp Cleo'ya bağırdı. "Evim yanıyormuş!"

"Bu ne?" Cleo, elindeki 7.132 dolarlık, adına düzenlemiş çeke bakakaldı. Gözleri fal taşı gibi açılmış;kaşları alnına doğru kalkmıştı. Diliyle kuruyan dudaklarını nemlendirdi.

Gav gülümseyerek son moda çerçeveli gözlüklerini parmağıyla ittirdi. "Hisselerimizi sattım. Keith'in hiç bilmediğimiz bir telekominasyon şirketinin hisselerini almamız için bizi zorladığını hatırlıyor musun? Bilmem Ne İletişim!"

Cleo yavaşça başını salladı.

"Büyük bir şirket tarafından satın alınmışlar. Ben de kâra geçmek için hemen hisseleri sattım. Boşanma işlemi sırasında bütün hisseleri ayırırken bu hisselerin varlığını unutmuştum açıkçası."

"Ben de unutmuştum."

"Kutlama zamanı!" Gav elindeki torbaların içinden Cleo'nun

hemen kimin satın aldığını merak ettiği şampanya şişelerinden iki adet çıkarmıştı.

Cleo bir kez daha elindeki çeke baktı. "Bu inanılmaz. Varlığını bile unuttuğum bu parayı benimle paylaşman çok güzel bir hareket."

Gav kıkırdayarak Cleo'ya baktı. "Bardaklar nerede?"

Cleo dolaptan bardakları çıkartırken eskiden sahip oldukları her şeyin ortak olduğunu bildiği zamanlardan farklı olarak şimdi kendi bardaklarına sahip olmanın verdiği garip duyguya bir türlü alışamamıştı.

Cleo şampanyasından büyük bir yudum aldı. "Bu paranın bana nasıl yardımcı olacağına inanamazsın. Annenden kalan bir para falan olduğunu zannettim. Öyle olsaydı zaten bu parayı kabul edemezdim."

"Ha annemden kalan para mı?" Gav şaka yaptığını açıkça belirtircesine gülümsedi. "Bana yarım milyon dolar bıraktı ama o parayı seninle paylaşamam!"

"Tamam, bununla idare ederiz artık!" Cleo bardağını Gav'in bardağıyla tokuşturdu. "En azından istediğim bir eve taşınabileceğim. Sen bir yıldızsın Gav!"

Gav alçakgönüllü bir şekilde gülümsedi. "Arka bahçendeki bir yıldız. Hillson'da Cardboard Team'in müdürü oldum.

"Nerede kalıyorsun?"

Gav boşalan bardağını doldurmak için şampanya şişesini eline aldı. "Keith ile yaşıyorum şimdilik."

Cleo, Dora'ya para vermemek için kredi ödemesini bile ödemeyen Keith'in bu cömert davranışını anlayamamıştı. "Peki anlaşabiliyor musunuz?"

"Çoooook." Cleo, Gav'in cevabından işlerin pek de iyi gitmediğini anlamıştı. "Bu günlerde tam bir pislik gibi davranıyor. Kadınlarla takılmaktan başka yaptığı bir şey yok."

Tam o sırada çalan kapı, Cleo'nun ayağa kalkmasına sebep olmuştu.

"Eğer ev arkadaşı arıyorsan, hemen sana taşınabilirim." Gav, Cleo'nun arkasından onu takip etti.

İşte işler şimdi karmaşıklaşmıştı. Cleo başını iki yana sallayıp eski tahta kapıyı açtı. Karşılaştığı manzara rahat bir nefes almasına neden olmuştu. "Justin, yaşıyorsun! Bütün gün seni aradım! Cleo salıncakta sallanan kızını yavaşlatıp babasına doğru koşması için yere bıraktığında Justin'i bırakan taksi çoktan gitmişti.

Justin kapının girişinde durmuştu. Yüzü kıpkırmızıydı. "Şarjı bitmiş. Kusura bakma Cleo ama girebilir miyim? Boktan herifler evimin kapısının önüne benzin döküp yakmışlar! Ah!"

"Ah!" Gav de aynı şekilde karşılık vermişti.

Justin bozulmuştu. "Gitsem iyi olacak."

Cleo, Justin'i içeri sokup kapıyı arkasından kapadı.

"Saçmala! Başın belada. Sadece salona geç ve otur." Cleo hararetle konuşurken Shona'nın yanına bıraktığı bebek mikrofonundan gelen cızırtılar Cleo'nun dikkatini çekti. "Shona uyandı. Onu getireyim!"

İki erkek Cleo gittikten sonra derin bir sessizlik içinde oturmaya başladılar.

Cleo salona girdiğinde Shona uyku mahmuru şekilde annesinin kucağında sakince dururken Gav ve Justin'i ise derin bir sessizliği paylaşıyorlardı.

Shona, Gav'i gördüğünde annesinin kucağına daha da sokuldu.

"Bekle bakalım. Sana içecek bir şey getireyim." Cleo, Shona'yı Justin'in kucağına bırakıp mutfağa doğru ilerledi. Shona, Justin'in kucağında olmaktan gayet memnun gözüküyordu.

"Merhaba bebeğim." Justin, Shona'nın kulağına yavaşça fısıldadı.

Cleo elinde portakal suyuyla dönerken Shona neşe içinde annesinin gelmesini bekledi. Minik kız babasına en sevdiği kitabı gösterecek kadar neşelenmişti. Aynı zamanda biberonunu ağzına koyup afiyetle meyve suyunu içmeye başladı.

Gav buna daha fazla katlanamayacaktı. "Ben daha sonra tekrar gelirim."

Cleo, Gav'i geçirmek için ayağa kalkmaya çalışırken Gav çoktan kapıya gitmişti bile. "Teşekkürler şey için-"

Cleo teşekkür bile edememişti.

"Kusura bakma." Justin bir şeyleri böldüğünün farkındaydı. Gav, onu görmezden gelmişti. Masada bulunan boş şampanya şişeleri bir şeyin kutlandığı gösteriyordu.

Aslında Gav her konuda haklıydı.

Justin onun karısını hamile bırakmış ve evliliklerinin bitmesine neden olmuştu. Gav'in ondan hoşlanmasını beklemek bir mucize olurdu. Ama Gav'in nefreti bundan daha büyüktü.

Cleo başını iki yana salladı. "Sorun değil. Neler oldu sen bana onu anlat!" Bu sırada Justin'e bir bardak şampanya doldurdu.

"Çoooook." Cleo, Gav'in cevabından işlerin pek de iyi gitmediğini anlamıştı. "Bu günlerde tam bir pislik gibi davranıyor. Kadınlarla takılmaktan başka yaptığı bir şey yok."

Tam o sırada çalan kapı, Cleo'nun ayağa kalkmasına sebep olmuştu.

"Eğer ev arkadaşı arıyorsan, hemen sana taşınabilirim." Gav, Cleo'nun arkasından onu takip etti.

İşte işler şimdi karmaşıklaşmıştı. Cleo başını iki yana sallayıp eski tahta kapıyı açtı. Karşılaştığı manzara rahat bir nefes almasına neden olmuştu. "Justin, yaşıyorsun! Bütün gün seni aradım! Cleo salıncakta sallanan kızını yavaşlatıp babasına doğru koşması için yere bıraktığında Justin'i bırakan taksi çoktan gitmişti.

Justin kapının girişinde durmuştu. Yüzü kıpkırmızıydı. "Şarjı bitmiş. Kusura bakma Cleo ama girebilir miyim? Boktan herifler evimin kapısının önüne benzin döküp yakmışlar! Ah!"

"Ah!" Gav de aynı şekilde karşılık vermişti.

Justin bozulmuştu. "Gitsem iyi olacak."

Cleo, Justin'i içeri sokup kapıyı arkasından kapadı.

"Saçmala! Başın belada. Sadece salona geç ve otur." Cleo hararetle konuşurken Shona'nın yanına bıraktığı bebek mikrofonundan gelen cızırtılar Cleo'nun dikkatini çekti. "Shona uyandı. Onu getireyim!"

İki erkek Cleo gittikten sonra derin bir sessizlik içinde oturmaya başladılar.

Cleo salona girdiğinde Shona uyku mahmuru şekilde annesinin kucağında sakince dururken Gav ve Justin'i ise derin bir sessizliği paylaşıyorlardı.

Shona, Gav'i gördüğünde annesinin kucağına daha da sokuldu.

"Bekle bakalım. Sana içecek bir şey getireyim." Cleo, Shona'yı Justin'in kucağına bırakıp mutfağa doğru ilerledi. Shona, Justin'in kucağında olmaktan gayet memnun gözüküyordu.

"Merhaba bebeğim." Justin, Shona'nın kulağına yavaşça fısıldadı.

Cleo elinde portakal suyuyla dönerken Shona neşe içinde annesinin gelmesini bekledi. Minik kız babasına en sevdiği kitabı gösterecek kadar neşelenmişti. Aynı zamanda biberonunu ağzına koyup afiyetle meyve suyunu içmeye başladı.

Gav buna daha fazla katlanamayacaktı. "Ben daha sonra tekrar gelirim."

Cleo, Gav'i geçirmek için ayağa kalkmaya çalışırken Gav çoktan kapıya gitmişti bile. "Teşekkürler şey için-"

Cleo teşekkür bile edememişti.

"Kusura bakma." Justin bir şeyleri böldüğünün farkındaydı. Gav, onu görmezden gelmişti. Masada bulunan boş şampanya şişeleri bir şeyin kutlandığı gösteriyordu.

Aslında Gav her konuda haklıydı.

Justin onun karısını hamile bırakmış ve evliliklerinin bitmesine neden olmuştu. Gav'in ondan hoşlanmasını beklemek bir mucize olurdu. Ama Gav'in nefreti bundan daha büyüktü.

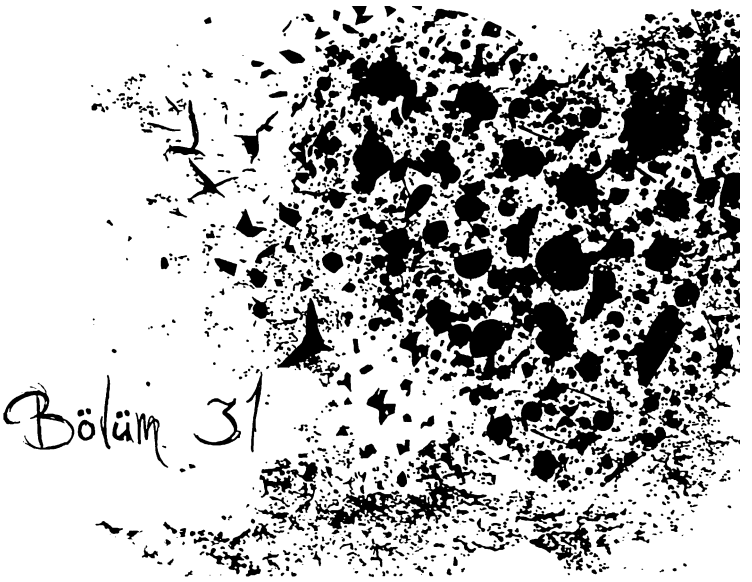
Cleo başını iki yana salladı. "Sorun değil. Neler oldu sen bana onu anlat!" Bu sırada Justin'e bir bardak şampanya doldurdu.

Muhtemelen bardağa doldurduğu, Gav'in getirdiği şampanyaydı ama Justin bunu umursayacak durumda değildi. Şampanyanın tadı harikaydı. İki koca yudum aldı.

"Öngörülere göre ben evde yokken evimi kiralayan insanlar yaptı bunu. Posta kutuma ölü hayvan bırakanlar ya da bir sürü saçmalıkla beni taciz eden başka kimse olamaz. Ama bu sefer çok ileri gittiler. Posta kutusuna bırakılan bir şey yangına sebep olmuş. Ve bunu gece yapmışlar!"

Cleo şaşkınlıkla açılan ağzını eliyle kapadı. "Gece mi?"

"Sabaha karşı saat 5 gibi. Duman yoğun ve siyahmış. Komşular kokudan bir şeyler olduğunu anlamış. Bütün gün polislerle ve itfaiye memurlarıyla birlikte zararı görmek için evin içindeydim. Ev berbat durumda. Kalacak bir yere ihtiyacım var. Her şey dumandan dolayı batmış." Justin olacakları düşündükçe çıldırıyordu. "Dün gece evde olsaydım. Muhtemelen sonum hiç iyi olmazdı."

Cleo'nun zaman zaman ne söylediğini düşünmeden konuştuğu anlar olsa da bu sefer ne söylediğinin farkındaydı. "Şişme yatağını oturma odasına koyabiliriz. Tabii istersen."

Justin bu teklifi kabul etmeden önce Cleo'ya konuşmadan baktı. "Eğer senin için sorun olmazsa. Polis, evime geri dönebilmemin bir ayı alacağını söyledi." Justin'in gözleri dolmuştu. "Dün gece Shona'ya bakmak için burada olmasaydım..."

Cleo'nun bedeni korku içinde ürpermişti. "Neyse, bunu berbat bir uyarı olarak alalım."

Bir hafta sonra, Cleo akşam yemeklerini kendi yaşıtlarıyla geçirmeye alışmıştı. En azından ortalığa havuç fırlatan kimseler yoktu! Justin iyi bir ev arkadaşı olmuştu. Esprili ve neşeliydi. Cleo ona kendi evinde kalmasını teklif ettiği için hiç pişmanlık duymuyordu. Cleo'nun işi olduğu zamanlarda her şeye yardım ediyor, Shona'yla çok ilgileniyordu.

Mutfak masasında çalışmaya çalışırken üst kattan gelen neşeli kıkırdamaları, ayak seslerini duyuyordu. Justin sonun aşağıya indiğinde, Cleo başını kaldırıp Justin'e baktı.

"Uyudu mu?"

"Evvet! İşte benim kızım!" Justin, Cleo'nun neler yaptığını görmek için omzundan dizüstü bilgisayarının ekranına baktı. "Nedir bu 'benim hakkında bilmediğiniz 3 şey' oyunu mu?" Cleo'nun *Zaman, Modül, Açıklama, Amaç,* Öğrenme *Hedefleri* başlıkları altına yazdığı kâğıdı parmağıyla gösterdi.

"Sadece ilk başta arayı ısıtmak için yapılan bir formalite. Her biri kendi ile ilgili 3 özellik yazıyor. Diğerleri bu özelliklerden birinin doğru olup olmadığını tahmin etmeye çalışıyor. Çoğu yanlış tahminlerde bulunuyor ancak en azından yaratıcı düşünce becerilerini arttırmaya yarıyor."

Justin, Cleo'nun karşısındaki sandalyeyi çekip, bir gazete aldı. "Tamam. Ben köpeklerden korkuyorum, popomda hançer dövmesi var ve başka gezegenlerde yaşam olduğuna inanıyorum."

"Başka gezegenlerde yaşam olduğuna inanıyorsun."

"Seni zeki şey!"

"E seni hiç köpeklerden kaçarken görmedim. İki sene önce poponda bir dövme yoktu. Ve abuk sabuk şeylere inanacak kadar delisin!" Cleo düşünceli bir şekilde kalemini ısırdı.

"Bir keresinde tutuklanmıştım. Kenarda biriktirdiğim paramı hiç giymediğim bir elbiseye yatırdım. Çekoslovakça konuşabiliyorum.

Justin elindeki gazeteden gözlerini ayırmadı. "Evet, telefonda konuştuğunu duymuştum. "

"Yanlış!" Cleo zafer içinde yumruğunu havada salladı. "O Polonyacaydı cahil şey! Ama pek iyi konuşamıyorum. Annem çok daha iyi konuşuyor."

Justin bir başka sayfa çevirdi. "Peki ne zaman tutuklandın?"

"Hiç bulaşmadığım bir macera türü o. Ama yeni bir elbise aldım. Hiç ihtiyacım olmayan ve hiç giymediğim bir elbiseydi. Aslında geri versem çok iyi olacak. Düşüncesizce o kadar para harcadım!" Cleo sahip olduğu o kadar elbiseden sonra artık tatmin olması gerektiğini anlamalıydı. Aslında Shona'nın yeni kıyafetlere ve ayakkabılara ihtiyacı vardı. Evin ihtiyaçları da vardı. Cleo bu vahşi yaşamda yeni bir elbiseye ihtiyaç olmadığını anlamıştı.

Ah ama elbise resmen onu çağırmıştı. Cleo sadece mağazalara bakmak için dışarıda dolanırken, işte o anda onu görmüştü. Orada askıda asılı duruyordu işte.

Etiketinde yarı fiyatına düşmüş olduğunu yazsa da fiyatı hâlâ Cleo için fazlaydı. Hem bunu nerede giyebilirdi ki? Ama Cleo dayanamayıp elbiseyi denemişti. Ve o elbise onu resmen baştan çıkartıyordu. Çok iyi hissettiriyor, üzerinde çok şık duruyordu. Hem eline geçen az biraz para vardı. Tabii böyle şeylere harcarsa elinde o para da kalmayacaktı.

Cleo aldığı elbiseyi aklından silip işine dönmesi gerektiğini biliyordu. Kettle'ın çıkardığı ses ve aynı anda Justin'in okuduğu gazetenin hışırtısı dikkatini dağıtmaya yetmişti.

Justin boğazını temizleyip konuşmaya başladı. "Üç tane kulağım var. Boyum 2 metre. Ve o elbiseyi görmek istiyorum."

Cleo işinden başını kaldırmadan gülümsedi. "Sana uymaz o elbise!"

"Hadi ama. Bütün paranı verdiğin şu elbiseyi gerçekten merak ettim."

Cleo kahkahalarla üst kata çıkıp poşetinden bile çıkarmadığı elbiseyi eline aldı. Elbisenin kumaşı ipek gibi kaygandı, rengi ise âdeta Ferrari kırmızısı gibi parlak ve canlı. Kalçayı olduğu gibi saran, askısız, göğüs altına gelen hizaya kadar olan sırt dekoltesi siyah bir kurdele kemer ile desteklenen rüya gibi bir elbiseydi. O kadar güzeldi ki Cle ona sarılıp uyuyabilirdi.

Justin elindeki gazeteden gözlerini ayırıp, Cleo'ya baktı. "İşte buna elbise denir! Bunu mutlaka giymelisin!"

Cleo elindeki elbiseyi dikkatlice poşetine koydu. "Haklısın, işte bu yüzden elbiseyi geri vermek zorundayım. En azından başkaları ona hak ettiği değeri verip giyebilir." Cleo torbayı mutfak kapısının arkasına astı. Böylece sabah yanına alıp akşamüzeri mağazaya uğrayıp geri vermeyi unutmayacaktı.

Justin, Cleo'yu dikkatlice izledi. "Shona'ya ne zaman istersen bakarım, biliyorsun değil mi?"

Cleo yerine oturup çalışmaya devam etti. "Çok fazla dışarı çıkmıyorum. Çoğu erkek çocuğu olan bir kadını pek fazla tercih etmiyor. Birçoğu evlenip boşanmış. Zaten kendi çocukları var. Bir de anne olan bir kadınla birlikte olurlarsa yeniden 'aile' olmanın korkusu hepsini kaçırıyor. Liza'yla çıkmak istesem o da hayatının merkezine Adam'ı koydu. Tek başına pek fazla çıkmıyor. Her neyse. Zaten gerçekten gece çıkıp eğlenmek istediğimden bile emin değilim. Hem zaten gece çıktığımda sonu iyi biten tek bir hikâyem bile olmadı."Cleo ne söylediğinin çok geç farkına varmıştı. Dudaklarını pişmanlıkla ısırdı.

Justin karşılık olarak pis pis sırıtıyordu. "Evet, biliyorum."

Cleo, arabasını Dora'ya doğru sürerken Shona arabanın arkasında mutlu bir şekilde kendince şarkı söylüyordu. Cleo ise kendini çok depresif hissediyordu. Aslında depresif yanlış ve abartı bir kelime olurdu. Sadece biraz morali bozuktu o kadar.

Sahip olduğu her şeyi düşünmeye başladı. Rahat, güvenli bir evi vardı. Zaten beğendiği diğer evler satışa çıksa bile alacak parası şu an mevcut değildi.

İdare eden bir arabaya ve iyi gelirli bir işe sahipti. Ve en önemlisi sağlıklı ve mutlu bir çocuğa sahipti.

Hayatta ki en önemli şey Shona'ydı Cleo için.

Justin birkaç gün sonra kendine bir ev bulacak, Cleo'yu Shona ile birlikte yalnız bırakacaktı. Muhtemelen ilk başlarda bu yalnızlık garip gelecekti. Her şeyi, her sorumluluğu biriyle paylaşmaya alışmıştı. Justin'in oturma odasında, her yerde kendine ait eşyalarına ve şişme yatağına olmasına bile alışmıştı. Ama kendine ait bir yaşamı olması gerektiğinin de farkındaydı.

Justin ilk önce evini temizletecek, daha sonra da muhtemelen gömme bir dolap ve yatak ile dekore etmeye başlayacaktı. Kendine ait yaşamına dönmenin verdiği keyifle Anita'yı arayacak, istedikleri zaman görüşüp kimseler görmeden yaşayacaklardı. Cleo bir anda kendini Justin ve Anita'yı kıskanırken buldu.

Üç gün sonra, Cleo eve geldiğinde Justin'i toparlanırken buldu.

"Evim sonunda yaşanır bir hâle döndü. Bu gece çoğu eşyamı götürebilirim gibi gözüküyor. Önümüzdeki hafta sonu da nelerim eksikse onları çıkıp alırım."

"Doğru. İyi fikir. Shona bir şeyler yemek zorunda. O yüzden yardım edemeyeceğim."

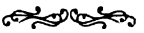
"Problem değil." Justin kırmızı renkli çantasının fermuarını kapatırken, başını kaldırıp Cleo'ya bakmamıştı bile. "Gez bir kamyon bulup getirene kadar eşyalarımı şimdilik garaja koyacağım. Anita kendi evime geçtiğimde bana yerleşmem için yardım edecek. Her şey kısa sürede olup bitecek."

"Ah! Baya planlı programlı hazırlanmışsın." Cleo moralinin bozulduğunu belli etmemek için zoraki bir ses tonuyla konuştu. Shona ile akşam yemeklerini yedikten sonra Justin'i geçirip arkasından el salladılar.

Justin gittikten sonra Shona tahta oyuncaklarıyla sesli bir şekilde oynasa bile evin içine garip sessizlik hâkim olmuştu. Cleo uyku tulumunu kaldırıp makineye attıktan sonra kendini temizliğe verdi.

Daha sonra Shona ile hayvanlı yapbozda hayvan figürlerini doğru yerlere koyduktan sonra minik kızını yatağına yatırdı.

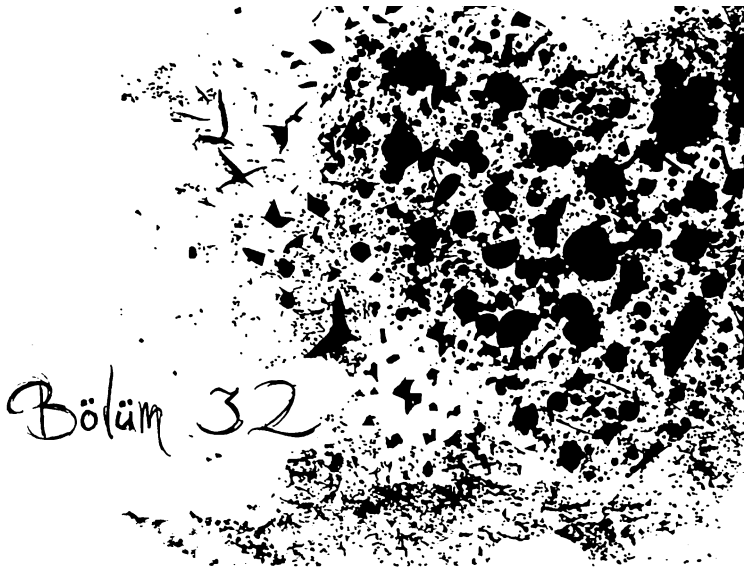
Şimdi ev daha da sessizleşmişti.

Ertesi günü gelen çiçekler harikaydı. Çiçeklerin üzerindeki kartta şunlar yazıyordu:

"Balonla uçuyorum, bir dinozor eğitiyorum ve beni evine kabul ettiğin için sana çok minnettarım. Teşekkürler. Justin."

Cleo, Justin'e karşılık olarak mesaj attı. "Sen çok kurnazsın, Rica ederim, Özlendin."

Justin, pazar akşam geç vakitlerde Cleo'nun kapısını çalarken doğru şeyi yapıp yapmadığından pek de emin değildi.

Cleo kapıda belirdiğinde üstünde yırtık bir kot ve uzun pembe bir tişört vardı. "Artık burada yaşamıyorsun, biliyorsun değil mi?"

Babasının geldiğini gören Shona, Cleo'nun bacaklarının arasından geçerek kapının önüne çıktı.

"Jussin!"

Justin minik kızı kucağına aldı. Shona minik kollarını boynuna doladıktan sonra yüzünü yüzüne yaklaştırdı. "Meyhabaaa!"

"Meyhaba tatlım!" Justin, Shona'nın minik burnuna bir öpücük kondurup Cleo'ya döndü. "Anahtarlarını getirmiştim."

Cleo davetkâr bir şekilde Justin'in içeri girmesi için kenara çekildi. "Eğer anahtarın varsa neden kapıyı açıp girmedin!"

Justin artık evin içindeydi. "Rahatsız etmek istemedim."

"Evet, duyan da evde ilginç bir şey yaptığımı zanneder. Geçerken mi uğradın yoksa planlı bir ziyaret mi?"

Justin bir anda birkaç gün önceki rutin hayatının tam içine düşmüştü. Cleo ile birlikte yemek yemişler ve Shona'nın banyosunu yaptırmışlardı. Sıcak su, oyuncaklar, Shona'nın gamzeleri, minik ve tombul bacakları ve şampuanın havaya kaldırdığı Rock şarkıcıları tarzı saçları... Ve tabii ki saçının yıkanmasına karşı verdiği itiraz çığlıkları.

"Hayıyyy-Haaaa-yııhhh!"

Justin gömleğinin kollarını kıvırmış bir şekilde, küvetin yanına çömelmişken kızının birkaç dişiyle verdiği gülümsemelerin etkisi altına çoktan girmişti.

Cleo ile yaşamak çok güzeldi. Cleo ile çok iyi anlaşmıştı. Kızının her anını görebilmek paha biçilemezdi. Artık böyle bir şansının olmadığını düşünmek Justin'in canını çok sıkıyordu. Yalnız yaşamak, her ne kadar Anita yanında olsa bile artık çok garip gelmeye başlamıştı.

Yeni bir yatakta uyumak, temizlenen evinin kokusuna alışmak... Tadilat gören yeni evinde sıcacık yatağında uyumak yerine sobanın ısıttığı bir odada uyku tulumunda uyumayı yeğlerdi.

Justin hafifçe iç çekerek Shona'nm ördek şeklindeki havlusuna uzandı. Bebeğini havlusunun içine sarıp omzuna doğru kaldırdı. Shona bu ani hareket karşısında heves ve heyecanla çığlık atıyordu.

Daha sonra Shona'yı kendi yatağına yatırıp burada kaldığında yaptığı gibi yatağın yanına oturdu. Bu sırada Cleo televizyonda umarsızca kanallar arasında gezinmeye başlamıştı.

"O pahalı elbiseyi geri verdin mi?"

Cleo suçlu bir ifadeyle Justin'e baktı. "Yarın vereceğim."

Justin sesinin normal çıkmasını sağlamak için çaba sarf ediyordu. "Belki de elbiseyi havalandırman daha iyi olur. Cumartesi bana eşlik eder misin diye soracaktım."

Cleo duydukları karşısında garip bir zevk duyarken; aniden endişelenmişti. "Ne için?"

"İş yemeği. Patronlarımla geçireceğimiz biraz da içkinin bize eşlik edeceği bir akşam olacak. Şirketin üç ana bölümünü -stüdyo, ofis ve basım işleri- kaynaştırmak için planlanmış bir yemek aslında."

Justin Cleo'nun çatılmış kaşlarını görünce ona ne soracağını tahmin etmişti. "Peki ya Anita?"

Justin sesli bir şekilde içinde tuttuğu nefesi verdi. "Anita böyle bir ortama ayak uydurabilecek biri değil Cleo. Stüdyoda çalışanlar elit insanlar olarak adlandırılırlar. Ve bize söylenen kaynaşmamız. Anita bunu yapabilecek biri değil." Cleo'nun şüpheli yüz ifadesi Justin'in açıklamasını devam ettirmeye zorladı. "Hem sanki biraz olayları ciddiye almaya başladı gibi. Ama ben buna hiç hazır değilim. Bu yüzden bana bu iyiliği yaparsan sana minnettar olurum."

Cleo'nun yüz ifadesi pek de iyi şeyler söylemiyor gibiydi. "Yani Anita'dan kurtulmak için mi beni o yemeğe davet ediyorsun? Kusura bakma bakıcı ayarlamam çok zor." Cleo sinirle elindeki bardağı masaya bıraktı.

Justin'in alınmış gibi bir hâli vardı. "Tabii ki ondan kurtulmak için seni kullanmıyorum. Haftalar boyunca bana evini açtın, gidecek başka bir yerim yoktu." Tabii ki Drew, Martin, Gez

ve kız kardeşi hariç. "Seni çağırıyorum çünkü çok iyi bir eş olacağını biliyorum. Sen özgüvenin beden bulmuş hâlisin. Ayrıca Liza, Shona'ya bakabileceğini söyledi."

Cleo ters ters Justin'e baktı. "Ne yani benden habersiz her şeyi ayarladın mı?"

Justin sabırsızca yağa kalktı. "Tamam. Pekâlâ, unut gitsin. Resmen mızmız bir çocuk gibi bahaneler üretiyorsun. Liza'ya vazgeçtiğimizi iletirim." Sinirle ayağa kalktı. "Shona'yı görmek için uğrarım."

Justin tam kapıyı açarken Cleo'nun sesini işitti. "Yemek aslında iyi bir fikir olabilir. Ama lütfen bir daha benden habersiz bebek bakıcısını ayarlama."

Justin arabasını hızlı bir şekilde Cleo'nun evinden uzaklaştırdı. Bir bakıma ona çıkma teklif etmişti. Ve bu kötü bir şeydi. Ama Cleo'nun bütün gün çalışıp akşam olduğunda Shona ile birlikte paylaştıkları izole hayatı sonucu ne kadar yalnız kaldığını görmüştü. Bunu değiştirecek bir şeyler yapmalıydı. İyi, nazik ve düşünceli bir şeyler.

Justin yaptıklarından pişman olmamayı diledi.

Cleo, Justin'in arabasıyla oradan ayrılmasını beklemeden Liza'yı aradı. "Justin seni cumartesi günü Shona'ya bakman için aradı mı?"

Liza kıkırdamıştı. "Evet! Biliyorsun Shona'yı çok seviyorum, bu benim için hiç problem değil." Cleo bu kaba davranış karşısında sorgulanmak için ya da en azından bir açıklama için gelecek soruları beklemeye koyulmuştu. Ama Liza hiçbir şey sormuyordu. "Biliyorum Shona'ya teyzelik yapmaktan çok zevk alıyorsun. Gerçekten senin için sorun olmaz değil mi?"

"Hayır, olmaz tabii ki."

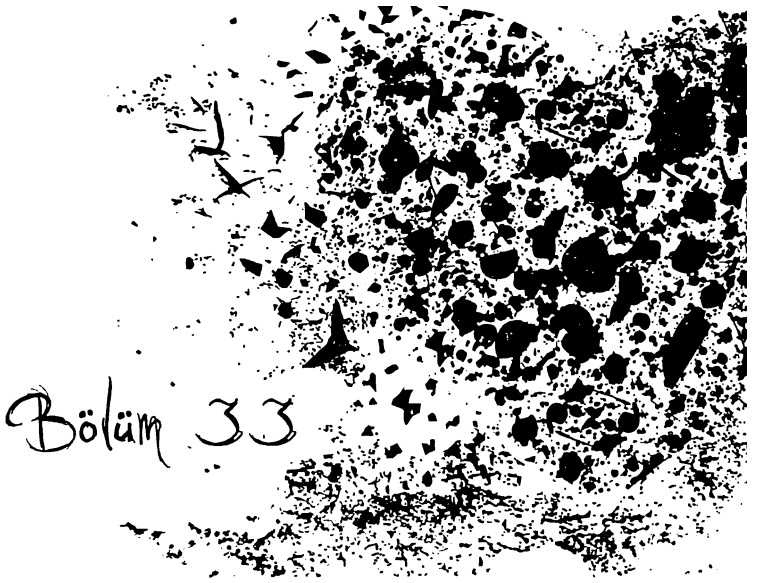
"Beni işle ilgili bir şeyler için davet etti. Hâlâ gidip gitmemek arasında karar veremiyorum!"

Cleo, Liza'nın Amerikan komedi dizilerinde kullanılan ses tonuyla konuşmaya başladığını fark etmişti. "Sana kalmış. İstiyor musun?"

Evet, Cleo bunu yapmayı çok istiyordu. Asıl problem işte buydu.

İsteksizce önlerindeki engelleri düşündü. "Açıkçası o gece bana, Peterborough'tan Middledip'e ödemek zorunda olduğum 45 pounda mal olacak. Tabii sen de eve dönmek istersen sana da taksi parası ödemek zorunda kalacağım. Ama istersen kalıp şişme yatakta uyuma şansın da var."

"Tamam, tamam. Sen benim evimde kalabilirsin ben de sende kalırım. Sakin ol! Panik yapma!"

Bir sonraki cumartesi sabahı Cleo, Shona'yı göldeki ördekleri beslemek için parka götürüyordu. Çocuklar gölün etrafındaki parkları istila ederken bir yandan köpeklerini gezdiren insanlar su birikintilerini üstlerine sıçratan bisiklet sürücülerine bağırıyorlardı.

Shona her zaman bir trenin arkasına binip gezmeyi ya da nehrin üzerinde küçük bir kayıkla köprülerin altında gezmekten büyük keyif alıyordu. Cleo ise kızının tam tersi şekilde bir kafede oturup kahvesini yudumlarken rüzgâr sörfü yapanları izlemekten daha keyif alıyordu.

Ama bugün bunların hiçbirini yapamazdı. Gav ile buluşmak zorundaydı.

Kahretsin. Gav'den Justin'nin evinde çıkan yangından beri haber almamıştı. Bu yüzden dün çalan telefonunun ekranında Gav'in adını görünce çok şaşırdı. Bu çok rahatsız edici bir durumdu. Zaten zar zor girdikleri eve bir de Shona'nın burnuna

gelen yemek kokuları karşısında verdiği çığlıklar eklenin o anda çalan bir telefon Cleo'yu âdeta delirtebilirdi.

Gav gerçekten de çok münasebetsiz zamanlarda arıyordu. "Buluşabilir miyiz?"

"Ben seni daha sonra arasam?" Cleo, Shona'yı hafifçe sallıyordu. Shona'nın acıyla yükselen çığlıkları karşısında annesinin hafif dokunuşları çok az da olsa minik kızı sakinleştiriyordu.

"Yüz yüze görüşsek daha iyi olur."

"İlk önce Shona'ya yemeğini yedirmem lazım. Daha sonra olmaz mı?"

Gav'in sesinden sinirlendiği olduğu çok belliydi. "Hayır olmaz! Yarın Shona'yı birine bırak işte. Ne bileyim."

Cleo, gerilmiş bir şekilde Gav'e bazı gerçekleri hatırlatması gerektiğini hatırladı. "Ben kızım olmadan hiçbir yere gelmiyorum. Paket program gibi anlayacağın. Beni alan Shona'yı da almak zorunda!"

Ferry Meadow buluşmak için ikisi için de iyi bir noktaydı. Böylece Gav yürüyerek gelirken Cleo ile Shona da ördekleri besleyip yolda yeteri kadar eğlendiler. Gav kafeye onlardan önce varmıştı. Göl kıyısına hâkim olan rüzgâr Gav'in saçını havalandırıyordu.

Cleo, Gav'i gördüğünde Shona'yı gördüğü için adamın moralinin bozulduğunu anlamıştı.

"Hiç de mutlu gözükmüyorsun!"

Gav zoraki şekilde yüzüne bir gülümseme kondurdu. "Onu birine bırakamaz mıydın?"

Cleo başının üzerinden ördeklere ekmek atarken ses tonunu sakin tutmaya karar verdi. "Çocuklarını evde tek başına bırakan annelerin sonunu biliyoruz."

"Bu çocuğun babası yok mu?"

"Babası mı?"

Cleo'nun önünde salınarak gezinen ördekler ekmek çantasının boş olduğuna emin olana kadar oradan ayrılmadılar. Yemeklerini yer yemez kıyıdan ayrılanların dışında. Yeşilbaşlı olanlar ise yedikten sonra hemen orayı terk etmenin kaba bir davranış olduğunu düşündüklerinden biraz daha kıyıda oyalanmayı seçtiler.

"Göl kıyısında bir yürüyüşe ne dersin?"

"Pekâlâ. Shona, bebek arabasına binmek ister misin?" Shona'ya teklifte bulunmak Cleo'nun yaptığı en büyük hataydı. Bir elinde araba bir elinde Shona çok rahatsız bir şekilde yürüyüşe başlamak zorunda kalmıştı. Gav tabii ki hiçbir şekilde yardım teklif etmemişti. Justin olsaydı ya arabayı taşımayı teklif eder ya da Shona'yı alırdı. Cleo ne kadar alışmıştı onun varlığına.

Ama artık bu rahatlığı unutması gerektiğinin farkındaydı.

Cleo, Shona'nın kolunu hızla çekmesi karşısında düşüncelerinden sıyrıldı. "Baaaayk!" Minik kız dramatik bir şekilde parmağıyla işaret ediyordu. Her iki dakikada bir aynı şeyi sürdürdüğünden Shona artık sıkıcı bir hâl almaya başlamıştı. "Eee n'aber?"

"Benim üzerime polisleri saldırttığını biliyor muydun?"

"Bayyksana anne!" Shona ilk kez görüyormuşçasına bir balıkçıyı işaret ediyordu.

"Evet, balık tutuyor." Cleo kızıyla ne kadar sabırlı konuştuğunu fark ettiğinde kendiyle gurur duydu. Daha sonra Gav'e baktı. "Neden bahsediyorsun?"

Gav her zamankinden farklı olarak gözlüklerini takmadığı için kaş çatması dışında eski hâllerini andırıyordu. "Bugün polis iş yerimi aradı. Yeni iş yerimi! Şu boktan yanan ev için benimle konuşmak istiyorlarmış. Bay Mullarkey'yi tanıyıp tanımadığı mı sordular. Ben de, hayır tanımıyorum tabii ki, dedim. Bir anda Justin dediklerinde kimden bahsettiğimizi anladım!"

Shona heyecanla döndü. "Jussin?"

Cleo konuştuklarının ciddi olduğunun farkındaydı. Bu yüzden Shona'nın tüm itirazlarına rağmen onu arabasına koyup bir güzel bağladı.

Yürümeye devam ettikleri göl kıyısı boyunca rüzgârın şekillerini bozduğu çimenler gözle görülür derecede şekilsizlerdi. Cleo kendini daha fazla tutamayacaktı. "Justin'in evinin seninle alakası ne?"

"Lanet olsun! Kesinlikle hiçbir alakası yok! Ben de bunu söylüyorum."

Cleo derin bir nefes aldı. "Lütfen Shona'nın yanında lanet okuma. Çevremdeki çoğu çocuğun ağzından duymak istemediğim şeyleri duyuyorum! Ve bu yetişkinlerin suçu."

"Pardon!" Gav elimde değil dermişçesine ellerini ceplerine sokup Cleo'ya baktı. Daha sonra rahat edememiş olacak ki ellerini ceplerinden çıkarıp kollarını göğsünde birleştirdi. Aslında Gav ile yürümek, güreş müsabakası izlemek kadar huzur verici bir hâl almaya başlamıştı! "Çok sinirliyim! Tabii ki Justin'le

ve olanlarla bir ilgim olmadığını kanıtlayabildim. Ancak senin onunla yaşadığını öğrendiğimde o pi... O adamın ne kadar kinci bir adam olduğunu bilmen gerektiğini düşündüm."

Cleo, Gav'den duydukları karşısında çok rahatsız olmuştu. "Ben artık Justin'le yaşamıyorum. Hem zaten bizimle yaşadığı sürede şişme yatağıyla birlikte oturma odasında kaldı."

"O pislik, onun evini ateşe veren kişi olabileceğimi söylemiş. Ki böyle bir şey yapmış olsaydım kimse beni suçlayamazdı bile! İnan içinde o varken yakardım o daireyi. O pis herif benim karımla yattı!"

Cleo yanlarında gerçek bir aile yürüyüşü gerçekleştiren insanların dönüp kendilerini baktığını fark edince dişlerinin arasından Gav'e söylenmeye başladı. "Şunu aklına sok Gav! Ya Justin'in evini yakmayı düşünmeyeceksin ya da insanların seni suçlamasına alışacaksın!"

"Kimse beni suçlayamaz!"

"Neden bu kadar sinirlendiğini anlamıyorum."

Gav sinirli bir şekilde uzaklara baktı.

Aralarında oluşan sessizliği Shona'mn heyecanlı sesi bölmüştü. "Baayk, öödek!"

"Evet, yeşil başlı bir ördek. "

"Baykkk, öödek" Shona parmağıyla bir başka ördeği gösteriyordu.

"Kahverengi bir ördek." Cleo kızının gösterebileceği elli çeşit ördeğin varlığının farkına vardığından hemen konuşmaya devam etti. "Çeşit çeşit ördek var tatlım."

"Çocukça konuşmalardan hiç sıkılmıyor musun?" Gav gözlerini devirerek Cleo'ya bakıyordu.

Cleo tabii ki bu durumdan zaman zaman bıkıyordu ancak Gav bu dünyada bunu itiraf edeceği son kişiydi. "Çocuklara sorularının cevaplarını vermezsek nasıl öğrenebilirler?"

Aralarındaki sessizlik daha da uzuyordu. Shona her ne kadar arada "Baaayk!" diye etrafı gösterse de durum değişmemişti. Gav ağzından gevelediği soruyu sormadan ikinci gölü geçmişlerdi bile. "Yani artık seninle yaşamıyor?"

Cleo derin bir nefes alarak Gav'in sorusunu cevapladı. "Kendi evine, olması gerektiği yere geri döndü. "

Gav aniden durup, Shona'nın arabasının kolunu tuttu. "Seni gerçekten özledim, Cleo."

Of, hayıııır...

"Boşanmak için daha başvurmadım biliyorsun."

Cleo'nun tüm bedeni ürpermişti. "Ben de bundan şüpheleniyordum zaten."

"Hâlâ bir şeyleri düzelteceğimize dair bir umut var içimde. Geçmişi unutup geleceğe umutla bakabiliriz. Eskiden her şey çok güzeldi." Gav'in aç bakışları Cleo'nunkiyle buluşmuştu. Gav'in sesi Cleo'nun anılarını canlandırmıştı. Ve şaşırtıcı şekilde Cleo bundan zevk alıyordu. "Evliliğimizin herkesi kıskandırdığını hatırlamıyor musun? Keith evimize gelmekten ne kadar hoşlandığını söyler, sanki gerçek olmayan bir evlilik yaşamına şahit olduğunu söyler dururdu."

Cleo hızla atan kalbini yavaşlatmak için çaba sarf ediyordu. Ses tonunu nazik tutmak zorunda olduğunun farkındaydı. "Lütfen Gav. Yetişkinlerin dünyası bir yanılsamadan ibaret biliyorsun. Hepimiz değiştik. Artık hayattan aynı şeyleri beklemiyoruz. Bütün o masal, yalanlar üzerine kurulmuştu."

Gav omuzlarını istemsizce silkti. "Her şeyi arkamızda bırakıp yeni bir sayfa açabiliriz. Mutluydum. Sana, evimize gelememek beni deli ediyor. Beni terk ettiğin günden beri çok kötüyüm."

Cleo, Gav'i bu şekilde görmekten nefret ediyordu. "Üzgünüm," dedi nazikçe. "Biz diye bir şey yok artık. Geçmişi değiştiremeyiz. Bana çocuk sahibi olamadığın gerçeğini söylemediğini unutamam. Ve sen de benim yaptığımı unutamazsın. Shona her zaman o yaptığım şeyin sana hatırlatıp duracak. Ondan hoşlanmıyorsun bile."

Gölün ortasına konumlandırılmış ahşap parka doğru yürüdüler. Gav huysuz bir yüz ifadesiyle yapmacık bir şekilde Shona ile ilgileniyor, onu salıncakta sallıyor ve minik kız havalara uçarken alkışlıyordu. Ancak hiçbiri Shona'nın ilgisini çekmedi. Minik kız ahşap bir tavşanın üzerine çıkıp sallanmaya başladı. Cleo, Gav'in gözlerinde sönen umut ışıklarını görebiliyordu. Cleo istemsizce iç geçirdi.

Justin, Cleo'yu almaya geldiğinde Cleo'nun aklında sadece bir soru vardı.

"Harika gözüküyorsun, elbisen yeni mi?" Cleo iltifatı duymazdan gelerek Justin'e baktı. "Polise, evini Gav'in yaktığını düşündüğünü mü söyledin?" Cleo gözlerini Justin'in gözlerinden bir saniyeliğine ayırdığında Justin'in üzerindeki gri takımı, kobalt mavisi gömleği ve her zamanki gibi dikilmiş saçlarının farkına vardı.

Justin sırıttı. "Şimdi de hikâyeler uydurmaya mı başladı?"

"Söyledin mi?"

Justin'nin sırıtması bir anda kaybolmuştu. "Bilerek yapmadım. Blumfieldların şehir dışında olduğunu söyleyen bir tanık çıktı. Polis de bana size saldırabilecek kimse var mı diye sordu. Ben de bunu yapacak kimseyi tanımadığımı söyledim. Polisler, muhakkak atladığım bir olay olduğu konusunda ısrar ettiler. Polisler böyle konulara alışkın olduklarından olayı deşmeye çalışıyorlardı. Benim de aklıma Gav geldi. İsmini ve nerede çalıştığını biliyordum." Justin omuzlarını silkti. "Göz ardı edilmesi gerektiğini düşünmedim açıkçası."

Bir süre birbirlerine baktıktan sonra Cleo emniyet kemerine uzandı. "Gidelim mi?"

Tören odası hayal edilemeyecek bir şekilde kırmızı kadife perdelerle, beyaz masalarla ve çoğunlukla bakır ve pirinç kaplamalarla döşenmişti. Oturdukları masa Justin dışında kimse yanında birini getirmediği için tam bir "bekârlar" masasıydı. Kendi isminin dışındaki tüm isim kartları yazıcıdan çıkartılıp masaya yerleştirilmiş gibiydi. Cleo masadan birilerinin "Bu kız da kim?" sorularını bile duymuştu. Cleo listeye son dakika eklendiğini tahmin etmekte gecikmedi.

Cleo kirpiklerinin arasından Justin'e bakıp onu neden buraya çağırdığını merak etti. Belki de Cleo'nun insanlarla hemen kaynaşması Justin'i ikna etmişti. Ya da gerçekten Justin'in dediği gibi onu evine aldığı için bir teşekkürden ibaretti. Hmm. Neyse hiç fena değildi. Derin bir nefes alarak buraya Justin'in davetlisi olarak geldiğini ve üzerindeki elbiseyi giyecek başka yeri olmadığını da unutmaması gerektiğini hatırladı. Cleo'nun içi acımıştı. Resmen acınacak hâldeydi.

Justin, Cleo'yu yanından uzaklaştırmak istemiyor gibiydi. Cleo kendine düşeni yapması gerektiğini anladı. Yüzüne büyük bir gülümseme kondurup masada oturanlara döndü. "Beni tanıştırmayacak mısın?"

Masada on kişi vardı. Dördü stüdyodan, Elizabeth ve Zoe adlı iki kız ofis kısmından, geri kalan dört erkek de basım işlerindendi. Bu dört erkeğin üçü makine asistanı, diğeri de Brad adında, uzun boylu, omuzlarına kadar uzanan düz siyah saçlara sahip bir basımcıydı. Üzerinde 70'lerden kalma iki tonlu bir takım vardı. Gömlek yakası açıktı ve kravatı kısa bağlanmıştı. Ceketi ise omuzlarına sığmıyordu. En komiği ise Brad'in gözlerinin Cleo'nun elbisesinin, göğüslerini sıkıca saran kısmında takılmış olmasıydı.

"Merhaba." Cleo, adamın dikkatini çekmeye çalıştı. "Buradayım!"

Brad gözlerini kırpıştırıp Cleo'ya baktı. "Evet, kesinlikle buradasın. Justin seni nerede saklıyordu bunca zamandır? Justin sandalyeleri değiştirmeliyiz! Cleo'nun yanına oturmam lazım!"

Justin elindeki menüyü incelermiş gibi yapıyordu. "Rüyanda görürsün!"

Cleo, Brad'e bir kez daha bakmak için kafasını kaldırdı. Her ne nedenle burada olursa olsun, uzun zamandır egosunun bu kadar tatmin edildiğini hiç hatırlamıyordu. Justin ile tanışmalarını hatırlayınca Cleo'nun canı yandı. Ne hâle gelmişlerdi. Ama Cleo artık akıllanmıştı.

Başlangıç tabağı olarak karides dolgulu midye ve patates ikram edilmişti. Justin bardağını kaldırıp Cleo'nunkiyle tokuşturdu. "Beni evine aldığın için teşekkür ederim. Yoksa acılar içinde sokakta kalacaktım."

"Önemli değil. Ev şimdi sensiz çok sessiz ve toplu. Shona bile her sabah seni görmek umuduyla oturma odasına koşarak giriyor."

Justin duydukları karşısında hüzünlü bir şekilde gülümsedi. Çatalıyla tabağındaki patatesle oynuyordu. "Ben de onunla olmaktan büyük zevk aldım. Belki ona torpil geçtiğimi düşünebilirsin ama çok zeki bir kız. Hem, hep birlikte iyi bir iş çıkardık değil mi?"

"Aynen öyle." Cleo tabağındaki patatesin tadını merak ederek yemeğin tadına baktı. Gözüktüğü kadar lezzetli değildi.

Justin, yavaşça çatalını bırakıp konuşmaya devam etti. "Benim kızımla daha fazla vakit geçirmeye ihtiyacım var senin de yükünün azalmasına. Yangın haberini aldığım gün yaptığımız konuşma yarım kalmıştı. Main Yolu'nda bahsettiğin ev. Evet senin için pahalı ve büyük olabilir, ancak depozitoyu ve krediyi seninle birlikte paylaşabilirim. Hem böylece hep birlikte yaşarız. Sen, ben ve Shona. Benim kendime ait bir odam olur aynı şekilde senin de. Ama Shona ikimize de aynı anda sahip olabilir."

Sadece bir anlığına da olsa Cleo'nun kalbi heyecandan takla atmıştı sanki. Gerçekten Cleo'nun istediği bu muydu? Sırtını yaslayabileceği, sorumluluklarını paylaşabileceği birine sahip olmak. Tabii ki tüm düşünceler, Justin'in en başındaki o hislerini tekrardan hissedebileceğine olan inancından kaynaklanıyordu. Birlikte mutlu bir aile olabilir ve... Ah kes şunu!

Tüm bunlar hiçbir zaman gerçekleşmeyecek olan ve üzüntüden başka hiçbir şey getirmeyecek olan aptal, imkânsız hayallerden başka şey değildi.

Cleo çatalını tabağının kenarına bırakıp bardağını eline aldı. "Bunun saçma bir fikir olduğu konusunda hemfikir olduğu-

muzu sanıyordum. Anita'nın benimle yaşadığını duyduğundaki tepkisi ne olur hiç düşündün mü? Hem biliyorsun ki bizde kaldığında onu bir kere bile bizim eve getiremedin. İşler ciddiye bindiğinde sen de bunun saçma olduğunu anlayacaksın."

Justin'in gözlerinden sakinliği belli oluyordu. "Bırak da aşk hayatımın geleceğine ben karar vereyim."

Cleo, Justin'in kulağına doğru eğildi. Dudakları neredeyse kulağına değecekti. "Tamam. O zaman benimki hakkında endişelenebiliriz. Benim hiç aşk hayatım yok. Anladın mı? Gav'i terk ettiğimden beri kimse olmadı. Ve bir de seninle aynı eve taşınırsam birini bulma şansım sıfıra iner."

Genç çiftin etrafındaki insanların konuşmaları sesli ve hararetli bir şekilde sürerken her ikisi de sessizlik için oturuyorlardı. Cleo çok az yemişti. Firmanın genel müdürü şirketinin başarılarından bahsetmek, başarılı işlerde bulunanlara ödül vermek ve gelen davetlilere teşekkür etmek için sahneye çıktığında nazikçe sahneye döndü. Justin, Ashton Kampanyası'ndaki başarısı sayesinde bir şişe Armagnac kazanmıştı. Cleo zoraki bir şekilde dönüp, "Tebrikler," dedi.

Tebrik alkışlarının arasında balo salonunun ışıkları yavaş yavaş değişerek, dans moduna geçildiğini haber veriyordu. DJ'in sesi hoparlörden salona doğru yayıldı. "Pekâlâ, merhaba Rockley Image! Dans pistine ilk kim gelmek isteeeeeer?"

"Ben!" Brad'in uzun ve güçlü kolları bir anda Cleo'yu sarıp dans pistine sürükledi. "Hazır mısın?" Brad'in eğlenceli tavırları Cleo'yu etkisi altına alınca Cleo keyiflenmeye başlamıştı. Kalabalık dans pisti Brad'e, Cleo'ya yakınlaşma fırsatı verirken Cleo pek fazla samimi olmak istemiyordu.

"Ses çok yüksek. Hadi gel bir içki içelim." Brad yüksek sesle seslendi.

Cleo, Brad'in fikrini beğendiği için hemen kabul etmişti. "Kapıya doğru gidelim en azından temiz hava alırız."

Kapının yanına gittiklerinde kurtuldukları yüksek ses ikisini de rahatlattı.

"Elbiseni çok sevdim. Çok güzel gözüküyorsun."

Zamanın nasıl geçtiğini anlamamışlardı.

"Şey..." Brad mırıldandı. Bir eli Cleo'nun başının üzerinde duvara yaslanmıştı. "Justin ile bir ilişkin yok değil mi?"

"Aslında yok. Ben ona bir iyilik yaptım, o da beni buraya davet etti."

"Muhteşem." Brad elini yavaşça Cleo'nun koluna indirdi. "Biliyorsun değil mi?

Bardan kaldırdığı bir kadın ile yaşadığı tek gecelik ilişkisinden bir bebeği var."

"Biliyorum. O kadın benim."

Brad'in şaşkınlıktan açılan ağzı adamın aptal gibi gözükmesine neden olmuştu.

"Çok. Çok üzgünüm. Öyle demek istememiştim..."

"Önemli değil. Hadi dans edelim. "

Brad dans etmeye başladıklarında bir an Cleo'nun dudakların doğru eğildi. Cleo şaşkınlıktan ne yapacağını bilemez bir hâlde duruyordu. Brad'in dudakları dudaklarının üzerindeyken dengesini koruması hiç de kolay değildi.

muzu sanıyordum. Anita'nın benimle yaşadığını duyduğundaki tepkisi ne olur hiç düşündün mü? Hem biliyorsun ki bizde kaldığında onu bir kere bile bizim eve getiremedin. İşler ciddiye bindiğinde sen de bunun saçma olduğunu anlayacaksın."

Justin'in gözlerinden sakinliği belli oluyordu. "Bırak da aşk hayatımın geleceğine ben karar vereyim."

Cleo, Justin'in kulağına doğru eğildi. Dudakları neredeyse kulağına değecekti. "Tamam. O zaman benimki hakkında endişelenebiliriz. Benim hiç aşk hayatım yok. Anladın mı? Gav'i terk ettiğimden beri kimse olmadı. Ve bir de seninle aynı eve taşınırsam birini bulma şansım sıfıra iner."

Genç çiftin etrafındaki insanların konuşmaları sesli ve hararetli bir şekilde sürerken her ikisi de sessizlik için oturuyorlardı. Cleo çok az yemişti. Firmanın genel müdürü şirketinin başarılarından bahsetmek, başarılı işlerde bulunanlara ödül vermek ve gelen davetlilere teşekkür etmek için sahneye çıktığında nazikçe sahneye döndü. Justin, Ashton Kampanyası'ndaki başarısı sayesinde bir şişe Armagnac kazanmıştı. Cleo zoraki bir şekilde dönüp, "Tebrikler," dedi.

Tebrik alkışlarının arasında balo salonunun ışıkları yavaş yavaş değişerek, dans moduna geçildiğini haber veriyordu. DJ'in sesi hoparlörden salona doğru yayıldı. "Pekâlâ, merhaba Rockley Image! Dans pistine ilk kim gelmek isteeeeeer?"

"Ben!" Brad'in uzun ve güçlü kolları bir anda Cleo'yu sarıp dans pistine sürükledi. "Hazır mısın?" Brad'in eğlenceli tavırları Cleo'yu etkisi altına alınca Cleo keyiflenmeye başlamıştı. Kalabalık dans pisti Brad'e, Cleo'ya yakınlaşma fırsatı verirken Cleo pek fazla samimi olmak istemiyordu.

"Ses çok yüksek. Hadi gel bir içki içelim." Brad yüksek sesle seslendi.

Cleo, Brad'in fikrini beğendiği için hemen kabul etmişti. "Kapıya doğru gidelim en azından temiz hava alırız."

Kapının yanına gittiklerinde kurtuldukları yüksek ses ikisini de rahatlattı.

"Elbiseni çok sevdim. Çok güzel gözüküyorsun."

Zamanın nasıl geçtiğini anlamamışlardı.

"Şey..." Brad mırıldandı. Bir eli Cleo'nun başının üzerinde duvara yaslanmıştı. "Justin ile bir ilişkin yok değil mi?"

"Aslında yok. Ben ona bir iyilik yaptım, o da beni buraya davet etti."

"Muhteşem." Brad elini yavaşça Cleo'nun koluna indirdi. "Biliyorsun değil mi?

Bardan kaldırdığı bir kadın ile yaşadığı tek gecelik ilişkisinden bir bebeği var."

"Biliyorum. O kadın benim."

Brad'in şaşkınlıktan açılan ağzı adamın aptal gibi gözükmesine neden olmuştu.

"Çok. Çok üzgünüm. Öyle demek istememiştim..."

"Önemli değil. Hadi dans edelim. "

Brad dans etmeye başladıklarında bir an Cleo'nun dudakların doğru eğildi. Cleo şaşkınlıktan ne yapacağını bilemez bir hâlde duruyordu. Brad'in dudakları dudaklarının üzerindeyken dengesini koruması hiç de kolay değildi.

Cleo ve Brad'in öpüşerek dans pistinde olmaları çok kötüydü. Justin haklı olarak sinirlenmişti. Daha da kötüsü, bazı insanlar Cleo'ya baktıktan sonra ona da bakıyorlar ve sırıtıp duruyorlardı. İçini çekti, ceketini ve kravatını çıkararak, her şeyden habersiz çifte doğru yürümeye başladı.

Justin dans edenlerin arasından geçip insanları selamladı. Cleo'yu alıp dışarı hava almaya çıkaracaktı. Neyse ki buna gerek kalmadan şaşkın siyah gözleri onunkilerle buluştu. Brad'i görmezden geldi ve "Misafirimle dans edebilirim diye düşünüyordum," dedi.

Cleo yavaşça başını salladı. "Tamam," Brad'e özür dilercesine bakarak, "Daha sonra devam ederiz," dedi.

Justin sınırları aşmadan, ellerini yavaşça dans ettiği ve arkadaşça davrandığı Cleo'nun beline sardı. "Seni şu ev davasıyla üzdüğüm için üzgünüm. Ne kadar harika bir fikir olduğuna kendini inandırınca nasıl oluyor bilirsin. Aynı şekilde düşünmeyen insanların fikirlerini kabul etmek istemezsin."

Elleri omuzlarında, onunkiler kadar rahattı. "Unut bunları."

"Brad ve sen çok yakınlaşmaya başlıyorsunuz."

"Yani?"

Cleo ve Justin, ritme uyum sağlayarak dans ediyorlardı. İleri, geri. İleri, geri. Müzik yavaşladığında kalabalık onları sıkıştırmaya başladı. Elleri, Cleo'nun sırtından biraz daha aşağıya kaydı. "Aşk hayatında acele bir ilerleme varmış gibi geldi." Cleo'nun ifadesini inceledi. "Sanırım Brad bu gece seni yatağa atacağını düşünüyor."

Cleo'nun kafasını sallayışı yavaş ve düşünceliydi. "Belki de öyle düşünüyordur." Sonra birden gözleri haylazlıkla parladı. Justin çökmüştü. O deli kadın tekrar ortaya çıkıyordu.

Geçmek isteyen bir çift Cleo'ya çarptı. Justin, Cleo'yu kendine doğru çekip kulağına, "Ama yatmayacaksın onunla, değil mi?" diye sordu. "Neden olmasın?"

Justin, nefes nefese kalmıştı. Brad ile yatacaktı! Bir an Brad'i, Cleo'nun ceketini çıkarıp, Cleo ile el ele birbirlerine gülümserken hayal etti. Sesini sertleştirerek, "Cleo, eğer benim MİSAFİRİM, Brad ile buradan ayrılırsa herkes benim hakkımda ne düşünür? Demek istediğim, Brad! Şu sapık herif! Buna dayanabileceğimi sanmıyorum!"

Bir dakikalığına Cleo'nun gözleri öfkeden parıldadı. Daha sonra ifadesi durgunlaştı ve kabullenmeye başladı. Dans etmeyle başladıkları dönüşleri son buldu. "Doğru, haklısın. Seni düşünmemiştim. Doğru, olmaz bu."

Başka bir parça çalmaya başladı ve konuşmadan dans etmeye devam ettiler. Justin, Cleo'nun başının üzerinden uzaklara bakmaya koyuldu. Kendini tam bir aptal gibi hissediyordu. İki

sene... İki sene! İki senelik bir bekârlık hayal edilemezdi! Ve Justin, Cleo ile elde etmek üzere olduğu şansına, salak kibriyle son vermişti. Oysa Brad, kurt gibi bu fırsatı değerlendirmeye çalışıyordu.

"Justin!" Bu fısıltı onu düşüncelerinden uyandırdı. "Erkek delisi bir kadın değilim, fakat sen de şu olursa iyi olur kafasından çıksan? Beni rahatsız ediyorsun." Cleo'nun sözleri Justin'in yüzüne bir tokat gibi çarpmıştı.

Kalabalık bastırdıkça, o da Cleo'yu yakınına çekiyor, kolları onu daha da sıkı kavrıyordu. Bacağı bacağının arasında, kolları sıkıca kenetlenmiş, Cleo'nun kalp atışlarını hissedebiliyordu. Harika! Bencil bir salak olduğu kadar da duygusuz herifin de tekiydi. Bir an, çok yakın olduklarının ve onun vücuduyla ısındığının farkına vardı.

"Bu geceyi birisiyle geçirme niyetindeysen, bilmem iyi olmaz mı?" Birbirlerine baktılar. Cleo'nun yüzündeki ifadeden, düşüncesini yanlışlıkla sesli söylediğinin farkına varması çok zaman almadı. Cleo anlamamış gibi davranmadı. Kocaman bir kahkahayla cevap verdi. "Ama bundan sonra aramızda bir şeyler olamayacağını belirtirken gayet açık ve nettin!" "Peki, sen ve Brad arasında bir şeyler olacak mı? Yoksa sadece takılmaktan mı bahsediyoruz?" Şimdi Cleo, Justin'in kolları arasında, gözleri ona kenetlenmiş bir şekilde bakıyordu. Bir dakika sonra omzunu silkerek, "Sadece takılırız sanırım," dedi.

"Tamam, o zaman. Eğer öyleyse bunu ben de yapabilirim." Bunu düşündüğü için delirmiş olmalıydı.

Justin, Cleo'nun gülerken gözlerinin kıvrılışını izledi. Bunu yaptığında gerçekten çok çekici oluyordu. "Buna pişman ola-

caksın," dedi Cleo. Cevap verirken, dudaklarının köşelerinin yukarıya doğru kıvrıldığını hissetti.

"O benim problemim."

Cleo, "Ertesi gün tuhaf hissedeceksin," dedi.

"Biz yetişkin insanlarız."

Cleo kafasını salladı. "Bunu düşünmemeliyim. Bu delilik. Resmen soruna davetiye çıkarmak!" Çok hafif bir titreme hissetti. "Ama eğer eminsen..."

Ama Justin'in gülen gözlerine ve üzerine dayanan vücuduna nasıl karşı koyabilirdi ki? Justin, "Ceketlerimizi alayım," dedi. Kalbi hızlı atıyordu.

Caddedeki sokak lambasının ışığı dışında, daire kapkaranlıktı. Taze boya kokusu, Cleo'ya burada bir yangın olduğunu anımsattı. Ya ev çok sıcaktı ya da Cleo kalp atışlarının tıpkı Tom ve Jerry'de olduğu gibi görünebileceğini düşünüyordu.

Justin'in elleri omzuna kondu. Hafif, rahatlatıcı ve sevecendi. Sesi gerginlikle titrek ve kısıktı.

"Emin misin?" Cleo'nun sesi az da olsa tizdi.

"Eğer sen eminsen."

Ve Justin'in elleri Cleo'nun önce ceketini kollarından sıyırıp yere attı, sonra Cleo'nun tüm vücudunun titremesine sebep olarak elbisesinin fermuarını açtı. Ardından kendi ceketini çıkardı ve Cleo'nun parmakları gömleğinin düğmelerinin üzerinde titrerken, yatak odasına geçtiler.

Cleo'yu kendine çekip, dudaklarını onunkilere yaklaştırdığında sabırsızlanıyordu. Üstündekileri çıkarıverip, onu yatağa doğru çekti. Sonrası sadece o ve Justin'in yaptıklarından ibaretti.

Her şey bittiğinde ve nefes nefese uzandıklarında dünya durmuş ve sanki sadece onlar hayattaymış gibiydiler. Ardından da derin bir uykuya daldılar.

Justin kafasını yataktan kaldırdı. "Bu çalan senin cep telefonun değil, değil mi?"

"Bu kadar erken mi?" Cleo titreyen bacaklarının üzerinde ayağa kalkarak, çantasını bıraktığı hole doğru cep telefonunu almaya yöneldi ve birden aklına geldi.

Justin'i çarşafın içinde kıvrılmış yatarken bıraktığı yatak odasına döndü. "Saati gördün mü? Liza çıldıracak! Adam'ın ailesiyle akşam yemeğinde olması gerekiyor! Ve ben Shona'yı hiç düşünmedim. Elbisem nerede?" dişlerini parmakları ve diş macunuyla temizleyerek banyodan çıktı. "Elbisemin fermuarını çeker misin?" Durdu. Justin gergin bir şekilde bakıyordu. Ufak bir çabayla fermuarını çekiverdi. "Aaa! Arabamı kız kardeşimin evinin önünde bıraktım!" Justin kendini yataktan kaldırmadan önce birkaç dakika öylece yattı. "Cleo, bu bana kötü anıları hatırlatıyor."

Justin, Cleo'nun arabasının arkasına park etti. Cleo, tüm yol boyunca Liza'mn sinirden kuduracağını ve Shona'nın terk edilmiş hissedeceği için endişelenerek saatine bakıp durmuştu ve oraya vardıkları anda kapı koluna yapıştı. Harika.

Fakat daha sonra durdu ve her iki koluyla alnını tuttu. Derin bir nefes aldı. "Teşekkürler. Beni buraya getirdiğin için teşekkürler." Gözleri kırıştı. "Gece için de teşekkürler."

Justin gözlerini devirdi. Cleo bakışlarını farklı bir yöne çevirerek, "Dediğin gibi, sadece takılmalık bir şeydi. Hiçbir şey beklemiyorum. Tüm o şeyleri söylediğin günden beri bir şey değişmedi. Bana güvenmiyorsun ve affedilemeyecek biri gibi davrandığımı düşünüyorsun. Kendini tüm bunlar yüzünden benimle bir şeyleri yoluna koyma konusunda zorunlu hissetme. Biz yetişkiniz. Keşke yapmasaydım demeni gerektirecek bir şey yok. Sadece bir kerelikti," dedi. Dudaklarını ısırdı ve parmak uçlarıyla Justin'in yanaklarına dokundu. Sonra gitti.

Justin eve siyah bir bulut içindeymiş gibi gitti. Tek gecelik ilişkiler bazen kötü bir fikir olabiliyordu. Anlaşılmazlıklarla dolu bir saçmalık, saçmalık, saçmalık! Evine girdi ve kapıyı kapattı.

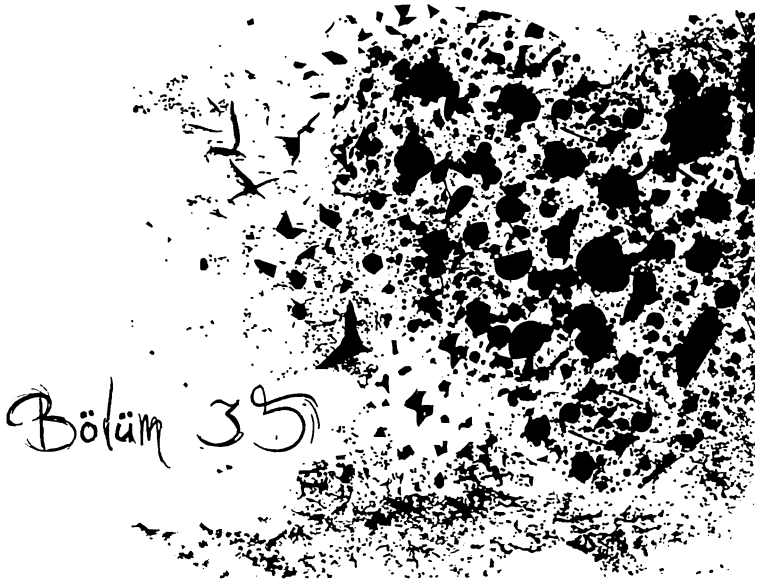
Bu takılmaktan fazlası olmalıydı. Gece yaşananları düşünmekten kendini alamadı.

Telefon çaldı ve telefonu açtı. "Efendim?" Ama arayan, konuşmadan telefonu kapadı. "Ah! Defol git, seni sapık!" Bu baş belasından gerçekten bıkmıştı.

Adam, çoktan gözden kaybolmuştu. Shona ise öğleden sonra uykusu için aşağıdaydı.

Cleo buzlu bir bira alıp sandalyesine oturdu. Yapmaması gerektiğini düşünmeye başladı. Kötü bir fikirdi. Kötü. K-Ö-T-Ü. Neden Justin bu akıl almaz, mantıksız öneriyi yapmıştı? Ve neden kendisi bunu kabul etmişti?

Peki ya neden bu kadar güzel olmak zorundaydı? Gözlerini kapatıp, birasında bir yudum almak için dudaklarını bardağa değdirdiğinde Justin'in ağzını hatırladı, ellerini, vücudunü... Titredi. Bu büyü olmalıydı...

"Eğer bu sefer hamileysen, evleniriz." Justin parkenin üzerinde zıpladı. Cleo sakindi, çünkü içlerinden biri öyle olmak zorundaydı. "Tüm yanlış sebeplerden sonra mı?"

"Ortaya çıkıp seni arkandan vursalardı, doğru sebepleri bilemezdin."

Cleo, Shona'nın sandviçini küçük parçacıklara bölerken içinden 10'a kadar saydı. Bir saate kadar Liza, Adam'ın arabasına atlıyordu ve şimdi, Justin karşısında saçma sapan konuşuyor, mutfağın çevresinde attığı her adımla, o gece hakkında pişmanlığını arttırıyordu.

"Dersimizi aldığımızı biliyor olmalıydın. İkimiz de suçluyuz."

8, 9, 10... Shona'yı bebek masasına oturttu ve kendine sandviç yapmaya başladı. "Ertesi gün hapı alacağım." Salam dilimlerini sayarken, çok fazla aldığını fark etti. "Aç mısın? Sana sandviç..."

Salam paketi elinde düştü. "O haplar her zaman işe yaramıyor. Konuyu dağıtmayı bırak. Eğer bu sefer de hamile kalırsan, evleniyoruz. Tamam mı?"

Saçını geriye doğru itti. Ne fikir ama! Hayat asla eskisi gibi olmayacak. "Tüm o zoraki evlilikler yıllar öncesinde vardı."

Bir an Justin'in yakıcı bakışına maruz kaldı. Justin daha sonra dönüp çay yapmaya koyuldu. Çay poşetlerini ve sütü bardağa koyarak Shona'nın bardağını tekrar doldurup mutfak masasına oturdu. Sanki orada yaşadıkları günlere geri dönmüş gibiydiler. Beraber yemek hazırladıkları, Shona'nın sandalyesinden bağırıp çağırırken yemek yedikleri zamanlara geri dönmüş gibi.

Cleo ve Shona yemeklerini yerlerken Cleo, Shona'nın yapış yapış parmaklarını temizliyordu. Mama önlüğünü çıkarıp sandalyeden kaldırana kadar sessizce durup izledi. Fakat Cleo Justin'in onları izlediğinin ve yemeğini henüz bitirmediğinin farkındaydı.

Shona yerde kahverengi bir kartın poşet ve tahta bir kaşıkla oynarken, Cleo'nun oturup soğuk içeceğini içmeye başlayana kadar bekledi. "Anne ve baban hâlâ beraberler mi?"

Cleo bir yudum aldı ve başını salladı. Onların evli olup, katı ve uyumlu bir şekilde oturmaları dışında başka bir şey yapıyor olmalarını düşünemiyordu.

"Bizimkiler de." Çayını bitirdi. Gözleri o anda durgun ve içtendi. "Çocuklarım için de bunu istiyorum. Geleneksel bir aile, anne ve babanın bir arada yaşadığı, mümkünse evli olarak..."

"Artık çoğu kişi böyle yaşamıyor." Yalnızlığına ne de güzel bir çare... Saçlarını gözlerinin önünden çekti. "Her neyse, dü-

şüncelerin mantıksız. Neden hamileysem evlenecekmişiz? Bir çocuğumuz zaten var ve evli değiliz."

"Haklısın." Yavaşça başını salladı. "Ne olursa olsun, benimle evlensen iyi edersin."

Ayağa kalkıp tabakları lavaboda yıkamaya başladı. "Ne romantik, eski kafa bir istek! Ama hayır. Teşekkürler. Bugün bu yaşta menfaatlerin için evlenmezsin, Justin. Beraber yaşlanmak ve aşk için evlenirsin ama artık kimse böyle yapmıyor." Suyu açtığında lavabodan çıkan buhar gözlerine doldu.

Sesi tam arkasından geliyordu. "Bu fikir hoşuna gitmedi mi? Eve geldiğinde seni bekleyen, endişelerini paylaşacağın birinin olması, düzenli bir hayat."

Birden gözleri dolarak, sinirinden kabalaşan bir ses tonuyla Justin'e döndü. "Yalnız, çaresiz biriymişim gibi konuşma. Kimsene muhtaç değilim. Yalnızken de iyiyim."

Yerinde durarak, "Çok kötü konuştum," dedi.

Cleo, yapay bir gülümsemeyle konuştu. "Hiç kaç tane insanın çocuklarını yasallaştırmak için aşksız, amaçsız evlilikler içinde sıkışıp kaldığını düşündün mü?"

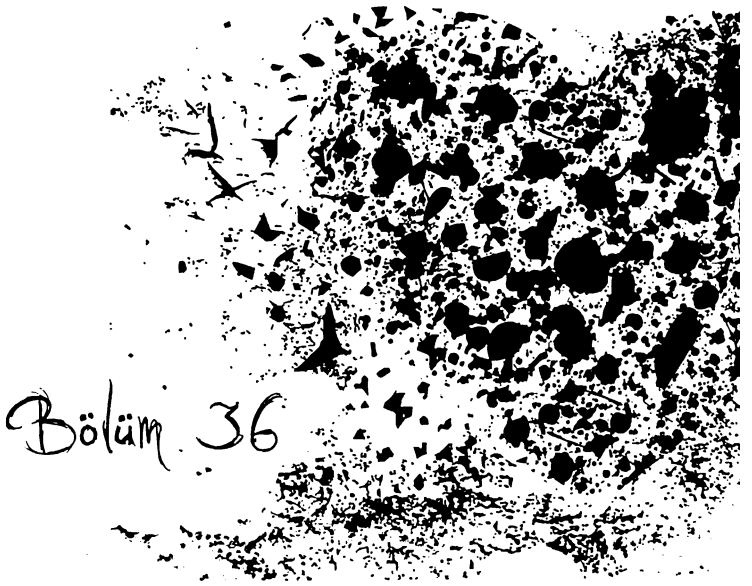
Sessizliğe gömüldü.

Bahçeye baktı. Akşamüstü güneşinin aydınlattığı çimenlerin eğilip bükülmesini, bulutların güneşin önünden geçip yok olmasını izledi.

Hamile değildi. Pazartesi sabahı doktora gitmeden önce regl dönemine girmişti. Shona'yı ziyarete geldiğinde Justin'e bunu söyledi. "Haydi, ucuz kurtuldun. Eğer beni ararsan, The Three

Fishes'ta olacağım. Dora ile buluşacağım." Sonra Shona' ya dönerek, "Justin için iyi bir kız ol! Hemen döneceğim." Justin'e dönerek, "Harika değil mi?" dedi.

Justin, Shona'nın, babasına vermek için uzattığı pembe-mavi çorabı aldı. "Çok güzel."

Muggie's her cuma olduğu gibi yine tıklım tıkıştı ve resmen sallanıyordu. Justin pek de takılma modunda değildi ama kendini Cleo ve manyak kız kardeşi de kalabalığın arasında mı diye bakarken bulmuştu. Oysa kalabalıkta Cleo'nun koyu saçlarından iz yoktu. Muhtemelen, Shona yukarıda uyuyor, o da evde tek başına oturuyordu. Bu resmi zihninden silmeye çalıştı. İçmek, Martin ve Drew ile beraber yetenek avcılığı yapmak gibi fikirler arasında gidip geliyordu. Canı da bunlardan hiçbirini yapmak istemezken, Gez ve Jaz'm bir anda gelmesine çok sevindi.

"Hey! Sizi görmek ne güzel! Gez, Jaz yanma taşındığından beri evde pijama-terlik oturan bir tipe dönüştün "

Jaz güldü. "Ona bulaşma. Biliyorsun, kendileri sadece büyük heriflerle takılır." Jaz içeceğinden içiyordu. Bu, Justin'e Cleo'yu hatırlattı.

Her zamanki gibi Jaz'in de tahmin ettiği gibi, Gez, Martin ve Drew'e, ona eşlik etmeleri için ısrar edip, alkol limitini aştı. Jaz, onu taksiye bindirdi. Justin'i kendi hâline bırakarak eve doğru koyuldular. Martin ve Drew yanlarında birer kadınla çoktan evlerine gitmişlerdi. Justin ise eve gidip sızmak için kalkıp taksi sırasına girmişti.

Babası onu her zaman yalnızken sarhoş olmanın ne kadar tehlikeli olduğu konusunda uyarmıştı.

Justin, bulanık düşünceler içindeydi. Sonrasında ise kızgın bir bufalo onu duvara yapıştırmış, kaburgalarını eziyormuş, karnına boynuzlarını geçiriyormuş gibi hissetti. Üzerinde öyle bir ağırlık vardı ki, "Ooof!" demekten daha öteye gidemeden, duvara toslayıverdi.

İkiye katlanmış bir şekilde nefes almaya çalışırken, bufalonun yok olduğunu fark etti. Kendinden daha iri yapılı biri onu ayaklarının üzerine kaldırdı, kollarını sırtında birleştirdi. "Haydi dostum, bu gece çok yorulmadık mı?

Bir diğer iri adamla beraber üzerine üşüştüler. "Sakin ol, sakin ol! Bu hayvan için değmez!" Ne hakkında konuştuklarının farkına varabilmek için ciğerlerine yeteri kadar havayı dolduramadan, parlak ceketli tipler geldi. Kki gorille beraber, onu arkada bir odaya aldılar.

"Tam ne olduğunu anlatmak için polisi arıyordum..." dedi, iki gorilden en iri olanı. "Ve sen dostum, sen de işin içindeydin değil mi?" Keçisakalı biçimli, kahverengi ceketli, sırım gibi bir adamı işaret ediyordu. Bufalo olan, bu adam olmalıydı.

Justin, gözlerini kırpıştırdı. Bu doğru olamazdı. O mu? Bu sadece ihtiyar bir moruğun tekiydi. Ne uzun, ne iri, ne de kaslı.

Kesinlikle Justin'in kaburgasındaki o korkunç ağrıya sebep olan, midesinin içindekileri her an dışarı çıkaracakmış hissine kapılmasını sağlayan adam, bu olamazdı.

Başı dönüyordu. Kolları serbest bırakılmıştı. Kafasını sallayarak kirli, küçük ofise doğru yürüdü. Vahşi düelloyu düşünüyordu. "Neler oluyor? Neyin peşindesiniz, dostum?" dudakları lastik gibi, kelimeleri oluşturmayı reddediyorlardı. Beyni, vücudunun sağa sola yalpalandığını, resmen sürüklendiğini söyleyip duruyordu.

Polisin yanıt vakti oldukça etkileyiciydi. İki iri kıyım, cuma gecesi eğlencelerine alışık adamlar gibi duruyorlardı. Onlar içeri girdiği anda, bufalo yerinden kalkıp, "Koluma bakın! Şu hayvan beni ne hâle getirdi! Elinde bıçak vardı, jilet gibi bir şeydi." Kolunu hareket ettirince, kahverengi ceketinden ve parmaklarının arasından kan damlıyordu.

Justin ayılacağını umdu. Daha sonra neler olduğunu anlayacaktı. Fakat aynı zamanda, paniklemeye de başlamıştı. Hayatı boyunca hiç bıçak taşımamıştı. Konuşmaya çalışsa da ağzından doğru kelimeler dökülmüyordu. Sonra goriller, kendilerini savunmaya başladılar. "Onu kaldırmak zorunda kaldık. İkimiz onu güç bela kaldırabildik. Sakin olmasını söyledik ama ikimizin de gücü ona anca yetiyordu."

Justin kendini savunmak için hazırlanıyordu fakat ağzından tek kelime dahi çıkmıyordu. Bufalo konuşmasını sürdürdü. "Pisliğin teki! Şu koluma yaptığına bir bakın! Hatta üzerini arayın! Bir bıçağı var." Polisler üzerini aramak zorundaydılar. Şuna bakar mısınız, Justin'in ceket iç cebinde kırmızı kılıflı küçük bir bıçak çıktı.

Elleri önünde kelepçelenmiş bir hâlde polis arabasına doğru yürüyordu. Polis binasının arkasındaki bahçeye götürülürken, turuncu trafik ışıklarının aydınlattığı caddelerden geçti. Oradan, tutukluların bulunduğu bir odaya konuldu. Banklar, diğer polislerin tutukladığı yaramaz kızlar ve oğlanlar ile doluydu.

"Ben hiçbir şey yapmıyordum." diye itiraz etti. Fakat bir gece kulübünde arkadaşları ile eğlendiği masum bir gece geçirdiğini ısrar eden bu haykırış, sadece nefes kaybıydı. Diğer tutuklular, alkol veya daha kötüleri nedeni ile oraya getirilmişlerdi.

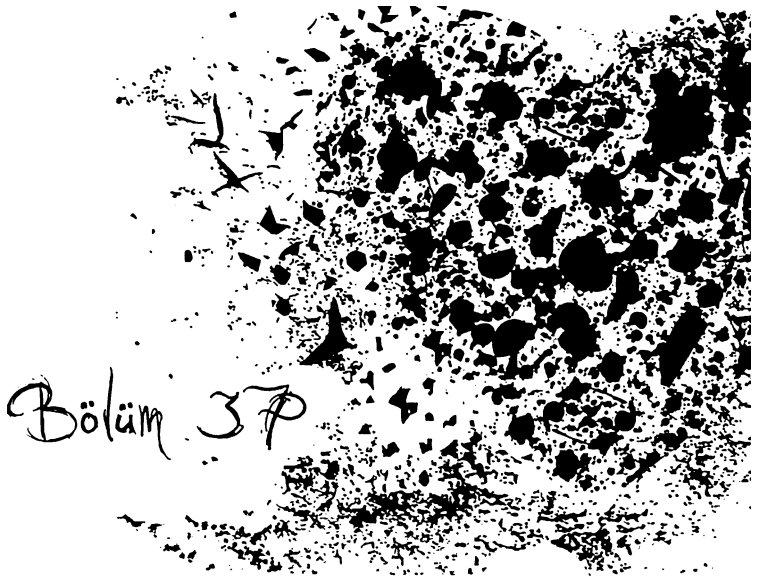
Justin'i tutuklayan polis, felsefi bir yorumla, "Biraz sıra var," dedi. "Seni mümkün olduğunca çabuk alacağız." Justin vücudundaki kanın akışını engelleyen bileklerindeki kelepçelerin bir an evvel çözülmesini istiyordu. Polis, Mancherster United'ın şampiyonluğunun sonsuza kadar sürmeyeceği ile ilgili bir konuşma başlatmış, Justin'in de bu konuya dâhil olmasını bekliyordu. Justin ise sürekli cızırdayan polis telsizlerinin kapanması için dua ediyordu.

Gözaltı komiserinden önce Justin'in sırası gelene kadar böyle bir konuşma dönüyordu. Sanki garip bir otelde hakları okunuyor ve bir telefon etme hakkı veriliyordu. Ceplerini boşaltması gerekiyordu. Saati, yüzüğü ve kravatı alınmıştı. Sanki kendini asacaktı! "Ben suçlu falan değilim!" diye kızgınlıkla karşı çıktı.

Komiser hiç kımıldamadı. "Sadece prosedür, dostum. Hepsini sonra geri alırsın." Bir polis onu büyük bir dolabın yanma götürdü. Eline açık mavi bir minder vererek, gri metal bir kapıdan geçirdi.

Beyaz renkli duvarlar, bir yatak, sürgülü bir kapı, çelik bir tuvalet ve alçak bir duvarın yanma iliştirilmiş iğrenç bir tuvalet kâğıdı bulunan odasına bakması için yalnız bırakılmıştı.

Sabrını zorlayan bir panik dalgası içine yayıldı. Tüm bunlar, korkutucu bir şekilde gerçeğin ta kendisiydi. Kimse onu kurtarmak için içeri girip bunun bir şaka olduğunu belirten bir gülümsemede bulunmadı. Bu oydu. Justin Mullarkey. Bir cuma gecesi, iğrenç vücut kokuları ve kusmuk içinde, tuhaf bir müzikle anlamsız bağırtıların arasında, bir polis hücresinde oturuyordu.

"Üzgünüm dostum, bu adrese taksi çağırmadım." Justin, telefonu kapattı ve yan gözle saate bir göz attı. 06.30. Gözleri uykusuzluktan yorgun düşmüş olsa da, artık uyumaya gerek yoktu.

Telefon kayıtlarına bakılırsa, gece boyunca telefonu çalmıştı. 12.01, 12.56 ve 01.30'da. Ki o da bu saatlerde yenilgiyi kabul edip telefonu kapatmıştı. Bir gece önce sipariş etmediği 4 tane ekstra büyük duble pizzayı geri çevirdiğinde kurye çok öfkelenmişti. Daha sonra Hint yemeği siparişini getiren aynı kurye, kızgın sesiyle diyafonu nerdeyse eritecekti.

Yorgun argın duşa doğru yürüyordu. Nefretlerini sürekli tehditlerle dile getiren eski kiracılarına kızgındı. Bir gün önce, yoldan geçerken durup evinin pencerelerinden içeriyi gözetleyen kiracısının uzun suratını görmüştü. Dayanabildiği kadar sıcak suyun altında dururken, böyle bir ezikten korkmadığını düşündü. Fakat bu eziğin, daha sonra neler yapabileceğinden endişeliydi.

Bir saat kadar öncesinden ayakta ve uyanmış olduğuna göre, işe zamanında gitmek, çok da zor olmasa gerekti. Elinde büyük bir fincan kahveyle Apple Macintosh bilgisayarının ekranını açıp cuma akşamı üzerinde çalıştığı dosyayı açtı.

Bir başka kadın jileti, bir başka ambalaj tasarımı daha! Müşterinin adı Pantone 185 ile yazılmalıymış. Herkes Pantone 185'i istiyordu. Geniş kitlelerce standart olarak kabul edilmiş, "Ben açık kırmızıyım, bana bakın!" rengi! Esnedi ve mavi arka planı daha da grileştirmek için işe koyuldu. Daha sonra jiletin etrafındaki rengi biraz daha canlandırmak için turkuaz rengini ekledi.

Masadaki telefonu çaldı. "Stüdyo," diye kısa keserek cevapladı.

"Ben Neil. Seninle görüşebilir miyiz, Justin?"

"Tabii ki." Justin telefonu yerine koyarken, içinden homurdandı. İşe koyulduğundan beri ihtiyacı olan tek şey buydu. Neil kötü bir insan değildi, yönetici olarak idare ederdi ve grafik sanatçısı olmaktansa daha iyi bir yöneticiydi. Fakat her "seninle görüşebilir miyiz" araması potansiyel bir tuzaktı. Neil, Justin'den sadece birkaç yaş büyüktü fakat azalmış saçları, kalınlaşmış beli ve yok olmaya yüz tutmuş espri yeteneği ile daha yaşlı duruyordu. Özellikle Justin'in espri anlayışına göre.

Neil'ın ofisi, müşterilere Rockley'nin neşeli olduğu izlenimini vermek amacıyla dizayn edilmişti. İnci hah, davetkâr gri deri koltuklar, koyu mavi panjurlar ve boru şeklindeki bardak standı... Alışkanlıktan olsa gerek, Justin içeri girer girmez, duvardaki pembe çerçeveli Rockley sanat harikasına göz attı. Neil'ın sol omzunun üzerindeki duvarda ışıklandırılmış, diyete ilave gıdaların broşürünün kapağı duruyordu. İçinde seksi imajı

veren bir misket limonu bulunan bir içki ve ortalanmış sağlıklı yüzler... Justin'in tasarımı...

Deri koltuklar, göründükleri kadar da rahat değillerdi. Justin'in tam olarak yerleşmesi birkaç dakika aldı. Neil yanaklarını sıktı ve kalemini indirdi. Çenesi hafif tereddütlü bir şekilde, "Kapıyı kapatırsan daha iyi olur," dedi.

Justin sandalyesinden kalktı, kapıyı kapattı ve şaşırmış bir ifadeyle tekrar sandalyeye oturdu. Neil masanın Justin'in oturduğu tarafına bir mektup uzattı. "Buna ne diyorsun?"

Mektup, basit beyaz bir kâğıda yazılmıştı.

Sayın beyefendi,

Sanırım, çalışanınız Justin Mullarkey'nin bir gece kulübünde birine saldırdığı için gözaltına alındığını bilmenizde yarar var.

Mektup imzasızdı. Justin, terleyen ellerle mektubu masaya koydu. "Bu lanet olası şey, artık şakadan öteye gitmeye başladı."

Neil mektubu geri aldı. "Eğer çalışanlarından biri gözaltına alınırsa, siz de takdir edersiniz ki endişelenirim." Bekledi. Justin alnını ovuşturuyordu. Bunu umduğu gibi saklayamayacaktı. "Bu bir tuzaktı," dedi. "Tek yaptığım dışarı çıkıp dostlarımla biraz içmekti." Neil'a tüm hikâyeyi anlatmaktan başka çaresi yoktu. "Ama polisler beni sorgulamaya aldıklarında, şikâyetçi ve tanıklar gizemli bir şekilde yok oldular. Polis tüm olayı inceleyene kadar beklemek zorunda kaldım. Sonra da çıkartıldım ve eve gittim. Başından sonuna kadar ayarlanmış bir tuzaktı."

Neil, düşünceli bir şekilde mektubu ellerinde çevirdi. "Yani, seni suçlu çıkartmak için bir adamın kendi kolunu bıçakla kesti-

ğini ve daha sonra bıçağı bir şekilde cebine gizlediğini mi söylemeye çalışıyorsun?" Saflığı yüzünden okunuyordu.

Justin'in gözleri yine Neil'ın, Rockley sanat eserleri koleksiyonuna kaydı. Bu kadar yorgun hissediyorken ve her derin nefes alışında ezilmiş kaburgaları sızlarken, kendini savunmaya çalışmasına değer miydi? Neil'ı ikna etmek bir yana, kafasını bu işe yormaktan bıkmıştı. Mektubu kimin yazdığı belli değildi. Suçlamalar kabul edilmemişti, tüm bunlardan arda kalan pis bir tattı. Rockley bir şey yapamazdı. Justin sadece omuz silkti.

Olanların hepsi sonuçta olanaksızdı. Drew ve Martin bile, ona çoğu zaman hayal kuruyormuş gibi bakıyorlardı, "Yok ya, Justin bir paranoyak değil, dışarıda mutlaka biri onu almak için bekliyordur," gibi sözler edip inceden dalga geçiyorlardı. Onları bile ikna edemediyse...

Tüm bunları yapanlar kesin o eski, deli kiracılar olmalıydı. Daha önce de çalıştığı yere yazmışlardı, yine yapabilirlerdi.

Sandalyesinde kıpırdandı, geri yaslandı ve anlatmaya devam etti. Boston'dan eve geldiğinde kiracılar hâlâ evde yerleşmiş, çıkarabiliyorsan kendin çıkar taktiğini uyguluyorlardı. Kovulunca da Jason Blumfield, Justin'i tehdit etmişti.

Posta kutusunun içinden çıkanlar, yangın...

Neil'ın yumuşak köşeli çenesinin, kundakçılığın bilinen bir şey olduğunu düşündüğünde, sertleştiğini fark etti.

"Polis eski kiracıları sorguladı, fakat suç işlendiğinde onların başka bir yerde bulunduğunu ispatlayacak tanıkları vardı. Son zamanlarda işlerinde daha da akıllandılar ve uzaktan hallettikleri işlerde her şeyi çok iyi organize etmeye başladılar. Sipariş etmediğim şeyler evime geliyor, gece yarısı birileri kapımı çalıp kaçıyor."

"Aramaların izini sürmeyi denemedin mi?"

'Ben bunları düşünemeyecek kadar aptal mıyım?' diyecek oldu, fakat bu tarz bir konuşmanın yerine, "Aramalar daha önceden ödenmiş kayıtsız bir telefondan geliyor, bu da demek oluyor ki aramaların izi sürülemez," dedi. Tekrar alnını sıvazladığının farkına vardı. Bunu son günlerde öyle çok yapıyordu ki, yakında alnında parmak izleri çıkacaktı.

Ellerini birleştirerek, "Bir geyik sürüsünü besleyecek kadar sipariş aldım zaten, taksiler saat başı evimin önünde bekliyor, insanlar arabamı, evimi, yatağımı hatta bahçe koltuklarımı bile almak için arıyorlar." Esnemesini bastırdı. Bu rahatsız edildiği geceler artık onu daraltmaya başlamıştı.

Neil, "Ama senin bir bahçen yok ki!" diye itiraz etti.

"Dolayısıyla bahçe koltuklarım da yok. Bu sefer pes edeceğim ve yeni bir telefon numarası alacağım."

Neil gülüyordu ama Justin gülmedi. Onun yerine, "Bu bir nefret savaşı. Görmezden gelmek hiçbir şeyi sonlandırmadı. Taşınacağım. Sırf onlar kazandıklarını düşünmesinler, bir başka zavallı benim çektiklerimi çekmesin diye yapmak istemiyorum. Ama böyle devam etmek de zor olacak. Kızımı bile eve alamıyorum," dedi. Shona! Bir manyağın garezi ve kini yüzünden onun da bu işlere karışmaya başlayacağını düşününce kanı dondu.

Neil, imzasız mektubu masasının çekmecesine kilitledi. "Neden polise gitmiyorsun?" Justin ayağa kalktı. "Gittim. Bu konuda beni anlıyorlar ama Blumfieldlar akıllanıyorlar. Onları bu konunun içine dâhil edebilecek hiçbir kanıtım yok. Bazı aramalar yapıldığında, onlar Ayia Napa'da tatildeydiler. Muhtemelen başka bir zavallıyı bu işe bulaştırmışlardır. Polis, yapacak-

ları çok fazla bir şey olmadığını söyledi ve benden tüm bunların düzenli bir kaydını tutmamı istedi."

Cleo, bahçe kapısının takırtısını duyduğunda mutfak penceresinden dışarıya bakıyordu. "Justin burada," dedi Shona'ya. Shona da direkt ön kapıya doğru yöneldi.

Cleo kapıyı açtığında, Justin gülümseyip Shona'yı kucağına aldı fakat iyi görünmüyordu. Son zamanlarda çok solgun ve yorgundu, gülümsemesinin doğal olması için kendini çok zorluyordu. "Aramalıydım ama buralardaydım ve Shona ile biraz vakit geçirmek istedim." Cleo gülümsedi. "Harika. Onu eğlendiriyorsun, ben de işlerime bakayım." Justin, Shona'yı oturma odasına götürürken kıkırdamaları, mutlu çığlıkları ve derin kahkahaları dinleyen Cleo da bulaşık yıkıyordu. Eğlenceliydi.

"Onu yatağa yatırıp ona hikâye okur musun?"

"Tabii ki."

Shona köpekçikli pijaması içinde daha da tatlı duruyordu. Cleo da, Justin'in hikâye anlatan sesi geliyorken, daha sonra yığın hâline gelmeden ütülerini halletmeye girişti. Hikâye anlatmada harikaydı, karakterlere komik sesler verip, Shona'nın deli gibi gülmesini sağlıyordu. Cleo okuduğunda ise, Shona'dan sadece mırıltılar gelirdi. "O ne?","Off!" gibi.

Sonunda sesler kesildi ve Cleo, ütülenmiş kıyafetlerin arasında nefes alıp verirken Justin'in oturma odasına girdiğini duydu. O ütüyü elinden bırakana kadar, Justin çoktan uykuya dalmıştı. Ama o odaya girdiğinde gözleri açılıverdi. "Hasta mısın?" diye sordu Cleo.

"Sadece koşuşturmadan dolayı yorgunum." Cleo bacak bacak üstüne atarak karşısına oturdu. "Anlat bakalım."

Alnını ovuşturdu. "Sanırım Shona'yı da etkileyebileceğini düşünürsek, anlatsam iyi olacak. Çılgınca bir şey. Fakat aramalar ve eve gelen şeyler artık kontrolden çıktı. Bugün bir cenaze kaldırıcı arayıp, hizmetlerinden faydalanacağımın bildirildiğini söyledi." Daha sonra her şeyi anlattı.

"Yani, bir daha tutuklanma isteğim olmadığına göre, evi terk ediyorum," dedi. Tereddüt etti, sandalyede öne doğru kımıldandı. "Cleo, biz iyi anlaşıyoruz, beraber bir ev aldığımızı düşünsene! Shona'nın yanında olmak istiyorum. O senin olduğu kadar benim de kızım! Ben de onu çok seviyorum. Daha önce de beraberdik ve iyi gidiyordu, değil mi?"

Ah hayır! Hâlâ bunları kafasından atmamış mıydı? Bu çılgın fikir belki kısa bir süreliğine iyi olabilirdi ama sonu kötü olacaktı. Elinden gelen en iyi gülümsemeyi yaptı. "Neden ikimizden biri buna uymak zorunda ki? Bunu konuşmuştuk ve olmayacağını söyledim."

"Bence olabilir."

"Belki sadece bir anlık, bunu düşün. Yorgunsun ve çıldırmak üzeresin. Kendinde değilsin. Tüm bunlardan kurtulduğunda kendine geleceksin. Martin ve Drew ile beraber takılmaya devam et. Hak ettiğin tüm ilişkilere başla. Sonra benimle paylaştığın ev sana bir yük gibi gelecek. Ben, senin için bir engel olacağım."

Cleo ayağa kalktı. Işığı açıp, Justin'in gözlerini kırpıştırmasına neden oldu. "Her neyse. Birisiyle görüşmeye başladım. Olayları karıştırmanı istemiyorum."

Cleo, Ratty'yi nadiren görürdü. Çok kibar biriydi, oturacak bir yere ihtiyacı olduğunda, hemen ona bir ev tutmuştu. Kira ise her ay Cleo'nun hesabından Ratty'nin hesabına aktarılırdı.

"Burada sıkışmışsın." Shona'nın yeni plastik çaydanlığına dikkatlice bakarak gözlemledi. Kolunun altında, kuyruğunu sallayan ve çenesini yalamaya çalışan küçük, siyah, Button adında bir köpeği vardı. Button'ın siyah kıvırcık tüyleri aynı Ratty'nin saçı gibiydi.

Cleo iç çekti. "Biliyorum. Fakat satılık çok az ev var burada. Sadece Banksíde bölgesinde tüm evlerin yeni olduğu bir yerde, bir tane var."

"Evet." Yüzünü astı. "Fakat senin işine yarayacak eski bir tane biliyorum. Yaşlı, Patrick adında biri oturur orada ama yakında huzurevine taşınacak. Eğer ilgilenirsen başka yere başvurmadan önce seni tanıştırabilirim.

Cleo birden heyecanlandı. "Evet! Bu harika olur!"

"Oraya kadar beraber yürüyebiliriz." Ratty ön kapıya doğru yöneldi ve Cleo şu andan bahsettiğini anlayınca, ceketini, ayakkabılarını ve Shona'nın arabasını hazırlamaya koyuldu. Bu arada da Ratty ön bahçeye çıkıp Button'ı yere koydu. O da uzun kulaklarını sallayıp kapı girişlerini koklamaya başladı.

Ev, kasabanın girişinde, Port Yolu'nin daha ilerisinde soldaydı. Bina kontrollerinin bilinçlenmesi döneminden önce yapılan ve genişletilen eklemeler kırmızı tuğladandı ve o kadar eskilerdi ki, herhangi bir şeyde hemen dökülüverirlerdi.

Çatı kiremitleri yosundan alacalı bulacalı olmuştu. Ev aslında geleneksel olarak güzel, kendine has bir duruşu olan bir evdi. Tıpkı Cleo'nun istediği gibi...

Büyük bir bahçe ormanı, evi çevreliyor ve arkaya doğru kıvrılıyordu. Cleo kendini Ratty'nin bu uzun yürüyüşünden sonra toparlamaya çalışırken, Patrick'in kapıyı açmasını beklediler. İki koltuk değneğinin arasında kocaman bir adam belirdi ve tıraş olmadığından dolayı özür diledi. Shona'yı gıdıkladı ve büyük koltuğuna doğru yöneldi.

Cleo'yu dikkatle inceledi. "Peki bakalım. Galiba şimdilik sadece öylesine bakmaya geldin, öyle mi? Eskiden olduğu gibi her şeyi anlayamıyorum. Herhangi bir sorunuz olursa, burada TV izliyor olacağım."

Cleo, elinden kurtulmaya çalışan Shona'yı durdurmaya çalıştı. "Eğer sizin için bir sakıncası yoksa..."

Gürültülü öksürükten sonra, "Burası oturma odası, gördüğün gibi. Bu kapı da yemek odasına açılıyor. Bu ise mutfağa. Mutfağa girdiğinde bir tane daha kapı var. Orası da kap kacak

konan yer. İnsanlar hâlâ böyle bir odaya ihtiyaç duyuyor mu? Peki öyleyse. Genç Rattenbury, annenler nasıllar? Bu senin yeni köpeğin öyle mi? Peki yeni eşin nasıl?"

Cleo onları konuşurken bıraktı. Göğsünde heyecandan kelebekler uçuşuyordu. Ev çok güzeldi. Veya daha da güzel olabilirdi zamanla. Rahat, eski bir ev olmasının yanında sıcak ve huzur vericiydi.

Oturma odasına şöyle bir baktı. 70'lerin modası, büyük mavi bir koltuk ve Patrick'in eski yeşil koltuğu... Buraya hiç gitmemişti aslında. Büyük bir dolap, bir sehpa, iki tabure ve vitrinde duran bir televizyon... Koltukların üzerinde ve kollarında ise dantel işleri duruyordu. Yerde duran halı üzerine hiç basılmamış gibi tertemizdi. Cleo mobilyaları, halıyı ve kumaş desenli duvar kâğıdını hiç beğenmedi. Büyük ihtimalle renk körü biri tarafından dekore edilmişti. Ama daha güzel bir oda hâline getirilebilirdi.

Fransız kapılar arka bahçeye açılıyordu. Güneş ışınları alçak tavanı destekliyordu ve şömine taştandı. Cleo, yemek odasına açılan gıcırtılı bir kapıyı itti ve içeride vitrinlerle dolu, tozlu dantellerle süslenmiş raflar, örgü bir pikeyle örtülü bir yatak ve bir dolap vardı. Görülen o ki, burası bir zamanlar Patrick'in odasıydı. Mutfağa geri döndü.

Aman tanrım! 1950'den kalma çamur gibi kahverengiye boyanmış üniteler! Pencerenin altındaki duvara monte edilmiş, bebek bir su aygırını yıkayacak kadar geniş bir lavabo... Bir ocak, daha doğrusu bir kalıntı, yakınına da alelacele yerleştirilmiş kocaman bir mikrodalga fırın... Kap kacak konan oda ise, daha büyük bir lavaboya sahipti, belki de su aygırının annesi

burada yıkanabilirdi, hemen yanında bir çamaşır makinesi duruyordu. Çamaşır makinesinin yanında daha çok günümüzde kullandıklarımıza benzer bir lavabo duruyordu.

Koridora ve merdivenlere geri geldiğinde, Patrick uyardı, "Yukarısı biraz mahrum bırakıldığından, biraz kirli olabilir, çünkü orayla fazla ilgilenmiyorum. Ben daha çok aşağıda yaşıyorum." Bunu söyledikten sonra televizyonda izlediği programın seyircilerinin bağırtılarına ilgisini yöneltti. "Gördün mü? Başardı işte!" diye bağırıyordu sunucu tarafından tebrik edilen yarışmacı. "Oysa bir haftası daha vardı!" Sulu gözleri bir yabancının başarısına tanık olmanın verdiği sevinçle daha da parladı.

Cleo onu, programıyla baş başa bıraktı. Dik ve tırabzansız merdivenler, omuzlarında bir bebekle oldukça yorucuydu. Toz hesaba katılmazsa, uçan tabaklar gibi duran lamba koleksiyonu ve otuz yıllık dekor çok da fena sayılmazdı.

Banyo da diğer odalar gibiydi. Sanki yetmişlerde yerleştirilmiş ve bir daha hiç dokunulmamış gibiydi. Beyaz dökme demirden bir banyo ile siyah bir pano, siyah ve sarı vinil seramikler ve az bir miktarda beyaz ve hardal renginde desenli duvar seramikleri ve kuşların duş alabileceği büyüklükte bir lavabodan oluşuyordu.

Arkadaki yatak odasından diğer iki odadan daha küçük olanında Cleo uzun uzadıya önünde uzanıp giden tarlalara baktı, anın tadını çıkartacaktı.

Ana yatak odasından karşıdaki yoldaki bir evi ve bir bostanı olan küçük bir araziyi görebiliyordu. Çiçekler açtığı zaman çok güzel bir manzara olacağı çok belliydi. Bütün ev huzur doluydu. Kızını yetiştirmek için çok güzel bir yer olurdu burası.

Aşağıya indiğinde Patrick gülüyordu. "Çatı hâlâ yerinde, değil mi?"

Cleo güldü. "Öyle görünüyor."

"İyi. İyi."

Cleo kızı ile oturdu ve Patrick'in bu eve ne kadar istediğini merak etti. Bu evi satın alabileceğini hiç ihtimal vermiyordu.

"Bu akşam burada kal."

Justin düşük gözkapaklarını kaldırdı. "Bana ahlaksız bir teklifte mi bulunuyorsun?"

"Şişme yatağı düşünüyordum. Hiç uyanmadan en az sekiz saat uyursun. "

"Sekiz saat uyku! Mutluluğa benziyor. Geçen akşam bu herifler dört tane taksi yolladılar. Gerçekten burada bir daha kalmamın bir sakıncası yok mu?"

Cleo boş kahve bardaklarını topladı. "Gerçekten yok. Uyku tulumuna kıvrılabilirsin ve ben de sana yeni evimi anlatırım. Bir dakika içinde hemen uykuya dalarsın."

Aslında Cleo kafasını kapıya doğru koyduğunda onun hâlâ uyanık olduğuna şaşırdı. Genellikle yüzündeki keskin izler yorgunluktan çökmüştü ama o geçici yatağındaydı ve gözleri açıktı. "Yatmadan önceki hikâyeye hazırım," diye espri yaptı. "Bu muhteşem ev nasılmış?"

Cloe kanepeye sere serpe uzandı ve anlatmaya başladı. Zaman zaman göz kapaklarının nasıl kırpıştırdığını izledi ve anlattıklarının kulağına nasıl geldiğini düşünüyordu.

"Peki, almaya gücün yetiyor mu?"

Cleo suratını astı. "Eğer ipotek alabilirsem, evet. Tek alamayacağım şeyler de mobilyalar olacak."

"Peki," diyerek esnedi Justin. "Yeni erkek arkadaşın bu konuda ne düşünüyor?"

"Clive mı? O henüz evi görmedi. Ayrıca o resmî olarak daha erkek arkadaşım değil. O sadece kafamı toplayana kadar görüştüğüm biri."

Tekrar esnedi. "İyi bir adam mı?"

Takım ruhu seminerinde tanıştığı Clive'ı düşündü. O iyiydi. Boşanmış, çocukları olmayan, büyük kahverengi gözleri olan ve saçları 70'lerdeki gibi yaka hizasında olan biraz genç Barry Gibb gibi. Sigortada çalışan ve boş zamanında daha küçük dergilere korku hikâyeleri yazan, sıradan bir adamdı. Seminer bittikten sonra konuşmak için kalırdı, saçlarını gözünün önünden çekerdi ve utangaç görünürdü, ama ilginç bir şekilde Clive benimle dışarı çıkmak için işini hemen bitirirdi. "Hoş bir adam," diye parlayan bir hevesle kabul etti Cleo ve sonra da müstakbel evinin manzarasını anlatmaya devam etti.

Justin'in gözleri iyice kapanmaya başlayınca Cleo kendi yatağına geçti ve en basit şeyleri yemek, ayakkabı ve giyimi nasıl sağlayacağını düşünmeye başladı.

Gav barda bekliyordu. Kapıyı izlerken Cleo'nun her zamanki telaşlı gelişini gördü. Görünüşe bakılırsa Cleo hiçbir zaman evinden düzgün bir şekilde ayrılmıyordu. Saçlar dağınık ve ceketi iliklenmemiş bir şekilde yanma geldi. Gav gözlüğünü çıkardı ve üst cebine koydu.

Gav el salladı.

"Keşke yaz daha erken gelse," diye yorumda bulundu Cleo ve hemen yerine yerleşip menüyü aldı. "Sipariş verelim mi?" Saatine bakarak, "İkiyi çeyrek geçe bir toplantıda olmalıyım. Ben bir tane sıcak tavuklu sandviç ve bir kadeh beyaz şarap alacağım."

Barda siparişleri vermeyi beklerken Gav, Cleo'yu izleyebilmek için yan döndü ama eğer farkına varırsa hemen dönüp gözlerini çekecekti. Muhteşem görünüyordu. Tekrar Cleo ile birlikte olmak güzeldi. Kalbi haftalar sonra ilk kez bu kadar hafifti. Gav onu çok özlemişti ve eşyaların arasından Cleo'nun evraklarını bulup yemek için buluşmak gerçekten usta işiydi. Eski zamanlar gibiydi. Neredeyse Shona'nın olmadığını ve ayrılığın gerçek olmadığına kendine inandıracaktı. Sanki eskiden olduğu gibi yoğun bir iş gününde birbirlerine zaman ayırmış gibiydiler ve sanki akşam eve onun yanma dönecekmiş gibi hissediyordu.

Masaya iki kadeh şarapla geri döndü. "Ee, ne var ne yok?" Aslında, "İşler nasıl?" demek istemişti çünkü Cleo ona hep isten öfkeyle bahsederdi: XYZ Firması için yaptığı bütün planlar ve sonra onlar mırıldanarak özeti değiştirirlerdi. Tabii ki de o zamanlarda Gav, Cleo'nun hayatında neler olup bittiğini -Lizzy ile birlikte neye güldükleri hariç- biliyordu. Ama öğrendiği şey sevgilisiydi.

Bilmek istediği şey ise Cleo'nun geçirdiği hareketli cumartesisiydi. Ev satın alması ve o herifin yanında kalmasına izin vermesiydi.

"Onun kendine ait bir evi yok mu?" Şarabın yarısını bir dikişte içti.

Cleo kaşlarını çattı. "Başına neler geldiğini tahmin bile edemezsin. Justin deli ve nefret dolu eski kiracılarının kurbanı oldu!

Sürekli taksiciler ve pizzacılar onu evinde rahatsız ediyorlar ve bu yüzden de evinde kalamıyor. Tam bir kâbus."

"Ne kadar acı ne kadar berbat bir durum. Bu kadar iyi bir adamın başına böyle bir şey gelmesi ne kadar üzücü." Alaylı ama aynı zamanda memnun bir şekilde cevap verdi Gav.

Cleo yavaşça şarabını yudumladı. "Sanırım şu an ben de Lillian'ın nasıl olduğunu sormalıyım eğer çocukça bir yarışa gireceksek."

"Daha o kadar içmedik," diye cevap verdi Gav ve sırıttı. Bir süre sonra Cleo da sırıttı ve her şey normale döndü. En azından Gav, Cleo'nun evin satış işlerinin nasıl bir anda bitmesini istediği ve her şeye gücünün nasıl yeteceği hakkındaki uzun konuşmalarını dinlemekten bıkmazsa sorun olmayacaktı. Gav, Cleo'nun eski evlerindeki bazı mobilyaları istememesini umuyordu çünkü onları artık kendi malı olarak görüyordu ve bu yüzden de mobilyalar Bettsbrough'ta yeni kiraladığı evinde. Mobilyaların tekrar ikisine ait olması onun için sorun olmazdı ama sadece Cleo'ya ait olmasını istemiyordu.

Gav konuyu değiştirdi. "Bu hafta sonu bir şeyler yapacak mısın?" Genç bir barmen sandviçleri getirdi ve Cleo ona gülümsedi. "Cuma günü Liza ile çıkacağım."

Liza konusu güvenliydi ve onun hakkında saatlerce konuşabilirdi. "Liza nasıl?"

Cleo güldü. Gav, onun gülüşünü özlemişti. "Liza hep aynı Liza. Tek değişiklik, Adam adında normal bir adama inanılmaz derecede âşık olması ve adamın Liza'nın yanına taşınacağı."

"Felaket tarifine benziyor."

Cleo omzunu silkti ve sandviçini küçük parçalara kesmeye başladı. "Neden böyle düşündüğünü anlamadım. İçmeyi ve gece kulüplerini seviyor ve bu yüzden çok güzel bir ilişki."

Sandviçler üflemeden ve hızlı çiğnenmeden yenmeyecek kadar çok sıcaklardı ve sanki sıcak lokmaları yutmak dil üstünde tutmaktan daha iyiydi. Sıcak lokmaların yanı sıra Gav, Cleo'ya Hillson'daki çalışmasını ve Keith'in evli bir kadınla olan sıkıntısını anlatıyordu. Sonra ağrıyan dişini diliyle yoklamadan duramıyormuş gibi Justin konusuna geri döndü. "Şimdi *yılın babası* cuma günü bakıcılık mı yapacak yani? Hem de yararına bir şey olmadığı hâlde mi?" Son cümlesindeki alaycı tonunu kontrol edemedi.

Cleo'nun gözleri parladı. "Shona'ya bakıyor çünkü o onun kızı. Tabii ki de 'yararına' bir şey yok." Duraksadı. "Çünkü ben Clive adında biriyle görüşüyorum." Elini saatine bakmak için büktü. "Bu seferlik kahve içemeyeceğim."

Cleo ceketini giyerken Gav midesiyle savaşıyordu.

Ne bir yanağa öpücük ne de dostça el sıkışma. Gav saate baktı. İkiye çeyrek var. İkiyi çeyrek geçe yapılacak toplantısı için zamanı vardı. Trene gitmek için zamanı vardı. Kahve için de yeterince zamanı vardı.

Cleo kaçmak istemişti.

Bir daha birlikte öğle yemeği teklifi etmek için bir iki hafta bekleyecekti.

Aslında Cleo bu akşam Clive'la buluşuyordu. Cleo'nun arabasındaki camlar buğulandığında görüşmelerinin sonuna gelinmişti. Sakalının yumuşaklığı ile Clive'ın dudakları Cleo'nun boynuna doğru yol alıyordu. Cleo gıdıklandığında kıvranmamaya ve Ratty'nin küçük köpeğini düşünmemeye çalıştı. Clive'ın dudakları onunkini buldu. Yumuşak ve arayış dolu. Clive, Cleo'yu yavaşça ve içten öptü.

Mmm. Talepkârdan ziyade kibarca, ama güzel. Güzel gibi. Bu öpücükler onda Justin gibi bir etki yaratmıyordu. Clive, Cleo'yu sararak, "Evimde bir kahve?" diye fısıldadı. Cleo, Clive'ın bir kahve teklifinin "bu bizim beşinci çıkışımız ve ben daha fazlasını bekliyorum" anlamına geldiğini bilecek yaştaydı. Clive'ın evi boş ve uygundu. Justin şu an Cleo'nun koltuğunda kestiriyordur ve bu yüzden kahvaltıdan önce evde olmak için hiçbir nedeni yoktu. Clive'ın, Cleo'nun alnını öpmesiyle Cleo, Clive ile birlikte olma fikrini düşünmeye başladı. Eğlence için cesetlerle ve korkunç mekânlarla dolu hikâyeler yazan bir adam.

Acaba böyle bir adam yatakta nasıl olurdu? Duyarlı? Pek sanmam. Heyecanlı? Mümkün. Yaratıcı? Olmalı. Umarım değildir... Bu tuhaf olurdu.

Cleo titredi. "Üzgünüm. Bebek bakıcısı."

Clive dudaklarını tekrar öperken, "Emin misin?" diye sordu.

"Eminim."

Öpücük. "Tamam." Bir öpücük daha. "Eve arabayla gitmen senin için sorun olur mu?"

"Genellikle olmaz."

"Kalamayacağına emin misin?"

"Bu sefer hayır."

Clive, Cleo'yu öpmeyi bıraktı. Üzgün görünüyordu. "Bu ilişkiyi daha ileri bir boyuta taşımaya gerçekten hazır değilsin değil mi?"

Cleo, Clieve'ın elini sıktı. "Çok anlayışlısın."

Uzuuun bir öpücük. "Başka zaman." Buna rağmen karıncalanma yoktu.

Cleo on beş dakikalık eve dönüş yoluna düştü.

"Belki de biraz daha zamana bırakmalıyım."

Cleo, Justin'i içeri almak için bir adım geri çekilerek, "Unuttuğunu düşünmeye başlamıştım," dedi. "Shona bir sandalye üzerine oturmuş gelmeni bekliyor. Şu an oturma odasında saklanıp seni geç kaldığın için cezalandırıyor." Shona kapının arkasında eğilmiş bir bebeğe dikkatlice vuruyordu.

Justin'in yüzündeki gülümseme tüm gerginliği sildi. "Sanırım onu gıdıklamak zorunda kalacağım," dedi

Shona, "Hayyır, hayyıy!" diyerek kıkırdadı. Justin onu yakalamaya çalışacak ve yakaladığında da gıdıklayacaktı. Shona ayağa kalkıp kaçmaya hazırlandı. Bu, en sevdiği oyundu.

Cleo, bağırış çağırışlar eşliğinde, ayakkabılarını giydi ve ceketini üzerine geçirdi. "Liza ile bir şeyler içmeye çıkıyorum. Cep telefonumdan ulaşabilirsin," dediğinde kendini zar zor duyurabilirdi.

"Tamam," dedi Justin.

"Üzgünüm her yer darmadağın. Evi boşaltmak için bahar temizliği yapıyorum. Ve ben ne kadar hızlı toplarsam toplayayım Shona kutuları geri boşaltıyor."

"Önemli değil," dedi Justin

Cleo yavaşça elini kapıya uzattı ve "Geç kalmayacağım," dedi

"Tamam," dedi Justin. Shona onun burnunu sıktığında, parmağını ısırır gibi yaptı. Shona sevinç çığlığı attı ve tekrar Justin'in burnunu sıktı.

Cleo'nun eli kapı kolunda kaldı. Justin'e, "Her şey yolunda mı, biraz durgun gözüküyorsun?" diye sordu.

Cleo ile göz göze gelerek Shona omuzlarındayken becerebildiği kadarıyla omuz silkti. "Bildiğin gibi."

Cleo kapı kolunu bıraktı. "Bu sefer ne oldu?" diye sordu Justin'e. "Sipariş ettiğin Hint yemeği mi gecikti? Yoksa katalogda gördüğün takım elbise mi sorun yarattı?"

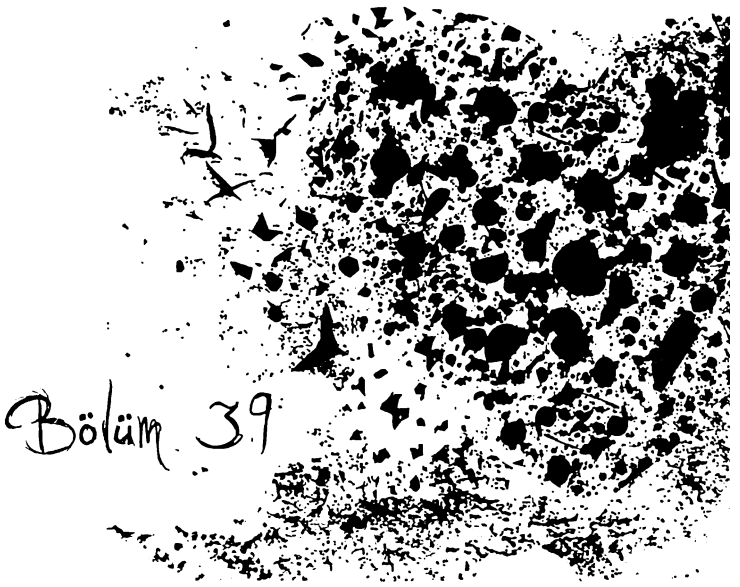
"Buraya gelirken polis tarafından çevrildim."

Cleo başının bir yana düşmesine izin verdi. "Bu, yine kimliği belirsiz düşmanınla alakalı bir şey olabilir," dedi.

"Polis uyuşturucu taşıdığıma dair bir istihbarat almış. Bu kötü kişi, bu ihbarı yapan olabilir." Shona'yı omzundan aşağı indirdi ve onu baş aşağı yakaladı. Yüksek sesli kahkahalar havadan baloncuklar gibi döküldü.

Cleo başını salladı. "Giderek daha zeki oluyorlar öyle değil mi?"

"Korkarım evet," dedi Justin. "Belgelerimi karakola götürmek için beş günüm var. Başka bir uğraş daha çıktı. Ama amaç başka olabilir. Ruhsatımı görürlerse başka bir saldırı alanı bulurlar."

Cleo, Justin'i içeri almak için bir adım geri çekilerek, "Unuttuğunu düşünmeye başlamıştım," dedi. "Shona bir sandalye üzerine oturmuş gelmeni bekliyor. Şu an oturma odasında saklanıp seni geç kaldığın için cezalandırıyor." Shona kapının arkasında eğilmiş bir bebeğe dikkatlice vuruyordu.

Justin'in yüzündeki gülümseme tüm gerginliği sildi. "Sanırım onu gıdıklamak zorunda kalacağım," dedi

Shona, "Hayyır, hayyıy!" diyerek kıkırdadı. Justin onu yakalamaya çalışacak ve yakaladığında da gıdıklayacaktı. Shona ayağa kalkıp kaçmaya hazırlandı. Bu, en sevdiği oyundu.

Cleo, bağırış çağırışlar eşliğinde, ayakkabılarını giydi ve ceketini üzerine geçirdi. "Liza ile bir şeyler içmeye çıkıyorum. Cep telefonumdan ulaşabilirsin," dediğinde kendini zar zor duyurabilirdi.

"Tamam," dedi Justin.

"Üzgünüm her yer darmadağın. Evi boşaltmak için bahar temizliği yapıyorum. Ve ben ne kadar hızlı toplarsam toplayayım Shona kutuları geri boşaltıyor."

"Önemli değil," dedi Justin

Cleo yavaşça elini kapıya uzattı ve "Geç kalmayacağım," dedi

"Tamam," dedi Justin. Shona onun burnunu sıktığında, parmağını ısırır gibi yaptı. Shona sevinç çığlığı attı ve tekrar Justin'in burnunu sıktı.

Cleo'nun eli kapı kolunda kaldı. Justin'e, "Her şey yolunda mı, biraz durgun gözüküyorsun?" diye sordu.

Cleo ile göz göze gelerek Shona omuzlarındayken becerebildiği kadarıyla omuz silkti. "Bildiğin gibi."

Cleo kapı kolunu bıraktı. "Bu sefer ne oldu?" diye sordu Justin'e. "Sipariş ettiğin Hint yemeği mi gecikti? Yoksa katalogda gördüğün takım elbise mi sorun yarattı?"

"Buraya gelirken polis tarafından çevrildim."

Cleo başının bir yana düşmesine izin verdi. "Bu, yine kimliği belirsiz düşmanınla alakalı bir şey olabilir," dedi.

"Polis uyuşturucu taşıdığıma dair bir istihbarat almış. Bu kötü kişi, bu ihbarı yapan olabilir." Shona'yı omzundan aşağı indirdi ve onu baş aşağı yakaladı. Yüksek sesli kahkahalar havadan baloncuklar gibi döküldü.

Cleo başını salladı. "Giderek daha zeki oluyorlar öyle değil mi?"

"Korkarım evet," dedi Justin. "Belgelerimi karakola götürmek için beş günüm var. Başka bir uğraş daha çıktı. Ama amaç başka olabilir. Ruhsatımı görürlerse başka bir saldırı alanı bulurlar."

Cleo odaya ilerledi. "Arabanı değiştiremez misin?"

Justin, Shona'yı tekrar düzgün bir şekilde kucakladı. Kıkırdayan kırmızı yüzünü kendi yüzüne yaklaştırdı ve kırmızı yuvarlak burnundan öptü. "Ne anlamı var? Yeni kaydı da eskisini ele geçirdikleri gibi elde ederler," dedi.

"Zavallı Justin," derken barın iskemlesine yerleşen Liza, tek ayağını dışarıda bıraktı ve yeni siyah taytıyla uyum içindeki bileklerine kadar ponponlu botlarına hayran kalarak baktı. Liza eğer elindeyse iş yerinde giydiği beyaz terapi tuniği hariç düz ve sıkıcı bir şey giymezdi. Ve güzellik dışında kafasına bir şey takacak biri değildi.

Cleo telefonunu bir şey bekliyormuş gibi kontrol etti. "Gecenin her saatinde çalan telefonlar ve sipariş etmeden gelen yemekler yeterince kötüydü. Vergiler de öyle ama kulüpteki kavga bildiğin korkutucuydu. Bıçaklanabilirdi ya da daha kötüsü... Dahası, pislikler çalıştığı yere olayla ilgili isimsiz bir mektup gönderecek kadar küstahlık ettiler."

Liza kaşlarını çattı. "Polis bununla ilgili bir şey yapamaz mı?" dedi

"Delil yok. İşin arkasında olduğunu düşündüğü insanlar yaptıkları işte çok iyiler. Oldukça hünerliler. Telefon numarasını değiştirdi ve bütün evlere yemek servisi ve paket servis yapan yerleri uyardı. Bu sefer de arabası yoluyla rahatsız etmeye başladılar."

"Dehşet verici," dedi Liza. Onu birkaç haftadır Muggie's'te de görmedim. Cipsleri açalım mı? Peki ya Gav? Bu aralar gördün mü onu hiç?"

Cleo ciplere baktı, pakette çok az vardı. "Onunla öğle yemeği yedik. Bu hafta."

Liza, Cleo'ya, "Bunu neden yaptın?" diye sordu.

Cleo kendini savunurcasına, "Çünkü davet etti, çünkü biraz tuhaf gözüküyordu ve ben de ona üzüldüm. Onun için suçluluk duyduğumu biliyorsun," dedi.

"Tanrı aşkına! Ne hakkında konuştunuz?"

"Genellikle Keith ve Ian, Dora ve Rhianna hakkında konuştuk. Eskiden üç çift her şeyi birlikte yapmamızla ilgili bir şeyler söyledi ve hepimizin ayrıldığından bahsetti. Ve Justin'e bulaşmaktan kendini alıkoyamadı."

Liza cips paketini buruşturdu, dikkatlice parmaklarını emdi. Bugün ojeleri desenliydi. "Ona Clive'dan bahsettin mi?" diye sordu

"Tabii ama kesinlikle gözünden kaçtı. Nefret ettiği kişi kesinlikle Justin."

Liza, açık renk kaşlarını kaldırdı ve "Bu arada ben Clive'a ne zaman geçer not vereceğim?" dedi.

"Bunu yapmak zorunda değilsin. O iyi bir,i kibar ve anlayışlı." Her nasıl olduysa Cleo'nun bu sözleri bir övgü gibi durmadı.

"Cleo, senin yeniden biriyle mutlu olmanı istiyorum. Tıpkı benim harikulade Adam'ımla olduğum gibi. Hiç Justin'le, Gav'den ayrıldıktan sonra tanışsaydın aranızın nasıl olacağını merak ediyor musun? Burada oturur, beni onun ne kadar sevecen ve nazik biri olduğundan bahsederek sıkardın," dedi Liza

Cleo, Justin'in er zaman nazik ve sevecen olup olmadığını düşündü?

Peki Gav öyle miydi?

"Bir zamanlar öyle olduğunu düşünüyordum. Ama sence de benden çok fazla şey saklamamış mı?" Saklamamış mıydı? Kısırlık, bel soğukluğu ihtimali, ihanet... Bunlar sevecenlik ve naziklik değildi.

Cleo sessizce eve girdi. Justin koltukta okuduğu kitaptan başını kaldırdı, yarım paket bisküviyi gösterip, "Bisküvini arakladım," dedi

Cleo onun yanına kendini bıraktı ayakkabılarını fırlattı ve iki tane de kendi aldı. "Çikolatalı yiyecekleri bulma konusunda uzmansın," dedi.

Justin bir tane daha aldı. "Onları nereye sakladığını biliyorum. En üstteki dolabın arka tarafındalar. En azından Habnoblara dokunmadım."

Cleo güldü. "Yeni bir yer bulmam gerekecek."

"Hiç uğraşma çünkü onları da hemen bulurum." Bisküvi paketinin üstünü kıvırdı. "Yeni evine taşınman için sabırsızlanıyorum."

Cleo biraz rahatsız oldu. "Kesinlikle! Gerçi biraz zor olacak bana istediğim kadar kredi vermiyorlar ve faturaların ucu bucağı yok. Patrick halıları bırakıyor çünkü aşağı yukarı iki yıl boyunca yenilerini satın almaya gücüm yetmeyecek. Yatağım ve Shona'nın beşiği var, hepsi bu. Noel'deki ikramiyeye kadar kamp kurmamız gerekecek. Tabii işler Nathan'ın ikramiye ödeyebileceği kadar iyi giderse."

"Sana şezlong ödünç veririm." Ayakkabılarını, ceketini ve

anahtarlarını arayarak gerildi Justin. Dikkatsizce Cleo'nun saçına çarptı ve aynı dikkatsizlikle "Hoşça kal," dedi.

Cleo, arabanın sesi uzaklaştıktan sonra ateşe gözlerini dikerek oturdu.

Ahşap kollu koltukların ne kadar rahatsız olabileceğini düşündü ama en azından üzerine oturabilecek bir şeydiler. Yeni yıl ikramiyesi olmazsa oturma odasını armut koltuklarla döşemesi gerekecekti.

Ve Patrick evi satmaya, Cleo da almaya hevesliyken devir işlemi ile ilgili formaliteler Cleo'nun birkaç haftasını aldı. Yani masasındaki telefon çaldığında aklının tam olarak işinde olmaması sürpriz değildi.

"Merhaba yabancı." Clive sesindeki alaycılık belirgindi.

Cleo telefonu başı ve omzu arasına sıkıştırdı. "Seni gördüğümden beri sadece iki gün geçti Clive ve... Ah, sanırım seni dün akşam aramalıydım." Cleo, boştaki eliyle seminerde kullanacağı tabloyu renklendiriyordu.

Clive anlayışla kıkırdadı. "Muhtemelen kolilerle boğuşuyorsun. Aklın da evini nasıl döşeyeceğinde."

"Hemen hemen öyle. Ama eşyalarımı yerleştirmek uzun sürmeyecek."

"Toparlanabildin mi?" diye sordu Clive.

Cleo iç çekti. "Hayır. Shona etraftayken bu kolay değil ve bu aralar yatağa gitmekten de pek hoşlanmıyor. Sadece ona ait ne kadar fazla eşya olduğuna inanamıyorum Ama bu akşam Liza onu eğlendirmeye geliyor. Belki bu sırada bir şeyler yapabilirim."

İç çekmek sırası Clive'daydı. "Yani dışarı çıkmıyorsun? Bu gece için uzun bir telefon konuşması ihtimalin var mı?"

"Ee..." Aslında gece dışarı çıkmak için can atıyordu ama kolilere eşya tıkıştıracağı bir akşam onu bekliyordu. Clive editörlerin son Zombi kurgusu hakkında söylediklerini anlatmaya başlarsa en az bir saat telefonda kalabilirdi.

"Peki ya yarın akşam?"

Sesini üzgünden çok gerçekçi yapmaya çalıştı. "Justin, Shona'yı görmeye gelecek yani toplanmayı bitirmeliyim. Kira sözleşmem yasal olarak doldu ve ev ile ilgili işler pazartesi tamamlanıyor, yani taşınmak önceliğim."

Clive'ın sesi düzdü. "Tamam, anladım. Evi taşıyıp kızına bakmakla meşgulsün. Ve kızının babasıyla mutlu aileyi oynamakla. Seninle birlikte olmanın en güzel yanı Cleo, bir sürü hikâye yazıyor olabilmem, çünkü biz hiç görüşmüyoruz."

Suçluluk duygusu ile, "Pazar günü bir şeyler yapabiliriz," dedi Cleo. "Evin hâlini önemsemezsen sana akşam yemeği de yaparım."

"Muhteşem!" O kadar çabuk kabul etti ve sesi öyle memnun geldi ki Cleo telefonu kapatırken içten içe Clive'ın şansının dönebileceği hissine kapıldı.

Bilgisayarın köşesindeki saate göz attı. Ve sonra hayretle, "Aman tanrım saat nasıl 12.15 olur!" dedi. Gav ile buluşmasına tekrar geç kalacaktı. Paltosunun içinde debelenirken asansörü beklemektense merdivenlerden aşağı koşmayı tercih etti. Dışarı çıkınca da kalabalığın arasından koşarak ilerledi.

Buluşacakları yer köşedeydi. Ofis çalışlarının favori öğle yemeği mekânıydı. Kapıdan içeri hızla girdiğinde Gav'i cep te-

lefonu elinde yakaladı. "Ah!" güldü. "Seni yakalayamayacağımı düşündüm."

Gav gülümsemeye cevap vermedi. "Tam da ofisini aramak üzereydim." Anlamlı anlamı saatine baktı. Cleo, Gav'in imasını anladı. Gav onun kötü zamanlamasına somurtuyordu ve gelecek round'ı kazanmayı bekliyordu. Cleo paltosunu sandalyeye astıktan sonra menüye saldırdı ve garsonu çağırıp hemen sipariş verdi. "Rokfor peynirli Ciabatta sandviç alabilir miyim lütfen? Biraz acelem de var."

Gav garson siparişi alana kadar bekledi. "Rokfor kokusuna tahammül edemiyorum," dedi

Cleo dikkatsizce başını salladı. Aslında özellikle Gav'i rahatsız ettiği için rokforu sipariş etmişti. Liza haklıydı Gav'i bayat bir koku gibi etrafta tutmamalıydı. Evlilikleri gerçekten sonra ermişti. Birbirlerini bir çift sıcak sandviç ve şarap eşliğinde olan bitenden haberdar etmenin bir anlamı yoktu.

Artık çift değillerdi. Son.

Bunu Gav'a söyleyemiyordu çünkü incindiğini düşünmek istemiyordu. Bu kadar önemli bir şeyin söylenmesini ertelemek çok çılgınca bir şeydi.

Gav kasvetli bir şekilde sordu: "Ne var ne yok?"

"Hafta sonu Clive ve Shona ile muhteşem bir gün geçirdim. Güzel bir öğle yemeği sonrası Bedford rıhtımında kanoları izleyerek uzun bir yürüyüş."

Gav, "Ciddi olmadığınızı sanmıştım," diye homurdandı.

Cleo şu an boş olan yüzük parmağını inceledi. "Öğle yemeği yiyip yürüyüş yapmak için ciddi olamaya gerek yok."

"Daha ilginç bir şey?" diye sordu Gav.

"Toparlanma süreci beni deli ediyor. Bu akşam Shona'yı Liza oyalayacak yarın da aynısını Justin yapacak. Yani bu toparlanmayı gerçekten sonlandırmalıyım artık."

Gav'in yüzü karardı. "Justin'in yaptığı büyük bir iyilik. Hiçbir zaman ondan kurtulabileceğini düşünmüyorum. Justin'in veletle fazla haşır neşir olmasına izin veriyorsun."

Cleo sinirlendi. "Velet mi? Benim kızımdan mı bahsediyorsun, Shona'dan? Justin'in de kızı. Shona'yı babasından mahrum etmem gerektiğini mi düşünüyorsun?"

Gav omuz silkti. O sırada siparişleri geldi.

Gav, her zaman büyük bir mağlup ve ezik olmuştu. Monopoly gibi oyunlar da bunlara dâhil. Tabii ki şu an Cleo'nun bununla baş etmesi gerekiyordu. Cleo bunu lehine bile çevirebilirdi. "Bahsetmiş miydim?" Cleo'nun sesi yapay ve tiz çıktı. "Justin ile birlikte yaşamayı konuştuk. Sadece evi paylaşmak için. Böylece Shona hem anne hem babasıyla büyüyeb-"

Bam! Gav'in yumruğu büyük bir gürültüyle masaya indi. O kadar sertti ki tüm restoran dondu kaldı.

Cleo da tam yemeğini ağzına götürdüğü sırada dondu.

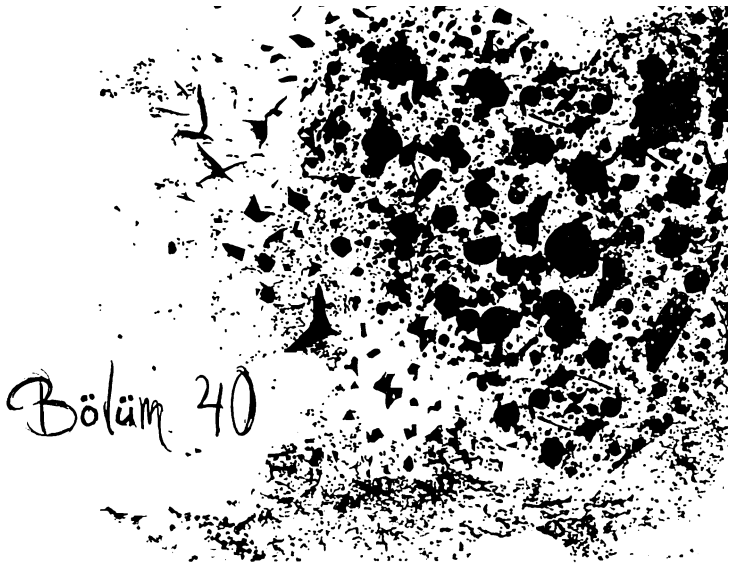
Gav donuk gözleriyle tısladı: "Eğer bu konuyla bir ilgim varsa o herifle asla aynı evi paylaşmayacaksın."

Takip eden sessizlik Gav'in yumruğundan bile daha gürültülüydü aslında.

Cleo yavaşça paltosuna uzandı, çantasını koluna taktı ve öğle yemeğini koluna sıkıştırdı ve "Ama senin konuyla en ufak bir ilgin bile yok," dedi.

Ofise dönerken yol boyunca kızgındı. Sonra Gav üzgün yüz içeren bir mesaj attı ve Cleo yeniden ona acımaya başladı...

Daha sonra tamirhaneden bir telefon geldi aracının muayeneden kaldığını öğrendi ve kendisine Gav'e üzüldüğünden daha fazla üzüldü.

Shona'yı Dora'dan aldıktan sonra Peterborough'tan dönmek işkenceydi. Ama iyi kalpli Dora, Shona'ya yumuşak peynirli dürümlerden hazırlamıştı, bu sayede Cleo da kendi işine bakabiliyordu. Bu akşam halletmesi gereken bir iş vardı.

Yolu buldu, güvenlik şeyine daire numarasını girdi, onun mekanikleşmiş sesini bekledi sonra kapıyı itti ve merdivenleri Shona'nın hızında tırmandılar. Onları kapının önünde bekliyordu.

"Jussin!" diye bağırdı Shona. Cleo'nun elinden fırladı ve hoplayıp zıplayarak koştu.

Justin gülümseyerek onu kucakladı. "Biraz önce bisküvi aldım."

Cleo, Shona'nın Justin'i görmesinin ve her iki elindeki bisküvilerin heyecanının geçmesini bekledi. Justin koltuğuna otu-

rurken yatak odasının kapısına bakmamak için kendini zorladı. Shona en sonunda en sevdiği uydu kanalı olan *Nick Junior*'ın açık olduğu televizyonun karşısına yerleşti ve Justin de Cleo'nun yanına oturdu.

"Senin sesini duymam hoş bir sürpriz oldu. Taksi veya yine başka bir teslimat olduğuna emindim."

"Bob!" diye bağırdı Shona. Oturduğu yerden fırladı ve televizyonu gösterdi.

"Tamirci Bob," diyerek onayladı Cleo. "En sevdiğin." Sonra tekrar halıya oturdu Shona.

Justin hâlâ yorgun gözüküyordu. Şaşkın gözlerinin kenarlarındaki ince çizgiler daha da belirgin gözüküyordu. Gülümsediğinde, Cleo bu çizgilerin nasıl da yüz binlerce gülümseme sonucu meydana geldiğini görebiliyordu.

Evet, derin nefes al. Söyle. "Sana bir teklifim var. Daha doğrusu bir öneri." Yanlış anlaşılmanın önüne geçebildiği için kendini tebrik etti.

"Ne olursa evet diyeceğim."

Cleo onu ciddileştirmeye çalıştı. Justin'in özleri gizli bir gülümsemeyle parlıyordu.

Cleo boğazını temizledi. "Evet. Durum şu ki şeyi hatırlıyor musun?" İstediği kadar insanın önüne kısa ve akıcı konuşmak ve onları ikna edebilmek üzerine eğitilmişti. Omuzlarını kelimenin tam anlamıyla kareleştirdi.

"Yeni ev ile birlikte benim için her şey finansal olarak zor olacak ve 5000 Pound üzerindeki araba masrafı hiç iyi olmadı."

Justin kaşlarını çattı ve "Shona için daha fazla mı ödemeliyim?" dedi.

Cleo kızardı. "Bu benim anlatmaya çalıştığım şey değildi! Söylemeye çalıştığım şey, biriyle paylaşabileceğim, eşyalı ve kiralık bir daire tutmaya karar verdim."

Justin şüpheci gözüküyordu. "Doğru kişi olduğu sürece mantıklı," dedi ve bakışları Shona'ya döndü.

Cleo bakışlarını yere itti ve "İlgilenir misin?" dedi.

Justin gözlerini dikti ve "Ama sen benimle bir evi paylaşmak istemediğine yemin ettin. Peki o kahvaltıdaki tüm erkek ve kız arkadaşlara dair şeyler?"

"Hâlâ seninle ev almak istemiyorum. Ödeme yapan misafir olmanı istiyorum. İlk altı ay deneme süresi olacak. Kira makul olacak ama çamaşırlarını yıkama ve havlularını toplama işini üstlenmiyorum. Shona'ya tek bir oda düşüyor. Belki bu pek hoşuna gitmeyebilir ama diğer tüm odaları paylaşacağız. Ama bu şekilde seni bu belalı evinden çıkaracağım. Ben de ekonomik durumumu kısa sürede düzeltebileceğim." İşte, kısa ve anlaşılır.

Justin, Cleo'nun öngördüğü tepkinin altında bir sevinç gösterdi. Kaşları daha da çatıldı. Cleo ekledi: "Bunu düşünmelisin." Cleo hayal kırıklığına mı uğramıştı? Hayır, tabii ki hayır. Sadece bir çözüm yoluydu. Arada bir düşündüğü ve Gav'in sinirlerini bozana kadar pek ciddi bakmadığı bir çözüm, sadece altı ay için bile.

Ama Cleo bu kadar büyük bir isteksizliği tahmin etmemişti. Shona çocuk bezli poposunu Ayı Paddington'ın başlıyor olması sevinciyle yere vuruyordu. Justin gözlerini Shona'ya dikmişti. Cleo'ya geri döndü. "Peki, eğer tüm pislikler benimle gelirse ne olacak? Bu sefer sizin eviniz pizzalar, köpek pislikleri, taksiler ve yangın bombaları altında kalırsa. Sen ve Shona da olacak sadece ben değil."

"Ah," dedi Cleo, bunu hiç düşünmemişti. Cleo düşünürken bir sessizlik oldu. *Nick Junior* ve kalp atışlarının bozduğu bir sessizlik. Eğer Shona yangın gece bu evde olsaydı ne olurdu diye düşündü ve boğazı düğümlendi. Panik boğazını düğümledi.

"Mantıklı ol. Düşün. Yavaşça," dedi Cleo. "Olaylar asla seni benim evime kadar takip etmedi. Bende kaldın. Haftalarca kaldın ve hiçbir şey olmadı."

Justin tereddüt etti. "Doğru ama kendimle birlikte sorunlarımı da getirirsem bu beni mahveder." Justin iç çekti ve el ayalarıyla gözlerini ovdu. "Sonuçta bunların sizinle bir ilgisi yok."

"Deneyebiliriz," dedi Cleo.

Justin yorgun bir gülümsemeyle, "Gerçekten mi? Gerçekten mi?" diye sordu. Justin derin bir iç çekişle başının geri düşmesine izin verdi. "Cleo, bu muhteşem olur. Buradan kurtulmam gerek. Eğer o herifi görürsem yüzüne patlatacağım ve sonra yine tutuklanacağım."

Gav, bir arama yapmayı düşünerek telefonuna bakıyordu. Sıradan bir telefon görüşmesi. Her gün meydana gelebilecek, sıradan bir olay.

Saatini kontrol etti.

Telefona baktı.

Cleo, bugün Gav'e çok kızgındı. Onu restoranda yarım kalmış bir öğle yemeği ve ağzında kötü bir tatla, bir aptal gibi bırakmıştı. Gav işleri yoluna koymakta başarısızdı. Yine Justin'den bahsetmişti... Bunun Cleo'yu her zaman sinirlendirdiğini bilmeliydi.

Ama neden? Aralarında çocuk dışında bir şey olmadığı konusunda ısrar ediyordu. Çocuğun ve babasının yakınlaşması

konusunda ısrar ediyordu. Bu konuda doğru olan neydi? Justin herifinin o piç üzerinde ne hakkı vardı ki zaten? Şu kesindi ki bir adamın karısını, çocuğunu yetiştirmek için çalmasının gerçekliği yoktu ve bu asla geçerli bir sebep olarak gösterilemezdi.

Karısı. Cleo'su. Onun karsıydı. Şu an ondan çok uzaktaydı. Zamanın ayırdığı bir âşık, bir çocuk aralarında olsa bile yasal olarak onun karsıydı. Ona bir çocuk verememişti. Bu adil değildi. Ondan her şeyi çalan kısırlığı kendi istememişti, bunu hak etmemişti.

Eşi, Cleo'su, aşkı, arkadaşı...

Öğle yemekleri iyi fikirdi biliyordu. Çünkü eski Cleo'yu ortaya çıkarıyordu bu yemekler. Ne Justin herifinin ne de bebeğin aşina olduğu Cleo'yu. Yalnızca Gav'e ait olanı.

İyi huylu adam olmaya devam etmeliydi. Cleo tekrar onun olabilirdi.

Her şeyi batırmıştı. Cleo soğuk ve çok sinirliydi. Gav işleri yoluna koyana kadar rahatlayamayacaktı. Telefona uzandı.

"Benim," dedi neşelice. "Ben Gav," yerine "Benim," demeyi tercih etti. Bu, Cleo'nun onun sesini tanıyamayacağını ima ediyormuş gibi gelebilirdi kulağa.

Gav hızlı davrandı ve Cleo konuşamadan devam etti. Sesinin çocuksu bir açıklığa, pişman ama yaramaz bir fısıltıya sahip olmasına izin verdi. "Biliyorum meşgulsün, sadece bir saniyeni alacağım. Bugün için özür dilemek istedim. Kesinlikle haklısın beni ilgilendiren hiçbir şey yok. Söz veriyorum gelecekte fikirlerimi kendime saklayacağım. Hâlâ dost muyuz? Lüüüt-feeen?"

Sessizlik. Sonra bir kıkırdama. "Tüm bu rezillik sanırım Cleo içindi, onu haberdar ederim." Telefonun dikkatsizce kapandığına dair bir tıkırtı.

Aşağılanma hissi dalga dalga bedenini kapladı. "Lanet olsun, Liza."

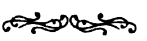
Gav, Liza'nın kendi söylediklerini tekrar ederek kahkaha attığını düşündü. Muhtemelen Cleo'yu da güldürüyordu. Durumu yatıştırmak için zihni çalkalandı durdu. Cleo'dan telefon geldiğinde kendi talihsizliğine gülen sesini düzeltti.

"Korkarım yanlışlıkla kendimi kız kardeşinin ayaklarının altına attım. Bugün tam bir pislik gibi davrandığım için özür dilemek istemiştim ama şimdi her şeyi daha da berbat ettiğimi düşünüyorsundur. Her şey daha da kötüleşmeden telefonu kapatsam iyi olacak."

Cleo bunu yapmasına izin vermedi. Gav de izin vermeyeceğini biliyordu. Cleo soluk aldı ve "Bana zorluk yaşatmamalısın Gav," dedi

Cleo bazen kötü bir kadın olabilirdi ama iyi bir kalbi vardı ve bu kalp, Gav'in sesi biraz daha iyi duyulana kadar telefonu kapatmasına izin vermezdi. Gav tüm yaşanılanları tersine çevirip onu hiç olmadığı kadar mutlu edebilirdi. "Biliyorum ama tüm bu durum beni zorladı, Cleo."

Telefonu sonunda kapattığında her şeyle ilgili daha iyi hissediyordu. Cleo gelecek hafta öğle yemeğinde gene onla bulaşacaktı. Gav de hatalarını telafi edecekti.

"Ee?" dedi Justin, kapıyı açık tutup beklentiyle Martin, Drew ve Gez'e bakarken.

Ön cama bakarak koltuklarında aşağı kaydılar. Kısa bir sessizlik sonrası Drew, "Biz burada oturacağız," dedi.

Justin omuz silkti. Kamyonun şoför kabininden atladı, ön kapıya giden yolu takip etti ve kapıya tıklattı. Başının üzerinde bir pencerenin açılma sesini duydu. Kafasını kaldırdığında Cleo'nun ona gülümsediğini gördü. Yüzünün iki yanından saçları süzülüyordu. "Ben buradayım," diye seslendi Justin.

"Evet öylesin. Kapı açık, yukarı gel ve tımarhaneye sen de katıl!"

Siyah kapı kolunu çevirdi ve yeni evine adımını attı. Kızını, kendisini karşılamak için merdivenleri dizleri ve elleriyle geri geri inerken buldu. "Jussin! Ev! Bak, ev!

Justin küçük kızı kucakladı, kendi sert yanağını onun tapılası, yumuşak yanağına dayadı. "Haydi dışarı gel ve çocuklarla tanış."

Martin, "Aman tanrım! Bu mini Justin," dedi.

"Ama o güzel," diyerek şakalaştı Gez.

Dikkatli bir incelemeden sonra Drew, elini Shona'nın parmaklarına koydu ve salladı. "Merhaba tatlım." Ve sonra Justin'e döndü "Pekâlâ Jus, o kesinlikle senin. Yanında promosyon olarak anne ile birlikte gelmesi yazık."

Cleo ön kapıda belirdiğinde hepsi ona baktı. Darmadağınık bir tişört ve kot pantolonun içindeyi ve neyse ki onları duyması mümkün değildi. Martin nefesini bırakıp, "Bilemiyorum, o tişörtü çok iyi dolduruyor, tehlike," dedi.

Drew yüzünü astı "Ama Justin'in ona dokunma hakkı yokken ne anlamı var? Kocası da hâlâ etrafta." Kamyonun arkasına gitmek için bir tur attı ve gürültüyle kasasını açtı.

Görev, Justin'in eşyalarını binaya taşımaktı. Büyük koltuk, televizyon ve stereoyu oturma odasının kapısından geçirmek

büyük bir mücadeleydi. Merdivenler yatak için biraz garipti ama sonunda becerdiler. Justin'in odası küçük odaydı, Shona'nınki ve Cleo'nunkinin ortasında. Onlar kolileri taşımaya başladığında Cleo çay ve kurabiye ikram ediyordu. Herkes oturacak bir yer arıyordu.

Justin kolilerden arta kalanların çevresini kapladığı zemine oturdu. Cleo hiçbiri yemek odası mobilyasına sahip olmadığı için bomboş olan yemek odasına bir koli oyuncak bıraktı. Shona daha önce oyuncaklardan hiçbirini görmemiş gibi koliyi boşaltmakla meşguldü.

Gez, Martin ve Drew koltuğa el koydular. Gez ve Martin Cleo'ya kahve için teşekkür etti. Drew sessizdi ve kitap kolilerinin üzerine tüneyen Cleo'ya dik dik bakmayı sürdürdü. Bazen gözlerini odada gezdirmek için dik bakışlarını kaydırdı sonra tekrar dikkatini ona verdi.

Justin arada sırada Cleo'nun bu dik bakışlarla karşılaştığını fark etti. Cleo genellikle görmezden geldi. Gez ve Martin ile arkadaş olması 10 saniyesini almadı. Taşınan eşyalar Justin'in eşyaları olmasına rağmen Cleo onlara teşekkür etti. Gülümsedi, saçını savurarak biraz daha bisküvi ikram etti.

En sonunda Cleo tüm ilgisini Drew'e yönlendirdi. "Biraz daha kahve alır mısın, Drew?"

Drew başını salladı.

"Çok sessizsin."

Başını salladı. Tam Cleo vazgeçecekken Drew, "Justin ile aynı eve çıkarak ne yapmaya çalıştığını anlamıyorum. Bebek bakıcılığı yaptırmak mı? Dekoratör tutmak mı? Para kazanan birini bulmak mı?" dedi. Justin cevap vermek için ağzını açtı fakat Cleo ondan çok önce davrandı.

"Size söylemedi mi?" Gözlerini açtı. "Justin benim seks oyuncağım olacak. Bu onu kiradan kurtaracak. Üstelik pazar günleri de tatil ama cumartesileri matine düzenlemesi gerekiyor."

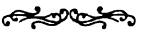
Gez ve Martin kahkaha attılar. Drew'ün gözleri Justin'in acımasız bakışlarından kaçmak için aşağı düştü. "Soruyu cevaplamıyorsun," diye çıkıştı.

Cleo onun kaşları kalktı. "Çünkü bunu sormaya hakkın yok." Kahve fincanlarını topladı ve mutfağa götürdü.

Justin, Drew'e sırıttı. "Bu round'ı kaybettin dostum."

Drew kendini koltuğun kucağında kaldırdı. "Bu yürümez, bu kadın kötü şanstan başka bir şey değil, biliyorsun. Seninle asla düzenli ve seviyeli bir ilişkisi olmadı. Pençelerini geçirmesine izin verme. Çocukla da alakası olan gizli planları var. Yeni bir yer bulana kadar gel Martin ve bende kal."

Justin gülümsedi. "Sağ ol Drew ama ben şansımı deneyeceğim."

Gez'in yük kamyonu Port Yolu'na düştüğünde, Cleo kahve kupalarına soğuk su doldurmak için mutfağa döndü. İleride büyük bir bulaşık makinesi olacaktı ama şimdilik başının çaresine bakmak zorundaydı.

Justin mutfağa girdiğinde Cleo ona baktı. "Drew'ün dediklerine hak veriyor olabilirsin. Dilediğin zaman gidebilirsin, seni kalman için zorlayamam."

Justin ceketini çıkardı ve kapının arkasına astı.

"Ne? Benimle ilgili tüm o planlarını elimden mi kaçırayım?

Justin, Shona ve Cleo ile bir aydır yaşadığı yeni evinin önüne bıkkınlıkla arabasını park etti.

Buranın çok uzun bir süre daha evi olamayacağına emindi. Bugün çok kötü geçmişti. Felaket. Daha önce hiçbir şey bu kadar kötü değildi.

Korkmuştu ve birinin ona her şeyin düzeleceğini söylemesini istiyordu. Fakat bunun yakın bir zamanda gerçekleşeceğini sanmıyordu.

Yavaşça eve girdi.

Haftalardır uğraşları sonucunda ev daha iyi görünüyordu. Duvarları krem rengine boyadılar ve birlikte kadife perde aldılar.

Kendi yatak odası fildişi ve mürekkep mavisi renklerdeydi. Cleo'nun odası ise uçuk gri ve küçük lila çiçekli duvar kâğıtlarıyla kaplıydı. Yakında Shona'nın odasına başlayacaklardı.

Shona ile yaşamak harikaydı. Her gün Shone ile olmanın verdiği mutluluğu tarif etmesi mümkün değildi. Ve tabii bir de Cleo vardı.

Her şey oldukça yolundaydı. Başlarda Cleo koltuğa oturmadan önce her seferinde oturmak izin alıyordu ya da Justin kahve fincanını yemekten sonraki diğer bulaşıklarla yıkanmak üzere bırakmak yerine tek başına yıkıyordu. İkisi de o zamanlar yeni hayatlarına alışma sürecindeydi.

Bugünlerde Cleo'yu sanki sahibiymişçesine koltuğa uzanırken buluyor ve Justin'in oturması için ayaklarını kaldırmıyordu bile. Saatlerce konuşuyorlardı. Birbirlerine hayatlarında neler olup bittiğini, günlerinin nasıl geçtiğini ve işlerinin nasıl olduğunu anlatıyorlardı. Cleo, bir akşam, Nathan'ın ona daha çok hesap işi verdiğini, hâlâ Clive ile görüştüğünü ama onunla birlikte olmadığını söylemişti

Justin de, "Yeniden bekârlık yemininde misin?" diyerek alay etmişti.

Cleo kızarmıştı. Bu, en son yaşadıkları geceye bir göndermeydi.

Ama tüm bunlar her an bitebilirdi, Shona'yı paylaşmak bile. Özellikle Shona'yı paylaşmak. Justin içeride ağır adımlarla yürüdü ve koltuğa kendini attı. Kendine bir içecek almak, televizyonu açmak ya da merdivenleri çıkmak için fazla korkmuş ve sinirlenmişti. Sadece yalnız başına yatmaya uygundu.

Cleo ve Shona'nın eve geldiğini duydu, Cleo, "Tanrım, ev karanlık. Acaba Justin nerede?" diyordu. Işığı açmaya gitmeye çalıştı ve Justin'i sessizce koltukta yatarken buldu. Tek kolu gözlerini kapatmıştı. "Justin!"

Göz bebekleri sersemlemesin ve kızarmasın diye kolunu kıpırdatmadan ışığı uzak tutarak hırıldadı.

"Hasta mısın?"

"Hayır."

"Tavuk ve patates kızarması ile ilgili bir söz hatırlar gibiyim."

"Unuttum," diye inledi.

Cleo tereddüt etti. "Ben yaparım, aç mısın?"

"Hayır."

Cleo bacaklarının arasında dolaşan, ağlanıp sızlanan Shona'yla çabucak bir şeyler hazırlamaya çalışırken, Justin sadece yattı. Yemekten sonra Shona oyun oynarken Cleo bulaşıkları yıkadı. Daha sonra Shona'yı yıkayıp yatmaya hazırladı.

Tüm bu süre boyunca Justin'in tek yaptığı, "Shona uyur uyumaz seninle konuşmalıyım," demek oldu. Shona'ya iyi geceler öpücüğü bile vermedi.

Cleo'nun alt kata inen ayak seslerini duydu. İşte. Söyleme vakti gelmişti. Kaçış yok. Kolunu yüzünden çekti, gözlerini kırptı ve ayağa kalktı. Bir bardak su koydu. Hiçbir şey içmezse sesi çatlardı.

"Ne var?" dedi Cleo kendini koltuğa bırakarak, gözleri yüzüne göre büyüktü.

Justin boğazını temizledi. "Daha fazla bela. İşler çığırından çıkıyor." Başka bir yöne bakmak zorundaydı, o sakin bakışla karşılaşamazdı. İfadesinin şüpheye dönüşmesini izleyemezdi.

Bir içki aldı. "Neil beni çağırdı ve ben, işim ile ilgili bir şey olacağını düşündüm çünkü çizdiğim karakterlerden biri üze-

rine tartışıyorduk, karakterin üzerinde durduğu cips üzerinde daha mutlu olabileceğine dair." Hemen üzerinde çalıştığı dosyayı kaydedip Neil'in kıpırdanmakta olduğu ofisine gitmek üzere ayaklandı.

İki tane takım elbiseli adam onunla bekliyordu. Kısa saçlı, yeni tıraşlı. Sakin. Sanki şirket onların yürürlüğündeymiş gibi.

Ve Neil, "Bu beyler seninle konuşmak istiyor, Justin. Onlar Suç Araştırma Birimi'nden," dedi. Bir kâbusun içinde olmalıydım. "Dediler ki, kelimeler ağzından zorla çıkıyordu, "Ellerinde benim ofis bilgisayarımı internetten görsel indirmek için kullandığıma dair bilgiler varmış. Ve benim bir dağıtım şebekesine bağlı olduğuma dair bilgiler."

Gözlerini kapatıp Neil'in ofisinde nasıl hissettiğini hatırladı. Komiserin sesi hâlâ kulaklarını dolduruyordu. "Bize bununla ilgili bir şeyler anlatabilir misiniz Bay Mullarkey?"

"Görseller?" diye tekrar etti aptalca.

"Pornografik görseller. Çocuklara ait."

"Çocuklar!" Sesi kontrolsüz bir tonda kendisini dışarı atıverdi, çok yüksek, çok şiddetli, kelimelerin havada kırmızı ve turuncu alevlendiğini gördü. Pantone 185, belki. "Çocuk pornosu mu? Yani Çocuk Pornosu mu demeye çalışıyorsunuz? Ben mi?"

Gözlerini kapattı. Cleo'ya içini dökerken kendi sesinin isyankârca yükseldiğini duyabiliyordu. "İsimsiz şikâyetler var ama bu şikâyetlerde bir gerçeklik payı var mı araştırmak zorundayız." Bu benim başıma geliyor olamaz! Onlara bunun da diğerleri gibi bir tuzak olduğunu söyledim Polis birilerinin böyle şeyler yaptığını biliyor. Taciz eden aramalar, apartman daireme yapılan kundaklama, beni yakalatmak için gece kulübünde ku-

rulan tuzak. Bunun da uydurma olduğunu anlamalılar. Benim kesinlikle çocuk pornosuyla ilgim yok. Bu beni iğrendiriyor!

"Onların ve Neil'ın bakışı kendimi suçlu hissettirdi! Ve bilgisayarıma bakmaları için almalarına izin verdim. Ve dizüstü bilgisayarımı da arabadan çıkarmam gerekti."

Utanç ve öfke ile doluyken polis, meslektaşlarının gözleri önünde hızla bilgisayarı söktü ve kendi aracına taktı. Neil'a bir belge verdiler. Neil sanatçıların ayrı bilgisayarları olduğu ve kendi bilgisayarı kenarda kaldığı için hiç şüphesiz mutluydu.

Justin kirlenmiş hissetti, bedeni böceklerle doluymuş gibiydi. Öfke ve iğrenme duygusu, kalbini tavadaki yağ gibi çözüyordu.

"İşte bu," dedi Justin. Cleo karamsarca: "Çocuk pornosu yayma suçu için benden şüpheleniyorlar," dedi. Sessizlik oldu. "Sanırım gitmemi isteyeceksin."

Justin zorla gözlerini açtı ve ona baktı. Evet, Cleo'nun gözlerindeki iğrenme bir şey söylüyorsa bu kesinlikle bir "evet"ti.

Justin kendini göz teması kurmaya zorladı, nedensiz suçluluk duygusunun beden diline vurmasını engelleyemediği ve aynı zamanda olmasından şüphelenilen o iğrenç canavara bir şekilde bürünmüş olduğu için de çaresizdi.

Cleo'nun koyu gözlerinin gözyaşları ile dolu olduğundu gördüğünde şaşırdı. "Ne tür insanlar bunu yapar? Buraya taşındığın için seni bırakacaklarını düşünmüştüm."

"Bugüne dek bırakmışlardı. Muhtemelen yaşadığım yerin izini kaybettiler bu sebeple çalıştığım yere yöneldiler."

"İş değiştiremez misin?"

"Eğer gidebileceğim bir iş varsa! Korkunçtu. Kimse gözlerime bakmıyordu. Neil bana başka bir bilgisayar bulmaya çalıştı ama tüm çalışmalarım sabit diskimde kayıtlıydı. Yapay sessizlik. Diğerlerinin neyle suçlandığımı bildiğini sanmıyorum ama bir insanın bilgisayarına öğle aralarında oyun oynadığı için el koyulmaz, öyle değil mi? Ve yarın geri dönüp tüm bunlarla yeniden yüzleşmeliyim."

Cleo, Justin'in kolunu okşadı.

Justin, Cleo'nun sessiz kalmasına tahammül edemiyordu. "Gitmemi isteyeceğini düşündüm. Beni... Shona'dan uzaklaştırmak için."

Cleo kaşlarını çattı. "Ama bir şey yapmadın, öyle değil mi?"

Harika! Gav ile buluşmaya zaten geç kalmışken Ntrain ofisinin dışındaki kalabalık caddede kendisini bekleyen Liza'yı görmek, Cleo'nun ihtiyacı olan son şeydi. Sanki şu an işler yeterince sinir bozucu değilmiş gibi.

Kaşlarını çatarak, "Ne yaptığını sanıyorsun burada?" diye sordu.

Liza'nın kaşları da çatıldı. Böylesi kırılgan gözüken birinde kaş çatmak aykırı duruyordu. "Sana biraz akıl vermek istiyorum."

"Yaklaşık otuz yıl kadar geç kaldın. Başka bir şey?" İnsanlar yanlarından hızla geçerken ve trafiğin telaşı yanlarında sürerken kardeşler birbirlerine dik dik baktılar.

Liza kollarını kavuşturdu ve, "Bundan ne iyilik geleceğini düşünüyorsun?" dedi.

Cleo omuz silkti. "Kendisini daha iyi hissettirebilir ve bir iyilik olarak görülebilir," dedi

"İyilik mi? Bu duyduğum en kötü şeylerden biri. İyili olarak yapabileceğin en iyi şey ona ilk ve son kez olsun her şeyin sona erdiğini söylemek olur," dedi Liza.

"Bunu zaten biliyor."

Liza homurdandı. "Tabii ki bilmiyor! Onun ümitlenmesini sağlayan bu aptal buluşmalara devam ediyorsun. Ve bu iyilik değil, bu çok acımasızca. Onu kendinden uzaklaştır ve hayatına devam etmesini sağla."

Cleo iç çekti. "Gav sadece arkadaş kalmak istiyor, biz çıkmıyoruz. Bu medeni bir hareket. Hepsi bu. Benim başka birinden kızım olduğu gerçeğinin onu benden uzak tutmaya yetmeyeceğini mi düşünüyorsun?"

"Hayır. Sen kendini kandırıyorsun. Gav her zaman kaybedenin en önde gidenıydi ve Justin'in seninle olmasına tahammül edemiyor," diye cevapladı Liza

Cleo kışın soğuğuna ve güneşine karşı paltosunu ilikledi ve kardeşine çıkışmak için hazırlandı. "Justin'in benimle olduğu falan yok, saçmalama. Bu, o tür bir ilişki değil." Karşıdan karşıya geçmek için yoluna kenarına geçti.

"Onunla nerede buluşuyorsunuz?"

Cleo iç çekti. "Myers Otel'de. Tamam mı? Sorgu bitti mi?"

"Myers mı? Kredi kartı limitin pek becerikli herhâlde?"

Cleo'nun yüzünü ateş bastı. Myers oldukça büyüktü ve bunu kendi de düşünüyordu. "Geçen sefer beni üzdüğü için Gav ısmarlayacak."

Liza abartılı bir zafer ile başını salladı. "Seni üzdüğü konu neydi? Dur bir düşüneyim. Justin ile ilgili bir şeydi, öyle değil mi?"

Birkaç dakika içinde Myers Otel'in iki gri soluk mermer basamaklarına ve cam kapılarına ulaştılar. Böylece içerideki parlayan şamdanlar, balmumu bitkiler görülebilirdi. Ve tabii Gav. Beklerken. İyi takım elbisesiyle. Alçak herif. Cleo, Liza'ya döndü. "İşte olup müşterilerinin ayak parmaklarındaki derileri temizlemen gerekmiyor mu?"

Liza gülümsedi ve "Birkaç saatim var," dedi.

Cleo birden amacına ulaşamadığını hissetti. Bir rutine hapsolmuş gibi görünüyordu, Gav ile buluşmak istemiyordu. Ve şimdi onu Liza'ya karşı korumak. Ömür boyu bir kardeş ile uğraşma sonucu ortaya çıkan bir refleks ile Liza'ya saldırdı. "Defol ve başkasıyla uğraş Liza. Yardımına ihtiyacım sana haber veririm, tamam mı?" Uzun kapı kolunu tuttuğu gibi oldukça ağır döşenmiş olan içeriye girdi.

Gav onu karşılamak için ayağa kalktı. Yüzü aydınlanmıştı. İki eli birden açık bir şekilde, "Selam, hayat... Cleo," dedi.

Cleo ise kendi ellerini cebine sokmuştu. "Merhaba," dedi kısaca. Liza muhtemelen hâlâ camdan izliyordu. "Hemen başlayalım mı? Her zamanki gibi pek zamanımız yok."

Zaman konusu Gav'i pek sıkıştırıyor gibi gözükmüyordu. Her zaman gittikleri restoranlarda karşılaştıkları menüden çok daha detaylı olan menüyü incelerken inanılmaz vakit harcadı. Cleo menüye göz gezdirdi ve pişmesinin uzun sürmeyeceğini umarak makarna seçti.

Umutları boşuna çıktı çünkü makarnanın gelmesi yüz yıl sürdü. Ya da belki işleri yavaşlatan Gav'in patatesli kuzusuydu. Garson elinde dumanı tüten tabakları getirdiğinde Cleo'nun çoktan iş yerinde olması gerekiyordu. Yani bu akşam işten geç

çıkacaktı ve Dora'yı neden geç kalacağını anlatmak için aramak zorunda kalacaktı. Tabii Justin'in Shona'yı almasını sağlamazsa. Çatalını kaptı.

Sonra garip bir şey hissetti. Oldukça rahatsız edici. Neredeyse çatalını düşürüyordu.

Gav bacaklarından birini Cleo'ya sürtüyordu. Cleo hemen bacaklarını sandalyesinin altına çekti. Gav'e dik dik baktı. Gav gülümsedi, Cleo'nun elini avucuna alacak şekilde uzandı "Mızıkçı," dedi.

Cleo'nın kalbi fırlayacak gibi oldu, iştahı kaçtı. Elini kurtarmak için çaba sarf etti.

"Yapma. Ayrıca bacaklarınla yaptığın şeyi de sonlandır."

Gav durakladı. "Bunu hep severdin," dedi

Cleo boş eliyle süslü örtünün üzerinden sürahiyi aldı. "Bırak elimi," dedi

Bir tereddütten sonra Gav, sitemkâr gözleriyle Cleo'ya bakarak elini bıraktı.

Cleo, olabildiğince zarif ve hızlı şekilde yemeğini yedi ve ayaklarını uzatmamaya çalıştı. Kahve ve tatlı teklifini reddetti.

"Hadi ama," diye çıkıştı Gav. "Kahve için gerçekten vaktin var. Nathan bir saatte seni özlemez."

Cleo başını salladı. "Özür dilerim." Gerçekten uzaklaşmak istiyordu. Gav ile zaman geçirirken rahatsız olduğu aşamaya gelmişlerdi.

Cleo masanın altında çantasını ararken Gav'in sesi onu durdurdu. "Dur. Seninle konuşmam gerek."

Cleo çantasını kucağına yerleştirdi, her an o dokunma ya da hissetme şeylerini tekrar yaparsa diye masanın kendi tarafını sertçe tutarak bekliyordu.

Gav, "Bir o da tuttum," diye fısıldadı.

Hayır. Cleo'nun düşündüğü şeyi ima etmiş olamazdı, değil mi?

Cebinden bir oda anahtarı çıkardı ve masanın üzerine, sanki ona mücevherler bahşediyormuş gibi bıraktı. "Sorunlarımızı insanların içerisinde, aramızda bir masa ile tartışmaktan bıktım. Mahremiyete ve zamana ihtiyacımız var." Anahtarı parmağı ile şıngırdattı. "Bir şansımız daha olsun istiyorum."

Hayır, olamaz. Düşündüğü şeyi ima etmişti.

Cleo gözlerini anahtara dikti, Gav'in umut dolu yüz ifadesine. Liza haklıydı, neden onu dinlememişti ki sanki! Ses tonunu kibar ve şefkatli yapmaya çalıştı. "Gav bu fikre nereden kapıldın bilmiyorum ama..." Elleri terli bir şekilde çantasını kavradı. Onunla tekrar aynı yatağa girme düşüncesi... Yutkundu. "Seninle bir daha bu şekilde görüşmeyeceğim. Ben bu görüşmeleri sadece eskilerin hatırına yaşadığımız bir dostluk olarak düşünmüştüm. Belli ki farklı şeyler istiyoruz. Sanırım biz beraberken sen istediklerinin çoğunu aldın." Onun geri çekilişini izledi. "Ama bu çok çok uzun zaman önceydi. Shona olmasaydı bile yine de bir şans olmazdı." Onun suçlayıcı bakışlarından kaçmak için ayağa kalktı.

Birden sinirle bakan gözler.

Cleo, Myers'ın kalabalık yemek odasının kapısından çıkarken Gav, Cleo'yu bileğinden yakaladı. "Eğer bir araya gelirsek

yürütebiliriz!" Sesi sert bir tıslama gibiydi. "Çocuğa tahammül ederim. Yeniden muhteşem olabiliriz ve o herifin çocuğu görme bahanesiyle ortaya çıkmasını engellemiş olursun."

Cleo'nun kalp atışları hızlandı, odanın dört bir yanındaki çatalların havada kaldığının farkındaydı. O da geri tısladı: "Ortaya çıkmasına gerek yok, o benim ev arkadaşım." Bileğini çekti ve Gav'in elinden kurtuldu.

Gav ,Cleo'yu mermer koridordaki büyük avizenin altında yakaladı. Sesi yüksekti ve öfkeliydi. "Aklından zorun olmalı! O herifi evine mi aldın? Ve yatağına? Onu, o çocuk sapığını! Küçük çocukların fotoğraflarına bakınca ağzı sulanan bir adamı-"

Gav, bitkilerin yakındaki bir banktan birden ortaya çıkan Liza'yı görünce durasadı. "Merhaba Gav," dedi kibarca. "Ben Cleo'yla yürüyeceğim, o tarafa gidiyorum. Sanırım şu papyonlu adam seninle konuşmak istiyor." Hızla peşlerinden gelen garsonu gösterdi.

Böylece Gav'i gümüş tepside sunulan bir pos cihazını bıçaklarken bıraktılar. Cleo öfkeli ve zafer dolu, *sana söylemiştim* konuşmasını ofise giden tüm yol boyunca dinlemek zorunda kalmıştı. Ve yağmur yağmaya başladı, yüzlerine vuruyordu ve bu Liza'yı daha da kızdırdı çünkü ponponları bozulmaya başlamıştı.

Ve son vurgun. Cleo hızla geç kaldığı için ofisten özür dileyerek içeri girdiğinde, Francesca santral kulaklığını, "Ama kocan sen çıktıktan on dakika sonra arayıp bu öğleden sonra bir arıza nedeniyle gelemeyeceğini söyledi," demek için çıkardı.

"*Eski* kocam," diye değiştirdi Cleo. Düzenbaz herif. Kimi kandırabileceğini sanıyordu acaba?

Şirketin, diğer şirketlerin telefon numaralarının yazılı olduğu telefon defterine uzandı. Avukatların olduğu bölüme gelene kadar sayfaları öfkeyle çevirdi.

"Seni böyle görmekten nefret ediyorum."

Justin aptalca baktı. "Eğer neşelenmemi söylersen, kendimi keserim."

Shona yataktaydı. Cleo ve Justin koltuğun zıt uçlarında oturuyordu. Televizyon, sessizliği bozmak için açıktı, Cleo bir bulmaca üzerinde düşünürken kalemini çiğnerken Justin de bir kitaba bakıyordu. Cleo'nun görebildiği kadarıyla yirmi beş dakikadır aynı sayfaya bakıyordu.

"Garip," dedi Cleo. "Üç gündür gülümsemedin."

Hâlâ kitaba bakarak omuz silkti.

"Bira ister misin?"

Justin başını salladı.

"Kahve?" diye sordu Cleo

"Hayır." Bir sessizlikten sonra, "Sağ ol," diye ekledi Justin.

Justin otuzuncu yaş gününün bir gün öncesi. Her hangi bir kutlama olmamasını istedi. Ailesinden ve arkadaşlarından gelen kutlama kartları Cleo onları düzenleyene kadar üzgün bir yığın olarak durdu. Cleo erik sosunda ördek, bebek patates ve bebek mısırından oluşan özel bir yemek hazırladı fakat Justin bu yemeğin dörtte birini bile zor yiyebildi.

Cleo gazetesini masaya attı. Masanın öbür tarafına kadar kaydı. Justin'e dik dik baktı. "Kazanmalarına izin veriyorsun, farkında mısın? Sana zor zamanlar yaşatmak için tuzak kurdular,

saatler harcadılar ve şimdi kıvranışını izleme memnuniyetini yaşıyorlar."

Justin yavaşça Cleo'ya baktı. İlk defa o muhteşem gözleri ölü gözüküyordu. "Beni yok ettiler. Hayatım siyah beyaz, sanki zehirli gaz soluyor gibiyim. Her gün stüdyoya gidip herkesin bana şüpheyle baktığı bir atmosferde çalışıyorum. Herkes ağza alınamayacak bir şey yaptığımı biliyor ama kimse ne olduğunu bilmiyor. Arkamdan ne olduğuna dair tahminde bulunuyorlar."

Cleo birden ayağa kalktı. "Sen ağza alınmayacak bir şey yapmadın. Sen hiçbir şey yapmadın!" diye haykırdı. "Ve polis bilgisayarını getirdiğinde bunu onaylayacak."

Justin, "Onaylayacaklar mı?" dedi.

Cleo'yu içinden korkunç bir şey yakaladı. "Yapmazlar mı?" dedi.

Justin'in sesi yenik düşmüştü. "Ya bilgisayarıma girip kirlettilerse? Stüdyoya girip bu pisliği bilgisayara indirip polisin bulması için dosyaların içine sakladılarsa? Hapse girerim."

Cleo'nun içi titremeye başladı. "Yapamazlar. Yaparlar mı? Yaparlar mı?"

Justin kitabını hızla kapattı. "Her şeyi yapabileceklerini düşünmeye başladım. Kavga olayına bak, beni zan altında bırakış şekillerine. Çok güçlü arkadaşları var bu ortada." Justin'in tüyleri ürperdi. "Bu bir kâbus."

Cleo koltukta ona yaklaşarak oturdu ve Justin'in elini avucuna aldı. "Savaşmalısın, Justin. Pes edemezsin," dedi

"Edemez miyim?" Cleo'nun elini kaldırdı. Gözleri parmaklarına kilitlenmişti. "Beni yakaladılar. Onlarla dövüşemem çünkü onları göremiyorum ya da gelecek hamlelerinin nereden ge-

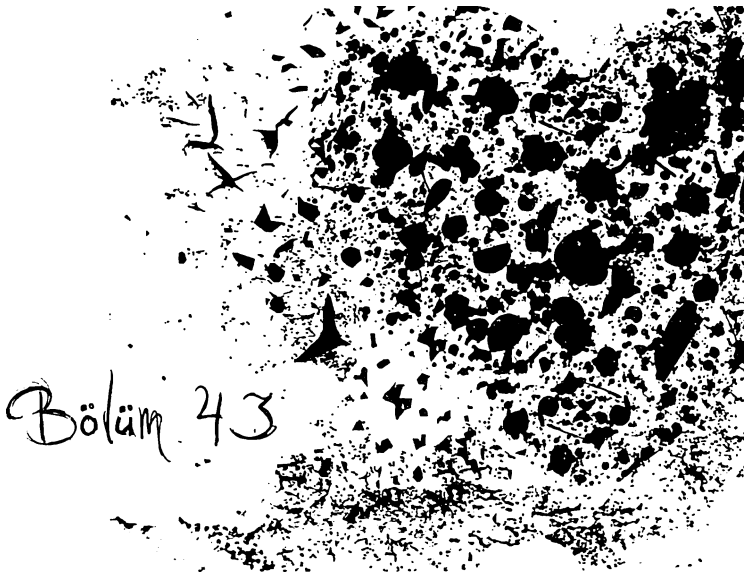
leceğini bilmiyorum. Görünmezler, yenilmezler. Benden daha kurnazlar ve bunun da farkındalar."

Cleo derin bir iç çekti. "İlk başta özellikle marifetli gözükmediler öyle değil mi?"

Justin acı bir kahkaha attı. Eski, neşeli ve geveze Justin'in gülünç bir taklidi gibiydi. "Pratik yapa yapa daha iyi oldular," dedi.

"Ama seni yenmelerine izin verme."

Yavaşça, sanki yorgunmuş gibi gözlerini kapadı Justin. "Tanrı aşkına, Cleo... Artık çok geç. Yendiler bile! Bazen aynada bıçaklı kavgalara karışan ve çocuk pornosu üzerine fanteziler kuran bu yabancıya bakıyorum ve kendimi ateşe vermek istiyorum," dedi Justin.

Pazartesi ve Etkili Dinleme konferansı. Grup üyeleri fazla genç ve James Blunt'tan daha zorlu her şeyi dinlemeye hazırdı. Müşteri, çalışanları için nelerin iyi olacağını analiz etmek yerine konferansın tanıtım yazısından çok etkilenip bizimle çalışmaya karar vermiş olmalıydı.

Cleo, onlardan rol yapmalarını istedi vee sonra kendi beceriksizliklerine gülüp yere düşmelerini izledi. Dinlemek onların olayı değildi ve bunda başarısızdılar. Dişlerini gıcırdattı ve onlarla işi bittiğinde daha iyi durumdalardı ama muhtemelen amacı anlamamışlardı ve bunların hiçbirini uygulamayacaklardı.

Böyle yorucu bir günden sonra bu grubu geride bıraktığı için rahatlamıştı. Soke Yolu sapağına girdiğinde; Shona'yı Dora'dan almak için iyi bir zaman olduğunu düşündü.

Dora ve Sean. Sean ve Dora birlikte mutlu gözüküyorlar. Dora sıradan, balkonlu bir evde rahat ve memnun gözüküyor-

du. Şu an Keith'in yalnız yaşadığı Posh Pad'de daha önce hiç yaşamamış gibi gözüküyordu.

Gav. Cleo, Gav'in ısrarcılığını düşünmemeye çalışıyordu ve kendi teninin onunki ile temasıyla nasıl çekildiğini de. Her şey nasıl da değişiyordu?

Bir zamanlar Gav'e gerçekten âşık olup olmadığını düşündü.

Düşüncelerine ara verdi çünkü Shona annesine sarılmaya çalışıyordu. "Anniş geedi," diye bağırırken yüzü neşe içinde aydınlanmıştı.

Cleo kollarını kızının hafif ve minik bedenine sardı.

"Merhaba tatlım," dedi.

İşte bu sevgiydi.

Sevginin, sahip olmakla, kazanmakla veya hayattaki yolunu bulmak ile ilgisi yoktu. Sevgi, sevdiğin biri odaya girdiğinde hayat bulmak ile ilgiliydi.

Justin'in çoktan evde olduğu belliydi. Arabası dışarıdaydı, çamur ve ince dallarla kaplı bahçeye mutfak camından ışık süzülüyordu. Bu biraz, Justin'in hayatını hatırlatıyordu: ne renk ne de başka güzel bir şey vardı.

Cleo, Shona'yı taşıdı. Birden, güzel kokan bir şey piştiğinin farkına vardı.

Sonra Justin oturma odasının kapısından fırladı. "Ta-taaa!"

Shona akıcı bir "har har har" ile karşılık verdi, müzikal notalar gibi çıkan çocuk kıkırdamalarıydı. Bu sırada Cleo zorlukla nefes alıyordu. "Ödümü kopardın!" dedi.

Ama Justin ışık saçıyordu, olduğu yerde dans ediyordu, gözleri parlıyordu. "İYİ HABER!" dedi. Shona'yı Cleo'nun kollarından kaptı, onu birkaç kez havaya kaldırdı. "MUHTEŞEM, İNANILMAZ, HARİKA, FANTASTİK HABERLER!" dedi.

Cleo kahkaha attı, Justin'in deniz feneri gibi parlayan gülümsemesinin bir kez daha Shona'yı aydınlattığını görmek onu rahatlattı ama sanki bir hata yapar ve Shona düşer diye kolları havada etraflarında dolaştı. "Anlat bana," dedi.

Justin, Shona'yı omuzlarına oturttu. "Bugün bilgisayarımı geri gönderdiler. TAMAMIYLA TEMİZ! O ŞEREFSİZLER BİLGİSAYARIMI ELE GEÇİRMEMİŞ," dedi. Sonra daha normal bir ses tonuyla, "Artık şüpheli konumunda değilim. Ve Neil, muhteşem, muhteşem Neil stüdyodaki herkesi toplayıp bana tuzak kurulduğunu ve eğer stüdyodan herhangi birinin bu çirkin olaylarla ilgisi olduğunu öğrenirse, bu hemen işten çıkarılma anlamına geleceğini söyledi." Justin kendi etrafında dönmeye başladı. Shona omuzlarına tünemiş, zevk dolu bir korkuyla tiz bir ses çıkarıp, küçük elleriyle Justin'in çenesinin altına sıkıca tutunarak Justin'in başında sanki bir şapka gibi duruyordu.

Cleo öyle rahatlamıştı ki... "Bu harika," derken tıkandı. "İçim çok rahatladı," deyip kısa ve içten bir sarılma teşebbüsünde bulundu.

Justin tek kolu ile onu kendi göğsüne kenetledi. Sesi Cleo'nun saçında boğuldu. "Çok korkuyordum..."

Cleo, Justin'in sırtını okşadı ve "Biliyorum," dedi.

"Tam bir kâbustu."

"Ama artık bitti."

Justin, onu son kez sıktı ve serbest bıraktı. "Ve şimdi kutlayacağız!" Shona'nın iki elini birden havaya kaldırdı. "Evveeettt!"

Hoş bir akşamdı.

Justin spesiyali olan tavuk ve patates kızartmasını pişirdi, şarap kadehleri ve katlı peçeteleriyle âdeta bir davet masası hazırladı. Shona bile elma suyunu (kısa ve kalın) şarap kadehinden içti ve kıkırdadı, gargara yaptı ve patates kızartması her bittiğinde tepsisine vurdu.

Justin bulaşıkları lavaboya bıraktı ve Cleo'yu mutfaktan dışarı çıkarttı. "Sabah erken kalkıp yarın onları yıkarım," dedi. Sonra taze krema ile doldurulmuş çikolatalı ekler yaptı.

Shona, "Pasta!" diye bağırdı.

Cleo, "Onlardan asla yemem," diye çıkıştı fakat yedi.

Justin kendininkileri ağız dolu, çiğneme sesleri çıkarıp, gözlerini Shona'ya yuvarlayarak yalayıp yuttu. Ta ki Shona aynısını yapıp burnunun üzerinde kremadan boynuz oluşturana kadar. Cleo az kalsın gülmekten boğuluyordu.

Justin müzik setinde Dire Straits çalmaya başladı ve hep birlikte kıkırdayarak, saçma şekilde dans ettiler. Çarpıştıklarında halıya şarap döktüler. Shona dizlerinde hoplayıp zıplıyordu.

Sonunda Justin hâlsiz kalan Shona'yı yatırdı. Bu sırada Cleo hızla bulaşıkları yıkamaya gitti. Fakat Justin mutfağa tepinerek girdi, ona bulaşıkları bırakmasını söyledi ve kolları lavabonun içinde dirseklerine kadar köpüğe batmışken dans edip, daireler çizmeye başladı. Bu sırada kendi uydurduğu bir melodiyle, "Justin saapıık deeğiil," diyerek şarkı söylüyordu.

Ve Cleo'nun o an kafasına dank etti.

Cleo, Justin'i itti, iki eli ile ağzını kapatıyordu, tüyleri diken diken olmuştu.

"Ne oldu?" dedi Justin. Gülümsüyordu, yüzündeki gülümseme çizgileri hâlâ belirgindi. Cleo'nun gözleri yanıyordu. Jus-

tin'in gözleri neşeli bir rahatlama ile parlıyordu. Cleo, "Olamaz. Olabilir mi yoksa?" dedi. Gözlerini avuçlarının ayası ile kapadı ve yıldızları görene dek bastırdı. "Öyle olmalı. Hayır olamaz."

Cleo, Justin'in parmaklarını bileklerinde hissetti. Ellerini gözlerinden uzaklaştırmaya çalışıyorlardı, yüzündeki gülümseme kayboluyordu. "Ne oldu?" diye sordu Justin.

Bu ızdırap denilen şeydi işte, insanı çiğneyip tüküren. İçten içe yiyip bitirendi. Bir mutfak sandalyesine kendini bıraktı. "Gav'i gördüğümde... Sana sapık dedi. Küçük çocukların fotoğraflarını görünce ağzı sulanan bir adam dedi."

Justin'in bakışları sabitleşti.

Cleo birden gözyaşlarına boğuldu. "Ben ona bu konu ile ilgili bir şey söylemedim."

Justin mutfak masasının kenarına oturdu az daha denk getiremeyecekti. "Peki nasıl öğrendi?"

"Bunu yapan o olmalı."

Cleo pirinçten yapılmış kapı tokmağını sertçe vurdu. Sonra daha sert ve daha sert. Shona, Liza'da kalmak için fazlasıyla yorgun düşmüştü fakat Cleo bu yüzleşmeyi bir an bile erteleyemezdi. İşlenmiş camlardan bir insan figürünün gelişini izledi.

Gav kapıyı açtı. Gömleğinin yakası iliklenmemiş ve kravatsız, çorapları bir metre öteden kendini belli eden, saçları gözlerinin üzerine fırlamış bir şekilde kapıyı açtı. "Merhaba," dedi. "Bu ne güzel sürpriz..."

Justin, Cleo'nun bir adım gerisinde Gav'in yüzünün hoşnutsuzluğa dönüşünü gözlemliyor olmalıydı. Cleo'nun boğazı kurumuştu, suçluluk duygusu onu hasta etmişti. Hiç konuşmadan, tam o anda geçmişteki Gav'i aklından sildi ve Justin'in onu takip ettiğini bilerek kahverengi kordon halılı kiralık eve girdi. "Neler dönüyor? Ne yaptığını sanıyorsun?"

Cleo televizyonun sesini takip ederek kendisine ve Gav'e ait eşyaları içeren küçük kare bir oturma odasına doğru ilerledi. Ve eski eşiyle yüzleşmeyi bekledi.

Zordu. Düşünmesi güçtü. Eğer bu kadar derin bir şekilde sorumluluk hissetmese bunu yapamazdı. Yutkundu.

Solgun bir Gav görüntü alanına girdi. "Ne yaptığını sanıyorsun, Cleo?" Ve neden bu herifi getirdin? Ben-"

"Kapa çeneni!" diyerek sözünü kesti Cleo. "Sadece o aptal çeneni kapa. Senin yaptığını biliyoruz."

Şaşkınlık, Gav'in tüm yüzünü sardı. Cleo öbür tarafa döndü. Justin'e bir bakış attı. Justin'in gözleri bekliyordu.

Sessizlik.

Cleo, paltosuna sarılarak odaya bir göz attı. Gav'in eve dönüş rutini hiç değişmemişti. Koltuğunun arkasında sallanan ceket ve kravat, anahtarları, saati, cep telefonu her zamanki yerlerindeydi ve az miktarda bozuk para eskiden onlara ait olan televizyonun üzerindeki mavi desenli kâseye bırakılmıştı. Cleo tekrar gözden geçirdi. Meyve yerine günlük hayattan bir koleksiyon içeren kâse, kredi kartı ekstresi, yazılmayı bekleyen bir doğum günü kartı, anahtarlar. Ama ikinci bir cep telefonu yoktu. Gerçekten hayal kırıklığına uğradı. Onu nerede bulabileceğini düşünmeye başladı.

Parmaklarını kâsenin içinde dolaştırdı. Ve işte orda en altta, Cleo'yu bekleyen sürpriz. Parıldayan, altın rengi bir kareye sahip olan, beyaz, dikdörtgen plastik. Bir telefon hattı.

En azından bin yaşında, Cleo onu parmaklarının ucunda havaya kaldırarak inceledi. "Ayrı bir hat demek?"

Cleo kendini Gav'i izlemeye zorladı. Gav'in yüzünü kaplayan panik dolu ifadeyi, solgun benzinden akan boncuk boncuk teri, dudaklarını ıslatan dili. "Kanuna aykırı değil, öyle değil mi?"

Arkasından Justin'in kahkahasını duydu. "Bu ne amaçla kullandığına bağlı."

Cleo yorgundu. Öyle inanılmaz, umutsuz, ümitsizdi ki, soluk almak bile güç geliyordu. Sim kartı paltosunun derin cebine doğru itti, köşelerin yerleştiğinden emin oldu. Kendi sesini sanki bir rüyadan gelir gibi duydu. "Bu kartı polise verirsek ne olur?"

Gav'in gözleri açıldı.

Cleo bekledi. Justin huzursuzdu. Sessizlik uzadı. Birden Cleo sandalyelerden birini büyük bir gürültüyle devirdi. "Oof Gav! Bu kadar kolay mıydı? Sanıyorum burada oturmuş, Justin'in başına açtığın tüm sorunların, onu ne kadar derde soktuğunu düşünüyordun. Sonra bu hattı telefonuna taktın. Peki sonra? Justin'i sabah ikide mi aradın? Adresine itfaiye mi gönderdin? Onun adına pizza mı söyledin? Takip edilemeyen telefonlar seni zeki hissettirdi mi?"

Cleo'nun çaresiz çabalarına karşın sesi titremeye başladı. Elinde olmadan, devam etmeden önce burnunu çekmek zorunda kaldı. "Apartman dairesini bile ateşe verdin. Gav, seni adi! Shona orada olabilirdi. Bebeğimi öldürebilirdin!"

Gav'in sesi karanlık ama kendini korur çıkıyordu. "Yangın benim elimde değildi. Polis sorular sormaya başlamıştı ve bu da bana fikir verdi. Hem o herif zor zamanlar geçirmeyi hak ediyor. Tabii bana neler yaptığını düşünürsen..."

Justin bir şekilde tatmin olmuş bir sesle böldü. "Bu tüm olayların giderek daha zekice olmasını açıklıyor. Muhtemelen her şeyi ruh hastası kiracılar başlattı ama daha sonra polis sorgusu yüzünden geri çekildiler ve sen mi devraldın? Peki ya Muggie's'te üzerime salınan çocuklar?

Cleo, Gav'e ateş püskürmek için burnunu çekmeye ara verdi. "Manny mi?" dedi

Bir süre sonra Gav başını salladı.

Cleo can sıkıcı şekilde Justin'e açıklama yaptı. "Ian Mansfield, Gav ile aynı okuldaydı. Kendisi eğitimli bir bodyguard."

Justin yavaşça başını salladı, ardından gözlerini Gav'e dikti. "Beni sefalet içerisine sürüklemek için fazla ileri gittin. Özellikle çocuk pornosu olayını ele alırsak."

Gav belli belirsiz gülümsedi. "Cleo'yla aynı eve taşındığında onun zarar görmemesi için daha yaratıcı olamam gerekiyordu. Polise birkaç kez yazdım ama pek bir şey olacak gibi gözükmüyordu. Sonra şu sapıkları takip edip yakalatan televizyon programlarından birini aradım. Oldukça etkili bir servis, öyle değil mi? Etkilenmedin mi?" Gözlüklerini çıkardı. "Karımla yattığın için hâlâ pişman değil misin?"

Justin ellerini cebinden çıkardı. "Biraz bile değilim," dedi

İki adam arasındaki elektrik yüzünden her an şimşek çakabilirdi. Cleo, Gav öfkelenmeden önce dikkatini dağıtmak için hemen araya girdi. Sesinin tıslama gibi çıkmasına izin verdi. "Artık duracaksın." Eli telefon hattını kavramıştı. Gav'in gözlerini izliyordu.

"Sanırım öyle." Bir süre durdu. "Polise gidecek misin?"

Cleo'nun gözleri ateş püskürdü. "Aslında gitmem gerek. Ama kart bizde, yani bence artık bitti. Pis oyunların ve korkakça gizlenişin artık işe yaramaz. Her şeyi biliyoruz." Cleo derin bir nefes aldı ve devam etti. "Ve herhangi bir şey denemeye kalkarsan, direkt polise giderim."

Gav'in bir an dudağı büküldü ve "Neden sahip olduğumuz her şeyi mahvettin bilmiyorum," dedi

"Bir şeye sahip olduğumuzu sanmıyorum." Cleo onun umutlanmasını sağlayacak en küçük bir şey bile vermemeliydi.

"Avukatımla görüşeceksin," dedi

Gav yavaşça ve büyük bir acıyla başını salladı.

"Bunun dışında, artık hiçbir şekilde seninle iletişime geçmek istemiyorum," diye ekledi Cleo

Son bir kez başını eğdi.

Cleo gitmek için arkasını dönmeden önce, sessizliğin bir süre ortama hâkim olması için bekledi.

Gav koltuğa yığıldı ve başının arkaya düşmesine izin verip gözlerini kapattı.

Kaburgalarının arasından fırlayacak gibi atan kalbi sonunda yavaşladı. En kötüsü olmuştu, her şey ortaya çıkmıştı. Neredeyse rahatlamış hissediyordu. İntikam görevine devam etmek artık imkânsızdı. Herkes gibi karanlık anları vardı ama bir nefret kampanyası yürütmek onu tüketmişti. Kabadayı değildi. Kendini kaptırmıştı. Hepsi bu.

Gözlerini kenetledi ve Cleo'yu, Justin'le düşündü. Birbirleriyle oluşan vücut dilini ve aynı evde yaşamalarını düşündü. Justin denen herif hep mesafesini korumuştu. Cleo kızgın ve ya sinirli olduğunda hiçbir hamlede bulunmamıştı.

Gözlerini açtı.

İlişkilerinin sonlandığını biliyordu. Hatta bunu ne kadar değerlendirirse o kadar kendisi de o kadar ikna oldu. Justin, Cleo'yu teselli etmeye çalışmamıştı. Cleo rahatlamak için Justin'e bakmamıştı. Artık sevgili değillerdi! En aptal insan bile eğer bakmayı bilirse bunu görebilirdi.

Mutfağa gitti ve buzdolabından bir bira aldı, kapağını açıp güçsüzce bir yudum aldı.

Eğer Cleo, Justin ile birlikte değilse artık o kadar kötü hissetmesine de gerek yoktu. Gav kazanmamıştı belki ama Justin de aynı durumdaydı. Başını geri iterek buz gibi biranın sinirli köpüğünün ağzından aşağı hızla kaymasına izin verdi. Yani aslında kaybetmemişti.

Sallantıda olan bir konu vardı. Babasından birkaç Doncaster evrakı ve yeni bir iş için yardım isteyecekti. Görüşmelerde neden iş değiştirmek istediği sorulduğunda, pişmanlık duyarak gülümseyip annesin ölümü ve babasının sağlığını gerekçe gösterecekti. Onu yalnız bırakmaktan ne kadar pişmanlık duyduğundan bahsedecekti.

Babasına Cleo konusunda elinden geleni yaptığını söyleyecekti.

Ve de onu özleyeceğini...

Cleo üst kattaydı. Justin ayak seslerini duyabiliyordu. Banyo, koridor, Shona'nın odası. Shona'ya bir uyku saati öyküsü okurken Shona'nın kuş gibi sesi her şeye cevap veriyor.

Justin televizyonu açtı *Frost* için hazırdı. Cleo böyle giderse başını kaçıracaktı. Reklamların sesini kıstı.

Gav! O lanet olası canavar. O yangından beri başına gelenler... Aylar süren istenmeyen siparişler, bilinmeyen aramalar, hırpalanmalar üzerine öfke... Tabii en kötüsü olan polis ve çocuk pornosu olayı... Tüm bunları onun yaptığını düşündükçe küfredip duruyordu.

Birden sarsıldı, beklenmedik bir şekilde David Jason'ın ekrandaki öfkeden kudurmuş fötr şapka altındaki suratına bakarak uyandı. Uyuya mı kalmıştı? Saat, hayatının yarım saatinin gi-

zemli bir şekilde kaybolduğunu ima ediyordu.

Cleo'nun aşağı inmemesi garipti. Tabii artık Shona'nın beşik yerine yatağı olması sebebiyle Cleo da genellikle rahatça yatağa sığabiliyordu, sarılıp yatıyorlardı. Eğer içeri baksa onu, dudakları gevşemiş, kolları kızlarına sarılmış, kitap dizlerine düşmüş şekilde bulacaktı. Merdivenleri tırmandı.

Ama hayır, Shona tek başına ağzı açık uyuyordu. Çift kişilik yatakta minicik ve sevimliydi.

Sahanlık tarafında Cleo'nun kapalı yatak odası kapısının etrafında dolaştı durdu. Biraz hayal kırıklığına uğramıştı. Çoğunlukla polis dizilerini birlikte izlerlerdi. Kimin "yaptığı" üzerine teoriler kurup, dedektifin kişisel problemlerinin finale etkisi olup olmayacağını sorgularlardı. Belki yalnızlığa ve erken yatmaya ihtiyacı vardı? Justin'e, "Bu akşam Frost'u izlemeyeceğim," diye seslenmemesi garipti.

Arkasını döndü.

Eski moda panel kapının arkasından Cleo'nun burnunu çekişini duydu.

Arkasını döndü, tereddüt etti sonra panel kapıyı tıklattı. "Kahve ister misin?"

Cleo'nun sesi belirgindi. "Hayır, teşekkürler."

"*Frost*'u kaçırıyorsun."

"Aaa öyle mi?"

Justin kalbinin sesini dinleyerek başını kaldırdı ve "İyi misin? İçeri gelebilir miyim?" dedi

"Hayır! İyiyim. Sen git televizyon izle." Cleo'nun sesi iyi gelmiyordu.

Justin kapıyı açtı.

Yatağın uzak olan ucunda uzanan Cleo, gözlerindeki kızarıklıkları saklamak için arkasını dönmek için biraz geç kalmıştı.

Justin sesini alçalttı. "Ağlıyor muydun?"

Cleo başını olumsuzca salladı öfkeyle yüzünü sildi. "Tabii ki hayır."

Justin dikkatle yatağın üzerinde tek dizi üzerinde durdu. "Gav ile bağın koptuğu için mi üzgünsün?" Elini çiçek açmış leylaklarla kaplı yorgana götürüp Cleo'ya doğru birkaç adım emekledi.

Cleo başını salladı ve yanında duran kutudan üç tane temiz mendil çekip yüzünü onlara gömdü. Omuzları titredi.

Justin yavaşça uzandı, Cleo'nun birkaç santim durdu. Belli belirsiz, omzunu okşadı.

Cleo bir anlığına kaskatı kesildi. Sonra, ansızın döndü, yüzünü Justin'in omzuna gömdü ve hıçkırarak, başı ağrıyarak içi titreyerek büyük bir çöküş yaşadı. "Özür dilerim," dedi boğulurcasına. "Özür dilerim. Nasıl olur da anlamam? Nasıl böyle alçak, üçkâğıtçı bir adamla ile evlenirim? Tüm o sorunlar hepsi benim yüzündendi. Tüm bu süre boyunca hepsi benim hatamdı!"

Justin'in kolları Cleo'yu sardı. "Hayır değil," dedi

"Evet öyle. Benim yüzümden oldu! Tüm bu olaylar seni mahvedebilirdi. İşini kaybedebilirdin ya da hapse düşebilirdin."

Justin kabul etmedi. "Reddedilmeyle böyle berbat bir şekilde başa çıkan üzgün bir sersemin davranışlarından sen sorumlu değilsin. Üstelik karısıyla sen değil ben yattım."

Cleo'nun hıçkırıkları kahkahalara dönüştü. Sonra düşünceli bir sessizliğe daldı. Justin'in, Cleo'nun yatağında, başı göğsüne

kenetlenmiş şekilde yattığını biraz düşünmeye ve fark etmeye vakti oldu. Yatak örtüsü takımı güzeldi ve yeni yıkanmış kokuyordu.

Justin'in elleri Cleo'nun vücudu üzerinde, özlem dolu bir gezintiye çıkmıştı. Ama Justin, Cleo'nun onu yanlış anlamasından çekinerek kendini geri çekti.

O sırada ön kapıda kıymet koptu. Tak tak ve ding dong, ding dong ve tak tak'tan oluşan yaratıcı bir ritim duyuldu.

Cleo hemen fırladı.

Justin ayaklandı ve "Kim olduğuna bir bakayım," dedi.

Her hareketinde beyni zonkluyordu. Soğuk bez ile beş dakika geçirdikten sonra yüzü artık çiğ sosise benzemiyordu. Cleo saçlarını taradı ve alt kata indi.

Justin misafiri oturma odasına almıştı ve üst kata çıkmamıştı. Neden? Tekrar sızlanmaması için mi? Erkekler yanlarında ağlanmasından nefret eder. Muhtemelen kapının çalması onun hoşuna gitmiş ve uzaklaşmak için bahane olmuştu.

Cleo merdivenlerin sonunda Drew'ün sesini tanıyarak durakladı. Lanet olsun. Bu akşam Drew tarafından rahatsız edilmeli miydi? Muhtemelen hayır. Justin ile görüşmek için aradığında Drew'la anlaşmaya çalışmıştı fakat bu başarısız bir deneme olmuştu.

Cleo geri çekilmiş, onu görmezden gelmiş, dostça davranmaya çalışmış, dikenlerini saklamış olsa bile Drew ona mesafeli ve kibirli davranıyordu. Ama boğazının kuru olduğunu hissettiği için bir bardak su istedi. Ve zaten kimin eviydi ki burası? O bir kadın mıydı yoksa fare mi?

Drew önündeki yarı açık kapıdan gelen alaycı söz onu durdurana kadar uzaklaştı. "Eee, çocuğunun annesi bu gece nerede?"

Justin'in kısa ve öz cevabını dinledi. "Burada."

Drew, Justin'e, "Bu akşam yine bebek baktığını düşündüm," dedi.

Justin cevaplamadan önce birasını kafasına dikti "Bu gece değil."

Cleo, Drew tam, "Neden hiç arkadaşlarınla dışarı çıkmıyorsun?" demeden önce içeri girip görünmeyi düşünüyordu.

"Geçen cuma ne yapmıştık acaba?" dedi Justin.

"Bir aydır ilk defa! Senin derdin ne dostum? Cleo bazen tasmanı gevşetiyor mu? Seni bitmek bilmeyen görevlerden azat ettiği oluyor mu?"

Justin cevaplayamadan koltuğun derisi ses çıkardı. "Tasma yok, bahsettiğin gibi görevler de yok. Ayrıca bu benim özelim tamam mı?

Cleo elini kaldırdı ve alnındaki teri sildi. Bu yaptığı, onları dinlemek hoş değildi ama takılıp kalmıştı. Belki sessizce geri gitmeliydi. Ya da büyük bir gülümseme ile içeri girip kendine bir içecek almalıydı. Dudaklarını yaladı.

Drew'ün kahkası Cleo'nun düşüncelerini böldü. "Peki bara gidelim desem. Ne cevap verirsin?"

"Bu akşam olmaz," dedi Justin.

"İznin olmadığı için mi?"

Cleo, Justin'in yüz ifadesini görebilmeyi istedi. Sesi hiçbir şey belli etmiyordu. "Çünkü Cleo bazı kötü haberler aldı ve üzgün. İstersen yarın akşam gidebiliriz. Ya da cuma."

Cleo, Drew'ün iç çektiğini duydu. Drew devam etti. "Çocuğun olduğunu öğrendiğinde tüyler ürpertici şekilde sorumluluk belirtileri göstermen yeterince kötüydü. Ama buraya taşındığından beri âdeta bir azizsin. Uyan artık dostum. Cleo klüplerde eğlenmeyi ve kötü davranışları evcil saçmalıklar için bırakmış. Cleo tutsak olmuş ve şimdi seni de bu hapse sokmak istiyor."

"Böyle mi düşünüyorsun?" Justin'in sesi kuvvetlendi.

"Bu kadın bir sadece bir yük. Sadece iyi bir vücudu var, o kadar."

"Ah, yapma. Bundan daha fazlası-"

"Justin, bu kadının bir kocası ve çocuğu var!"

Cleo yüksek sesle öksürüp oturma odasına girdi. Onun oturma odası. Yüzü sıcaktı bu muhtemelen renginin değiştiğini gösteriyordu. Gözlerini Drew'a dikti. "Kahve isteyen var mı?"

Duyulmuş olduğunu biliyor olmasına karşın, Drew'ün rahatsız olmuş gibi davranacak onuru bile yoktu. Sadece dik dik baktı.

Akşam döktüğü gözyaşlarından sonra neredeyse bütün gece de uyanık olduğu için gözleri çok kötü gözüküyordu. Ama en azından bu uzun karanlık saatler süresince hayatıyla ilgili birtakım kararlar verdi.

Shona oyuncak kardan adamına sarılmış odanın içinde dolanıyordu. Cleo kızını izledi. Sabahlığı içinde ortalıkta dolanan Shona'dan daha mükemmel bir şey var mıydı?

Cleo gri pantolon takım ve alev alev parlayan turuncu bluzunu giydi, saçlarını kuruttu, perçemlerini düzleştirdi. "Elime ne geldiyse üstüme geçirdim," stilini hafif bir makyakla tamamladı.

Böyle çok daha iyi.

Cleo mutfağa girerken Shona'nın tostunu yakında bitirmesi için dua etti. Bu sırada Justin mahcupça içeri girdi. "Dün akşamdan kalma bira kutularını yeni gördüm. Temizlemeyi bu akşama bıraksam sorun olur mu? Geç kaldım. Bu benim kahvem

mi? Sen tam bir meleksin. Ve harika görünüyorsun. İş yerinde özel bir şey mi var?"

Cleo, Shona'nın ellerini sildi. Başını onaylar biçimde salladı. "Hayatımın geri kalanının ilk günü," dedi

Justin kahveden bir yudum aldı, ilgisiz gözüken bir hareketle.

"Nasıl yani?"

Shona'nın yüzüne yaklaşarak başını salladı Cleo. "Eşofmanları ortadan kaldırarak sıkıcı bir anne gibi olmayı bırakacağım. Shona bebeklik dönemini atlattı, hayatıma geri döneceğim." Shona'yı yüksek sandalyeden kaldırdı ve kollarını babasına uzatmasını izledi. Justin onu kucaklamak için kahvesini bıraktı. "Sen zaten eşofman giymiyorsun."

Cleo yüzünü değiştirdi. "Sembolik olarak giyiyorum. Evde pasaklı pasaklı oturup hiçbir şey yapmıyorum. Clive bir haftadır aramadı bile. Clive tek çaba sarf edenin kendisi olmasından sıkılmış olmalı." Cleo kendini çok ciddiye almadığını göstermek için kahkaha attı. "O, iyi ve hoş gözüken bir serseri. Ona artık istediği fırsatı vermeliyim."

Shona'yı almak için kollarını uzattı. "Dünyaya yeniden katılacağım. Salsa dersi alır ya da Liza veya Dora ile pizza yerim. Belki hafta sonu Rhianne'i görmeye giderim. Bunlar benim yapıyor olmam gereken şeyler."

Justin, yavaşça Cleo'nun önüne geçip yolunu kapattı. "Neden yapıyor olman gerekiyormuş bunları?"

"Drew'a, ilgiye ve birine muhtaç bir kadın olmadığımı kanıtlamak için. Çünkü öyle değilim." Bir an için durdu. "Aslında evet, yapmam gereken değil, yapabileceğim şeyler bunlar."

Justin, Cleo'yu akşam yemeği boyunca izledi. Kırılgan ve rahatsız gözüküyordu.

Gündüz saçlarını kestirmişti, alt kısmı tüy gibiydi. İlk başta beğenmediğini düşünmüştü ama sonra yüzünün etrafında hareket edişini izledi ve harika olduğuna karar verdi. "Saçların güzel olmuş," dedi düz bir şekilde.

Cleo lavaboya sıcak su dökerken saçlarını gözlerini açmak için geri attı. "Bu arada cuma günü Shona'ya bakar mısın? Clive'ı aradım ve-"

Justin olumsuzca başını salladı. "Üzgünüm, cuma günü Drew ile dışarı çıkmaya söz verdim. Cumartesi yapabilirim."

Ona uymayan bir şey olduğunda hep yaptığı gibi dudağını büktü. "Clive'ın özel bir planı var. Bir arkadaşı bir gösteride rol alıyor ve cuma günü sonrasında büyük bir akşam yemeği var. Cumartesi günü çıkamaz mısın?

Düşünür gibi yapmayı bile denemedi. "Üzgünüm."

Shona'yı uyutma sırası Justin'deydi. Aşağı indiğinde Cleo telefonu yeni kapatıyordu. "Liza cuma akşamı Shona'ya evinde bakabileceğini söyledi. Böylece ikimiz de dışarı çıkabiliriz."

Justin, "Ona ne kadar minnettar olduğumu söylemeliyim," dedi. Ama değildi.

Kızını ne kadar çok sevse ve onunla çok vakit geçirmek istede de, onu teyzesi Liza'ya bırakmak Cleo için büyük mutluluktu ve rahatlıktı. Shona parmaklarını pudraya sokmadan hazırlanmak ya da yüzünü saç kurutma makinesi ve Cleo'nun arasına sıkıştırmadan saç yapmak iyi olacaktı. Cleo, yeni saç kesimi sayesinde saçlarına istediği gibi şekil verebildiği için mutluydu.

Tırnaklarına oje sürmeye bile vakti vardı. Shona'dan önce kullandığı sivri tırnakları yerine artık tırnaklarını kısa ve oval kullanıyordu ama yine de kan kırmızısı bir ojeyi hak ediyorlardı. Gözleri seksiydi ve lekeli birer sanat eseri gibiydiler, dudakları öpüşmeye davetiye çıkarıyordu. Kısa siyah elbisesi içindeki göğüsleri boyun çizgisinden aşağı bir ipucundan fazlasını veriyorlardı. Aklı başında hiç kimsenin on dakikadan fazla giymeyeceği o saçma ayakkabıları da giydikten sonra her şey tamamlanmıştı. Cleo harekete geçmeye hazırdı. Çantasında temiz iç çamaşırı ve diş fırçası vardı. Kaçınılmazdı ve buna hazırdı.

Tamam, o kadar da hazır değildi. Ama oldukça hoş bir akşam olmalıydı. Gösteri, akşam yemeği ve Clive.

Saçma ayakkabılarıyla alt kata bir kadeh şarap içmeye indi. Kendi akşam eğlencesi için henüz dışarı çıkmamış olan Justin aynanın karşısında saçını yapıyordu. Durdu. Baktı.

Tedirgince gülümsedi Cleo. "İyi gözüküyor muyum?"

Bir saniye sonra başını salladı. "Tamamıyla muhteşem."

"Harika," diyerek rahatladıktan sonra boğazını temizledi Cleo. "Şarap alır mısın?"

Justin, Cleo'nun uzattığı kadehi kabul etti. "Sarhoş cesareti?"

Cleo kızardığını hissetti. "Hayır! Evet. Pek değil."

Justin yavaşça başını salladı. Hiç gülümsemediği modlarından birini yaşıyordu. "Bu akşam hâlâ özel akşam mı?" diye sordu.

Cleo yüzünü buruşturdu. "Evet muhtemelen. Sanırım, artık zamanı geldi."

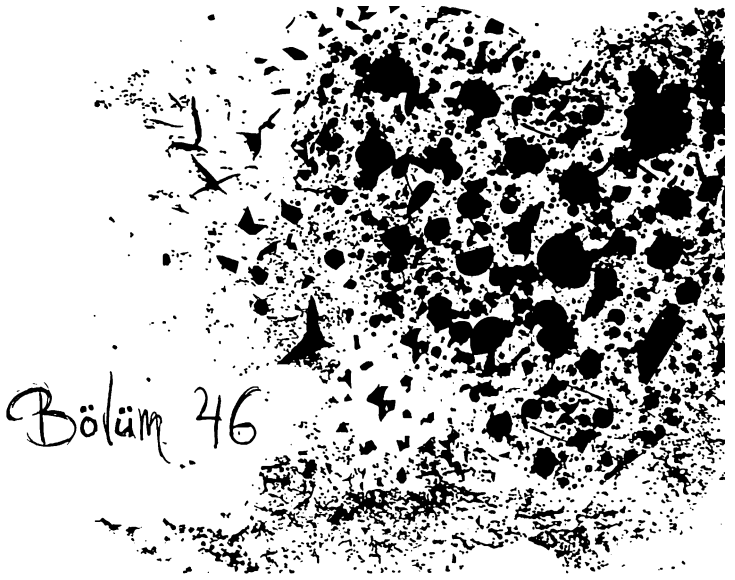
"Muhtemelen mi? Çünkü zamanı mı geldi?" diye tekrar edip kahkaha attı Justin. Birden her zamanki gibi yüzde doksan daha hoş bakarak. "Yani onun için alev alev yandığından ya da muhteşem bir deneyim olacağından değil mi? Ya da sarhoş olacağından da mı değil?" Ona yaklaştı.

Cleo yutkundu.

Justi'inn gözleri Cleo'nunkilere kilitlendi. Cleo aşırı derecede hassas hissetti, bedeninden çıkan alevi hissedebiliyordu. Justin'in kadehinin serinliğini bile hissedebiliyordu.

Cleo tekrar yutkundu. "Evet, şimdi gidiyorum, iyi eğlenceler."

"Bana da borçlusun."

Justin sözleri Cleo'nun kalbini kavramak için vurulan bir kırbaç gibi çıktı. Cleo kuşkuyla güldü. "Bu mantık dışı. 'Bana da borçlusun,' da ne demek? Sanki senden ödünç aldığım yirmi sterlinmiş gibi."

Justin gülümsedi, "Seks parayla kıyaslanamaz."

Cleo boğazı kurumuş ve yanakları alev içinde bir açıklama bekledi. "Bana iyilik yaptığını düşünüyorsun, öyle değil mi? Ama biz birlikte olduk, hepsi bu." O kelimeyi söylemekten kaçınıyordu. "*Biz.* Her şey karışıklıydı. Kimsenin kimseye iyilik falan yaptığı yoktu." Yumruklarını sıktı öfkeden avuç içlerinin nemlendiğini hissetti.

"*Biz* birlikte olduk çünkü senin başka seçeneğin yoktu, benim de kafam iyiydi."

"Tabii ki de başka seçeneğim vardı! Beni Brad ile eve gitmekten alıkoydun!"

Justin başını salladı. "Tam tanıştığımız zaman olduğu gibi. Ben sana bir seçenek sundum, seni hiçbir şey yapmaktan alıkoymadım." Oldukça kayıtsız bir şekilde şarabından bir yudum aldı. Justin çok sakindi. Cleo Justin'in iş yerindeki bir anlaşmazlıkta da böyle davrandığını düşündü. Sakin, düşünceli, karşı tarafı faka bastıracak garip argümanlar ortaya atan.

Öte yandan Cleo inanılmaz derecede öfkeliydi. Kendi asabi kahkahasını duydu. "Şu an sana karşı öfkeden kuduruyor olmam gerek çünkü bu resmen skandal. Seninle hiçbir anlaşma yapmadık. Sen, bana yapıyığın *iyiliğin* karşılığını almak istediğini hiç söylemedin."

"Ortada bir anlaşma yoktu belki ama ahlaki vazife diyebiliriz."

Cleo'nun sinirleri kıvılcım çıkarmaya başladı. Kontrolünü yitirdiğini hissedebiliyordu. "Ahlakmış! Sen nasıl oluyor da o kelimeyi söyleyebiliyorsun! Bu, duyduğum en ahlaksızca şey!"

Justin gözleri parlıyordu. Justin, "Bazen o kadar da iyi biri değilim," dedi.

Cleo'nun boğazına bir şey takılmış gibiydi ve konuşmakta güçlük çekiyordu. "Yani... Yani benimle birlikte olmak istediğini mi söylüyorsun? Belki de Clive'ı aramalıyım ve onu ekmeliyim, değil mi? Sonrasında da biz..." Devamını getiremedi.

Justin gülümsedi.

Kaynayan ve titreyen Cleo paltosunu ve çantasını kaptı arabasının anahtarlarını yakaladı. "Peki reddedersem?"

Justim omuz silkti. "Israr etmem."

"Etmez misin?" Ve Cleo aniden bağırmaya başladı. "Seni garip kibirli! Git kendinle eğlen!" Bu çocuksu cevaptan sonra kapıları birbiri ardına çarparak çıktı.

Cleo titriyordu, araba sürmek bir yana, kontağı zar zor buldu. İğrenç herif! Midesiz! Terbiyesiz! Hangi hakla Cleo'nun ona borçlu olduğunu ima ederdi? Sanki Justin *iyiliğinin* karşılığını istedikten sonra yatağa gireceklermiş gibi.

Onunla yatağa girmek? Olacak şey değil!

Nemli avuç içlerini elbisesine sildi. Neden bu kadar heyecanlanmıştı? Justin ile arasında küçük bir anlaşmazlık, bir fikir ayrımı, hepsi bu. Büyük yutkunmalar, terli eller ve titreyen bacaklar için bir sebep yoktu. Cleo'yu bir şeye zorlamış değildi.

Ama yine de heyecanlanmıştı.

Yani olaylar biraz sertleşmişti. Justin kendine bir kadeh daha şarap doldurdu, şişenin kadehe vurduğunda çıkan sesi duydu. Her şey mahvolmuştu. Söylemek istemediği sözler ağzından kendiliğinden dökülmüştü, özür dilemesi gereken yerde sırıtıp ve tam olarak bir pislik gibi davranmıştı.

Cleo geceyi iğrenç Clive ile geçirmek için firlamıştı. Cleo'yu, onun insanları şaşırtmayı sevdiğini bilecek kadar tanıyordu. O yüzden bu kışkırtmalardan sonra, Clive'la birlikte olmaktan vazgeçebilirdi bile.

Justin ön kapının yeniden açıldığını duydu. Gözlerini kapıya yöneltti ve gülümsedi.

Saçları rüzgârdan dağılmış, yanakları kızarmış, göğsü sanki Peterborough'tan buraya koşmuşçasına hareketliydi. Justin ona da bir kadeh şarap doldurdu ve sakin gözükmeye çalıştı. Clive'a ne oldu?"

"Belki tanıdığım en büyük baş belasıyla daha mutluyumdur?" dedi ve hınzır bir gülücük attı.

Cleo, Clive'ın bütün gece beklemesini istemediği için ve Justin de adamın birden kapıda belirmesini istemediği için onu aradı. Justin telefonu Cleo'^nun elinden kapıp kapattığında sadece, "Üzgünüm bu akşam gelemeyeceğim. Bir işim çıktı," diyebilmişti. Justin elleriyle Cleo'nun yüzünü kendine çevirdi. Yavaşça paltosunu üzerinden çıkardı.

Justin, Cleo'yu yüzünü öpücüklerle doldurarak odadan çıkardı. Onu geri geri merdivenlerden çıkarırken her Cleo çığlık atıp tökezlediğinde Justin onu tuttu

Ve ayakkabılarını tekmeleyerek çıkartıp, düğme ve fermuarlarla boğuşarak kuş tüyü yorganlarının üzerine düştüler.

Justin, "Lanet olsun çok güzelsin. Her yerin çok güzel," diye fısıldadı.

Kusursuz, gerçekten kusursuz bir geceydi. Her şey kusursuzdu.

Cleo uyanmış, uzanıyordu. Işığın perdenin kenarlarını aydınlatmasını ve tavana çizdiği daireleri izliyordu. Günün, serin aydınlığı.

Gecenin sıcak karanlığına karşı.

Oldukça harika geçmişti, yeniden... Ama gelecek sefer olacak mıydı?

Olmasa iyi olurdu. Herkes bunun çılgınca olduğunu görürdü. Justin ile birlikte olmak hayatını değiştiren şey olmuştu. O gece, eve döndüğünde sona ermesi gereken bir bölüm olmalıydı hayatında. Aslında hamile kalmamış olsa öyle de olabilirdi.

Ama hâlâ Gav ile evli olmayı istemiyordu. Yani hamilelik iyi bir şey olmuştu aslında ve Shona harika, fevkalade bir şey olmuştu. Aynı zamanda Justin'i tekrar hayatının parçası yapan şey.

Justin ikisinin bir geleceği olmadığını çok net bir şekilde söylemişti.

Kendine rağmen, Cleo'dan hoşlanmaktan vazgeçmiş gibi görünüyordu ama Cleo ona güvenmiyordu. Bunu bir daha yapmamaları gerekiyordu.

Ve bu birlikte yaşama işi yürümeyecekti çünkü her zaman olması ihtimali vardı.

Cleo'nun gözünden bir damla gözyaşı aktı. Onu sildi.

Hiç iyi bir his yoktu içinde. Kendine üzülüyordu! Kızını Liza'nın dairesinden almalıydı. Clive'dan özür dilemeliydi. İstemediği şey, Justin'in uyanıp ona sarılmasıydı. Bu her şeyi daha zor hâle getirirdi.

Yatak örtüsünü aşağı sallamak için bacaklarını kaldırdı. Ama aniden bacağına kramp girdi. "Ah!" Acıyan yerini ovdu ve geri eğilip saçının Justin'in altında kalan kısmını serbest bırakmaya çalıştı. Sonra bir el, elini tuttu.

Sesinde sabah erken kalkmış olmanın homurtusu vardı. "Neden gergin gergin tavana bakıyordun?"

Cleo geri yuvarlandı. İç çekti. "Bunu yapmamalıydık."

Justin kaşlarını çattı. "İyi değil miydi?"

"Tabii ki iyiydi." Durdu, istemeden kahkaha attı. "Ne kadar iyi olduğunu biliyorsun," dedi

"Peki problem nedir?" Justin'in başparmağı Cleo'nun bileklerini okşuyordu.

Cleo derin bir nefes aldı. "Çünkü bu hiçbir yere gitmiyor ama aramızdan biri başkasıyla ciddi anlamda görüşmeye başlarsa durabilir." Derin bir iç çekiş daha. "Bence taşınmalısın. Shona'yla yaşamayı çok sevdiğini biliyorum ve onu bırakmak acı dolu olacaksa üzgünüm. Ama onu istediğin kadar görebilirsin.

Bana yanlışlıkla ortaya çıkmış bir mesuliyet ile bağlı olmanı istemiyorum. Şu an hayatının geri kalanını düşünmelisin, bebek bakıcılığı yapıp evi dekore etmeme yardım etmemelisin ya da benimle yatmamalısın. Bu durum senin Gav'in yol açtığı tüm o pislikten uzaklaşmana bana ise kendi ayaklarım üzerinde durma şansı verdi. Ama kötü günler sona erdi. Eğer bu yaşanmaya devam edecekse-" Cleo daha fazla devam edemedi ve ayağa fırlayıp hızla banyoya koştu.

Sıcak duş. Birkaç damla gözyaşı. Bu sırada Justin de giyinip odasına gidebilirdi. Onu bir daha gördüğünde Cleo yeniden canlı ve hayat dolu olacaktı.

Ama odaya yeniden girdiğinde Justin'in yerinden bir santim bile kıpırdamadığını gördü. Hatta Cleo ortaya çıkar çıkmaz sanki o hiç odayı terk etmemiş gibi devam etti. "Yani benim başka bir yere taşınmamı mı istiyorsun?"

Havlusuyla mücadele edip, sabahlığının kemerini bağlarken başını salladı.

"Eğer gitmemi istersen giderim sadece neden sebebini söyle."

Cleo yatağın ucuna oturmuştu. "Kızlarını ve kimi zaman da yataklarını paylaşan arkadaşlar olma fikri hoşuma gitmiyor. Bu isteksizce yapılmış bir anlaşma gibi."

Takip eden sessizlikle yatak örtüsünün üzerinde çiçek açmış leylaklar Cleo'nun gözleri doldukça eridi ve bulanıklaştı. Gözyaşlarının dökülmemesi için elinden geldiğince odaklanmaya çalıştı. Justin örtüleri itip ayağa kalktı. Cleo'nun yanına atlamadan önce yatağın etrafında çıplak bir tur attı. Cleo uzağa baktı. Ağlamamalıydı!

Onu saran kollarının nezaketi Cleo'yu, Justin'in göğsüne gömülmesi için neredeyse baştan çıkaracaktı. Sıcak yatak, teninin erkeksi kokusu ama hayır ağlamayacaktı. Justin, "Sanırım bir çift olmak istiyorum," dedi.

Cleo'nun tuttuğu gözyaşları dökülmeye başladı. "Böyle şeyler söylememelisin! Bunların hepsi yanlış Drew kocam ve çocuğum olduğunu söyledi."

"Eski kocan ve benim çocuğum."

"Sen, hissetmemen gereken bir sorumluluk duygusu ile buradasın çünkü Shona için deliriyorsun. Benim için değil! Ben senin için kötüyüm."

Cleo'yu kendisiyle yüz yüze gelecek şekilde çevirdi. "Hangi hissetmemem gereken sorumluluk?"

Gözlerini öbür koluyla sildi ve hiç de çekici olmayan şekilde burnunu çekti. "Shona yüzünden duyduğun sorumluluk. Ama senin sorumluluğun ona, bana değil."

"Ona karşı sorumlu olduğumun farkındayım. Sen neden benim için kötüsün?"

Cleo tekrar burnunu çekti, ceplerinde peçete aradı. "Tüm olaylar. Biliyorsun, sen de söylüyorsun Drew da öyle."

"Hangi olaylar? Ne zaman? Drew ne diyor?"

"Benim sana karşı dürüst olmadığımı ve fazlasıyla kötü bir geçmişiz olduğunu söyledin. Ve Drew benim kendime bakacak birinin peşinde olduğumu düşünüyor. Her neyse..." İçgüdüsel olarak Justin'in yüzünü daha iyi görmek için döndü. "Shona'yı öğrendikten sonra benimle görüşmeye başladın."

Justin'in gözlerinde şimşekler çaktı.

Justin, "Dinle," dedi zekice ve sanki sarhoş bir embesille konuşur gibi Cleo'nun ellerini yakaladı ve sıktı. "Bunların bazılarını Shona'yı ilk öğrendiğimde söyledim. Aklım yerinde değildi. Birdenbire dünya üzerinde var olmasına yardımcı olduğum küçük bir insan vardı. Senin bu fikre alışman için bir sürü vaktin oldu ama benim sadece birkaç saatim. Saat farkından dolayı uyumsuzluk çekiyordum, o soytarıları evimden atmam gerekiyordu. Hayatımın en iyi dönemi değildi. Kendime biraz alan yaratmaya çalışıyordum ama kendimi daha kötü bir hâlde buldum. Doğruyu söylemek gerekirse çok saçmaladım." Dudakları bir an Cleo'nun saçlarında kaldı. "Bana bak."

Cleo yavaşça ve bakışlarını gizlercesine gözlerini Justin'e doğrulttu.

Justin gülümsedi.

Cleo'nun kalbi o komik, filizlenmeye benzer şeyi yaptı ve bu ensesini karıncalandırdı.

Justin mırıldadı. "Seni görmeye geldiğimde Shona'nın varlığından haberim yoktu." Sonra Cleo'nun burnunu öptü. "Seni görmeye geldim." Bir öpücük daha. "Çünkü senin deli ve kötü olduğunu düşünüyordum ve seni unutamamıştım. Ve Middledip'e gidip kocanla durumunun ne olduğunu öğrenmeye değeceğini düşündüm."

"Gerçekten mi?" diye sordu Cleo başına arkaya düşürerek.

"Tamamıyla," dedi Justin ve Cleo'nun boynunu öptü.

Cleo burnunu çekti.

"Sence neden bunca süredir hep ortalıkta dolaşıyorum? Shona'yı seviyorum Cleo ama..." Dudaklarını Cleo'nunki ile bir-

leştirmek için Cleo'nun başını çenesinden tutup kaldırdı. "Sana, o jet skiden üzerinden kıyafetlerinle ve sırılsıklam kahkaha atarak indiğinden beri âşığım."

Cleo, eve Justin'den önce gelmişti. Shona'nın önden koşmasına izin vererek, ellerinde ertesi gün yapacağı sunum malzemeleriyle o da içeri girdi. Ev sıcaktı ve yeni manolya rengi boya sayesinde daha aydınlık gözüküyordu.

Tüm gün boyunca eve dönmenin hayalini kurmuştu. Yorucu bir pazartesi olmuştu. Bunda hafta sonunun mükemmel ve bulutlar üzerinde geçmesinin de büyük etkisi vardı tabii.

Eşyalarını mutfak zeminine bırakıp ağzına masadaki atıştırmalıklardan attı ve Shona'nın söylediklerine karşılık verdi. Ardından da akşam yemeği için bir şeyler hazırlamaya koyuldu. Kapının açıldığını duyan Shona, "Jussin!" diye bağırarak kapıya doğru elinden geldiğince koştu.

"Shonaaa!"

Birkaç öpücük ve kıkırdamanın ardından Justin, Shona'yı omuzlarına oturttu.

Cleo'nun kalbi, Justin yanına gelip onu öpünce duracak gibi oldu. Shona ise Justin'in sırtında, hayatından memnun bir şekilde gülücükler saçıyordu. "Shona'nın yasal velisi olabilmek için onu evlat edinmem gerektiğini biliyor muydun?"

Beklenmedik bir konuşma konusu açılması Cleo'yu şaşırtmıştı. "Sanırım biliyordum ama unutmuş olmalıyım. Ama bunu yapabilirsin, değil mi? Oldukça mantıklı bir şey."

"Mantıklı falan değil. Aksine aptalca çünkü Shona zaten benim kızım. Hepimiz aynı soyadını taşısaydık ve bir ton belgeyle uğraşmak zorunda olmayacak olsaydık ne kadar güzel olurdu."

Cleo, Justin'e bakıyordu. Büyük bir şok dalgası, tüm bedenini ele geçirmişti. Sakince, "Ama aynı soyadını taşımıyoruz," dedi.

Justin, Shona'yı yere bıraktı ve Cleo'ya yaklaşıp onu göz kapaklarından öptü. "Hepimiz Mullarkey olursak çok iyi olur diye düşünüyorum. Sen ne dersin?"

Cleo, yemeğin sosunu karıştırmak için ocağa döndü. "Tam olarak ne istediğini anladığım zaman sana haber vereceğim," dedi. Tezgâha yönelip haşlanmış sebzelerin suyunu süzmeye başladı ve Justin'in, Cleo'nun yüzünü bu kadar kızartan şeyin buhar olduğunu düşünmesi için dua etti.

Sessizlik.

Cleo, sebzelerle işini bitirince bir anlığına arkasına baktı ve donup kaldı. "Ah, Justin!" Az kalsın elindeki tencereyi düşürecekti. "Duvarı daha yeni boyamıştık."

Justin, elindeki kaleme suçlulukla baktı. "Beyaz tahta kalemlerinden değil mi bu? Silince çıkanlardan?"

Cleo gülmeye başladı. "O kâğıtlarda kullandığım kalemlerden. Yani kalıcı."

"A-ov."

Yeni boyalı, tertemiz duvarın üzerinde artık şunlar yazıyordu:

Seni seviyorum. Benimle evlenir misin? Justin.

Justin bir bez alıp ıslattıktan sonra adının sonundaki "n" harfini silmeye çalıştı ama işe yaramamıştı.

Gülümsedi. "Evet, kalıcıymış. Tam da istediğim gibi."

Verebileceğin en cesurca karar, kalbini ve ruhunu inciten şeyi bırakmandır.

–Brigitte Nicole

